மாஜினியின்

மனிதன் கடமை

வெ. சாமிநாத சர்மா

பிரபஞ்ச ஜோதி
பிரசுராலயம்
புதுக்கோட்டை

கி. பி. 1805-ம் வருஷம் இத்தலியிலுள்ள ஜினேவா நகரத்தில் பிறந்து 1872-ம் வருஷம் பைஸா நகரத்தில் இறந்துபோன **ஜோஸப் மாஜினி**யின் வாழ்க்கை துன்பமயமானது; ஆனல் தும்பை மலர் போன்றது. இத்தலியின் சுதந்திரத்திற்காக அரும்பாடுபட்ட இவன், மானிட சமுதாயத்தின் நல்வாழ்வுக்கும்பாடுபட்டான். இவன் காலத்தில், ஐரோப்பாவில், உரிமைகளைக் கொண்டாடுவதிலேயே ஜனங்கள் அதிக கவனஞ் செலுத்தினர்கள்; கடமைகளைச்செய்யவேண்டுமென்பதில் அதிக நாட்டஞ் செலுத்தவில்லை. இந்த நிலையில் மனிதர்களின் கடமைகளை வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்ற அவசியத்தை உணர்ந்தான் மாஜினி. அந்த உணர்ச்சியின் விளைவே இந்த நூல். இத்தாலிய மக்களைப் பார்த்து இவன் சொல்கின்றனயினும், உலகத்து எல்லா நாட்டு மக்களும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய உண்மைகள் பல இந்நூலில் அடங்கியிருக்கின்றன.

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம் - 29

மாஜினியின்

மனிதன் கடமை

தமிழாக்கியது

வெ. சாமிநாத சர்மா

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

(தொடக்கம் 1936)

புதுக்கோட்டை

முதற் பதிப்பு : ஜூலை 1941
இரண்டாம் பதிப்பு : செப்டம்பர் 1951
மூன்றாம் பதிப்பு : டிசம்பர் 1956
நான்காம் பதிப்பு : நவம்பர் 1964
பதிப்பு உரிமை பெற்றது.

விலை :

மூன்று ரூபாய் ஐம்பது பைசா

பிரபஞ்ச ஜோதி அச்சகம், புதுக்கோட்டை.

பொருளடக்கம்

	வாசகர்களுக்கு (முதற் பதிப்பு)	...	5
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	...	7
	,, (நான்காம் பதிப்பு)	....	8
1.	தொழிலாளர்கள்	....	9
2.	கடவுள்	....	38
3.	சட்டம்	...	60
4.	மானிட சமுதாயம்	....	76
5.	தேசம்	....	95
6.	குடும்பம்	....	114
7.	கடமைகள்	....	128
8.	சுதந்திரம்	....	145
9.	கல்வி	....	159
10.	கூட்டுறவு—முன்னேற்றம்	....	172
11.	பொருளாதாரம்	....	182
12.	முடிவுரை	....	215

வாசகர்களுக்கு

(முதற் பதிப்பு)

மாஜினி, கவிபுனையாத ஒரு கவிஞன்; மகான் கவிஞன். இவன் அரசியலிலே சேராதிருந்தால், இத்தாலிய கவிதா மண்டலத்தில் இரண்டு நட்சத்திரங்களாகப் பிரகாசிக்கும் வர்ஜிலைப் போலவும், தாந்தேயைப் போலவும், மூன்றாவது நட்சத்திரமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பான். ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இத்தலி, 'தனது தலையை இரண்டு முழங்கால்களுக்கு நடுவே புதைத்துக்கொண்டு' அழுத குரல், துன்பத்தைக் கண்டு துடிக்கும் இவனுடைய இருதயத்தைப் பலமாக மோதியது. அந்த மோதுதலினின்று கவிதா மலர்கள் உண்டாகவில்லை; புரட்சிப் பொறிகளே பிறந்தன.

மாஜினியின் வாழ்க்கை, புரட்சிகரமான வாழ்க்கை. இவனுடைய புரட்சிகள் ஒவ்வொன்றும் தோல்வியடைந்து வந்திருக்கின்றன. ஆனால், இத்தலியின் வருங்கால வாழ்வுக்கு இவன் பலமான அஸ்திவாரம் போட்டுவிட்டான். இந்த அஸ்திவாரத்தின் மீதுதான் காரிபால்டியும், காவரும் 'ஐக்கிய இத்தலி' என்னும் மாளிகையைக் கட்டினார்கள். எப்படி, அஸ்திவாரமானது மேற்பார்வைக்குப் புலப்படாமல் பூமியில் மறைந்து கிடக்கிறதோ அதைப்போல், மாஜினியின் புகழும், உருவச் சிலைகளாகவோ வேறுவித சின்னங்களாகவோ மேற்பார்வைக்குத் தெரியாமல், ஜனங்களுடைய இருதயத்தில், சிந்தனா சக்தியைத் தூண்டி, செயலுக்கு உந்தும் தூண்டா விளக்கு மாதிரி, அதிக பிரகாசமும் அதிக மங்கலும் இல்லாமல் நிதானமாக எரிந்துகொண்டிருக்கிறது.

மாஜினி இறந்த இரண்டாவது நாள் லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகை, இவனுடைய மரணத்தைப்பற்றி எழுதுகிறபோது, 'இந்தச் செய்தி, ஐரோப்பாவிலுள்ள அநேக முடிதரித்த மன்னர்களுக்கும், முடி துறந்த மன்னர்களுக்கும் அசுபமான செய்தியாயிராது' என்று குறிப்பிட்டது. இந்த ஒரு வாசகத்தைக் கொண்டே ஐரோப்பாவிலுள்ள சாதாரண ஜனங்களின் களங்கமற்ற உள்ளத்தில் எப்படி மாஜினி சாசுவதமான ஒரு ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருக்கிறான் என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மாஜினியின் எழுத்திலே ஓர் ஓசை உண்டு; பேச்சிலே ஒரு வன்மையுண்டு. இந்த இரண்டுமே, இவனுடைய அரசியல் வேலைகளுக்கு முக்கிய துணைக் கருவிகளாயிருந்திருக்கின்றன. இவன் தனியாக ஒரு நூலையும் எழுதவில்லை. ஆனால், நூல்கள் பல எழுத வேண்டுமென்ற திட்டமென்னவோ போட்டிருந்தான். திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இவன் அவகாசம் பெறவில்லை. இவன், பத்திரிகைகளுக்குப் பல கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறான். அவற்றில் இவனுடைய புலமை நன்கு வெளியாகின்றது. இங்ஙனம் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பெற்ற கட்டுரைகளின் தொகுப்புத்தான் இந்த மனிதன் கடமை என்பது. 'இவனுடைய எழுத்துக்கெல்லாம் சிகரம் போலிருப்பது இந்த மனிதன் கடமை' என்று இவனுடைய ஜீவிய சரித்திரத்தை எழுதியுள்ள போல்ட்டன் கிங் என்ற அறிஞன் அபிப்பிராயப்படுகிறான். தமிழர்கள் இதனைப் படித்துச் சிறிதளவேனும் சிந்திக்கத் தொடங்கவேண்டுமென்பது என் பிரார்த்தனை.

வெ. சாமிநாதன்

வாசகர்களுக்கு

(இரண்டாம் பதிப்பு)

மாஜினி, இந்நூலின் மூலமாக, இத்தாலியத் தொழிலாளர்களுக்குத்தான் உபதேசித்தான். ஆனால் இந்த உபதேசங்கள், இத்தாலியரல்லாதவர்களுக்கும், தொழிலாளரல்லாதவர்களுக்கும் பிரயோஜனமுடையனவாயிருக்கின்றன; ஏன்? எந்நாட்டவருக்கும் எக்காலத்தவருக்கும் பிரயோஜனமுடையனவா யிருக்கின்றன. மற்றும், மாஜினி, இந்நூலின் மூலம், மனிதத் தன்மையை உயர்த்திக் காட்டுகிறான்; கடமையை முழக்கஞ் செய்கிறான். இந்தக் காரணங்களில்தான் இந்நூலுக்கு **மனிதன் கடமை** என்று மகுடமிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்நூலில் மாஜினி கூறியுள்ள கருத்துக்களை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை; அப்படி ஒப்புக்கொள்ளவும் முடியாது. ஆனால் இவை சிந்திக்கத் தக்கவை. சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயங்கள் எவ்வளவோ இந்நூலில் இருக்கின்றன இந்தக் கண் கொண்டு இந்த நூலைப் படிக்கவேண்டுமென்று எனது தமிழ்ச் சகோதரர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெ. சாமிநாதசர்மா

வாசகர்களுக்கு

(நான்காம் பதிப்பு)

நமது நாட்டு மூதறிஞர்களின் விழுமிய கருத்துக்களைப் பிற நாட்டவர்க்குக் கொடுக்கவேண்டியது எப்படி அவசியமாகின்றதோ அப்படியே பிறநாட்டு நல்லறிஞர்களின் செவ்விய கருத்துக்களை நாம் கொள்ளவேண்டியதும் அவசியமாகின்றது. இதை, எனது தமிழ்நாட்டுச் சகோதர சகோதரிகள் வரவர அதிகமாக உணர்ந்து வருவதைக்கண்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த உணர்ச்சி மேலும் மேலும் பெருகுவதாக!

மாஜினியின் இந்த மனிதன் கடமையைப் பலரும் விரும்பிப் படிக்கின்றனர் என்பது எனக்குப் பெரிதும் திருப்தியளிக்கிறது. இதனை அதிகரிக்கச்செய்ய வேண்டுமென்று எனது தமிழ் நாட்டவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெ. சாமிநாதன்

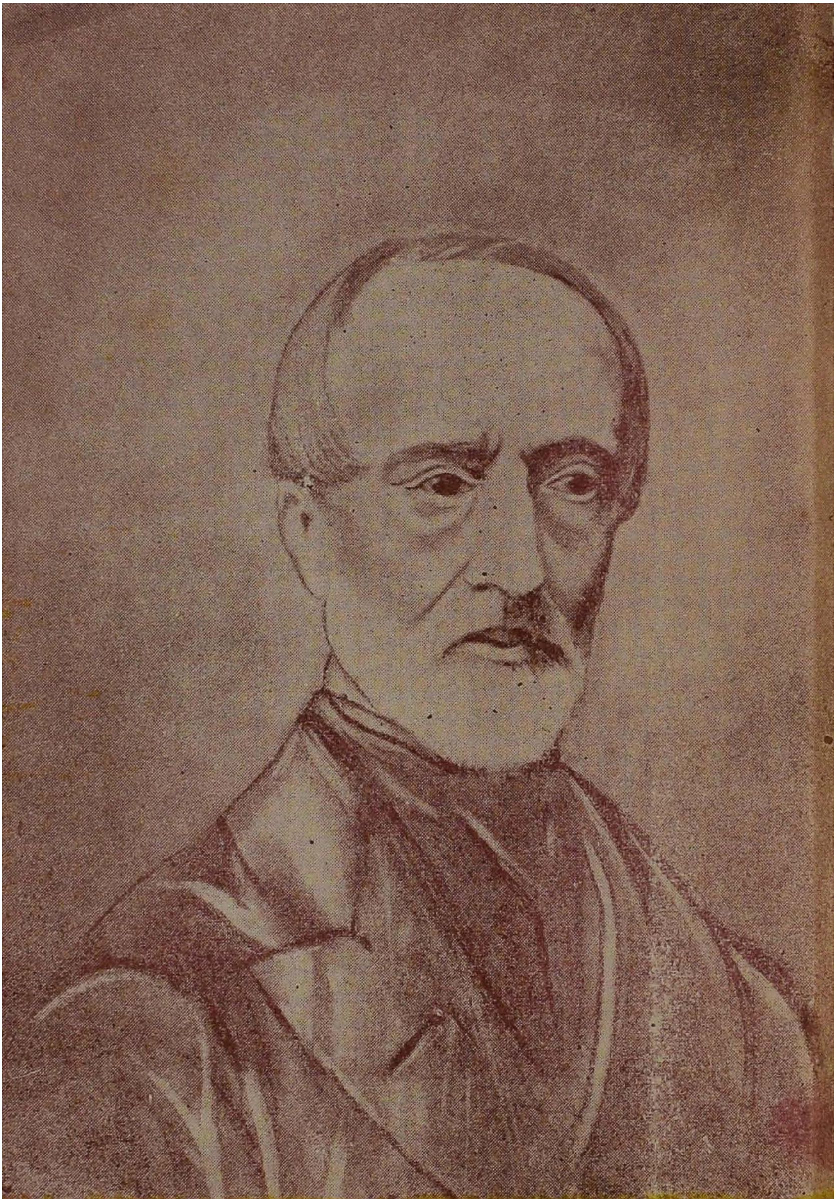

மாஜினி
1805—1872

1. தொழிலாளர்கள்

இத்தாலியத் தொழிலாளர்களே! உங்களுக்கு உங்களுடைய கடமைகளைப் பற்றிச் சொல்லப்போகிறேன். நமக்குத் தெரிந்துள்ள புனிதமான விஷயங்களைப்பற்றி, அதாவது கடவுள், மானிட சமுதாயம், நமது தந்தையர் நாடு, குடும்பம் ஆகிய விஷயங்களைப்பற்றி என் மனச்சாட்சி என்ன சொல்கிறதோ அதன்படி உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உங்களிடத்திலே எனக்குள்ள அன்பினால் உங்களோடு இவைகளைப்பற்றிப் பேசுகிறேன் அப்படியே நீங்களும் என்னிடம் அன்பு வைத்து இந்த வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள், நான் அநேக வருஷ காலம் துயரமனுபவித்திருக்கிறேன்; விஷயங்களைக் கூர்ந்து நோக்கியிருக்கிறேன்; ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறேன். இவைகளினால் ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக் கொண்டு, மன உறுதியுடன் இந்த வார்த்தைகளை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். உங்களுடைய கடமைகள் என்று இப்பொழுது நான் எவைகளை எடுத்துச் சொல்லப் போகிறேனே அந்தக் கடமைகளை நான் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் நிறைவேற்ற முயல்வேன்; என் வாழ்நாள் உள்ளவரையில் முயல்வேன்; என் சக்திக்கியன்ற வரையில் முயல்வேன். நான் தவறுகள் செய்துவிடலாம்; ஆனால் என்னுடைய இருதயம் உண்மையானது. என்னை நான் ஏமாற்றிக்கொள்ளலாம்; ஆனால் உங்களை நான் ஏமாற்ற மாட்டேன். ஆதலின், உங்களுடைய சகோதரன் என்று என்னைக் கருதி என் வார்த்தைகளைக்கேளுங்கள். நான் உண்மையைத்தான் சொல்கிறேனென்று உங்களுக்குள்ளேயே நீங்கள் நன்றாகக் கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள். நான் சொல்வதெல்லாம் பொய் என்று நீங்கள் நினைப்பீர்களானால் என்னை ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுங்கள். ஆனால் நான் உண்மையைச் சொல்கிற ஒரு

தூதன் என்று உங்களுக்குப்படுமானுல் என் உபதேசப்படி நடவுங்கள்; என்னைப் பின்பற்றி வாருங்கள். தவறு செய்வது என்பது துரதிருஷ்டமான விஷயம்; இரக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். ஆனுல் உண்மை இன்னதென்று தெரிந்துகொண்டு அதன்படி காரியங்களைச் செய்யாமலிருப்பது ஒரு பெரிய குற்றம்; வானுலகும் பூவுலகும் சேர்ந்து கண்டிக்கிற குற்றம்.

உங்களுடைய **உரிமைகள்** என்னவென்பதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு முன்னுல் உங்களுடைய **கடமைகள்** என்னவென்பதைப்பற்றி ஏன் சொல்கிறேன்? நீங்கள் எந்தச் சமுதாயத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறீர்களோ அந்தச் சமுதாயத்தில், உங்களை எல்லோரும் விரும்பியோ விரும்பாமலோ அடக்கி ஒடுக்கி வைக்கப் பார்க்கிருர்கள்; மனிதனுடைய உரிமைகள் என்ன உண்டோ அவை உங்களுக்கு அடிக்கடி மறுக்கப்படுகின்றன; துயரமே உங்களுடைய தலைவிதியாகிவிட்டிருக்கிறது. சந்தோஷமென்பது மற்றவர்களுக்குத்தானே தவிர உங்களுக்கில்லை யென்னும்படியாகி விட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சமுதாயத்திலே வாழ்ந்துவரும் உங்களிடத்தில் வந்து, நான் வெற்றியைப் பேசாமல் தன்னலத் தியாகத்தைப்பற்றி ஏன் பேசுகிறேன்? வாழ்க்கைச் சுகத்தைப்பற்றிப் பேசாமல் சீலம் என்றும், ஆத்ம வளர்ச்சி என்றும், கல்வி என்றும் ஏன் பேசுகிறேன்? முதலில் இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டு, மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். ஏனென்ருல் நமக்கும், இன்று ஐரோப்பாவில் என்ன கொள்கைகள் உபதேசிக்கப்படுகின்றனவோ அந்தக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவோருக்குமுள்ள வித்தியாசம் இந்தக் கேள்வியில்தான் இருக்கிறது. தவிர, துன்பத்திலே உழன்று உழன்று ஆத்திரமடைந்திருக்கிற தொழிலாளியின் மனத்திலும் இந்தக் கேள்வி எழுகிறது.

'நாங்கள் ஏழைகள்; அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிருேம்; சந்தோஷமில்லாமலிருக்கிருேம். வாழ்க்கையின் மேலான நிலைமையைப்பற்றி எங்களுக்குச் சொல்

லுங்கள்; சுதந்திரத்தைப்பற்றிக் கூறுங்கள்; சந்தோஷத்தைப்பற்றிப் பேசுங்கள். நித்தியமான துன்பத்திலே உழன்றுகொண்டிருப்பதுதான் எங்கள் தலைவிதியா அல்லது நாங்களும் சுகத்தை அனுபவிக்கலாமா என்பதை எங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுங்கள். கடமையைப்பற்றி எங்கள் எஜமானர்களுக்கு உபதேசம் செய்யுங்கள்; எங்களுக்கு மேலே இருந்துகொண்டு, எங்களை யந்திரங்கள் மாதிரி நடத்துகிறார்களே. எல்லோருக்கும் சொந்தமான சௌக்கியங்களைத் தங்களுக்கென்றே உரிமைப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்களே, அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள். எங்களுக்கு, எங்களுடைய உரிமைகள் என்னவென்பதைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள், அந்த உரிமைகளை யடையும் மார்க்கமென்ன வென்பதைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள்; எங்களுடைய பலத்தைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள். எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்படுகிற விதமான வாழ்க்கை அந்தஸ்து எங்களுக்கு ஏற்படுகிற வரையில் பொறுத்திருந்து, பிறகு எங்களிடம் வந்து கடமையைப்பற்றியும் தியாகத்தைப் பற்றியும் உபதேசம் செய்யலாம்.'

தொழிலாளர்களிற் பெரும்பாலோர் இப்படித்தான் சொல்கிறார்கள். இவர்களுடைய இந்த அபிப்பிராயத்திற்கிணங்கினாற்போல் பேசுகிறவர்களுடைய வார்த்தைகளையே இவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் இவர்கள் — இந்தத் தொழிலாளர்கள் — மறந்து விடுகிறார்கள். தங்களுக்கு எந்த மாதிரியான உபதேசம் வேண்டுமென்று இவர்கள் கோருகிறார்களோ அந்த மாதிரியான உபதேசம் சென்ற ஐம்பது வருஷ காலமாக ஐரோப்பாவில் உபதேசிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இவர்களுடைய வாழ்க்கை அந்தஸ்து ஒரு சிறிதுகூட உயரவில்லை.

சுயேச்சாதிகார அரசாங்கங்களுக்கு விரோதமாகவும், பரம்பரையான பிரபுத்துவ ஆட்சி முறைக்கு விரோதமாகவும் சென்ற ஐம்பது வருஷ காலமாக என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ, முன்னேற்றத்தையும் நன்மையையும் லட்சியமாகக்

கொண்டு என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவையெல்லாம் மனிதனுடைய உரிமைகளின் பெயராலேயே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. வாழ்க்கையின் நோக்கம் சுக சௌக்கியமென்றும், அதனை யடைவதற்கான சாதனம் சுதந்திரமென்றும் சொல்லப்பட்டே மேற்படி காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பிரெஞ்சுப் புரட்சியின்போதும்,[1] அந்தப் புரட்சியைப் பின்பற்றியும், அதனை நகல் செய்தாற் போலவும் உண்டான புரட்சிகளின்போதும் நடைபெற்ற எல்லாச்செயல்களும் மனிதனுடைய உரிமைச் சாஸனத்தின் விளைவுகள்தான். பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு அடிகோலிய தத்துவசாஸ்திரிகளின் நூல்களெல்லாம், சுதந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுதப் பட்டன; பிரதி மனிதனுக்கும், அவனுடைய உரிமைகளைத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்ற அவசியத்தை முன்னிட்டே எழுதப்பட்டன. புரட்சியை நோக்கமாகக் கொண்டு அப்பொழுது எழுந்த கட்சிகளெல்லாம், மனிதன் சுகத்திற்காகவே பிறந்திருக்கிறனென்றும்; தன்னிடத்திலேயுள்ள சக்தி யனைத்தையும் பிரயோகித்து அந்தச் சுகத்தை யடைய அவனுக்கு உரிமையுண்டென்றும், இந்த முயற்சியிலே அவன் ஈடுபட்டிருக்கிறபோது அவனைத் தடை செய்ய யாருக்கும் உரிமையில்லையென்றும், அவன் செல்கிற பாதையில், அவன் முயற்சிக்கு ஏதேனும் இடையூறுகள் ஏற்படுமாயின் அவற்றை அப்புறப்படுத்திக்கொண்டு செல்ல அவனுக்கு உரிமையுண்டென்றும் உபதேசித்து வந்தன. அப்படியே இடையூறுகள் யாவும் அப்புறப்படுத்தப் பட்டன; சுதந்திரமும் கிடைத்தது. இந்தச் சுதந்திரம் அநேக வருஷ காலம் பல நாடுகளில் ஊர்ஜிதம் பெற்றிருந்தது; இப்பொழுது சில நாடுகளில் ஊர்ஜிதம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனல், இந்தச் சுதந்திர ஊர்ஜிதத்தினல் ஜனங்களின் நிலைமை ஏதேனும் அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கிறதா? அன்ருடம் கைவேலை செய்து பிழைக்கிற லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள், சுதந்திரம் பெற்றதன் விளைவாக எந்தச் சுக சௌக்கியத்தை எதிர்பார்த்தார்

1 1789-ஆம் வருஷம் நடைபெற்றது.

களோ, எந்தச் சுக சௌக்கியம் கிடைக்குமென்று அவர்களுக்கு உறுதி கூறப்பட்டதோ, அந்தச் சுக சௌக்கியத்தில் ஒரு பகுதியேனும் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறதா?

இல்லை; ஜனங்களுடைய நிலைமை அபிவிருத்தியாக வில்லை. அதற்கு மாருக அவர்களுடைய நிலைமை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் கேவலமாகிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது; இன்னும் கேவலமாகிக்கொண்டு போகிறது. வாழ்க்கைக்கு அவசியம் தேவையாயுள்ள பொருள்களின் விலைகள் வரவர ஏறிகொண்டே போகின்றன. ஆனால் தொழிலாளிகளின் கூலி விகிதமோ வரவரக் குறைந்துகொண்டேபோகிறது. இவைகளுக் கேற்றாற் போல் ஜனத்தொகையும் பெருகிக்கொண்டு போகிறது. ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு நாட்டிலும், தொழிலாளர்களின் நிலைமையானது வரவர ஸ்திரமற்றதாகிக் கொண்டு வருகிறது; நிச்சயமற்றதாகிக் கொண்டு வருகிறது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களைச் சும்மாயிருக்கும்படி செய்துவிடுகிற தொழிலாளர் நெருக்கடிகள் அடிக்கடி உண்டாகிக்கொண்டு வருகின்றன. இதனை எவ்வாறு நிரூபித்துக் காட்டலாமென்றால், ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு வருஷந்தோறும் எந்தனை பேர் குடியேறிச் செல்கிறார்களென்பதைப் பாருங்கள், ஐரோப்பாவிலிருந்து, உலகத்தின் மற்றப் பாகங்களுக்கு ஜனங்கள் வருஷந் தோறும் அதிகமாகச் சென்று வருகின்றனர். ஏழை மக்களுககு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பெறும் ஸ்தாபனங்கள், வருஷத்திற்கு வருஷம் அதிகப்பட்டு வருகின்றன. ஏழை மக்களுக்கும், நிர்க்கதியாகிப்போய் விட்டவர்களுக்கும் செலவழிக்கப்படுகிற தொகையானது பிரதி வருஷமும் ஏறிக் கொண்டு வருகிறது. இவையெல்லாம் எதைக் காட்டுகின்றன? தொழிலாளர்களின் கேவல நிலைமையை. தவிர, ஏழை மக்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறதென்று சொன்னால், அது, பொது ஜனத்தின் கவனமானது, ஏழை ஜனங்களின் துயரத்தைப் போக்கும் விஷயத்தில் விழிப்படைந்துகொண்டு வருகிற

றதென்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனால், அந்தப் பொதுஜன சக்தியோ, ஜனங்களின் துயரங்களைக் குறைக்கும் விஷயத்தில் அதிகமான பலனை அடைய முடியவில்லை. அதற்கு மாறாக, எந்த ஜனங்களுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று நாம் முயற்சி செய்கிறோமோ, அந்த ஜனங்களிடத்தில் தரித்திரமானது அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

சென்ற ஐம்பது வருஷ காலமாக உலகத்தில், சமுதாயத்தின் செல்வமும், மற்ற உலக சுகங்களும் படிப்படியாக அதிகப்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றன. பொருள்களின் உற்பத்தி ஒன்றுக்கு இரண்டாகியிருக்கிறது. ஒழுங்கான திட்டங்கள் இல்லாத காரணத்தினால், வியாபார உலகத்தில் அடிக்கடி நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வந்திருந்தாலும், வியாபாரம் அதிகப்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. பல தேசங்களிலும் வியாபாரமானது விருத்தியடைந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஏறக்குறைய எல்லா இடங்களிலும் போக்குவரவு சாதனங்கள் ஸ்திரப்படுத்தப் பட்டும், துரிதப்படுத்தப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன. போக்குவரத்துச் செலவு குறைவுபட்டுப் போனபடியால், சில பொருள்களின் விலையும் குறைந்திருக்கிறது. இவை இப்படியிருக்க, இன்னொருபுறத்தில், மனித சுபாவத்திலேயே உரிமையென்பது வேரூன்றியிருக்கிறதென்ற சித்தாந்தத்தை ஏறக்குறைய எல்லோரும் அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த உரிமையைச் செயலளவில் புறக்கணிக்கப்பார்க்கிறவர்கள்கூட, வாய் வார்த்தையாக இந்தச் சித்தாந்தத்தை அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கிறனர். இப்படியெல்லாமிருந்தும், ஜனங்களுடைய நிலைமை ஏன் அபிவிருத்தியடையவில்லை? ஐரோப்பிய சமுதாயத்தின் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் சமபாகமாகச் செல்ல வேண்டிய பொருள்கள், ஏன் ஒருசிலருடைய கையில்-பிரபு வமிசத்தினராகத் தங்களை அமைத்துக்கொள்ளப் பார்க்கிற ஒருசிலருடைய கையில்-போய்க் குவிந்து கிடக்கின்றன? தொழிலுக்கும் வியாபாரத்திற்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு புதிய உத்வேகமானது, ஏன்

பலருக்குச் சுகத்தை உண்டாக்காமல், ஒரு சிலருக்கு ஆடம்பர வாழ்க்கையை அளித்திருக்கிறது?

இதற்கு விடை, விஷயங்களை நெருங்கிப் பார்ப்போருக்குத் தெளிவாகக் கிடைக்கும். கல்வியினலாக்கப் பட்டவர்கள் மனிதர்கள். அவர்களுக்கு எந்த முறையில் கல்வி போதிக்கப்படுகிறதோ அந்த முறையை அனுசரித்தே அவர்கள் காரியங்களைச் செய்கிருர்கள். இது காறும் புரட்சிகளைச் செய்தவர்களத்தனைபேரும் தனிப்பட்ட மனிதனுக்கு ஏற்பட்ட உரிமைகளென்னவென்ற கருத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டே காரியங்களைச் செய்துவந்திருக்கிருர்கள். இந்தப் புரட்சிகளின் பயனுக உரிமை கிடைத்தது. தனிப்பட்ட மனிதனுடைய உரிமை, எந்தக்கொள்கையையும் எடுத்துச் சொல்கிற உரிமை, எவ்விதமான நம்பிக்கைகளைக் கொள்ளவும் உரிமை, வியாபார உரிமை, எல்லா விஷயங்களிலும் உரிமை, எல்லோருக்கும் உரிமைபோன்ற எல்லா வகை உரிமைகளும் கிடைத்தன. ஆனல், யாருடைய உரிமைகளை நாம் அங்கீகரிக்கிருேமோ, அவர்களுக்கு அந்த உரிமைகளை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரப் போதிய சாதனங்களில்லாவிட்டால், அவர்களுடைய உரிமைகளை அங்கீகரித்து விட்டதனுல் மட்டும் என்ன பயன்?

எந்த விதமான கொள்கையையும் பிரசாரம் செய்ய உரிமை உண்டுஎன்று நாம் சொல்கிருேம். ஆனல் அந்தப் பிரசாரத்தைச் செய்ய அவகாச மில்லாதவர்களுக்கோ, அதனுல் சாதகமடைய முடியாதவர்களுக்கோ அந்த உரிமையினுல் என்ன பயன்? வியாபார உரிமை அங்கீகரிக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிருேம், ஆனல், வியாபாரஞ்செய்வதற்கு வேண்டிய மூலதனமோ, பண உதவி செய்பவர்களோ இல்லாமற் போனுல், அந்த உரிமையினுல் என்ன பயன்? எந்த நாடுகளில் இந்த உரிமைகள் பிரகடனம் செய்யப் பட்டனவோ அந்த நாடுகளில் சமுதாயமானது ஒரு சிறு தொகுதியினரைக் கொண்டதாகவே இருந்திருக்கிறது. இந்தச் சிறு தொகுதியினரிடத்தில் தேசத்தின் விவசாய நிலம், கொடுக்கல் வாங்கல், மூலதனம் முதலியன வெல்லாம் இருக்கின்றன. மற்றும் இச்சிறு

தொகுதியினருடைய அடக்கத்தில் ஏராளமான ஜனங்கள் இருக்கிருர்கள். இவர்களுக்கோ, இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கோ, இவர்களுடைய கையுழைப்பைத் தவிர வேறு ஒன்றுங்கிடையாது. இவர்கள் எந்த நிபந்தனைக் குட்பட்டாவது, தங்கள் தேக உழைப்பை, மேற் சொன்ன சிறு தொகுதியினரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுகக வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்ருல், இவர்கள் அன்ருட ஜீவனத்தை நடத்த வேண்டியவர்களாயிருக்கிருர்கள். இதற்காக நாள் முழுவதையும் லௌகிகப் பிரயோஜனமான, சலிப்புத்தரக்கூடிய உழைப்பில் கழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப் பட்டவர்களுக்கு, பசிப்பிணியோடு போராட வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக் குட்பட்டிருக்கிற இவர்களுக்கு, உரிமையென்று சொன்ஞல் அது, பொய்த் தோற்றமல்லாது வேறென்ன? கசப்பான ஓர் அலங்காரப் பொருளல்லாது வேறென்ன? இவையல்லாத வேறு ஒரு பொருளாக அந்த உரிமையைச் செய்யவேண்டுமாஞல், மேலே சொன்ன சிறு தொகுதியினரான பணக்கார வகுப்பினர், தொழிலாளர்களுடைய வேலை நேரத்தைக் குறைக்கவேண்டும்; சமபள விகிதத்தை உயர்த்த வேண்டும்; பாமர ஜனங்களுக்கு ஒரே மாதிரியான இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். உழைப்புக்கு வேண்டிய கருவிகள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும்; திறமையும் நன்ஞேக்கமுமுடைய தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சகாய நிதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

'ஆஞல் இவைகளை யெல்லாம் இவர்கள் ஏன் செய்யவேண்டும்? வாழ்க்கையின் மேலான நோக்கமென்ன? சுக சௌக்கியத்துடனிருப்பது தானே? எல்லாவற்றையும்விட லௌகிக சுகங்களை அடைவது தானே முக்கியம்? மற்றவர்களுடைய சௌகரியத்திற்காக நாங்கள் ஏன் எங்கள் சுகத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்? அவரவர்களும், அவர்களால் முடிந்த வரையில் சுகத்தை அனுபவித்துக் கொள்ளட்டும். மனித சுபாவத்திற்குச் சொந்தமானதென்று சொல்லப்படுகிற எந்த உரிமை உண்டோ அந்த

உரிமையை உபயோகிக்கிற வழி, சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எல்லோருக்கும் கிடைத்திருக்கிறது. அதைப் பின்பற்றி எல்லோரும் சௌக்கியத்தையடையலாமே? தன்னுடைய சுற்றுச்சார்பு காரணமாக யாருக்கேனும் இந்த மனித உரிமைகளை உபயோகிக்கிறவிதம் தெரியாவிட்டால் அவர்கள் ஒதுங்கியிருக்கவேண்டும்; மற்றவர்களை-அதாவது மேற்படி உரிமைகளை உபயோகிக்கிறவர்களை-குறைகூறக் கூடாது.'

இப்படியெல்லாம் அவர்கள்—அந்தச் சிறு தொகுதியினர்-சொல்வது சகஜந்தான், இப்படிச் சொல்லியுமிருக்கிறார்கள். அதிருஷ்ட வசத்தினால் சுகத்தை அனுபவிக்கக்கொடுத்து வைத்திருக்கிற வகுப்பினர், ஏழை மக்களிடத்தில் காட்டுகிற இந்த மனப்பான்மையானது, சீக்கிரத்தில், எல்லா மனிதர்களிடத்திலும் பரவ ஆரம்பித்தது. சாதாரண மனிதன், மற்றொரு சாதாரண மனிதனிடத்தில் இந்த மாதிரியான மனப்பான்மையையே கொள்ள ஆரம்பித்தான். பிரதியொரு மனிதனும், மற்றவர்களைப் பொருட் படுத்தாமல், தன்னுடைய உரிமைகளை மட்டும் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தொடங்கினான்: தனது வாழ்க்கை அந்தஸ்தை மட்டும் உயர்த்திக்கொள்ள முயன்றான். தன்னுடைய உரிமைகள், மற்றவர்களுடைய உரிமைகளோடு முரண் படுகிற போது விளைவு என்ன? யுத்தம். இந்த யுத்தமோ, ரத்தஞ் சிந்துகிற யுத்தமல்ல: பண யுத்தம்; தந்திர யுத்தம், இந்த யுத்தம், ரத்தம் சிந்துகிற யுத்தத்தைவிட மனிதத் தன்மையில் குறைந்தது; ஆனால் அதைப்போல் அழிவை உண்டுபண்ணக்கூடியது. இந்தக்கொடுமையான யுத்தத்தில், யாரொருவருக்கு அதிகமான வசதிகளும் வலிமையும் இருக்கிறதோ அவர்கள், பலவீனர்களையும், திறமையற்றவர்களையும் நிர்த்தாட்சண்யமாக அழித்து விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவதன் காரணமாக, மனிதர்களுக்கு அகங்கார புத்தி அதிகமாகிறது; உலக சுகங்களை மட்டும் அடைய வேண்டுமென்ற ஆசை அதிகரிக்கிறது. எந்த விதமான நம்பிக்கைகளையும் கொள்ளலாமென்கிற உரிமை

யானது, மானிட ஜாதியினிடத்திலேயுள்ள நம்பிக்கையை இழக்கும்படி செய்து விட்டது. எந்த விதமான கல்வியையும் கற்கலா மென்கிற உரிமையானது, மனிதர்களுடைய ஒழுக்கத்திலே ஒரு கலக்கத்தை உண்டு பண்ணி விட்டது. எல்லோரும் மானிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற ஒற்றுமை உணர்ச்சி இல்லாமல், ஒன்றுபட்ட ஒருமத நம்பிக்கையோ அல்லது மத நோக்கமோ இல்லாமல், சுகத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே லட்சிய முடையவர்களாய் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வழியைப் பின்பற்றிச் செல்கின்றனர். அப்படிச் செல்கிறபோது, தங்கள் சகோதரர்களுடைய தலையில்—ஆம், பெயரளவில் தான் சகோதரர்கள்; உண்மையில் சத்துருக்கள் தானே—கால் வைத்து மிதித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அதைக் கூட இவர்கள் பொருட் படுத்துவதில்லை. உரிமை என்கிற சித்தாந்தத்தின் விளைவாக நாம் இப்பொழுது இந்த ஸ்திதிக்கு வந்திருக்கிறோம்.

உரிமைகள் இருப்பதென்னவோ வாஸ்தவம். ஆனால் ஒரு தனி நபருடைய உரிமைகள், மற்றொரு தனி நபருடைய உரிமைகளோடு முரண் படுகிறபோது, இந்த உரிமைகளுக்கெல்லாம் மேலான தொன்றுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளாமல் மேற்படி முரண்பாடுகளை எப்படிச் சமரசப் படுத்த முடியும்? எப்படிப் பொருந்தப் பண்ண முடியும்? மற்றும், ஒரு தனி நபருடைய உரிமைகளோ அல்லது பல பேருடைய உரிமைகளோ தேசத்தினுடைய உரிமைகளோடு முரண்படுகிற போது, இவைகளைத் தீர்த்து வைக்க, நாம் எந்த விசாரணை ஸ்தலத்திற்கு விண்ணப் பித்துக் கொள்வது? ஜீவ தசையிலிருக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சுக சௌக்கியத்தோடிருக்க உரிமையுண்டு என்று சொன்னால், தொழிலாளிக்கும் முதலாளிக்கும் ஏற்படுகிற பிணக்குகளை தீர்த்து வைப்பது யார்? ஒவ்வொரு மனிதனும் ஜீவித்திருக்க உரிமையுடையவன். இஃது அவனுடைய முதல் உரிமை; புறக்கணிக்கப்பட முடியாத உரிமை. அப்படிப்பட்ட அந்த உரிமையை அவன், மற்றவர்களுடைய நலனுக்காகப் பலி கொடுத்து விட

வேண்டுமென்று யார் சொல்வது? அவனைப் பார்த்து 'ஓ! மனிதனே! உன்னுடைய உரிமையை மற்றவர்களுடைய நலனுக்காகத் தியாகம் செய்' என்று தேசத்தின் பெயரால் சொல்வாயா? சமுதாயத்தின் பெயரால் சொல்வாயா? உன்னுடைய சகோதரர்கள் அத்தனை பேருடைய பெயராலும் சொல்வாயா?

தேசம் என்றால் என்ன? எந்த இடத்தில் தனிப்பட்ட மனிதர்களுடைய உரிமைகள் க்ஷேமமாயிருக்கின்றனவோ அந்த இடத்திற்குத் தான் தேசம் என்று பெயர். சமுதாயம் என்றால் என்ன? ஒவ்வொரு மனிதனுடைய உரிமைகளையும் பல பேர் சேர்ந்து தங்கள் பலத்தினால் பாதுகாக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிற ஒரு ஜனத் தொகுதிக்கே சமுதாயம் என்று பெயர்.

மனிதன், தன்னுடைய உரிமைகளைத் தாராளமாக அனுஷ்டிக்கலாமென்று உறுதி கூறுவதற்காகவே சமுதாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சென்ற ஐம்பது வருஷ காலமாக ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் போதனை செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அப்படிப் போதனை செய்துவிட்டு, இப்பொழுது அவனைப் பார்த்து, 'உன்னுடைய உரிமைகளைச் சமுதாயத்திற்கு அர்ப்பணஞ் செய்துவிடு; அந்தச் சமுதாயத்தின் அபிவிருத்திக்காக ஓயாமல் உழை; தேவையானால் சிறை வாசத்தையும் தேசப் பிரஷ்டத்தையும் அனுபவி' என்று நீ சொல்வாயா? வாழ்க்கையின் நோக்கமே சுக சௌக்கியத்தோடிருப்பதுதான் என்று அவனுக்கு நீ போதிக்கிறாய். இப்பொழுது திடீரென்று அவனைப் பார்த்து அந்நியர்களுடைய ஆதிக்கத்தினின்று நாட்டை விடுதலை செய்வதற்காகவும், அதனுடைய வருக்கத்தினரல்லாத வேறொரு வருக்கத்தினருடைய நிலைமையை உயர்த்திக் கொடுக்கவும், அவனுடைய சுக சௌக்கியத்தையும், அவனுடைய பிராணனையுங்கூட விட்டுவிடுமாறு நீ கூறுவாயா? உலக சுகங்களைப் பற்றி இத்தனை வருஷங்களாக அவனுடன் பேசி வந்திருக்கிறாய். இப்பொழுது செல்வமும் அதிகாரமும், அவன் கைக்கு எட்டுகிற தூரத்தில் வந்

திருக்கின்றன. இந்தச் சமயத்தில் அவன் அவைகளைப் பற்றிக்கொள்ளக் கையை நீட்டக்கூடாதென்றும், அதனால் அவனுடைய சகோதரர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுமென்றும் நீ எப்படிக் கூறலாம்?

இத்தாலியத் தொழிலாளர்களே! உண்மையான ஆதாரமில்லாமல், ஏதோ என் மனத்திலெழுந்ததை இங்குப் பேசுகிறேன் என்று நீங்கள் கருதக்கூடாது. நான் சொல்வது சரித்திரம்; நமது காலத்துச் சரித்திரம்; ரத்தக்கறை பட்டிருக்கிற, ஆம், ஜனங்களுடைய ரத்தக்கறைபட்டிருக்கிற ஏடுகளைக் கொண்ட சரித்திரம். 1830-ஆம் வருஷத்துப் புரட்சியில்[1] கலந்து கொண்டயாரை வேண்டுமானாலும் கேட்டுப்பாருங்கள் இவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? ஒரு சிலருக்குப் பதில் வேறு சிலரை அதிகார ஸ்தானத்திலே கொண்டு வைத்தார்கள். மூன்று நாள் புரட்சியிலே, சண்டை போட்டு செத்துப்போன உங்கள் பிரெஞ்சு சகோதரர்களின் தேகங்களை, தாங்கள் அதிகார பதவிக்கு வருவதற்கான படிகளாக உபயோகித்துக் கொண்டார்கள். இவர்களுடைய சித்தாந்தங்களெல்லாம், (1830-ஆம் வருஷத்துக்கு முன்னே) மனிதர்களுடைய உரிமைகள் என்னவென்பதை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டெழுந்தவையேயல்லாமல் அவனுடைய கடமைகளின் மீது கொண்ட நம்பிக்கையின் மீது எழுந்தவையல்ல. மனப்பூர்வமாகவே இவர்கள் பத்தாவது சார்லஸ்[2] மன்னனுடைய அரசாங்கத்துடன் போராடினார்கள். ஏனென்றால், சமுதாயத்தின் எந்த வருக்கத்திலிருந்து இவர்கள் உற்பத்தியானார்களோ அந்த வருக்கத்திற்கே விரோதமாக அந்த அரசாங்கம் இருந்தது; அவர்களுடைய உரிமைகளைத் திரஸ்காரஞ் செய்யவும் நசுக்கவும் ஆரம்பித்தது. தாங்கள் எந்த அளவுக்குச் சுக சௌக்கியத்துடன் இருக்க வேண்டுமென்று இவர்கள் கருதினார்களோ அந்த அளவுக்குத் தங்களுடைய சுக சௌக்கியம் இல்லையென்பதற்காக அந்தச் சுக சௌக்கியத்தின் பெயரால்

1 பிரான்சில் முடியரசை ஒழிக்க 1830-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் நடைபெற்ற புரட்சி.

2 Charles X 1757-1836.

இவர்கள் போராடினார்கள். சிலர், சுதந்திரத்துடன் எண்ணியதற்காகத் துன்புறுத்தப் பட்டார்கள். மனோ திடமுள்ள இன்னுஞ் சிலர், தாங்கள் புறக்கணிக்கப் பட்டு விட்டதையும், தங்களைவிடத் திறமையில் தாழ்ந் தவர்கள் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருப்பதையுங் கண்டார்கள் பின்னர் ஜனங்களுடைய தவறுகளும் அவர்களுக்குக் கோபத்தை மூட்டின. எனவே அவர்கள் தைரியமாகவும் நல்லெண்ணத்துடனும், ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சொந்தமான உரிமைகளென்னென்ன வென்பதைப் பற்றி எழுதினார்கள். பின்னர் தங்களு டைய அரசியல் உரிமைகளும், அறிவு சம்பந்தப்பட்ட உரிமைகளும், அதாவது சுயமாகச் சிந்திப்பது, சிந்தித் தபடி எழுதுவது முதலிய உரிமைகளும் கிடைத்துவிட்ட பிறகு, உத்தியோகம் பெறுவதற்கான மார்க்கம் ஏற் பட்டுவிட்ட பிறகு, தாங்கள் கோரிய சுக சௌக்கி யத்தை அடைந்துவிட்ட பிறகு, ஜனங்களை மறந்து விட் டார்கள். படிப்பிலும், லட்சியங்களிலும் தங்களைவிடத் தாழ்வாயுள்ள லட்சக் கணக்கான மக்கள், வேறொரு விதமான உரிமைகளை உபயோகிக்க விரும்புகிறார்க ளென்பதையும், வேறொரு விதமான சுக சௌக்கியத் தையடைய ஆசை கொள்கிறார்களென்பதையும் மறந்து விட்டார்கள். தங்களைத் தவிர்த்து மற்றவர்களைப்பற்றி அவர்கள் கவலை கொள்ளவே இல்லை. இப்படிப் பட்ட வர்களைத் துரோகிகள் என்று ஏன் சொல்லவேண்டும்? அவர்களுடைய சித்தாந்தங்கள் நயவஞ்சகமுடையவை யென்று ஏன் சொல்லக்கூடாது?

அந்தக்காலத்தில் பிரான்சில் ஒரு மனிதன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். அவன் அநேக நூல்களை எழுதியிருக்கிறான். அவனை நீங்கள் மறக்கவே கூடாது. மேலே சொல்லப்பட்டவர்களைவிட, அதாவது உரிமை களை மட்டும் வற்புறுத்தினார்களே அவர்களெல்லோரை யும்விட அவன் அதிக மனோசக்தி வாய்ந்தவன். அந்தக் காலத்தில் அவன் நமக்கு விரோதியாயிருந்தான். ஆனால் அவன் கடமையில் நம்பிக்கை கொண்டவன். பொது நலத்திற்காகவும் சத்தியத்தை நாடிச் செல்வ தற்காகவும், அந்தச் சத்தியம் வெற்றிபெற வேண்டு

மென்பதற்காகவும் சர்வத்தையும் தியாகஞ் செய்ய வேண்டும், அப்படித் தியாகஞ் செய்வது மனிதனுடைய கடமையென்னும் கொள்கையில் அவன் நம்பிக்கை கொண்டவன். அவன், தன் காலத்திய மனிதர்களைப் பற்றியும் நிலைமைகளைப்பற்றியும் நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்தவன். அவன் ஜனங்களுடைய ஆரவாரத்தைக் கண்டு வழி தவறிவிட்டவனல்லன்; அல்லது தனக்கேற் பட்ட ஆசாபங்கங்களிலிருந்து சோர்வடைந்தவனல் லன். அவன் பாமர ஜனங்களைக் கை தூக்கிவிடும் முயற்சிகளில், ஒன்றில் தவறிவிட்டாலும் மற்றொன்றில் ஈடுபட்டுழைத்தான். பாமர ஜனங்களை உய்விக்க வேண்டுமானால் அஃது ஒரே ஒரு சக்தியினால்தான் முடி யுமென்றும், ஜனங்களுடைய நலனை நாடி உழைப்ப தாகப் பாசாங்கு செய்கிறவர்களைக் காட்டிலும், ஜனங் களே, காரிய சாதனையில் அதிக ஒழுக்கமுள்ளவர்களா கவும் நம்பிக்கையுடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்க ளென்றும், அப்பொழுதைய கால சம்பவங்கள் அவ னுக்கு உணர்த்தின. எனவே அவன், லமினே[1] என்ற அவன், 'ஓர் ஆஸ்திகனுடைய வார்த்தைகள்' என்ற நூலின் ஆசிரியனை அவன், நாம் இப்பொழுது எந்த லட்சியத்திற்காகப் பாடுபடுகிறோமோ அந்த லட்சியத் தின் சிறந்த பிரதிநிதியானான். அவனையும், மற்றவர்களை யும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தோமானால், உரிமைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்களுக்கும் கடமைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்களுக்குமுள்ள வேற்றுமைகள் நன்றாகத் தெரியும். உரிமைகளைப்பற்றிப் பேசுகிறவர்கள், தங்க

1 Lamennais 1782–1854. ஒரு பிரெஞ்சு தத்துவஞானி. சிறிது காலம் பாதிரியா யிருந்தான். 1830-ஆம்வருஷம் ஜூலை மாதம் நடை பெற்ற புரட்சியின்போது, அரசாங்க நிருவாகத்தில் ஜனாதிக்கமே பிரதானமாக இருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையில் ஈடுபட்டான். 1834–ஆம் வருஷம் 'ஓர் ஆஸ்திகனுடைய வார்த்தைகள்' என்ற நூலை வெளியிட்டு, பாதிரிமார்களுடைய கண்டனத்திற்குள்ளானான். இந்த நூல், சில வருஷங்களுக்குள் நூறு பதிப்புக்களுக்கு மேல் வெளியாயிற்று. இது பல பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. மாஜினி. இவனைச் சந்தித்திருக்கிறான். இவனிடம் பரம விசுவாசம் மாஜினிக்கு. இவனை 'பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் மார்ட்டின் லூதர்' என்று அழைக்கிறான். ஓர் ஆஸ்திகனுடைய வார்த்தைகள்'. என்ற நூல்' மாஜினியின் இந்த **மனிதன் கடமை** என்ற நூலுக்குத் தூண்டுகோலா யிருந்தது.

ளுக்கு உரிமைகள் கிடைத்துவிட்ட பிறகு, முன்னேக்கிச் செல்ல முடியாதவர்களாகி விடுகிருர்கள். கடமைகளை வற்புறுத்திப் பேசுகிறவர்களுக்கோ, அவர்களுடைய இந்தப் பூலோக வாழ்க்கை முடிகிற வரையில் வேலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

பரிபூரணமாக அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிற ஜனங்களிடத்திலே சுதந்திரப் போராட்டமானது, பல வகை ஆபத்துக்களை யுடையதாயிருக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தில், தற்போதைய நிலைமையிலிருநது மேல் நிலைமைக்குப் போகிற ஒவ்வொரு படியிலும், யாரோ ஒரு வீரனுடைய ரத்தக்கறை படிந்திருக்கிறது. இந்தப் போராட்ட காலத்தில், உயர் பதவியிலிருந்து இழைக்கப்படுகிற அநீதிகளுக்கு விரோதமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள், அவசியத்தை முன்னிட்டு ரகசியமாகவே இருக்க வேண்டியிருக்கின்றன. தவிர, இந்த நடவடிக்கைகள் பகிரங்கத்துக்கு வருவதில்லை; புகழப்படுவதுமில்லை. இப்படிப்பட்ட போராட்டம் ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக நடத்தப்படுகிற போராட்டம். இதை நாம் புனிதத் தன்மையுடைய போராட்டமென்று கருதி நடத்துகிறோம். இதைச் சிலர், தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக நடத்துகிற வெறுஞ் சண்டையாகக் கருதி விடுகின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்களிடம், முன்னேற்ற மார்க்கத்தில் தொடர்ந்து செல்வதற்கான உற்சாகம் இருக்கிறதென்று நாம் எப்படி எதிர்பார்க்கமுடியும்? அல்லது இவர்களிடமிருந்து என்ன சாதகத்தை எதிர்பார்க்கமுடியும்? நான் இங்கே பொதுப்படையாகத்தான் சொல்கிறேனே தவிர, யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. நான் சொல்கிற லட்சணங்களுக்குப் புறம்பானவர்கள், எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருத்தல் கூடும். கொடுங்கோன்மைக்கு விரோதமாக எழுந்த எந்த ஆத்திர உணர்ச்சியானது, போராட்டத்தில் இளைஞர்களை இழுத்துவிடுகிறதோ அந்த உணர்ச்சி அடங்கிவிட்ட பிறகு, கொதித்துக் கொண்டிருந்த ஜனங்களுடைய ரத்தமானது சாந்தமடைந்துவிட்ட பிறகு, மேலே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள் சோர்வுகொண்டுவிடுகிருர்கள் இவர்கள் சில வருஷ

காலம் முயற்சி செய்து பார்க்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான போராட்டங்களில் இயற்கையாக ஏற்படக்கூடிய ஆசாபங்கங்கள் இவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றன. எனவே இவர்கள் சோர்வடைந்து போகிறார்கள் அப்படிச்சோர்வடையாமலிருக்க இவர்களைத் தடுக்கக்கூடியது என்ன இருக்கிறது? தொடர்ந்தாற்போல் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டும், அடிக்கடி ஆபத்திற்குட்பட்டும் இருப்பதைக் காட்டிலும், சிறை வாசத்திலோ, தூக்கு மேடையிலோ, தேசப்பிரஷ்டத்திலோ வாழ்நாளை முடிக்க நேரிடுமோவென்ற அச்சத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காட்டிலும், ஏன் ஒதுங்கினாற்போலிருந்து அமைதியான வாழ்க்கையை நடத்திக் காலத்தைக் கழித்து விடக்கூடாது என்று இவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இன்று இத்தாலியரிற் பலருடைய வாழ்க்கை இப்படித்தானிருக்கிறது. ஏனென்றால், பிரெஞ்சுப் புரட்சி காலத்தில் ஏற்பட்ட எண்ணங்கள்தான் இவர்களிடத்தில் குடிகொண்டிருக்கின்றன. இந்த மாதிரி இவர்கள் இருப்பது விசனிக்கத்தக்கதுதான். ஆனால் இவர்களுடைய நிலைமையை நாம் எப்படி மாற்றமுடியும்? இவர்கள் எந்தக் கொள்கையை வழிகாட்டியாகக்கொண்டு ஆரம்பித்தார்களோ அந்தக் கொள்கையை இவர்கள் மாற்றிக்கொள்ளாவிட்டால் இவர்களுடைய நிலைமையை நாம் எப்படி மாற்றமுடியும்? போராட்டத்தில் இயற்கையாக உண்டாகிற ஆபத்துக்களும், ஏற்படுகிற ஆசாபங்கங்களும், இன்னும் அதிகமான மனோ உறுதியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், ஒரு சில வருஷங்கள் மட்டும் நடத்திவிட்டுத் திருப்திகொள்ளாமல் வாழ்நாள் முழுவதும் போராட வேண்டுமென்றும் இவர்களுக்கு எப்படி எடுத்துச்சொல்வது? யார் பெயரால் எடுத்துச் சொல்வது? உரிமைகளுக்காகப் போராடாமலிருப்பதைக் காட்டிலும் போராடுவதனால் ஒரு மனிதனுக்கு அதிகமான கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன. அப்படியிருக்க அந்த மனிதனைப் பார்த்து 'உன் உரிமைகளுக்காக நீ போராடு' என்று யார் சொல்லமுடியும்?

நம்முடைய சமுதாயத்தைக் காட்டிலும் இன்னும் நியாயமான முறையில் அமைந்திருக்கும் ஒரு சமுதா

யத்தில், உரிமைகளில் மட்டும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள ஒருவன் இருக்கிருனென்று வைத்துக்கொள்வோம். அவனிடம் 'நீ பொதுநலத்திற்காக உழைக்கவேண்டும்; சமுதாய எண்ணத்தை வளர்க்கக்கூடிய விதமாக நீ வேலை செய்யவேண்டும்' என்று யார் சொல்வது? அவன், தன் உரிமைச் சித்தாந்தத்தையே கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு, கலகத்திற்குக் கிளம்புகிருனென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவன் தனது பலத்தை உணர்ந்து கொண்டவனுய், சமுதாயக் கட்டுப்பாடு என்பதை நான் உடைத்தெறிகிறேன். எனது எண்ணப் போக்கு, எனது திறமைகள் முதலியனவெல்லாம் வேறு இடத்திற்கு என்னை அழைக்கின்றன. அவைகளைப் போற்றி வளர்க்கவேண்டுவது எனது புனிதமான கடமை. இதற்குக் குறுக்காக நிற்கிற யாரிடத்திலும் நான் போராடத் தயார்' என்று சொல்வாஞகில், அவனுக்கு நீங்கள் என்ன பதில் சொல்வீர்கள்? நீங்கள் பெரும்பான்மையோராக இருக்கிற ஒரு காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய அபிலாஷைகளுக்கும், அவனுடைய தனிப்பட்ட கோரிக்கைகளுக்கும் பொருந்தாத சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்குமாறு அவனை வற்புறுத்த உங்களுக்கென்ன உரிமை இருக்கிறது? மேற்படி சட்டங்களை அவன் மீறி நடப்பாஞகில் அவனைத் தண்டிக்க உங்களுக்கென்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? உரிமை யென்பது எல்லாருக்கும் உண்டு. எல்லோரும் ஒரு சமுதாயமாக ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதனல், விசேஷமான உரிமையொன்றும் சிருஷ்டியாகி விடவில்லை, தனிப்பட்ட நபர்களைக் காட்டிலும் ஒரு சமுதாயத்திற்கு அதிகமான பலம் இருக்கலாம்; ஆனல் அதிகமான உரிமைகள் இல்லை, அப்படியிருக்க, ஒரு தனி மனிதன், தனது இச்சையை, தன் சகோதரர்களுடைய இச்சையோடு, அதாவது தனது தேசத்திலுள்ளவருடைய, மானிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவருடைய இச்சையோடு ஒன்றுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நீங்கள் எப்படி வற்புறுத்தக்கூடும்? தூக்குமேடையின் மூலமாகவா? அல்லது சிறையின் மூலமாகவா? இதுகாறும் நிலவிவந்த சமுதாயங்களெல்லாம் இந்த மாதிரியான முறைகளையே கையாண்

டிருக்கின்றன. ஆனால் அது யுத்தம்; நாம் கோருவது சமாதானம். அது கொடுமையான அடக்குமுறை; நாம் கோருவது கல்வி.

கல்வி என்று சொன்னோம். நமது சித்தாந்த மனைத்தையும் திரட்டிச் சொல்வது இந்த வார்த்தை. இந்த நூற்றாண்டில் முக்கிய பிரச்னையாயிருப்பது கல்விதான். பலாத்காரத்தைத் துணையாகக்கொண்டு புதியதொரு சமுதாயத்தை நாம் அமைக்கக்கூடாது. அப்படிப் பலாத்காரத்தினால் அமைக்கப்படுகிற சமுதாயம், முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் சிரேஷ்ட மானதா யிருந்தபோதிலும், அது கொடுமையானதுதான். முன்னேற்றத்திற்காக நாம் செய்கிற முயற்சிகளை எந்தப் பலாத்கார சக்தியேனும் தடுக்குமானால், அதனை நாம் பலாத்காரம் கொண்டு அடக்க வேண்டியதுதான். அப்படி அடக்கிவிட்டு, எது சிறந்ததென்று நாம் கருதுகிறோமோ அப்படிப்பட்டதொரு திட்டத்தை ஜனங்களுடைய அங்கீகாரத்திற்கென்று கிளத்த வேண்டும். அதைப்பற்றித் தாராளமாக ஜனங்கள் அபிப்பிராயம் சொல்லுமாறு செய்யவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை விருத்தி செய்யக்கூடிய வகையிலும் இதனை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவருகிற வகையிலும் ஜனங்களை நாம் பயிற்சி செய்யவேண்டும்.

உரிமைச் சித்தாந்தமானது, நம்மைத் தலைநிமிர்ந்தெழச் செய்கிறது; நமக்குக் குறுக்காக வரும் தடைகளை விலக்கிக்கொள்ளும் ஆற்றலை அளிக்கிறது, அவ்வளவுதான். ஆனால் எந்தெந்த சக்திகள் ஒன்று சேர்ந்தால் ஒரு சமுதாயமாகிறதோ அந்தச் சக்திகளை நிரந்தரமான ஒற்றுமைக்குட்படுத்திவைக்கும் ஆற்றல் அதற்கு இல்லை. சந்தோஷமாகவும் சுக சௌக்கியத்தோடும் இருக்கவேண்டுமென்பதே வாழ்க்கையின் லட்சியம் என்று மனிதர்களுக்கு நாம் உபதேசித்துவிட்டோமானால், அகங்காரமுள்ள மனிதர்களைத்தான் நாம் சிருஷ்டித்தவர்களாவோம்; லௌகிக சக்திகளைப் போற்றும் மனிதர்களைத்தான் உண்டுபண்ணினவர்களாவோம். இவர்கள், தங்களுடைய பழமையான

ஆத்திர உணர்ச்சிகளைப் புதிய அமைப்பில் கொண்டு புகுத்தி, சில மாதங்களுக்குள்ளேயே சமுதாயத்தைக் களங்கப்படுத்திவிடுவார்கள். எனவே இந்தச் சித்தாந்தங்களுக்கெல்லாம் மேலான ஒரு கல்வி முறையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அந்தக் கல்வி முறையானது, மேலான நிலைமைக்கு மனிதர்களை அழைத்துச் செல்லக் கூடியதாயும், இடைவிடாமல் தியாகஞ்செய்து கொண்டு வரவேண்டுமென்கிற உணர்ச்சியை உண்டு பண்ணக்கூடியதாயும், சகோதர மனிதர்களோடு ஒன்றுபட்டு வாழவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாயும், ஒரு தனிப்பட்ட மனிதன் வெளிப்படுத்தும் எண்ணங்களின் மீதோ அல்லது எல்லோருடைய பலத்தின் மீதோ சார்பு கொள்ளாமலிருக்குமாறு செய்யக் கூடியதாயும் இருக்கவேண்டும். இதுதான் கடமை.

மனிதர்களாய்ப் பிறந்த நாம் எல்லோரும் ஒரே கடவுளின் மக்கள். இந்தப் பூலோகத்தில் நாம் ஒரே சட்டத்திற்குத்தான் கீழ்ப்படிய வேண்டும். பிரதியொரு மனிதனும் தனக்காக வாழக்கூடாது; பிறருக்காக வாழவேண்டும். அதிகமான சந்தோஷத்துடனிருப்பதா அல்லது குறைவான சந்தோஷத்துடனிருப்பதா வென்பது வாழ்க்கையின் நோக்கமல்ல; தன்னையும் பிறரையும் உயர்நிலைக்குக்கொண்டு செல்வதுதான் வாழ்க்கையின் நோக்கம். தனது சகோதரர்களுடைய நன்மையை முன்னிட்டு, அநியாயத்தோடும், தீமையோடும் போராடுவது உரிமை மட்டுமல்ல; கடமையுமாகும். இந்தக் கடமையைப் புறக்கணிப்பது பாவம். நமது வாழ்நாள் முழுவதும் நாம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டிய கடமை இது. இந்த மாதிரியான எண்ணங்களை நாம் ஜனங்களுடைய மனத்தில் பதிய வைக்க வேண்டும்.

இத்தாலியத் தொழிலாளர்களே! எனது சகோதரர்களே! என்னை நன்ருகத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய உரிமைகளைப்பற்றி நீங்கள் தெரிந்து கொண்டிருப்பதனுல் மட்டும், பிரயோஜனகரமான

அல்லது நிரந்தரமான ஓர் அபிவிருத்தியை நீங்கள் அடைய முடியாதென்று நான் சொல்வதனால், உரிமைகளைத் துறந்துவிடவேண்டுமென்று நான் கூறுவதாக நீங்கள் கருதக்கூடாது. நாம் நமது கடமைகளை நிறைவேற்றிவிட்டால் அந்தக் கடமைகளின் விளைவாக உண்டாகும் உரிமைகள் கிடைக்கவே கிடைக்காதென்று தான் நான் கூறுகிறேன். எனவே, உரிமைகளை நாம் பெறவேண்டுமானால், கடமைகளை முதலில் செய்ய வேண்டும். சந்தோஷத்தையும், சுகசௌக்கியத்தையும், லௌகிக சித்திகளையும் வாழ்க்கையின் நோக்கமாக வைத்துக் காட்டுவோமானால், அகங்கார புத்தியுள்ள மனிதர்களைத்தான் நாம் சிருஷ்டித்தவர்களாவோம் என்று நான் சொன்னால், மேற்படி சந்தோஷம், சுக சௌக்கியம், லௌகிக சித்திகள் முதலியவற்றை நீங்கள் அடையவே கூடாது என்பது அர்த்தமல்ல. லௌகிக சுகங்களை மட்டும் நாம் பின்பற்றிச் செல்வோமானால், அந்த லௌகிக சுகங்களைச் சாதனமாக உபயோகியாமல் லட்சியமாக வைத்துக்கொண்டு விட்டோமானால், விபரீதமான பலன்கள் உண்டாகின்றன வென்றுதான் நான் கூறுகிறேன். ரோம ஏகாதிபத்தியம், சக்ரவர்த்திகளின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த காலத்தில், ரோமர்கள், வயிற்றுக்கு ரொட்டியும், வாழ்க்கைக்கு வேடிக்கைகளும் இருந்தால் போதுமென்ற மனப்பான்மை கொண்டார்கள். விளைவு என்ன? நாம் நினைக்கக்கூட முடியாத அவ்வளவு கேவலமான அடிமைத்தனத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள்; காட்டுமிராண்டி ஜாதியினரின் படையெடுப்புக்கு எளிதில் வசப்பட்டு விட்டார்கள்.[1] இப்படித்தான் பிரான்சிலும் மற்ற நாடுகளிலும், சமுதாயம் முன்னேற்றமடையக் கூடாதென்று கருதிய சமுதாயத்தின் சத்துருக்கள், ஜனங்களிடத்தில் ஒழுக்கவீனங்களைப் புகுத்தி

---

1 சுமார் கி. மு. 390-ஆம் வருஷம் கால்ஸ் (Gauls) என்னும் ஜாதியினர், வடக்கேயிருந்து ஆல்ப்பைன் (Alpine) கணவாய் வழியாக வந்து இத்தலியைச் சீரழித்தார்கள். அநேக ஊர்கள் எரிக்கப்பட்டும் சூறையாடப்பட்டும் போயின. ஒரு பெரிய ரோம ராணுவம் சின்னாபின்னப் படுத்தப்பட்டு விட்டது. இவர்களையே காட்டுமிராண்டி ஜாதியினர் என்று ரோம சரித்திரம் கூறுகிறது.

வந்தார்கள். மனிதர்களுடைய முற்போக்கான எண்ணத்தை, மாற்றமடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தைத் திருப்பும் பொருட்டு, அவர்களுக்கு லௌகிக சுகங்களைக் காட்டிக்கொடுத்தார்கள். நமது கைகளைக் கொண்டே நமது சத்துருக்களுக்கு நாம் உதவி செய்யலாமா?

உலக மார்க்கத்தில் அபிவிருத்தியடைய வேண்டியதென்னவோ அவசியந்தான். அந்த அபிவிருத்தியை நமக்கு நாமே அடைய முயற்சி செய்வோம். ஏன்? நன்ருக உண்பதும், நல்ல வீட்டிலே வசிப்பதும் மனிதனுக்கு அவசியமாயிருக்கின்றனவென்பதற்காகவல்ல; அன்ருடத் தேவைகளுக்காக இப்பொழுது நீங்கள் எந்தப் போராட்டத்தில் தொடர்ந்தாற்போல் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறீகளோ அந்தப் போராட்டத்தில் சுயமதிப்பும், ஆத்ம முன்னேற்றமும் உங்களுக்கு இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக. ஒரு நாளைக்குப் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு மணி நேரம் நீங்கள் உழைக்கிறீர்கள். கல்வி யறிவுபெற உங்களுக்கு எங்கே அவகாசமிருக்கிறது? உங்களையும் உங்கள் குடும்பத்தாரையும் காப்பாற்றுவதற்குப் போதுமான அளவுதான் உங்களிற் பெரும்பாலோர் சம்பாதிக்கிருர்கள். அப்படியிருக்க, கல்வி யறிவு பெறுவதற்கான சாதனங்களை உங்களால் எப்படித் தேட முடியும்? ஆயுள் பூராவும் வேலை கிடைக்கும் என்ற நிச்சயம் உங்களுக்குக் கிடையாது. அடிக்கடி உங்களுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படுகிறது. இதனுல் அதிக வேலை செய்யவேண்டிய அவசியமும், அல்லது சோம்பேறித்தனமாகக் காலங்கழிக்க வேண்டிய அவசியமும் மாறி மாறி உங்களுக்கு உண்டாகின்றன. அப்படியிருக்க, ஒழுங்கு, விடாமுயற்சி முதலிய சுபாவங்கள் உங்களுக்கு எப்படி அமையும்? நீங்கள் சம்பாதிப்பது மிகச் சொற்பம். அந்தச் சம்பாத்தியத்திலிருந்து, ஒரு நாளைக்கில்லாவிட்டால் ஒரு நாளைக்காவது நமது குழந்தைக்கேனும், அல்லது நமது வயோதிக காலத்திற்கேனும் உபயோகமாயிருக்கட்டுமென்று சொல்லி, கொஞ்சம் சேமித்து வைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு

ஏற்படக் காரணமேயில்லை. அப்படியிருக்க, சிக்கன முறையிலே உங்களை நீங்கள் எப்படிப் பயிற்சி செய்து கொள்ள முடியும்? வறுமை காரணமாக, உங்களுடைய குழந்தைகளை நீங்கள் அப்புறப்படுத்தி வைக்கவேண்டி யிருக்கிறது. உங்களுடைய ஜாக்கிரதையான போஷணை யிலிருந்து அப்புறப்படுத்தி வைக்க வேண்டி யிருக்கிற தென்று நான் சொல்லவில்லை-தொழிலாளர்களுடைய ஏழை மனைவிமார்கள், தங்கள் குழந்தைகளுக்கு என்ன விதமான போஷணையை அளிக்கமுடியும்?-ஆனால் தாய் மார்களின் அன்பு, கண்ணோட்டம் இவைகளிலிருந்து குழந்தைகளை அப்புறப்படுத்தி வைக்கவேண்டி யிருக் கிறதென்றுதான் நான் சொல்கிறேன். தாய்மார்கள். ஒரு சில காசுகள் சம்பாதிப்பதற்காகத் தங்கள் குழந் தைகளைத் தொழிற்சாலைகளில் ஆ ரோ க் கி ய வசதி களில்லாத இடங்களில் விட்டுவைக்க வேண்டியிருக் கிறது. இந்த நிலைமையில் குடும்பப் பற்று என்பது எங்ஙனம் விகாசமடைய முடியும்? எங்ஙனம் பெருமை யடைய முடியும்?

உங்களுக்குப் பிரஜா உரிமைகள் கிடையாது. எந்தச் சட்டங்கள் உங்கள் நடவடிக்கைகளையும் உங்கள் வாழ்க்கையையும் நிரணயிக்கின்றனவோ அந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில், தேர்தலிலோ ஓட்டுக் கொடுப்பதிலோ கலந்துகொள்ள உங்களுக்கு உரிமைகள் கிடையாது. அப்படியிருக்க, பிரஜையா யிருப்பதிலே ஒரு பெருமை இருக்கிறதென்பதை நீங்கள் எப்படி உணர முடியும்? ராஜ்யத்தினிடம் உங்களுக்கு எப்படி உற்சாகம் இருக்கமுடியும்? சட்டங் களினிடத்தில் உங்களுக்கு உண்மையான அன்பு எப்படி இருக்க முடியும்? சமுதாயத்திலுள்ள மற்ற வருக்கத் தினருக்கு எப்படி நீதி வழங்கப்படுகிறதோ அப்படி உங்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. அப்படியிருக்க, நீதி யினிடத்தில் உங்களுக்கு எப்படி மரியாதை உண் டாகும்? அன்பு உண்டாகும்? சமுதாயம், உங்களிடம் ஒரு சிறிது அநுதாபங்கூடக் காட்டுவதில்லை. அப்படி யிருக்க, சமுதாயத்தினிடத்தில் நீங்கள் எப்படி அநு தாபம் காட்டமுடியும்? ஆகையால், மனிதத் தன்மை

யிலே நீங்கள் அபிவிருத்தியடைய வேண்டுமானால், உங்களுடைய லௌகிக நிலைமையில் மாறுதல் ஏற்பட வேண்டும், நீங்கள் குறைவான நேரம் வேலை செய்ய வேண்டும. ஏனென்றால். அப்பொழுதுதான் மிகுதிப் படுகிற காலத்தில் நீங்கள் உங்கள் மனத்தை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ளமுடியும். உங்களுடைய உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியத்தை நீங்கள் பெற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நீங்கள் கொஞ்சம் சேமித்து வைக்க முடியும்; வருங்காலத்தைப்பற்றி நீங்கள் சிந்தனை யற்றிருக்கலாம். மற்றும், பழிக்குப் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணமில்லாமல், நம்மிடத்திலே அநியாயமாக நடந்துகொண்டவர்களிடத்தில் நாமும் அநியாயமாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணமில்லாமல், உங்களை நீங்கள் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். எனவே, இந்த மாறுதல் ஏற்படுவதற்காக நீஙகள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். உண்மையோடு முயற்சி செய்கிறவர்கள், வேண்டியதைப் பெறுவார்கள். ஆனால், அந்த மாறுதலுக்காக, முயற்சி செய்வதை நீங்கள் சாதனமாகக் கொள்ளவேண்டுமன்றி, அதனையே லட்சியமாகக் கொண்டுவிடக் கூடாது. அப்படி முயற்சி செய்வதை உரிமையாக மட்டுமில்லை, கடமையாகவும் கொள்ள வேண்டும், உங்களை நீங்கள் உயர்த்திக் கொள்ளும் பொருட்டு, மேற்படி மாறுதலுக்காக நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும்; லௌகிக விஷயத்தில் நீஙகள் சந்தோஷமாயிருக்கவேண்டுமென்பதற்காக மட்டுமல்ல. அப்படியில்லா விட்டால், உங்களுக்கும் உங்களை ஆள்கிற கொடுங்கோலர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது? சுக சௌக்கியத்தையும், சந்தோஷத்தையும், அதிகாரத்தையும் தவிர, வேறொன்றைப்பற்றியும் நினைக்காமலிருப்பதனால்தான் அவர்கள் கொடுங்கோலர்களா யிருக்கிறார்கள்.

உங்களை நீங்கள் உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். அதுதான் உங்கள் வாழ்க்கையின் லட்சியம். நீங்கள் நிரந்தரமான மனக்கிலேசம் அடையாமலிருக்க வேண்டுமானால், உங்களை நீங்கள் உயர்த்திக் கொள்வதைத்

தவிர வேறு வழியில்லை. உலக சுகங்களின் பெயராலோ, அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு ஸ்தாபனத்தின் பெயராலோ நீங்கள் போராடுவீர்களாயின். உங்களிலேயே ஆயிரக் கணக்கான கொடுங்கோலர்கள் தோன்றக்கூடும். சமுதாய அமைப்பிலே ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டுவிடு மாளுல் அது பெரிதல்ல. உங்களிடத்திலும் மற்ற வகுப் பாரிடத்திலும் இப்பொழுதிருக்கிற ஆத்திர உணர்ச் சியும், அகங்கார புத்தியும் அப்படியே விடாமல் பற்றிக் கொண்டிருக்குமாளுல், மேற்படி மாறுதலிளுல் என்ன பயன் உண்டாகும்? உலகத்திலே சில செடிகள் இருக் கின்றன. அவற்றை நாம் எப்படி போஷித்து வளர்க் கிருேமோ அதைப்போலவே அவை நல்ல பலனையும் கொடுக்கின்றன; கெட்ட பலனையும் கொடுக்கின்றன. இவை போல்வனவே ஸ்தாபனங்களும். நல்ல மனிதர்கள்,கெட்ட ஸ்தாபன்ங்களில் சேர்ந்து அவற்றை நல்ல ஸ்தாபனங்களாக்கி விடுகிருர்கள், அப்படியே கெட்ட மனிதர்கள். நல்ல ஸ்தாபனங்களில் சேர்ந்து அவற்றைக் கெட்ட ஸ்தாபனங்களாக்கி விடுகிருர்கள். விரும்பியோ விரும்பாமலோ உங்களை இன்று எந்தப் பிரிவார் அடக்கி வைத்திருக்கிருர்களோ அவர்களை நீங்கள் உயர்த்த வேண்டும்; அவர்களுடைய கடமையை அவர்களுக்கு உணர்த்தவேண்டும். ஆளுல் இ:து எப்படி சாத்தியமாகும்? உங்களால் முடிந்த வரை உங்களை நீங்கள் உயர்த்திக்கொள்ளும் முயற்சி யில் இறங்கிளுல்தான்.

சமுதாயத்திலே ஒரு மாறுதல் ஏற்படவேண்டியது அவசியமென்றும், உங்களுடைய உரிமைகளை வற்புறுத்துவதன்மூலம் அந்த மாறுதலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியுமென்றும் உங்களுக்கு யாராவது உபதேசம் செய்தால், அவர்கள் நல்லெண்ணமுடைய வர்கள். அவர்களிடம் நன்றி செலுத்துங்கள். ஆளுல் அவர்களுடைய உபதேசங்களில் ஏற்படுகிற பலன்கள் விஷயத்தில் அவநம்பிக்கைகொள்ளுங்கள். ஏழை மக்களின் துயரங்களை, மேல் வகுப்பினர். அதாவது பணக்கார வகுப்பினர் தெரிந்துகொண்டிருக்கலாம்; ஆளுல் உணரமுடியாது. பணக்கார வகுப்பினரும்

ஏழை மக்களும் ஒன்றுபடக்கூடிய பொதுவான நம்பிக்கை எதுவுமில்லாத காரணத்திலும், சுக சௌக்கியமே வாழ்க்கையின் லட்சியமென்று பல வருஷ காலம் உபதேசிக்கப்பட்டு வந்ததன் பயனாக ஏற்பட்டுவிட்ட அகங்கார புத்தியினாலும், வறுமை யாகிற துன்பத்தை அனுபவியாதவர்கள், எந்த மாதிரி யான மனப்பான்மையுடன் வளர்ந்து விட்டார்க ளென்றால், சமுதாய அமைப்பிலே ஏழை யென்றும் பணக்காரனென்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளிருப்பது விசனிக்கத் தக்கதாயினும் அவசியமாயிருக்கிற தென்னும் மனப்பான்மையுடனும், அடுத்து வரும் தலைமுறையினர் இதற்குப் பரிகாரந் தேடிக்கொள் வார்களாதலினால் இதைப்பற்றி இப்பொழுது நாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை யென்னும் மனப்பான் மையுடனும் வளர்ந்துவிட்டார்கள். இந்த உண்மையை அந்தப் பணக்காரர்களின் மனத்தில் பதிய வைப்பது கடினமல்ல; ஆனால் அவர்களுடைய மந்த நிலையிலிருந்து அவர்களை அசைத்துக் கொடுப்பது கடினம். அவர்கள் மனத்திலே இந்த உண்மை பதிந்துவிட்ட பிறகு, அவர்களைச் செயல் புரியுமாறு தூண்டவேண்டும். எந்தச் சமுதாயத்தில் உங்களுடைய துன்பங்களும், அவர்களுடைய அச்சங்களும் மானிட ஜாதியின் நிலைமைகள் அனுமதிக்கிற அளவுக்கு இல்லாமலிருக் குமோ அந்தச் சமுதாயத்தை அமைக்கும் விஷயத்தில் உங்களோடு சகோதரர்களாக இருந்து உழைக்குமாறு அவர்களைச் செய்யவேண்டும் இது, நம்பிக்கையுடன் செய்யவேண்டிய வேலை. பூலோகத்தில் மனிதன் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கடவுளால் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தக் கட்டளையில் நம்பிக்கை வைத்துச் செய்யவேண்டிய காரியம். இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்றாதவர்களுக்கு என்னென்ன பொறுப்பு உண்டு என்பதிலே நம்பிக்கை வைத்துச் செய்யவேண்டிய திருப்பணி. சத்தியத் திற்காக ஒவ்வொருவனும் தன்னலத் தியாகஞ்செய்து உழைக்கவேண்டிய கடமை. உரிமைகளைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிற சித்தாந்தங்களிலும், உலக சுகத்தை அனுபவிப்பதுதான் வாழ்க்கையின் லட்சியம் என்பது

போன்ற சித்தாந்தங்களிலும் நீங்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிற வரையில், உங்களுடைய பலத்தின் துணைகொண்டு மட்டும் நீங்கள் நிற்கிறவரையில், உங்களுடைய முயற்சிகள் யாவும் பயன் தராதமுயற்சி களாகவே முடியும். அது மட்டுமல்ல; அந்த முயற்சிகள், சமுதாயத்தில் பல குற்றங்கள் நிகழ்வதற்குக் காரண மாயிருக்கும்; வர்க்கப் போராட்டத்தைத் தூண்டிக் கொடுப்பதா யிருக்கும்.

இத்தாலியத் தொழிலாளர்களே! எனது சகோ தரர்களே! யேசுநாதர் அவதரித்து இந்த உலகத்தின் போக்கை மாற்றிவிட்ட காலத்தில், அவர், பணக்காரர் களிடம் சென்று அவர்களுடைய உரிமைகளைப்பற்றி உபதேசிக்கவில்லை. ஏனென்றால், அவர்களுக்கு உரிமைகளை அடைய வேண்டிய அவசியம் இல்லாமலி ருந்தது. அப்படியே ஏழை மக்களிடம் சென்று அவர் களுடைய உரிமைகளைப்பற்றி அவர் உபதேசிக்கவில்லை. அப்படி உபதேசித்திருந்தால், அவர்கள், அந்த உரிமைகளை, பணக்காரர்களைப் பின்பற்றி துஷ்பிர யோகம் செய்திருப்பார்கள் அவர். ஜனங்களுக்கு வாழ்க்கையின் பிரயோஜனத்தைப்பற்றியோ, அல்லது சுயநல வாழ்க்கையைப்பற்றியோ உபதேசிக்கவில்லை. ஏனென்றால் இவ்விரண்டும் ஜனங்களை ஒழுக்கவீனர்க ளாக்கி விட்டிருக்கின்றன வென்பது அவருக்குத் தெரியும். அவர் கடமையைப்பற்றிப் பேசினார்; நம் பிக்கை கொள்ளவேண்டுமென்று கூறினார். "யாரொரு வர், தங்களுடைய உழைப்பினால் அதிகமான பேருக்கு அதிகமான நன்மையைச் செய்திருக்கிறாரோ அவர் தான் எல்லோரிலும் முதன்மையாக வைத்து எண்ணப் பட வேண்டியவர்" என்று உபதேசித்தார். இந்த மாதிரியான எண்ணங்களை. இந்த மாதிரியான உபதே சங்களை, ஜீவகளையே இல்லாத ஒரு சமுதாயத்தின் செவியில் அவர் உபதேசித்தார். உடனே அந்தச் சமுதாயம் உயிர்பெற்றெழுந்தது. லட்சக்கணக்கான மக்கள் இந்த உபதேசங்களுக்காட்பட்டார்கள்; உலகமே ஆட்பட்டது. மானிட ஜாதி ஒரு படி முன்னேறியது. இத்தாலியத் தொழிலாளர்களே! யேசுநாதர் வாழ்ந்த

யுகத்தைப் போன்றதொரு யுகத்திலே இப்பொழுது நாம் வாழ்கிறோம். ரோம ஏகாதிபத்தியத்தின் காலத்தில் சமுதாயமானது எப்படி அழுகிப்போயிருந்ததோ அதுபோலவே இப்பொழுது நமது சமுதாயம் அழுகிப் போயிருக்கிறது. இந்தச் சமுதாயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டும்; இதனை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுள்பட எல்லா அங்கத்தினர்களையும் ஒரே நம்பிக்கையின்கீழ் ஒரே சட்டத்தின்கீழ், ஒரே நோக்கத்தின்கீழ் ஒற்றுமைப்படுத்தி வைக்கவேண்டும். இப்படியெல்லாம் ஆத்ம பூர்வமாக நாம் உணர்கிறோம். ஜீவராசிகளுக்குக் கடவுளால் அளிக்கப்பட்ட சக்திகள் யாவும் சுயேச்சையாகவும் படிப்படியாகவும் வளர வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். கடவுள் ஆட்சியைப் பூலோகத்தில் நிலவச் செய்யவேண்டுமென்று ஆவல் கொள்கிறோம்; அல்லது மோட்ச லோகத்தின் தயாரிப்பாக இந்தப் பூலோகத்தை ஆக்கிவிட வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். மானிட சமுதாய மனைத்தும் ஒரு குடும்பம் என்கிற தெய்விக லட்சியத்தைப் படிப்படியாக அடையவேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட விழைகிறோம்.

யேசுநாதர் செய்த காரியங்கள், அவர் எந்த நம்பிக்கையோடு உபதேசங்களைச் செய்தாரோ அந்த நம்பிக்கையின் பிரதிபலிப்பாகவே இருந்தன. அவரைச் சுற்றியிருந்த சிஷ்யர்கள், அவர் புகுத்திய நம்பிக்கையுடனேயே காரியங்களைச் செய்தார்கள். அவர்களைப் போலவே நீங்களும் நம்பிக்கைகொண்டு காரியங்களைச் செய்யுங்கள்; வெற்றி பெறுவீர்கள். உங்களுக்கு மேற்பட்டிருக்கிற வகுப்பாருக்குக் கடமையை உபதேசம் செய்யுங்கள். அதேமாதிரி, உங்களால் முடிந்தவரை உங்களுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றுங்கள். சீலம், தியாகம், அன்பு ஆகிய இவைகளை மேல்வகுப்பாருக்கு உபதேசம் செய்யுங்கள். அதேபிரகாரம் நீங்களும் சீலமுடையவர்களாக இருங்கள்; தியாகஞ் செய்யத் தயாராயிருங்கள்; எல்லோரிடத்திலும் அன்பு செலுத்துங்கள். உங்களுடைய தேவைகளை, உங்களுடைய

எண்ணங்களை தைரியமாக எடுத்துச் சொல்லுங்கள். ஆனால் கோபங்கொள்ளாமல், வன்மங்காட்டாமல், பயமுறுத்தாமல் சொல்லுங்கள். காரிய சாதனைக்காக நீங்கள் யாரையேனும் பயமுறுத்த வேண்டியிருந்தால், கோபமாகப் பேசாதீர்கள்; கண்டிப்பாகப் பேசுங்கள். உங்களுடைய சகோதரர்களுக்கு அவர்களுடைய எதிர்கால வாழ்வைப்பற்றிப் பிரசாரம் செய்வதற்கு முன்னர், எந்தச் சமுதாயத்திலுள்ளவர்களுக்கு நற்பெயரும், கல்வி ஞானமும், வேலையும், நியாயமான கூலியும் கிடைக்கிறதோ, எந்தச் சமுதாயத்திலுள்ளவர்கள் தன்மதிப்போடும், ஒழுங்கான வேலை செய்துகொண்டும் வாழ்கிறார்களோ அந்தச் சமுதாயத்தை உங்கள் சகோதரர்களுக்கு உருவப்படுத்திக் காட்டுவதற்கு முன்னர், நமது கொடிய அரசாங்கத்தையும் அந்நியர்களையும் எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி பெறுவதை லட்சியமாகக் கொண்டு நடைபெறப்போகிற போராட்டத்திற்குத் தயாராகும்படி ஜனங்களுக்குச் சொல்வதற்கு முன்னர், உங்களை நீங்கள் பயிற்சி செய்துகொள்ள முயலுங்கள்; உயர்த்திக்கொள்ள முயலுங்கள்; உங்கள் கடமைகளைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு அதனை அப்பியாசத்துக்குக் கொண்டுவாருங்கள். இத்தலியின் பெரும்பாகத்திலுள்ள பாமர ஜனங்களுக்கு இது முடியாத காரியம். ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமையை உயர்த்திக் கொடாமல், அரசியல் புரட்சி இல்லாமல் எவ்விதமான பொதுஜனக் கல்வி முறையையும் நாம் நிறைவேற்றி வைக்க முடியாது.

நாம் விடுதலையடைய வேண்டுமானால் அதற்கு அடிப்படையாக நமது கல்வி முறை மாறவேண்டுமென்று உபதேசிக்கிறவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக்கொள்கிறவர்களாகிறார்கள்; ஜனங்களுக்குச் சோம்பேறித் தனத்தை உபதேசிக்கிறவர்களாகிறார்கள். வேறொன்றுமில்லை. ஆனால் உங்களிலே நல்ல ஸ்திதியிலுள்ளவர்கள் யாரேனும் அந்நிய நாடுகளில் சுற்றுப்பிரயாணஞ் செய்து வந்திருப்பார்களாயின், அப்படிச் சுற்றுப்பிரயாணஞ் செய்துவந்ததன் பயனாக,

தாராள மனப்பான்மையை உண்டுபண்ணும் கல்வி முறையைப் பயின்றிருப்பார்களாயின், அவர்கள், பொதுஜனக் கல்வித் திட்டமொன்றை வகுத்து அதனை அனுஷ்டானத்திற்குக்கொண்டுவரப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி அவர்கள் செய்வது அவசியமாகும். இங்ஙனம் ஒரு சிலர். ஜனங்களுக்கு எந்த மாதிரியான கல்வியைப் புகட்டவேண்டுமென்பதைச் செவ்வனே தெரிந்து கொண்டு, ஆயிரக்கணக்காயுள்ள பாமர ஜனங்களிடையே அந்தக் கல்வியைப் பரப்புவார்களாயின், அதுவே, அந்தக் கல்வி முறையே, ஏழை மக்களின் ஜீவனமார்க்கத்திற்கு வழிகாட்டுவதாயிருக்கும்; அவர்களை வழி மறிக்கத் தோன்றும் தவறான தத்துவங்கள், பொய்ச் சித்தாந்தங்கள் முதலியவைகளினின்று காப்பாற்றுவதாயிருக்கும்.

2. கடவுள்

கடவுளிடத்திலிருந்துதான் உங்கள் கடமைகள் ஆரம்பமாகின்றன. ஆண்டவனுடைய சட்டத்தில், உங்களுடைய கடமைகள் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சட்டத்தைப் படிப்படியாகக் கண்டுபிடித்து அதனை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவருவதுதான் மானிட ஜாதியின் வேலை.

கடவுள் உண்டு. அதை உங்களுக்கு ருஜுப்படுத்தத் தேவையில்லை; ருஜுப்படுத்தவும் நான் விரும்பவில்லை. அப்படி ருஜுப்படுத்தப் பார்ப்பது, கடவுளை தூஷணை செய்வதாகும் அப்படியே கடவுளை மறுப்பது முட்டாள் தனமாகும். கடவுள் இருக்கிறார். ஏனென்றால் நாம் இருக்கிறோம். கடவுள், நமது இருதயத்தில், மானிட சமுதாயத்தின் இருதயத்தில், நம்மைச் சுற்றியுள்ள பிரபஞ்ச சிருஷ்டிகளில் இருக்கிறார். நமக்குத் துக்கம் ஏற்படுகிறபோதும், சந்தோஷம் ஏற்படுகிறபோதும் நாம் அவரைப் பிரார்த்திக்கிறோம். கடவுளின் திருநாமத்தை, மானிட ஜாதியானது, மாற்றி வைத்திருக்கலாம்; அதனைக் களங்கப்படுத்தி யிருக்கலாம்; ஆனால் இதுவரை அதனை அடக்கி ஒடுக்கி விடவில்லை, உலகம் ஒழுங்காக இயங்கிக்கொண்டு வருவதிலே ஆண்டவனின் பரம கருணை புலனாகின்றது. உங்களிலே நாஸ்திகர்கள் யாருமில்லை. அப்படி யாரேனும் இருந்தால் அவர்களைப் பார்த்துச் சாபமிடாதீர்கள்; ஆனால் கண்ணீர் விடுங்கள். நட்சத்திரங்கள் ஆகாயத்தில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற இரவு காலத்திலோ, நமக்கு அருமையானவர்கள் யாரேனும் இறந்து போயிருந்தால் அவர்களின் சவக்குழிக்குப் பக்கத்திலோ, மதப்பற்றுக் கொண்டு அதுகாரணமாக வீரமரணமடைந்திருக்கிறனே அவன் முன்னிலையிலோ நின்றுகொண்டு, எவனேனும் கடவுளில்லை யென்று மறுப்பானாகில் அவன் ஒன்று, அதிக துக்கமடைந்திருக்கிற

வனுகவாவது இருக்கவேண்டும்; அல்லது, அதிகமான கொடுந்தன்மை யுடையவனுகவாவது இருக்க வேண்டும்.

முதன் முதலாக நாஸ்திக வாதம் பேசியவன் எப்படிப்பட்டவனு யிருந்திருக்க வேண்டுமென்ருல், தான் செய்த குற்றத்தை மற்றவர்களிடமிருந்து மறைக்கும் பொருட்டு, தன்னுடைய செயலுக்கு ஒரே சாட்சியாக இருந்த கடவுளை, தன்னுடைய செயலை எந்தக் கடவுளிடமிருந்து மறைக்க முடியாதோ அந்தக் கடவுளை மறுத்திருக்கவேண்டும். அப்படி யறுத்துவிட்ட தனுல் அவனுக்கு ஏற்பட்ட மனத் துன்பமானது அவனை மிகவும் கஷ்டப்படுத்தி யிருக்கும். அந்த நாஸ்திகன், தன் சகோதர மனிதர்களின் பாதி ஆத்மாவை, அவர்களுடைய சுதந்திரத்துடன் பறித்துக்கொண்ட ஒரு கொடுங்கோலனு யிருந்திருக்கலாம். அவன், கடமையில் நம்பிக்கை, தெய்விக உரிமை இவைகளுக்குப் பதிலாக மிருக பலத்தைப் போற்றியவனு யிருந்திருக்க லாம். இதற்குப் பின்னர், ஒவ்வொரு நூற்ருண்டிலும், நாஸ்திகக் கொள்கையைப் பரப்புவதற்கென்று சிலர் தோன்றினர். இவர்கள், தங்கள் கொள்கைகளுக்காக வெட்கப்பட்டுப் போயினர். இவர்களுக்குப் பின்னர், சமீப காலத்தில் கடவுளை மறுக்கிற ஒரு கூட்டத்தினர் தோன்றினர் யாரோ ஒரு ஜாதியினர் அல்லது கொடுங் கோலரசினர், தங்களுடைய சுயநலத்திற்காகக் கடவுளைப்பற்றித் தவருன எண்ணத்தை, முட்டாள்தன மான கொள்கையைப் பரப்பிவந்ததை இந்தக் கூட்டத் தினர் சகிக்கமுடியாமல்போய்தான் கடவுளையே மறுக்கத் துணிந்தனர். ஆனுல் இவர்களுடைய நாஸ்திக புத்தி வெகு சொற்ப காலமே இருந்தது. ஏனென்ருல், தெய்வ சக்தியின் தேவை இவர்களுக்கு அவசியம் வேண்டியிருந்தது. எனவே, இவர்கள் அறிவாகிற கடவுளை, இயற்கையாகிற கடவுளைப் போற்றித் துதித் தனர். இப்பொழுதோ, எந்த மதமும் வேண்டாமென்று சொல்லி, மதத்திற்குப் பயப்படுகிறவர்கள் பலர் இருக் கின்றனர். ஏனென்ருல், மதமானது அனுஷ்டானத்தில் கறைப்பட்டுப் போயிருப்பதை இவர்கள் காண்

கிருர்கள். இதனுல் எதிர்காலத்திலேனும் மதமானது பரிசுத்தமடையும் என்ற நம்பிக்கையையும் இவர்கள் இழந்துவிடுகிருர்கள்.

இப்படியெல்லாம் இவர்கள் இருந்தாலும், இவர்களில் ஒருவர்கூட, தம்மை நாஸ்திக வாதி என்று சொல்லிக்கொள்ளும் துணிச்சலைப் பெறவில்லை. பணத்திற்காகவோ, அல்லது அதிகாரிகளுக்குப் பயந்தோ கடவுளின் திருநாமத்தை துஷ்பிரயோஜனப்படுத்துகிற புரோகிதர்கள் இருக்கிருர்கள். தங்கள் கொடுங்கோன்மைக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, அந்தப் பிரார்த்தனையின் மூலமாகக் கடவுளின் திருப்பெயரைக் கறைப்படுத்தும் கொடுங்கோலர்கள் இருக்கிருர்கள். ஆனுல் சூரியன், சில சமயங்களில் கெட்ட வாயுக்களினுல் மறைக்கப்பட்டு மங்கலாக நமது கண்களுக்குத் தென்படுகிறபோது, அந்தச் சூரியன் இல்லையென்று நாம் சொல்லிவிடுகிரோமா? அல்லது சூரிய கிரணங்களின் சக்திதான் குன்றிவிடுகிறதா? ஒரு சில துஷ்டர்கள், சில சமயங்களில் தாங்கள் பெற்ற சுதந்திரத்தை வியாஜமாக வைத்துக்கொண்டு கலகத்தை உண்டுபண்ணுகிருர்களென்று சொன்னுல், அதற்காகச் சுதந்திரத்தை நாம் சபிப்பதா? பொய்களாலும், ஒழுக்கவீனங்களாலும் மானிடர்கள், கடவுளின் திருப்பெயரைக் களங்கப்படுத்தி வைத்திருந்தபோதிலும், இந்தப் பொய்களுக்கு நடுவே, இந்த ஒழுக்கவீனங்களுக்கு மத்தியில், கடவுளிடம் மானிட ஜாதி கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையானது அணையாத அமர ஜோதியாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. கொடுங்கோன்மைகள் மறைந்து போவதைப்போல், பொய்களும் ஒழுக்கவீனங்களும் நாளாவட்டத்தில் மறைந்து போகின்றன. ஆனுல் கடவுள் சாசுவதமாயிருக்கிருர். பூலோகத்தில் அந்தக் கடவுளின் பிம்பமாக மானிட ஜாதியும் சாசுவதமாயிருக்கிறது. இந்த மானிட ஜாதியானது எப்படி, அடிமைத்தனத்திலிருந்து, துன்ப அனுபவத்திலிருந்து, வறுமையிலிருந்து, படிப்படியாக மனச்சாட்சியின்மீது வெற்றி கொண்டதோ, பலம் பெற்றதோ, விடுதலை யடைந்ததோ, அதைப்போல,

மதத்தின் பெயரால் நிகழ்கிற பலவித ஒழுக்கவீனங்களிலிருந்து கடவுளின் புனிதமான பெயரானது, பிரகாசத்துடன் எழுந்திருக்கிறது. பரிசுத்தமான உள்ளத்துடனும், தீவிரபக்தியுடனும், விசாலமான திருஷ்டியுடனும் அந்தத் திருநாமத்தை ஜனங்கள் பிரார்த்தனை செய்யத் தொடங்குகிறார்கள்.

கடவுள் இருக்கிறாரென்பதை நிரூபித்துக் காட்டவோ, அல்லது நீங்கள் அவரை வணங்க வேண்டுமென்று சொல்லவோ இப்பொழுது நான் உங்கள் முன்னிலையில் பேசவரவில்லை. உங்களுடைய வாழ்க்கையை, உங்களைச் சுற்றியுள்ள ஜீவராசிகளின் வாழ்க்கையை நீங்கள் உணருகிற ஒவ்வொரு சமயத்திலும் கடவுளின் பெயரைச் சொல்லாமலே அவரை வணங்குகிறீர்களென்பதை நான் அறிவேன். ஆனால், அவரை நீங்கள் எப்படி வணங்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றியே சொல்லப் போகிறேன். உங்களை எந்த வர்க்கத்தினர் ஆளுகின்றனரோ அந்த வர்க்கத்தினரிற் பெரும்பாலோருடைய உள்ளத்தில் ஒரு தவறான எண்ணம் குடிகொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய மாதிரியைப் பின்பற்றுகிற உங்களிடத்திலும் அந்த எண்ணம் குடிகொண்டிருக்கிறது. இதனைக் கண்டிக்கவே நான் இங்குப் பேசவந்திருக்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த எண்ணமானது நாஸ்திக வாதத்தைப்போல் தீமை உண்டாக்குவது; நாசம் விளைவிப்பது.

இந்தத் தவறான எண்ணந்தான் என்ன? கடவுள் வேறு, உங்களுடைய வாழ்க்கையின் பெரும் பாகத்தை எந்தப் பிரபஞ்சத்தில் பூர்த்தி செய்யவேண்டியவர்களாயிருக்கிறீர்களோ அந்தப் பிரபஞ்சம் வேறு என்று பிரித்துக் காட்டுவது பெரிய தவறாகும். ஒரு சிலர் சொல்கிறார்கள்:— "வாஸ்தவம். கடவுள் இருக்கிறார். அதனை நீங்கள் அங்கீகரித்துக்கொண்டு அவரை வணங்க வேண்டியது உங்கள் வேலை, கடவுளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறதென்பதை யாரும் தெரிந்துகொள்ள முடியாது; விவரித்துச் செல்லவும் முடியாது. அவரவர்களுடைய மனச்சாட்சிதான் இதைப்

பற்றிக் கடவுளோடு பேசிக்கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சம்பந்தத்தைப்பற்றி எந்த விதமாக வேண்டுமானாலும் நீங்கள் அபிப்பிராயங்கொள்ளுங்கள். ஆனால், உங்கள் அபிப்பிராயத்தை அல்லது நம்பிக்கையை மற்றவர்களுக்கு உபதேசம் செய்யாதீர்கள்; உலக விவகாரங்களில் கொண்டுவராதீர்கள். அரசியல் வேறு; மதம் வேறு. இரண்டையும் ஒன்றுபடுத்திக் குழப்பாதீர்கள். பாரமார்த்திக விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்கென்று ஏற்படுத்தப் பெற்றிருக்கும் அதிகார ஸ்தாபனத்தினிடம் — அஃது எதுவாயிருந்தாலும் — அந்தப் பாரமார்த்திக விஷயங்களை விட்டுவிடுங்கள். அந்த ஸ்தாபனம் அதற்கேற்படுத்தப்பெற்ற நோக்கத்தினின்றும் பிறழ்ந்துவிட்டதென்று உங்களுக்குப் பட்டால் அதற்கு மதிப்புக்கொடுப்பதினின்றும் மறுத்துவிடுகிற உரிமையைமட்டும் நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவனவனும் அவனவன் இஷ்டப்படி சிந்தனை செய்யட்டும்; எந்தக் கொள்கையிலேனும் நம்பிக்கை வைக்கட்டும். உலக சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் எல்லோருடனும் நீங்கள் சேர்ந்து உழைக்கவேண்டும். நீங்கள் உலகாயதக்கொள்கையுடையவராகவோ, பாரமார்த்திகத்தைப் பின்பற்றுகிறவராகவோ, எப்படியிருந்தாலும் சரிதான். சுதந்திரத்தில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதா? மனிதனுக்கு மனிதன் சமம் என்ற கொள்கையில் நம்பிக்கை இருக்கிறதா? அதிகமான பேர் சுக சௌக்கியத்துடன் இருக்க நீங்கள் கோருகிறீர்களா? வயது வந்த எல்லோருக்கும் ஓட்டுரிமை இருக்கவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? அப்படியானல் இவைகளை அடைவதற்காக ஒற்றுமையுடன் வேலை செய்யுங்கள். இதற்காகப் பாரமார்த்திக சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் ஒரே மாதிரியான அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை."

வேறு சிலர் கூறுகிருர்கள்;— "கடவுள் இருப்பது உண்மை. ஆனல் அவர் மிகப் பெரியவர். எல்லாப் படைப்புக்களுக்கும் மேலானவர். மனித முயற்சிகளைக் கொண்டு அவரை அடைதல் அசாத்தியம். உலகம், அழியுந்தன்மையது. இதில் நமது வாழ்க்கையோ ஒரு

மணி நேர அவகாசங் கொண்டது. ஆரம்பத்திலிருந்தே உலக விஷயங்களிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொள்ளுங்கள். இந்த உலகத்தைச் சாசுவதமென்று கருதாதீர்கள். அழிவற்ற உங்களுடைய ஆத்மாவுக்கு முன்னல் இவ்வுலக நலன்கள் எம்மாத்திரம்? இதை நினைவு கூருங்கள். பரலோகத்தைப் பாருங்கள். இந்த இகலோகத்தில் உங்களுடைய வாழ்க்கை எந்நிலையில் இருந்தாலென்ன? மரணமென்னவோ நிச்சயம். இந்நிலவுலகைப்பற்றி நீங்கள் என்ன சிந்திக்கிறீர்கள் என்பது முக்கியமல்ல; கடவுளைப்பற்றி உங்கள் சிந்தனை என்ன என்பதுதான் முக்கியம். அதைக்கொண்டே கடவுளும் உங்களை மதிப்பிடுவார். நீங்கள் கஷ்டப்படுறீர்களா? அப்படியானல் அந்தக் கஷ்டங்களைத் தந்தருளிய ஆண்டவனை வழுத்துங்கள். இந்தப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கை உங்களைப் பரிசோதிப்பதற்காக ஏற்பட்டது. உங்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிற பிரதேசம் இந்த உலகம்; இதனை இகழுங்கள். இதனின்றும் மேலே செல்லுங்கள். துன்பம், வறுமை, அடிமைத்தனம் இவைகளுக்கு மத்தியில், நீங்கள் கடவுள் பக்கம் திரும்பிப் பாருங்கள். இந்த உலக விஷயங்களைத் துச்சமாகக் கருதியும், உயர்ந்த சன்மானத்தை அளிக்கப்போகிற வருங்காலத்தில் நம்பிக்கை கொண்டும், அவரைப்பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். அதன் மூலமாக உங்களைப் புனிதப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.''

இங்ஙனம் சொல்கிறவர்களில் முதற்பிரிவினர் கடவுளை நேசிக்கவில்லை; இரண்டாவது பிரிவினர் கடவுளைத்தெரிந்து கொள்ளவில்லை. மனிதன், ஒன்றுபட்ட ஒரு வியக்தி. அவனை இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்க முடியாது. சமுதாயத்தை ஒழுங்குபட அமைத்து, அதனை நடத்திச்செல்கிற கொள்கைகளில் உங்களோடு ஒன்றுபட்டுப்போகிற ஒரு மனிதன், மனிதனுடைய சிருஷ்டி வரலாற்றைப்பற்றியும், அவனுடைய இறுதிக் காலத்தைப்பற்றியும், இந்த உலகத்தில் அவன் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய அறநெறிகளைப்பற்றியும் உங்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு மாருக இருக்க முடியாது. மதங்களே இந்த உலகத்தை ஆட்சி புரிகின்றன. மனித சிருஷ்டியைப்

இந்தியர்களின் நம்பிக்கை என்னவென்றால், தங்கள் பற்றி கடவுளாகிய பிரம்மாவின் தலையிலிருந்து சிலரும், புஜங்களிலிருந்து சிலரும், கால்களிலிருந்து சிலரும் பிறந்தார்கள் என்பதாகும். இந்த நம்பிக்கையை வைத்துக்கொண்டுதான் அவர்கள் சமுதாயத்தை, அறிவுத்துறையில் உழைப்பவர்களென்றும், யுத்த விஷயங்களைக் கவனிப்பவர்களென்றும், மற்றக் கீழ்த்தரமான வேலைகளைச் செய்பவர்களென்றும், ஜாதி வாரியாகப் பிரித்து வைத்தார்கள். கீழான வேலைகளைச் செய்வதற்கென்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள், வளர்ச்சியடைய முடியாத ஒரு நிலைமையில் இருக்கவேண்டியவர்களானார்கள். ஜாதி உற்பத்தியைப்பற்றி மேலே சொல்லப்பட்ட நம்பிக்கை இந்தியர்களிடையே இருக்கிறவரையில் இந்த ஒதுக்கப்பட்டவர்களுடைய நிலைமையும் இப்படியேதானிருக்கும்.

மனிதர்களெல்லோரும் கடவுளின் திருக்குமாரர்கள்; சகோதரர்கள். எனவே, மனிதனை மனிதன் அடிமை கொள்ளக்கூடாது என்று உண்மைக் கிறிஸ்துவர்கள் உபதேசித்த காலத்தில், அரசியல் வேறு, மதம் வேறு என்ற பழைய கொள்கையை வற்புறுத்திப் பேசினவர்களுடைய முயற்சிகள் யாவும் பயனற்றுப் போயின. மத நம்பிக்கைகளில் ஜனங்கள் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்குச் சமுதாயமும் முன்னேறி இருப்பதை மானிட ஜாதியின் சரித்திரத்தில் நாம் காண்கிறோம். மத விஷயங்களில் அலட்சிய புத்தி ஏற்பட்டுவிட்டால் விளைவது கலகந்தான். இதுவரையில் மத அவநம்பிக்கையினால் அழிவுதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது; நிர்மாணம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. எந்தக் கொள்கையை புராட்டெஸ்டெண்ட் மதமானது ஒரு காலத்தில் மிகைப்படுத்திக் கூறி இப்பொழுது அதனை நிராகரிக்கப் பார்க்கிறதோ[1] அந்தக் கொள்கையினால்

1 கி, பி. பதினாறாவது நூற்றாண்டில் ஜெர்மனியில் மார்ட்டின் லூதர் (Martin Luther) என்பவன்தான், கிறிஸ்துவ மதத்தின் ஒரு கிளையாகிய இந்தப் புராட்டெஸ்டெண்ட் இயக்கத்திற்கு விதையிட்டவன். இந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், மனிதன், தன் மனச்சாட்சிப்படி கடவுளை வணங்குதற்குரியன் என்ற கொள்கையை வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால்

இப்பொழுது விளைந்திருப்பது என்ன? தனிப்பட்ட மனிதனுடைய உரிமைகள் அதிகமாக வற்புறுத்தப்பட்டதன் பயனாக இப்பொழுது நாம் எந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறோம்? வியாபார உலகத்திலே ஒரு கலக்கம்; அதாவது பலவீனர்கள் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். அரசியல் உலகத்திலே சுதந்திரம்; அதாவது தங்களுடைய நியாயமான உரிமைகளை உபயோகிக்கப்போதிய சாதனமோ, அவகாசமோ, அறிவோ இல்லாத பலவீனர்கள் அவமதிக்கப்படுகிறார்கள். அறவாழ்க்கையிலே, மனிதனுக்கு, தான் என்ற அகங்கார புத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாத பலவீனர்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, காலக்கிரமத்தில் நாசமாகிவிடுகிறார்கள். ஆனால் நாம் கோருவது சங்கம். ஒரே லட்சியத்தில் நம்பிக்கைகொண்டிருக்கிற, ஒரே கொள்கையைப் பின்பற்றுகிற, ஒரே பெயரைச் சொல்லிப் பிரதிக்ஞை செய்துகொள்கிற சகோதர மனிதர்களல்லாது வேறு யாரால் இந்தச் சங்கத்தை ஸ்தாபிக்க முடியும்?

நமக்குக் கல்வி வேண்டும். உலகத்தில், மனிதன் தோன்றிய வரலாறு, இகவாழ்க்கையில் அவன் கொள்ள வேண்டிய லட்சியம் ஆகிய இவைகளைப்பற்றி நாம் பொதுவாகக்கொண்டுள்ள நம்பிக்கையைப் பிரகடனப் படுத்தக் கூடியதான கல்வி முறையைத் தவிர்த்து வேறெவ்விதமான கல்வி முறையை நாம் அளிக்க முடியும்? அல்லது பெற முடியும்? பொதுப்படையான கல்வி முறை வேண்டுமென்று நாம் கோருகிறோம். பொதுப்படையான நம்பிக்கையை அஸ்திவாரமாகக் கொள்ளாமல் இந்தக்கல்வி முறையைக கொடுப்பதும் வாங்குவதும் எப்படிசாத்தியம்? நாம் ஒரு ஜாதியினராகவேண்டுமென்று விழைகிறோம். பொதுவான நோக்கத்திலும், பொதுவான கடமையிலும் நாம் நம்பிக்கை கொள்ளாமல் இஃதெங்ஙனம் முடியும்? நாம், கடவுளின் எந்த அமிசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவருக்கும் நமக்கு

அரசியல் காரணங்களினால் இவர்களுடைய பரம்பரையினர், மேற்படி கொள்கையை நிராகரிக்க வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்து விட்டார்கள். இதனையே இங்கு மாஜினி குறிப்பிடுகிறான்.

முள்ள சம்பந்தமென்ன என்பவைகளைப்பற்றி ஒரே விதமான அபிப்பிராயம கொள்ளாவிட்டால், பொதுவான கடமையொன்று இருக்கிறதென்பதை நாம் எப்படி உணரப்போகிறோம்?

வயது வந்த எல்லோருக்கும் ஓட்டுரிமை இருக்க வேண்டுமென்பது நல்ல விஷயந்தான். அடிக்கடி நெருக்கடிகள் ஏற்படாமல் ஒரு தேசம் தன்னைத்தானே ஆண்டு கொள்ள வேண்டுமானால், இதுதான் — ஓட்டுரிமையளிப்பதுதான் — சட்ட ரீதியான வழி. ஆனால், எந்தத் தேசத்தில் ஒரே கொள்கையுடைய ஜனங்கள் இருக்கிறார்களோ அந்தத் தேசத்தில்தான், வயது வந்தவர்களுக்கு ஓட்டுரிமை உண்டு என்னும் சட்டமானது ஜனங்களின் மனப்போக்குகளையும் அவர்களுடைய இச்சையையும் சரியானபடி பிரதிபலிக்கச் செய்வதாயிருக்கும் ஆனால் பொதுப்படையான ஒரு நம்பிக்கையில்லாத ஜனங்களைக் கொண்ட ஒரு தேசத்தில், வயது வந்தவர்களுக்கு ஓட்டுரிமையளிக்கிற இந்தத் திட்டமானது, ஜனத்தொகையில் பெரும்பான்மைக் கட்சியினராக யார் இருக்கின்றனரோ அவர்களுடைய நலனைத்தான் பாதுகாப்பதாயிருக்கும்; மற்றவர்களை அடக்கி ஒடுக்கிவைப்பதாயிருக்கும். மதமில்லாத நாடுகளில் அல்லது மதத்தை அலட்சியப்படுத்தியிருக்கிற நாடுகளில் நிறைவேற்றப்படுகிற எந்த அரசியல் சீர்திருத்தமும், தனிப்பட்ட ஒரு சிலருடைய பேராசைக்கும், சுயநலத்திற்கும் பொருந்தியிருக்கிற வரையில்தான் நடைமுறையில் இருக்கும்; அதற்குமேல் ஒரு க்ஷணமும் இராது. சென்ற ஐம்பது வருஷ காலத்தில் நாம் அடைந்திருக்கிற அனுபவமானது, இது விஷயத்தில் நமக்குப் போதிய பாடத்தைக்கற்பித்திருக்கிறது.

இகலோகம் வேறே, பரலோகம் வேறே என்று உங்களுக்குப் பிரித்துக் காட்டுகிறார்களே அவர்களுக்கு நீங்கள் பின்வருமாறு பதில் சொல்லுங்கள்:- "வழியும், அதன் முடிவும் எப்படி ஒன்றோ அதைப் போலவே இகலோகமும் பரலோகமும் ஒன்று. இந்தப் பூமியை வெறும் மண்தரை யென்று எங்களுக்குச் சொல்லா

தீர்கள். கடவுளின் சிருஷ்டி இந்தப் பூமி. ஜனங்கள், பூலோகத்தின் மூலமாகத் தம்மை யடையட்டும் என்பதற்காகவே, கடவுள் இதனைப் படைத்திருக்கிருர். மனிதர்களுடைய பாவங்களுக்குப் பிராயச் சித்தம் செய்துகொள்கிற இடமாகவோ, அல்லது ஆசைகளைத் தூண்டிவிடுகிற இடமாகவோ இந்த உலகம் இல்லை. மனிதன், தனது ஆத்ம அபிவிருத்திக்கு உழைக்கிற இடமாகவும், வாழ்க்கையின் மேலான ஸ்திதியை அவன் அடைவற்குரிய இடமாகவும் இந்தப் பிரபஞ்சம் இருக்கிறது. வெறுந் தியானம் செய்து கொண்டிருப்பதற்காகக் கடவுள் நம்மை இந்த உலகத்தில் சிருஷ்டிக்கவில்லை; காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கவே சிருஷ்டித்திருக்கிருர். அவர், தம்முடைய பிரதிபிம்பமாகவே நம்மைச் சிருஷ்டித்திருக்கிருர். அவரோ, சிந்தனையும் செயலுமாக இருக்கிருர். ஏன்? அவர் விஷயத்தில், சிந்தனையும் செயலும் ஒன்றுதான். பிரபஞ்ச விஷயங்களை ஒதுக்கித் தள்ளவேண்டுமென்றும், உலக வாழ்க்கையைத் துச்சமாகக் கருத வேண்டுமென்றும், அப்பொழுதுதான் நாம் பரலோக வாழ்க்கையில் ஈடுபட முடியுமென்றும் நீங்கள் சொல்கிறீர்களே? பிரபஞ்ச வாழ்க்கை யென்பது என்ன? பரலோக வாழ்க்கையின் முகவுரை மாதிரி; அதனை—அந்தப் பரலோகத்தை—அடைவதற்கென்றேற்பட்ட ஒரு படி மாதிரி. எந்த ஏணியின் வழியாக நாமெல்லோரும் ஏறிச்செல்ல வேண்டுமோ, அந்த ஏணியில் மேல்படி புனிதமானதென்றும், கீழ்ப்படி புனிதமல்லாததென்றும் நீங்கள் கூறுவது, எங்களுடைய மார்க்கத்தினின்று எங்களைப் பிரித்துவிடுவது போலில்லையா? ஓர் ஆத்மாவினுடைய ஜீவிய காலமானது, அது முன்னேறிச் செல்கிற ஒவ்வொரு படியிலும் புனிதமுடையதாகவே இருக்கிறது. பூலோகத்திலுஞ் சரி, அதற்கு அப்பாற்பட்ட உலகங்களிலுஞ் சரி அது புனிதமுடையதுதான். ஆகையால், நாம் செல்கிற ஒவ்வொரு படியும், அடுத்தபடியின் தயாரிப்பாக இருக்கவேண்டும். நம்மில் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் கடவுளால் தூண்டிவிடப்பட்டிருக்கிற நித்தியமான ஜீவன் இருக்கிறதே அந்த ஜீவன் தொடர்ந்து மேனேக்கிச் செல்வதற்குத் துணையாகவே, நாம் தற்கா

விகமாக அடைகிற ஒவ்வொரு முன்னேற்றமும் இருக்க வேண்டும். இப்படியே, தனிப்பட்ட நபர்களுடைய ஜீவசக்தியின் திரளாக இருக்கும் மானிட சமுதாயம், அந்தத் தனிப்பட்டவர்களின் செயல்களைக் கொண்டே வளர்ச்சியடைகிறது.''

கடவுள், உங்களைப் பூலோகத்தில் பிறப்பித்திருக்கிறார்; உங்களைச்சுற்றி லட்சக் கணக்கான ஜீவராசிகளைச் சிருஷ்டித்து வைத்திருக்கிறார். உங்களுடைய மனோ அபிவிருத்திக்கிசைந்தாற்போலவே அவைகளுக்கும் மனோ அபிவிருத்தி யுண்டாகிறது. நீங்கள் முன்னேற்றமடைகிற அளவிற்கு அவைகளும் முன்னேற்றமடைகின்றன. உங்களுடைய வாழ்க்கையால் அவைகளுடைய வாழ்க்கை பண்படுகிறது. தனிப்பட்டு வாழ்வதனால் உண்டாகிற ஆபத்துக்களினின்றும் உங்களைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, கடவுள், உங்களால் பூர்த்தி செய்துகொள்ளமுடியாத சில தேவைகளை உங்களுக்கு உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்; சமுதாய உணர்ச்சியை ஊட்டியிருக்கிறார். இந்தச் சமுதாய உணர்ச்சி, மனிதனிடத்தில் இருப்பதால்தான் அவன் மிருகத்தினின்றும் வேறுபட்டவனாக இருக்கிறான். லௌகிக வாழ்க்கைக்கேற்ற அநேக விஷயங்களை உங்களுக்காகக் கடவுள் இந்த உலகத்தில் சிருஷ்டி செய்து வைத்திருக்கிறார். அவை, அழகினால் சோபிக்கின்றன; ஜீவ சக்தியினால் நிரம்பியிருக்கின்றன. இந்த ஜீவ சக்தியானது கடவுளின் பிரத்தியட்ச நிரூபணமாக எங்கணும் வியாபித்திருக்கிறது. இந்த உண்மையை நீங்கள் மறக்கவேகூடாது. இந்த ஜீவசக்தியானது பகிரங்கமாகப் பிரகாசிக்கவேண்டுமானால் அஃது உங்களையும் உங்களுடைய வேலையையும் பொறுத்திருக்கிறது. உங்களுடைய வேலைப்பாடு அதிகமாக அதிகமாக அதனுடைய சக்தியும் அதிகப்படுகிறது.

கடவுள் உங்களுக்கு அதிகமான அநுதாப உணர்ச்சியை அளித்திருக்கிறார். துக்கப்படுகிறவரிடத்தில் இரக்கம் காட்டுங்கள்; சிரிக்கிறவர்களைக்கண்டு சந்தோஷப்படுங்கள்; உங்களுடைய சகோதரப் பிரா

ணிகளை அடக்கி ஒடுக்குகிறவர்களிடத்தில் கோபங் கொள்ளுங்கள்; சத்தியத்தை நாடிச் செல்வதிலே தீவிர மாகப் பற்றுள்ளங்கொள்ளுங்கள்; இதுவரையில் கண்டுபிடியாத உண்மைகளில் ஒரு சிறு பகுதியையே னும் கண்டுபிடித்துக் காட்டுகிற திறமைசாலிகளை வியந்து பாராட்டுங்கள்; அந்த உண்மைகளை எல்லோ ருக்கும் உபயோகப்படும்படியாகச் செயல்முறையில் கொண்டுவருவோரைப் பார்த்து உற்சாகம் கொள்ளுங் கள்; தங்களுடைய மதக்கொள்கை காரணமாக பல அவதிகளுக்குட்பட்டுக் கடைசியில் தங்கள் ரத்தத் தையே சாட்சியாக வைத்துவிட்டு வீர மரணமடை கிருர்களே அவர்களைப் பக்தி வினயத்தோடு போற்றுங் கள். இங்ஙனமெல்லாம் செய்யக்கூடிய சக்திகளைக் கடவுள் உங்களுக்குத் தந்தருளியிருக்கிருர். அப்படி யிருந்தும் லட்சிய வாழ்க்கையின் சூசகங்களாயுள்ள இவற்றை நீங்கள் மறுக்கிறீர்கள்; துச்சமாகக் கருது கிறீர்கள்; உங்களைச் சுற்றியுள்ள கடவுள் சிருஷ்டிகளைச் சபிக்கிறீர்கள்; நம்முடைய சக்திகளையெல்லாம் சுய பரிசுத்தத்திற்கான வேலையிலேயே உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று கட்டளையிடுகிறீர்கள். இந்தக் காரி யத்தைத் தனிப்பட்டுச் செய்வதென்பது அசாத்தியம். அப்படிச் செய்தாலும் அஃது அரைகுறையாகவே முடியும். இந்த மாதிரி செய்ய முயலுகின்றவர்களைக் கடவுள் தண்டிக்கிருர். அடிமை வாழ்க்கையை நடத்து கிறவன் அவமானப்படுத்தப்படுவதில்லையா? தினசரி கூலி வேலை செய்து பிழைக்கிறவன், கல்விப் பயிற்சி யில்லாத பிரகாசமடையாத, அதாவது அறிவில்லாத செயல்களைச் செய்து, அதுகாரணமாக அவனிடத்திலே யுள்ள தெய்வசக்தியானது வீணுகக் கழிந்துபோகிறது. இந்திரிய சுகங்களை அனுபவிப்பதிலும், லௌகிக வாழ்க் கையைக் குருட்டுத்தனமாகப் பின்பற்றுவதிலும் அவனுடைய ஆத்மாவின் பாதி பாகம் அலைக்கழிக்கப் படுகிறது. தன்னுடைய நாட்டிற்காகவும் சுதந்திரத்திற் காகவும் போர்புரிகிற ஒரு போலந்து வாசியினிடத்தில் காணப்படுகிற தெய்வ நம்பிக்கையைக்

காட்டிலும்,[1] ஒரு ருஷ்ய அடிமையினிடத்தில் அதிகமான தெய்வ நம்பிக்கையிருக்கிறதென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டில் குடியரசு ஆட்சி முறைக்காகப் பாடுபட்ட லம்பார்டி மாகாண வாசியினிடத்திலும் பதினைன்காவது நூற்றாண்டு ப்ளாரென்ஸ் மாகாண வாசியினிடத்திலும் நிறைந்திருந்த தெய்வ பக்தியைக் காட்டிலும்[2] போப்பாண்டவருடைய, அல்லது ஒரு கொடுங்கோல் மன்னனுடைய அடிமைப் பிரஜையினிடத்தில் அதிகமான தெய்வ நம்பிக்கை இருக்கிறதென்று நீங்கள் எண்ணுகிறீர்களா? எங்கே கடவுள் சக்தி இருக்கிறதோ அங்கே சுதந்திரம் இருக்கிறதென்று நமக்குத் தெரிந்த மகா புருஷர் ஒருவர் கூறிவிட்டுப் போனார். அவர் எந்த மதத்தை உபதேசித்தாரோ அந்த மதமானது அடிமைத்தனத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று ஆணையிடுகிறது. கடவுளின் சிருஷ்டிகளிடத்தில் பணிந்து நிற்கிறவன் தான் கடவுளை உண்மையாக அறிகிறவன்; உண்மையாக வழிபடுகிறவன். நீங்கள் அனுஷ்டிக்கிற மதம், மதமல்ல; தங்களுடைய பிறப்பு வரலாற்றை மறந்துவிட்ட ஒரு சிலருடைய, அழுகிப்போன ஒரு சமுதாயத்தை எதிர்த்த, தங்கள் மூதாதையர்களின் போராட்டங்களை மறந்துவிட்ட ஒரு சிலருடைய, இப்பொழுது எந்த உலகத்தை நீங்கள் நிந்திக்கிறீர்களோ அந்த உலகத்தை மாற்றியமைக்கும் விஷயத்தில் பல வெற்றிகளடைந்த ஒரு சிலருடைய கோட்பாடுகளையே நீங்கள் மதமாகக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நைந்துபோன பழைய சித்தாந்தங்களின் அழிவிலிருந்து உதயமாகிற உண்மையான எந்தக் கோட்பாடும் இப்பொழுதுள்ள சமுதாய அமைப்பை மாற்றிக் கொடுக்கும். ஏனென்றால், உண்மையான ஒரு கோட்பாடு, மனித வாழ்வின் எல்லா அமிசங்களிலும் பரவி

1 அதாவது, காரியங்களைச் செய்யாமல் சும்மாயிருப்பதும் அல்லது குருட்டுத்தனமாக வாழ்க்கையை நடத்துவதும் தெய்வ பக்தியல்ல என்பது இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

2 கி. பி. பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டில் இத்தலியின் வடபாகத்திலுள்ள லம்பார்டி (Lombardy) மாகாண வாசிகள் ஜெர்மானிய ஆதிக்கத்தினின்று விடுதலை செய்துகொண்டு குடியரசை ஸ்தாபித்துக்கொண்டார்கள். கி. பி. பதினைன்காவது நூற்றாண்டில் ப்ளாரென்ஸ் (Florence) மாகாண வாசிகளும் சுயேச்சாதிகாரத்தை எதிர்த்துப் பலமான போராட்டம் நடத்தினார்கள்.

யிருக்குந் தன்மையது. ஒவ்வொரு யுகத்திலும் வசித்த மகான்கள் இகலோக வாழ்க்கையானது பரலோக வாழ்க்கையை ஒட்டிப்போகுந் தன்மையதாக இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திப் போனார்கள். மானிட ஜாதியானது, காலத்திற்கேற்றாற்போல் பல வழி களாக, பல அளவுகளாக, கிறிஸ்துவர்கள் சொல்கிற ஒரே பிரார்த்தனையைத்தான் சொல்லிக்கொண்டுவந் திருக்கிறது. 'ஆண்டவனே! உன்னுடைய ராஜ்யம் மோட்சலோகத்திலிருக்கிறபடி இந்த பூலோகத்திற்கு வரட்டும்' என்பதுதான் அந்தப் பிரார்த்தனை.

இந்த வாசகத்தை முன்னிலும் அதிகமாக ஞாபகப் படுத்திக்கொள்ளுங்கள்; அதிகமாக அனுஷ்டானத் திற்குக்கொண்டுவாருங்கள். எனது சகோதரர்களே! இதுவே உங்களுடைய நம்பிக்கையின் வாசகமாக, பிரார்த்தனையின் வாசகமாக இருக்கட்டும். இதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுங்கள். இது நிறைவேறக் கூடிய விதமாகக்காரியங்களைச் செய்யுங்கள். நடப்பது நடக்கட்டும் என்று சொல்லி உங்களைச் சும்மா யிருக்கும் படியும், உலக விஷயங்களை அலட்சியப்படுத்தி விடு மாறும், அரசியல் சக்தியானது அநியாயமாக நடந்து கொண்டாலும் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து போகுமாறும், உங்களுக்குப் போதிக்கிறார்களே அந்தப் போதனைகளை யும், 'சீஸர் மகாராஜனுக்குரிய பொருள்களை சீஸர் மகாராஜனிடமே ஒப்புவியுங்கள்; கடவுளுடைய பொருள்களைக் கடவுளிடமே ஒப்புவியுங்கள்' என்ற கிறிஸ்துவ வாசகத்தை அதன் அர்த்தம் தெரியாமலே உங்களுக்குப் போதிக்கிறார்களே அந்தப் போதனைகளை யும் செவி கொடுத்துக் கேளாதீர்கள். அப்படிக் கூறு கிறவர்கள் கடவுளுடையதல்லாதது என்று ஏதேனும் ஒரு பொருளை உங்களுக்குச் சொல்ல முடியுமா? தெய்வ சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற அளவுக்குத்தான் சீஸரு டைய பொருள்கள் என்று சொல்லலாமே தவிர இந்த உலகத்தில் சீஸருக்கென்று சொந்தமான பொருள் ஒன்றுமில்லை.

சீஸர் என்று இங்கே சொன்னால், உலக விவகாரங் கள் சம்பந்தப்பட்ட அரசியல் அதிகாரத்தையே, பொது

ஜன அரசாங்கத்தையே குறிக்கிறது. இந்த அரசாங்கமானது, தன் சக்திக்கியைந்தாற்போலவும், காலத்திற்கேற்ருற்போலவும் கடவுளின் ஏற்பாட்டை நிறைவேற்றும் பொறுப்புடையது. அது, தன் பொறுப்புக்கு எப்பொழுதேனும் துரோகம் செய்யுமாளுல் அதனை மாற்றுவது உங்களுடைய உரிமைமட்டுமல்ல; கடமையுமாகும். உங்களிடத்திலேயுள்ள சாதனங்களைக்கொண்டு உங்களுடைய பிரதேசத்தில், கடவுளின் உத்தேசத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதற்காகத் தவிர வேறெதற்காக இந்த உலகத்தில் நீங்கள் பிறந்திருக்கிறீர்கள்?

கடவுள் ஒன்றுபட்ட ஒரு சக்தி இதன் பரிணமந்தான் மானிட ஜாதியின் ஒற்றுமை. இந்த ஒற்றுமையில் நீங்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பது உண்மையானல், இதனை அடைய நீங்கள் அல்லும் பகலும் உழைக்க வேண்டாமா? மானிட ஜாதியைப் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து வைத்திருக்கும் வேற்றுமைகளையும், துவேஷங்களையும் எதிர்த்துப்போராடவேண்டாமா? மானிட ஜாதியின் பொறுப்புக்கு அஸ்திவாரமாயுள்ளது மானிடஜாதியின் சுதந்திரம். இவ்விரண்டுக்கும் இடையூருயுள்ளவற்றை அழிப்பதற்கு முயற்சி செய்யாமல் இவற்றின்மீது நீங்கள் நம்பிக்கைகொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. நமது சகோதரர்கள் தினந்தோறும் நசுக்கப்படுகிருர்கள்; கீழேதள்ளப்படுகிருர்கள்; இழிவு செய்யப்படுகிருர்கள். இவற்றை நீங்கள் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இருந்தும் சகோதரத்துவத்தைப் பற்றி ஏன் பேசுகிறீர்கள்? இந்த உலகம் நமது உழைப்புக்குரிய இடம். இதனை நாம் சபிக்கக்கூடாது; புனிதப்படுத்தவே வேண்டும். நம்மைச் சுற்றியுள்ள பௌதிக சக்திகள் நமது உழைப்புக்கென்றேற்பட்ட கருவிகள். அவற்றை நாம் புறக்கணியாமலிருப்போம்; நன்மைக்காக உபயோகப்படுத்துவோம்.

ஆளுல் கடவுளின்றி இந்தக் காரியங்களை நீங்கள் செய்யமுடியாது. கடமைகளைப்பற்றி உங்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னேன். உரிமைகளைப்பற்றி இப்பொழுது என்ன தெரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்களோ அந்த அறிவைக்கொண்டுமட்டும் நீங்கள் முன்னேற்ற

மார்க்கத்தில் நிரந்தரமாகச் சென்றுகொண்டிருக்க முடியாது; இப்பொழுதுள்ள நிலைமையிலிருந்து தொடர்ந்தாற்போல் மேனேக்கிச் சென்று உயர்நிலையை யடைய முடியாது. கடவுளின்றிக் கடமை ஏது? எந்த விதமான அரசாங்க முறையை நீங்கள் தழுவிக்கொண்டிருந்த போதிலும் அந்த ஆட்சி முறையில் கடவுள் அமிசம் இல்லாவிட்டால், தெய்விகத்தன்மை இல்லாவிட்டால், அஃது—அந்த ஆட்சிமுறை—குருட்டுச் சக்தியாக, மிருக சக்தியாக, கொடுங்கோன்மைச் சக்தியாக இருக்கும். இதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வழியில்லை.

எந்தத் தெய்வ ஆணையை நாம் கண்டுபிடித்து அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியவர்களாயிருக்கிறேமோ அந்தத் தெய்வ ஆணையைப் பொறுத்துத்தான் மனித விவகாரங்கள் நடைபெறுகின்றன; அல்லது சந்தர்ப்பங்களையும் கால நிலைமைகளையும் பொறுத்துத்தான் நடைபெறுகின்றன. இந்தச் சந்தர்ப்பங்களையும் கால நிலைமைகளையும் எவனொருவன் சரியாக உபயோகிக்கத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறனே அவன் மேற்படி மனித விவகாரங்களைத் திறம்பட நடத்துகிறன். ஒன்று, நாம் கடவுள் ஆக்ஞைக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும்; அல்லது மனிதர்களுக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டும். அந்த மனிதர் ஒருவராகவும் இருக்கலாம்; பலராகவும் இருக்கலாம். மனித சக்திகளுக்கெல்லாம் மேலானதொரு சக்தி இல்லாதிருக்குமானல், நம்முடைய சகோதர மனிதர்கள், நாம் பலவீனர்களாயிருக்கிற தருணம் பார்த்து நம்மைக்கொடுமைப்படுத்தினல், அந்தக் கொடுமையினின்று நம்மைக் காப்பாற்றுவது யார்? மனிதர்களால் சிருஷ்டிக்கப்படாததும், எந்த விதமான அழிவுக்குட்படாததுமான தெய்விகச் சட்டமொன்று இல்லாவிட்டால், குறிப்பிட்ட ஒரு செயல், நியாயமானதென்றே அநியாயமானதென்றே, நாம் எந்த விதியைக் கொண்டு நிர்ணயிப்பது? யாருடைய பெயரால், எதனுடைய பெயரால், கொடுமைகளையும் ஏற்றதாழ்வுகளையும் நாம் கண்டிப்பது? கடவுளில்லையென்று சொன்னல், அதற்குப் பிறகு, உண்மையைத் தவிர்த்து வேறு அரசு இல்லை. இந்த

உண்மையை, புரட்சி என்றாவது சொல்லுங்கள்; போனபார்ட்டே[1] என்றாவது சொல்லுங்கள். பௌதிக வாதிகள் இந்த உண்மைக்கு முன்னர்தான் தலைவணங்குகிறார்கள். இத்தலியிலும் மற்றப் பிரதேசங்களிலுமுள்ள பௌதிகவாதிகள், நம்முடைய கொள்கைகளைத் தத்துவ அளவில் அங்கீகரிக்கிற பௌதிக வாதிகள், தாங்கள் எவ்வித செயலும் புரியாமல் சும்மாயிருப்பதற்குக்கூட இந்த உண்மையை ஆதாரமாக உபயோகிக்கிறார்கள். தன்னலத் தியாகம் செய்யுமாறும், மதத்திற்காகத் துன்பத்தை அனுபவிக்குமாறும், நம்முடைய சொந்த அபிப்பிராயங்களின் பெயரால் அவர்களை எப்படிக் கேட்பது? நமது நலன்களை மட்டும் ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு, தத்துவரீதியாகவுள்ள ஒரு பிரச்னையை, அனுபவரீதியான ஒரு பிரச்னையாகச் செய்து விடமுடியுமா? பெயர் மாத்திரமாகவுள்ள ஒரு கொள்கையைச் செயலளவில் கொண்டுவந்து விடமுடியுமா?

ஏமாந்துபோகாதீர்கள். தனிப்பட்ட நபர்கள் என்ற ஹோதாவில் நாம் பேசுகிறவரையில், நமது சொந்த அறிவு எந்தத் தத்துவத்தைப் பிரேரிக்கிறதோ அந்தத் தத்துவத்தின் பெயரால் பேசுகிறவரையில், இன்றைய தினம் நமக்கு என்ன கிடைத்திருக்கிறதோ அதுதான் நமக்கு இருக்கும்; மேலே ஒன்றும் கிடைக்காது. அதாவது, செயலைக் கடைப்பிடிக்காமல், வார்த்தைகளை மட்டும் கடைப்பிடித்துக்கொண்டு நடப்போம். பெரிய புரட்சிகள் நடைபெற்ற காலத்தில், எந்தக் கூக்குரல் எழுந்ததோ, சிலுவைப் போர்கள்[2] நடைபெற்ற காலத்தில், எந்தக் கூக்குரல் எழுந்ததோ அந்தக் கூக்குரல் ஒன்றுதான், 'கடவுள் ஆணை! கடவுள் ஆணை!!' என்ற அந்தக் கூக்குரல்தான், மந்தத்தனமாயிருக்கப்பட்டவர்களைக் காரியஞ் செய்யும்படி

1 Bonaparte. சர்வாதிகாரம் என்ற அர்த்தத்தில் இந்த வார்த்தை இங்கு உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2 ஜெருசலேம் முதலிய பாலஸ்தீனத்திலுள்ள புனித ஸ்தலங்களை இஸ்லாமியர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை செய்வதற்காக, ஐரோப்பாவிலிருந்த கிறிஸ்துவ மன்னர்களும் மதாசாரியார்களும் கி. பி. 11, 12, 13-வது நூற்றாண்டுகளில் தொடுத்த போர்களே சிலுவைப் போர்களென்று அழைக்கப்படுகின்றன.

தூண்டும்; அச்சப்படுகிறவர்களுக்கு அஞ்சாமையை ஊட்டும்; எதிலும் கணக்குப் பார்த்துக்கொண்டு செல்கிறவர்களுக்கு, தியாகஞ் செய்யவேண்டுமென்ற உற்சாகத்தையளிக்கும; சாதாரண மனித எண்ணங்கள் தானென்று எல்லாவற்றையும் அவநம்பிக்கையோடு ஒதுக்கித் தள்ளுகிறார்களே அவர்களுக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுக்கும்.

விடுதலை முயற்சிகள், முன்னேற்ற முயற்சிகள் முதலியனவெல்லாம் கடவுளின் ஏற்பாடு என்று ஜனங்களுக்கு நிரூபித்துக் காட்டுங்கள், யாரும் உங்களுக்கு விரோதியாகக் கிளம்பமாட்டார்கள். பூலோகத்திலே நாம் சாதிக்கவேண்டிய காரியங்கள், நமது அமர வாழ்வின் ஒரு முக்கியமான அமிசம் என்று, ஜனங்களுக்கு அவர்கள் மனத்தில் பதியுமாறு எடுத்துச் சொல்லுங்கள். அப்பொழுது எதிர்காலத்தின் முக்கியத்துவத்தை முன்னிட்டு அவர்களுடைய தற்கால உத்தேசங்கள் யாவும் மறைந்துபோகும். கடவுளின் திருவருளின்றி நீங்கள் பிறரை ஆணையிடலாம்; ஆனால் அன்பினால் வசப்படுத்த முடியாது. நீங்கள் கொடுங்கோலர்களாயிருக்கலாம்; ஆனால் பிறருக்குக் கல்வியறிவு புகட்டுபவர்களாகவோ உபதேசகர்களாகவோ இருக்கமுடியாது.

கடவுள் ஆணை! கடவுள் ஆணை!! சகோதரர்களே! இதுதான் ஜனங்களுடைய கூக்குரல்; உங்கள் ஜனங்களுடைய கூக்குரல்; இத்தாலிய ஜாதியின் கூக்குரல். உங்களுடைய ஜாதீய அபிவிருத்திக்காக நீங்கள் மனப்பூர்வமான அன்போடு உழைக்கிறீர்கள். அப்படிப்பட்ட உங்களிடம் வந்து 'இத்தாலியர்களுக்கு அரசியல் அறிவு இல்லை: இத்தலியிருந்து மத உணர்ச்சி போய் விட்டது' என்று யாராவது சொல்வார்களானால், அவர்களுடைய வார்த்தைகளைக்கேட்டு ஏமாந்து போகாதீர்கள். இத்தலியில் பல பிரிவினைகள் ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், அது, பெருமையோடும், காரியத்தைச் சாதிக்கிற திறனோடும் இருந்தவரையில், அதனிடமிருந்து மத உணர்ச்சி யென்பது அகன்று போகவே இல்லை. ஆனால் கி. பி. பதினாறுவது நூற்றாண்டில்,

அதாவது எந்த நூற்ருண்டில், ப்ளாரென்ஸ்[1] தேசம் வீழ்ந்துவிட்டதோ, எந்த நூற்ருண்டில் அந்நியர்களின் உதவிகொண்டு ஐந்தாவது சார்லஸ் மன்னன், இத்தலியின் சுதந்திரத்தை நசுக்கிவிட்டானே, எந்த நூற்ருண்டில் போப்பரசர்கள் ஜனங்களை ஏமாற்றத் தொடங்கினர்களோ அந்த நூற்ருண்டில், இத்தலியிலிருந்து மத உணர்ச்சி போய்விட்டது; நமது தேசியத் தன்மையை இழக்க ஆரம்பித்தோம். ஸ்ப்பானிஷ்காரர்களைப்போல, ஜெர்மானியர்களைப்போல, பிரெஞ்சுக்காரர்களைப்போல வாழத் தொடங்கினேம். நமது அறிஞர் பெருமக்கள், சிற்றரசர்களுடைய இச்சைகளுக்கெல்லாம் இசைபாட ஆரம்பித்தார்கள்; யாரையும், எதையும் பரிகசித்துத் தங்கள் எஜமானவர்களைத் திருப்தி செய்வித்தார்கள். நமது புரோகிதர்கள், மத உண்மைகளை அஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவருவது அசாத்திய மென்பதைக் கண்டு, தெய்வ சம்பந்தமான வஸ்துக்களில் வியாபாரஞ் செய்யத்தொடங்கினர்கள்; எந்த ஜனங்களுடைய அறிவை விருத்தி செய்திருக்க வேண்டுமோ, எந்த ஜனங்களைக் காப்பாற்றியிருக்க வேண்டுமோ அந்த ஜனங்களைப்பற்றி நினையாமல், தங்களைப்பற்றியே நினைக்க ஆரம்பித்தார்கள். இதனல், ஜனங்கள், அறிஞர்களால் இகழப்பட்டார்கள்; புரோகிதர்களால் ஏமாற்றப்பட்டார்கள்; கசக்கிப் பிழியப் பட்டார்கள்; பொது விவகாரங்களிலிருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள். இவைகளுக்குப் பழி தீர்த்துக்கொள்கிற மாதிரி, ஜனங்கள் என்ன செய்ய ஆரம்பித்தார்களென்ருல், படித்த அறிஞர்களைப் பரிகசித்தார்கள்; புரோகிதர்கள் மீது அவநம்பிக்கை கொள்ளலானர்கள்; பழைய மதக்கோட்பாடு களங்கப்பட்டுப் போய்விட்டதென்று கருதி எல்லா மதக்கோட்பாடுகளின் மீதும்

1 ப்ளாரென்ஸ் (Florence) பிரதேசத்தின் சுதந்திரத்தை இந்த 16-வது நூற்ருண்டில் போப்பரசர்கள் பறித்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். இதன்பொருட்டு போப்பாசர் கட்சியினருக்கும் ப்ளாரென்ஸ் பிரதேச வாசிகளுக்கும் பெரிய யுத்தம் நடைபெற்றது. இந்த 16-வது நூற்ருண்டில்தான் புனித ரோம ஏகாதிபத்தியத்தின் சக்ரவர்த்தியான ஐந்தாவது சார்லஸ (Charles V 1519-1556) என்பவன் அப்பொழுது போப்பரசராயிருந்த ஏழாவது கிளமெண்ட் (Clement VII 1523-1534) என்பவரை 1527-ஆம் வருஷம் சிறை செய்து இத்தலியின் சுதந்திரத்திற்குப் பங்கம் விளைவித்தான்.

வெறுப்புக் காட்டினார்கள். அந்தக் காலத்திலிருந்து நாம், கேவலமாக, ஆண்மையற்ற விதமாக நமது வாழ்க்கையை இழுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நமது பழக்கத்தினால் ஏற்பட்ட, நமது அதிகாரிகளால் திணிக்கப்பட்ட மூட நம்பிக்கைகளென்ன, சந்தேக மனப்பான்மையென்ன, இவைகளுக்கு மத்தியில் நமது வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆனால் மீண்டும் நாம் தலை நிமிர்ந்தெழுந்திருக்க வேண்டும்; பெருமையோடும் கௌரவத்தோடும் வாழவேண்டும். இது விஷயத்தில் நமது தேசீய பரம்பரையை நாம் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வோமாக' கி. பி. பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டில் நமது லம்பார்டி மாகாணத்துச் சகோதரர்கள், கடவுளின் திருநாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு, தங்களுடைய மதச் சின்னங்களை யுத்த களத்தின் நடுவில் நிறுத்திக்கொண்டு, ஜெர்மானியர்களோடு போர் புரிந்தார்கள்; அவர்களைத் தோற்கடித்துத்துரத்தினார்கள்; தங்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட சுதந்திரத்தை மறுபடியும் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட லம்பார்ட் சகோதரர்களை நினைவுபடுத்திக் கொள்வோமாக![1] டஸ்க்கனி மாகாணத்து நகரங்களில் வசித்த குடியரசுக் கட்சியினர், தங்கள் பார்லிமெண்ட் கூட்டங்களைத்தேவாலயங்களில் வைத்து நடத்தினார்களென்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வோமாக![2] ப்ளாரென்ஸ் பிரதேசவாசிகள், தங்களுடைய ஜனநாயக சுதந்திரத்தைத், மெடீஷி அரச குடும்பத்தினிடம் ஒப்புக்கொடுக்க மறுத்து, யேசுநாதரையே, தங்கள் குடியரசுக்குத் தலைவராகத் தெரிந்தெடுத்தார்களல்லவா, அந்தப் ப்ளாரென்ஸ் வாசிகளை நினைவுபடுத்திக் கொள்வோ

---

1 கி. பி. 11, 12–வது நூற்றாண்டுகளில், லம்பார்டி மாகாணத்தில் ஜெர்மானியர்களுடைய ஆதிக்கம் மிக அதிகமாயிருந்தது. இதனை எதிர்த்து லம்பார்டியர்கள் தீவிரமான போராட்டம் நடத்தினார்கள்.

2 கி. பி. 15–வது நூற்றாண்டில் காஸிமோ-டி-மெடீஷி (Cosimo-di-Medici 1389—1464) என்பவனுடைய தலைமையில் டஸ்க்கனி (Tuscany) மாகாணத்தில் குடியரசு முறை ஏற்பட்டபோது நடைபெற்ற சம்பவமே இங்குக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மாக![1] கடவுள் நம்பிக்கையைப்பற்றியும் ஜனங்களுடைய உரிமைகளைப்பற்றியும் சேர்ந்தாற்போல் உபதேசித்த ஸவோனரோலாவை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வோமாக![2] ஜினேவா நகரவாசிகள் கி. பி. 1746-ஆம் வருஷம் கற்களையே ஆயுதங்களாக உபயோகித்தும், தங்கள் இஷ்ட தேவதையாகிய கன்னிமேரியின் திருநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டும், தங்கள் நகரத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்ட ஜெர்மானியச் சேனையை விரட்டியடித்து, நகரத்தைக் காப்பாற்றினார்களல்லவா அந்த ஜினேவா வாசிகளை நினைவுபடுத்திக் கொள்வோமாக![3] இந்த மாதிரி நமது நாட்டிலே நிகழ்ந்த பல சம்பவங்களிலும் மத உணர்ச்சியானது ஊடுருவிப்பாய்ந்திருக்கிறது. இந்த மத உணர்ச்சிதான், ஜனங்களுடைய எண்ணத்தைப் பாதுகாத்தும் பண்படுத்தியும் வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் அனைத்தையும் நாம் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வோமாக!

நமது ஜனங்களிடத்திலே மத உணர்ச்சியானது உறங்கிக் கிடக்கிறது. இதனை நாம் தட்டி யெழுப்ப வேண்டும். எவனொருவன் இந்த வேலையைச் செய்கிறானே அவன், அதிகமான அரசியல் சித்தாந்தங்

1 டஸ்கனி (Tuscany) மாகாணத்தைச் சேர்ந்ததுதான் இந்தப் ப்ளாரென்ஸ் பிரதேசமும். மேலே சொல்லப்பட்ட காஸிமோ-டி-மெடிஷியின் பேரனாகிய லோரென்ஸோ-டி-மெடிஷி (Lorenzo-di-Medici 1449—1492) என்பவனுடைய காலத்தில், ப்ளாரென்ஸ் முதலிய பிரதேசங்களில், சர்வாதிகார ஆட்சியே நடைபெற்று வந்ததென்று சொல்லலாம். இவன் தன்னை ஆதரித்தவர்களுக்கு ஆதரவு காட்டியும், எதிரிட்டுக் கொண்டவர்களை அழித்தும் விட்டான். இவன் காலத்தில் ஜனங்கள் இவனுக்கு விரோதமாகக் கிளம்பி ஜனநிக்க உரிமையை ஸ்தாபித்த சம்பவமே இங்குக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

2 Savonarola 1452—1498. மேலே சொல்லப்பட்ட லோரென்ஸோ-டி-மெடிஷி காலத்திலிருந்த ஒரு மகாத்மா. மத விஷயத்திலும் அரசியல் விஷயத்திலும் ஜனங்களுக்குப் பூரண சுதந்திரம் இருக்கவேண்டுமென்று அரும்பாடுகள் பட்டு, அதற்காக வீர மரணமெய்தியவன்.

3 கி. பி. 16-வது நூற்றாண்டிலிருந்து 18-வது நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் வரை, இத்தலியின் பல பாகங்களும், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா முதலிய வல்லரசுகளின் விளையாட்டுப் பொருள்கள் போலிருந்தன. ஜனங்களுடைய சுதந்திரம் மிக லேசாக மதிக்கப்பட்டது. இந்தக் காலத்தில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தையே மாஜினி இங்குக் குறிப்பிடுகிறார்.

களினுல் தேசத்திற்கு என்ன நன்மை உண்டாகிறதோ அதைக்காட்டிலும் அதிகமான நன்மையைச் செய்தவனு கிருன். அந்நிய நாட்டு முடியாட்சித் திட்டங்களைப் பின்பற்றி,நமது நாட்டில் இதுகாறும் அரசியல் கிளர்ச்சி செய்து வந்திருக்கிருர்களே,இவர்களுடைய முயற்சிகளை ஜனங்கள் அசட்டையாகத் தள்ளிவிட்டதற்குக் காரணம், மேற்படிக் கிளர்ச்சிக்காரரிடத்தில் மத உணர்ச்சி இல்லாமலிருந்ததுதான். ஆதலின் சகோதரர்களே! கடவுளின் பெயரால் உபதேசம் செய்யுங்கள். இத்தாலிய மனப்பான்மை கொண்ட யாரும் உங்களைப் பின்பற்றி வருவார்கள்.

கடவுளின் பெயரால் உபதேசம் செய்யுங்கள். அறிஞர்கள் உங்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கலாம்; ஆனுல் அவர்களைப் பார்த்து 'தாய்நாட்டிற்காக நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்' என்று கேளுங்கள். புரோகிதர்கள் உங்களை ஜாதி பிரஷ்டம் செய்யலாம்; அவர்களைப் பார்த்து 'உங்களத்தனை பேருக்கும் சேர்ந்து கடவுளைப் பற்றி என்னதெரியுமோ அதைவிட அதிகமாக எங்களுக்குத் தெரியும். கடவுளுக்கும் அவருடைய சட்டத்திற்கும் நடுவில் எவ்வித தரகரும் வேண்டியதில்லை' யென்று சொல்லுங்கள். அப்பொழுது ஜனங்கள் உங்களைத் தெரிந்து கொள்வார்கள். உங்களோடு சேர்ந்து கொண்டு' எங்களது பரம பிதாவும் அறிவும் அன்புமானவரும், உலகத்தின் சிருஷ்டி கர்த்தரும் உபதேசகருமான கடவுளையே நாங்கள் நம்புகிருேம்' என்று சொல்வார்கள். இந்த வாசகத்தின் மூலமாக நீங்களும் ஜனங்களும் வெற்றி யடைவீர்கள்.

3. சட்டம்

நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள்; ஆதலின் வாழ்க்கை நியதியென்பதொன்று உங்களுக்கிருக்கிறது நியதியின்றி வாழ்க்கையில்லை. உலகத்திலேயுள்ள வஸ்துக்கள் யாவும் குறிப்பிட்ட ஒரு முறையிலும் குறிப்பிட்ட ஒரு நிலைமையிலும், குறிப்பிட்ட ஒரு நியதிக்குட்பட்டுமே இருக்கின்றன உலோகப் பொருள்கள், தொகுப்பு என்ற நியதிக்குட்பட்டிருக்கின்றன. செடி கொடிகள், வளர்ச்சி என்ற நியதிக்குட்பட்டிருக்கின்றன. நட்சத்திரங்கள், அசைவு என்ற நியதிக்குட்பட்டிருக்கின்றன. இவைபோலவே நீங்கள் ஒரு நியதிக்குட்பட்டிருக்கிறீர்கள்; உங்களுடைய வாழ்க்கையும் ஒரு நியதிக்குட்பட்டிருக்கிறது. ஜீவ சிருஷ்டிகளில் எப்படி மனிதர்களாகிய நீங்கள் உயர்ந்தவர்களோ அப்படியே உங்களை ஆட்கொண்டிருக்கிற நியதியும் அல்லது சட்டமும். மேலே சொன்ன நியதிகள் அல்லது சட்டங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவை; போற்றத் தகுந்தவை. மனிதனுக்கேற்பட்ட நியதிப்படி உங்களை நீங்கள் உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டும்; காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்; வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். இஃது உங்கள் முதற் கடமை. ஆம்; இஃதொன்றே உங்கள் கடமை.

கடவுள் உங்களுக்கு வாழ்வைக் கொடுத்திருக்கிறார்; அதனால் வாழ்க்கை நியதியையும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்திருக்கிறார். கடவுள் ஒருவர்தான் மானிட ஜாதியின் சட்டகர்த்தா. அவருடைய சட்டம் ஒன்றுக்குத்தான் நீங்கள் கீழ்ப்படியக்கடமைப் பட்டிருக்கிறீர்கள். அவருடைய திருச்சட்டத்திற்கு எவ்வளவுதூரம் பொருந்துகிறது, அதனை எவ்வாறு வியாக்கியானப்படுத்துகிறது, எம்முறையில் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடிய மாதிரியாக இருக்கிறது என்கிற நிறுவைகளைக் கொண்டுதான் மனிதர்களால் இயற்றப்படுகிற

சட்டங்களை நாம் நோக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவை செல்லுபடியாகின்றன: நல்லவையாகின்றன. அந்தத் தெய்விகச் சட்டத்தை மறுக்கிற அளவுக்கு, புறக்கணிக்கிற அளவுக்கு அவை—அந்த மனித சட்டங்கள்—தீமை பயப்பனவாய் விடுகின்றன. அப்பொழுது, தீமை பயக்கிறபோது, அந்தச் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுப்பதும் அவைகளை மாற்ற முயல்வதும் உங்கள் உரிமை மட்டுமல்ல; கடமையுமாகும்.

கடவுள் சட்டத்தை, எவனொருவன் உலக விவகாரங்களில் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவந்து காட்டுகிறானோ, அவன் தான் உங்களுடைய நியாயமான தலைவன். அவனை நேசியுங்கள்; அவனைப் பின்பற்றுங்கள். ஆனால் ஒரு விஷயம். கடவுளைத் தவிர்த்து உங்களுக்கு வேறு எஜமானனில்லை; இருக்கவும் முடியாது. அப்படியிருந்தால் அவன் கடவுளுக்குப் பொய்யனாகவும் கடவுள் விரோதியாகவுந்தான் இருக்கமுடியும். உங்களுடைய வாழ்க்கை நியதியைப்பற்றி, கடவுளின் திருச்சட்டத்தைப்பற்றி நீங்கள் என்ன தெரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்களோ அதுதான், அந்த அறிவுதான், தருமத்தின் அஸ்திவாரமாயிருக்கிறது. அதுதான் உங்களுடைய செயல்களுக்கும் கடமைகளுக்கும் நியாயமாயிருக்கிறது. அதுதான் உங்களுடைய பொறுப்புக்களின் அளவுகோலாயிருக்கிறது.

ஒருவனோ அல்லது பலரோ உங்கள்மீது நியாயத்திற்கு விரோதமான சட்டங்களைத் திணிக்க முயற்சி செய்வார்களானால், அந்த முயற்சியினின்று உங்களைத் தடுத்துக்கொள்வதற்கு இந்த அறிவு — அதாவது வாழ்க்கை நியதி, கடவுள் சட்டம் இவைகளைப் பற்றிய அறிவு—வேண்டும். இந்த அறிவு இல்லாமல் நீங்கள் மனிதர்களைப்பற்றியோ மனித உரிமைகளைப்பற்றியோ பேச முடியாது எல்லா உரிமைகளும் ஒரு சட்டத்தினடியாகவே பிறக்கின்றன. அந்தச் சட்டத்தைத் துணையாகக் கொள்ளாதவரையில் நீங்கள், ஒன்று, கொடுங்கோலர்களாயிருக்கலாம்; அல்லது அடிமைகளாயிருக்கலாம்; வேறுவிதமாயிருக்க முடியாது. தேக

பலமுள்ளவர்கள் கொடுங்கோலர்களாகி விடுகிறார்கள் தேகபலமில்லாதவர்கள் அந்தக்கொடுங்கோலர்களுக்கு அடிமைகளாகி விடுகிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் மனிதத் தன்மையோடு கூடிய மனிதர்களாயிருக்க வேண்டுமானால், மிருகங்கள், செடி கொடிகள், உலோகப் பொருள்கள் முதலியவற்றை, மனித சுபாவத்தினின்று பிரித்துக் காட்டுகிற சட்டத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்; அதன்படி நடக்க வேண்டும்.

அதனை எப்படித் தெரிந்துகொள்வது? கடமையைப் பற்றி உபதேசித்து வந்திருக்கிறவர்களைப் பார்த்து இந்தக் கேள்வியைத்தான், மானிட சமுதாயமானது, ஒவ்வொரு யுகத்திலும் கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு விதவிதமான விடைகளே இது வரையில் அளிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. சிலர், ஒரு சட்ட புத்தகத்தையோ, நீதி நூலையோ காட்டி 'மனிதன் அனுசரிக்கவேண்டிய தருமங்கள் யாவும் இதில்தானிருக்கின்றன' என்று சொல்கிறார்கள். வேறு சிலர், 'ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் மனச்சாட்சியைக் கேட்டுக் கொள்ளட்டும்; நன்மைக்கும் தீமைக்கும் அது வியாக்கியானம் கூறும்' என்று சொல்கிறார்கள். இன்னுஞ் சிலர், தனிப்பட்டவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு, ஜன சமூகத்தின் அபிப்பிராயத்தைக் கோரியவர்களாய், மானிட சமுதாயம் எந்த ஒரு நம்பிக்கையை அங்கீகரிக்கிறதோ அதுவே உண்மையானது என்று பகர்கிறார்கள்.

இவர்களுடைய அபிப்பிராயங்கள் யாவும் தவறு. இவைகளின் பயனற்ற தன்மையை, மானிட ஜாதியின் சரித்திரமானது, மறுக்க முடியாத உண்மைகளைக் கொண்டு நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறது. மனிதன் அனுசரிக்க வேண்டிய தருமங்கள் யாவும் ஒரு சட்ட புத்தகத்திலோ, அல்லது ஒரு தனி மனிதனுடைய உபதேசத்திலோ இருக்கின்றனவென்று கூறுவோர், மானிட ஜாதியானது நூற்றாண்டுகள் கணக்காக, குறிப்பிட்ட ஒரு சட்டத்தை அனுசரித்து வந்து, பின்னர் அதைவிடச் சிறந்ததொரு சட்டதைக் கண்டுபிடிக்கவும்

உபதேசிக்கவும் தயங்கியதில்லை யென்ற உண்மையை மறந்து விடுகிறார்கள். நன்மையென்றும், தீமையென்றும் பகுத்துப் பார்ப்பது, அவரவர்களுடைய மனச்சாட்சியைப் பொறுத்த விஷயம் என்று சொல்வோர், மனச்சாட்சிப்படி நடந்துகொண்டதனால் பல துன்பங்களுக்காளான பலர், ஒவ்வொரு மதத்திலும் இருந்திருக்கிறார்களென்ற உண்மையை மறந்து விடுகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் அவரவருடைய மனச்சாட்சிப்படி நடந்துகொள்ள உரிமையுடையவர்கள் என்ற கருத்தே, புராட்டெஸ்டெண்ட் மதத்தில் ஆயிரக்கணக்கான பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறது; இன்றைய ஐரோப்பிய ஜன சமுதாயத்திலேற்பட்டிருக்கிற அரசியல், சமுதாயப் பிணக்குகளுக்கெல்லாம் காரணமாயிருந்திருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுடைய உரிமைகளை மறுத்து, மானிடஜாதி கொள்கிற நம்பிக்கையே உண்மையான நம்பிக்கை யென்ற அபிப்பிராய முடையவர்கள், மானிட ஜாதியின் முன்னேற்றத்திற்குத் துணை செய்திருக்கிற எல்லாப் பெரிய கருத்துக்களும், ஆரம்பத்தில் பொதுஜன நம்பிக்கைக்கு விரோதமாகவே தோன்றியிருக்கின்றன என்ற உண்மையையும், மானிட சமுதாயத்தினால் ஏளனஞ்செய்யப்பட்ட, துன்புறுத்தப்பட்ட தனிப்பட்ட நபர்களாலேயே உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்ற உண்மையையும் மறந்து விடுகிறார்கள்.

எனவே இந்த அபிப்பிராயங்கள் யாவும், கடவுளின் திருச்சட்டத்தை, உண்மையை, அறிந்துகொள்ள உதவியாயிருக்கவில்லை யென்பது தெளிவாகிறது. ஆயினும், தனிப்பட்ட மனிதர்களுடைய மனச்சாட்சியானது புனிதமானது; அப்படியே ஜன சமுதாயத்தின் அபிப்பிராயமும் புனிதமானது. இவற்றில் ஒன்றையேனும் மறுக்கிறவன், உண்மையை அறிந்துகொள்ளும் சாதனத்தை இழந்தவனாகிறான். மேற்கண்ட அபிப்பிராயங்களில் ஏதேனும் ஒன்றினைப் பின்பற்றி உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டுமென்ற பிழையையே இதுகாறும் மனிதர்கள் திருப்பித் திருப்பிச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இதனால் விளைந்திருக்கிற பலன்கள் விபரீதமா

யிருந்திருக்கிறன. தனிப்பட்டவர்களுடைய உரிமைகளை அதிகமாக வற்புறுத்தி வந்ததனுல், சமுதாயத்தில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே சமுதாயத்தின் உரிமைகள் வரம்பு மீறி வற்புறுத்தப்பட்டதனுல், தனிப்பட்டவர்களுடைய உரிமைகள நசுக்கப்பட்டு, கொடுங்கோன்மையில் வந்து முடிந்திருக்கிறது.

இந்தப்பிழையை மனிதர்கள் திரும்பத்திரும்பச் செய்து வந்திருக்கிருர்கள். தனிப்பட்டவர்களுக்கு முன்னேற்ற வழியைக் காண்பித்துக் கொடுப்பது சமுதாயத்தின் கடமையென்ற உண்மையை மறந்து, சிலர், தனிப்பட்டவர்களுடைய உரிமைகளை மட்டும் அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு சமுதாயத்தை அமைக்கப் பார்க்கிருர்கள். இன்னுஞ் சிலர், தனிப்பட்டவர்களுடைய உரிமைகளையும் செயல்களையும் புறக்கணித்து விட்டு, சமுதாய உரிமை என்கிற அஸ்திவாரத்தின்மீது சமுதாயத்தை அமைக்கப்பார்க்கிருர்கள். முதல் சொல்லப்பட்ட நிபந்தனையின்மீது, (புரட்சிக்குப்பிறகு) பிரான்சிலும், இங்கிலாந்திலும் சமுதாய அமைப்பு ஏற்பட்டது. அதாவது தனிப்பட்டவர்களுடைய உரிமைகள் அதிகமாக வற்புறுத்தப்பட்டன. இதன் பலன் என்ன? சமுதாய அந்தஸ்தில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஏற்பட்டன; ஜன சமூகத்தின் பெரும்பாலோர் கொடுமைகளுக்காளாயினர். இரண்டாவது சொல்லப்பட்ட நிபந்தனையின்மீது, அதாவது சமுதாய உரிமைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிற நிபந்தனைமீது சமுதாயம் அமைக்கப்படுமானுல். அதாவது 'கம்யூனிஸம்' என்கிற பொதுவுடைமைத் திட்டம் அமுலுக்கு வருமானுல், சமுதாயமானது, இயங்கும் சக்தியை இழந்து முற்போக்கடையாமல் தேக்கத்திற்குட்பட்டு விடும். தனிப்பட்டவர்களின் உரிமைகள் அதிகமாக வற்புறுத்தப்பட்டதனுல் ஏற்பட்ட பலன் என்ன? அவரவரும் அவரவர் இஷ்டப்படி வியாபாரம் முதலிய விஷயங்களில் போட்டி போடலாமென்று இந்த உரிமைக்கு வியாக்கியானஞ் செய்துகொண்டு சமுதாயத்தின் பொருளாதார முறையை அமைத்திருக்கிருர்கள். அமைத்திருக்கிருர்களா? அழித்திருக்கிருர்கள்

என்று சொல்லவேண்டும். சமுதாய ஒற்றுமையையே முக்கிய நோக்கமாகக்கொண்ட வேறு சிலர், தேசத்தின் உற்பத்திச் சக்திகளை யெல்லாம் அரசாங்கத்தின் சுவாதீனமாக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இதனால் சமுதாயம் வளர்ச்சியடையாமல் தேங்கிப் போய்விடுகிறது; கொடுங்கோன்மை அதிகமாகிறது.

கடவுள் உங்களுக்கு இரண்டு இறக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். இந்த இறக்கைகளின் துணை கொண்டு, மனிதர்கள் தம்மை வந்தடையட்டும் என்பது அவருடைய திருவுளம். இந்த இரண்டு இறக்கைகள் என்ன? ஒன்று, உங்களுடைய மனச்சாட்சி; மற்றொன்று ஜன சமூகத்தின் அபிப்பிராயம். இவற்றில் ஒன்றைத் துண்டித்துவிடவேண்டுமென்று ஏன் வற்புறுத்துகிறீர்கள்? ஒன்று, உலகத்தினின்று பிரிந்துவாழ வேண்டுமென்கிறீர்கள்; அல்லது சமுதாயத்தினால் விழுங்கப் படச் சம்மதிக்கிறீர்கள். ஏன் இரண்டும்? உங்களுடைய மனச்சாட்சியின் அபிப்பிராயத்தையோ அல்லது ஜன சமூகத்தின் அபிப்பிராயத்தையோ ஏன் அழுத்திவிடப் பார்க்கிறீர்கள்? இரண்டும் புனிதமானவை. இரண்டின் மூலமாகவும் கடவுள் பேசுகிறார். இரண்டும் ஒன்று பட்டுப்போகிற இடத்தில்தான், அதாவது உங்கள் மனச்சாட்சியின் கூக்குரலை ஜன சமூகத்தின் அபிப்பிராயம் அங்கீகரிக்கிற இடத்தில்தான் கடவுள் இருக்கிறார். அந்த இடத்தில்தான், சத்தியமானது உங்கள் கைப்பிடிக்குள் அகப்படும். ஒன்றையொன்று சரி பார்த்துக்கொள்வதற்கு இந்த இரண்டும் தேவைதான்.

உங்களுடைய கடமைகள் எதிர்மறையாக மட்டுமிருந்தால், அதாவது தீங்கு செய்யாதிருக்க வேண்டுமென்கிற அளவோடு இருந்தால், உங்களுடைய மனச்சாட்சி மட்டும் உங்களுக்கு வழிகாட்டியாயிருக்கப் போதுமானது. அப்பொழுது குறைந்தபட்சம் கல்வியறிவு பெற்றிருக்கிறவர்கள் அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றத்தைத்தான் நீங்கள் அடைய முடியும். ஆனால் நன்மை செய்வதற்காகவே நீங்கள் இந்த உலகத்தில் பிறந்திருக்கிறீர்கள். கடவுளின் திருச்சட்டத்திற்கு

விரோதமாக நீங்கள் நடக்கிற ஒவ்வொரு சமயமும் குற்றம் என்று கருதப்படுகிற செயல்களைச் செய்து கொண்டுவருகிற ஒவ்வொரு சமயமும், உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கப்பட்ட ஏதோ ஒன்று உங்கள்மீது குற்றஞ் சாட்டுகிறது; ஏதோ ஒரு குரல் இருந்து கொண்டு உங்களைக் கண்டிக்கிறது. இதனை மற்றவர்களிடமிருந்து நீங்கள் மறைக்கலாம்; ஆனால் உங்களிடமிருந்து மறைக்கமுடியாது.

உங்களுடைய முக்கியமான கடமைகளெல்லாம் நிச்சயமானவை, செய்யவேண்டியவை. அதாவது (தீமையைச்) செய்யாமலிருந்தால் மட்டும் போதாது. (நன்மையைச்) செய்யவும் வேண்டும். கடவுள் சட்டத்திற்கு விரோதமாக நடக்காமலிருப்பதைக் கொண்டு மட்டும் நீங்கள் திருப்தி யடையக்கூடாது; கடவுள் சட்டத்தை அனுசரித்து நீங்கள் நடக்கவும் வேண்டும். உங்கள் சகோதரர்களுக்குத் தீமை செய்யாமலிருந்தால் மட்டும்போதாது; நன்மையைச் செய்யவும் வேண்டும். இதுகாறும் தருமமானது எதிர் மறை முறையில் உபதேசிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறதன்றி உடன்பாட்டு முறையில் உபதேசிக்கப்பட்டு வரவில்லை. 'கொல்லாதே; திருடாதே' என்றுதான் இதுவரையில் உபதேசித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஒருசிலர் தான், மனிதர்கள், தங்கள் சகோதர மனிதர்களுக்கு எப்படி நன்மையைச் செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும், எந்த நோக்கத்தோடு கடவுள் ஜீவராசிகளைச் சிருஷ்டித்திருக்கிறாரோ அந்த நோக்கத்தை எவ்வாறு பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் உபதேசித்திருக்கிறார்கள். எனவே உடன்பாட்டு முறையாக நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற சுபாவம் மனிதனிடத்திலே எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டுமானால், அவன் தன் மனச்சாட்சிப்படி மட்டும் நடந்துகொண்டால் போதாது. ஒருவனுடைய கல்விப் பயிற்சி, மனப் போக்குகள், பழக்க வழக்கங்கள், உணர்ச்சிகள் இவைகளை அனுசரித்தாற்போலவே அவனுடைய மனச்சாட்சியும் பேசுகிறது.

வட அமெரிக்காவிலுள்ள ஈரோக்காயிஸ்[1] என்ற இந்திய ஜாதியார்களின் மனச்சாட்சி பேசுகிற பாஷை வேறு; பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பியர்களின் மனச்சாட்சி பேசுகிற பாஷை வேறு. நேபிள்ஸ் நகரத்திலே வசிக்கும் ஓர் ஏழை மகனையோ, அல்லது லம்பார்டி மாகாணத்தில் வசிக்கும் தொழிலாளியையோ போய்க்கேளுங்கள். இவர்களுக்குத் தருமத்தைப் போதிக்கிற ஆசிரியர் யாரென்றால், கெட்ட சுபாவமுள்ள புரோகிதர். இவர்கள், இந்த ஏழை மக்கள், படிக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பது அல்லது இவர்களுக்குப் படிக்கத் தெரிந்தது ஆஸ்திரிய அரசாங்கத்தாரால் வெளியிடப் பெறுகிற பைபிள். இவர்கள் என்ன சொல்வார்களென்றால், 'எங்களுடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்றவேண்டியது எங்கள் பொறுப்பு. அதற்காக என்ன கூலி கொடுக்கிறார்களோ அந்தக் கூலிக்குச் சம்மதித்து ஓயாமல் உழைக்கவேண்டுவது எங்கள் கடமை. சட்டங்களுக்கு—அவை எந்த மாதிரியாயிருந்தபோதிலும்—நாங்கள் கீழ்ப்படியவேண்டும். பிறருக்கு நாங்கள் தீங்கு செய்யக்கூடாது' என்றுதான் கூறுவார்கள். இவர்களைப் பார்த்து 'உங்கள் நாட்டுக்கும் மானிட ஜாதிக்கும் நீங்கள் செய்யவேண்டிய கடமையொன்றும் இல்லையா? உங்களுடைய உழைப்புக்கு என்ன மதிப்பு உண்டோ அந்த மதிப்புக்குக் குறைவான கூலியைப் பெற நீங்கள் சம்மதிப்பதனால், உங்களுடைய சகோதர தொழிலாளர்களுக்கு நீங்கள் தீங்கு செய்தவர்களாகிறீர்களில்லையா? அநியாயமான சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதனால், நீங்கள் கடவுளுக்கும் உங்கள் ஆத்மாவுக்குமே துரோகம் செய்தவர்களாகிறீர்களில்லையா?' என்றெல்லாம் சொல்வீர்களாயின், இவர்கள் ஒன்றுந் தெரியாதவர்களாய் புருவத்தை நெரித்துக்கொண்டு பிரமிப்படைந்து போவார்கள்.

நல்ல சந்தர்ப்பங்களும் அறிஞர்களின் தொடர்புகளும் ஏற்பட்டதன் காரணமாக உண்மையை ஒருவாறு உணர்ந்திருக்கிற இத்தாலியத் தொழிலாளர்களைப்

---

1 Iroquois.

பார்த்துக்கேளுங்கள். அவர்கள், தங்கள் நாடு அடிமைப் பட்டுக்கிடக்கிறதென்றும், தங்களுடைய சகோதரர்கள் கஷ்ட ஜீவனத்துடனும், ஒழுக்கமில்லாமலும் வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிருர்களென்றும், தங்களால் முடிந்த வரை இந்த அநீதத்தை ஒழிக்கப் பார்ப்பதே தங்கள் கடமையென்றும், இந்தக்கடமையையே தங்கள் மனச்சாட்சி வற்புறுத்துகிறதென்றும் கூறுவார்கள்.

ஒரே காலத்தில், ஒரே நாட்டில் வசிக்கிற ஒரே தொழிலாளர்களிடையில் ஏன் இந்த வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்கள்? இதேமாதிரி மானிட ஜாதியின் முன்னேற்றத்தை லட்சியமாகக் கொண்ட, குறிப்பிட்ட ஒரு கொள்கையை அனுஷ்டிக்கிற ஒரு ஜாதியாரிடத்தில் அல்லது ஒரு பிரிவாரிடத்தில் மேற்படி கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட கடமைகளைப்பற்றிப் பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவையெல்லாம் எதைக்காட்டுகின்றன? மனிதனுடைய மனச்சாட்சி மட்டும் அவனுக்கு வழிகாட்டியா யிருக்கப் போதுமானதல்ல என்பதையே தெரிவிக்கின்றன. கடவுளின் திருச் சட்டமொன்று இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவிக்கிற அளவுக்குத்தான், மனிதனுக்கு அவனுடைய மனச்சாட்சி வழிகாட்டியா யிருக்கும்; ஆனால் அந்தத் திருச்சட்டத்தின் கீழ் அவனுக்கு என்னென்ன கடமைகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதற்கு அந்த மனச்சாட்சி வழிகாட்டியாயிராது. இந்தக் காரணத்திற்காகவே மானிட ஜாதியினிடம் எவ்வளவு அகங்காரபுத்தி குடிகொண்டிருந்தபோதிலும், மதாபிமானம் காரணமாக பல அவதிகளுக்குட்பட்டு வீர மரணமெய்துவதென்பது மனிதர்களிடத்தில் எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கடமைகளென்று தாங்களே கற்பனை செய்துகொண்டு அதற்காக எத்தனை மகான்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணஞ் செய்துவிட்டிருக்கிருர்கள்! தவறு என்று இப்பொழுது நமக்குப் பிரத்தியட்சமாகத் தெரிகிற விஷயங்களுக்காக எத்தனை பேர் உயிரை விட்டிருக்கிருர்கள்! எனவே, உங்கள் மனச்சாட்சிக்கு ஒரு வழிகாட்டி தேவையா யிருக்கிறது. அதனைச் சுற்றி இருக்கும்

இருட்டுக்குள் நுழைந்து பார்ப்பதற்கு ஒரு வெளிச்சம் தேவையாயிருக்கிறது. அதன் சுய அறிவுக்கியைந்தாற் போல் போக ஒரு சட்டம் தேவையாயிருக்கிறது. இந்தச் சட்டமே அறிவு; மானிட சமுதாயம்.

கடவுள் உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அறிவைக் கொடுத்திருக்கிறார். அவருடைய சட்டத்தை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு உங்கள் அறிவை நீங்கள் நன்றாகத் விருத்தி செய்துகொள்ளவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது நூற்றாண்டுகள் கணக்காக வேரூன்றிப் போயிருக்கிற வறுமையும், உங்களுடைய எஜமானர்களின் மனப்போக்கும் சேர்ந்து, உங்களை உங்களுடைய அறிவை, விருத்தி செய்துகொள்ளவிடாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றை, இந்த இடையூறுகளை உங்கள் பலத்தின் துணைகொண்டு நீங்கள் அப்புறப் படுத்தவேண்டியது அவசியமாகும். அப்படி இவை அப்புறப்படுத்தப்பட்டாலும் உங்களுடைய சொந்த அறிவைக்கொண்டுமட்டும் கடவுளின் சட்டத்தை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. மானிட ஜாதியின் அறிவு அதற்குத் துணை செய்யவேண்டும். உங்களுடைய வாழ்நாள் மிகவும் குறைவானது; உங்களுடைய திறமைகள் பலவீனமுள்ளவை; நிச்சயமற்றவை. எனவே, இவைகளுக்கு ஓர் ஆதரவு தேவையாயிருக்கிறது. இதற்காகவே, கடவுள் உங்கள் பக்கத்தில் ஒரு சக்தியை வைத்திருக்கிறார். அது, தொடர்ச்சியான வாழ்க்கையையுடையது; சென்ற நாலாயிர வருஷ காலமாக, தனிப்பட்ட மனிதர்களால் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற திறமைகளின் தொகுப்பாயிருப்பது; தனிப்பட்ட நபர்களினுடைய பல தவறுகளுக்கிடையே ஞானத்திலும், ஒழுக்கத்திலும், சதா முன்னேறிச் சென்றுகொண்டிருப்பது. இதன் வளர்ச்சியிலே கடவுள் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தன்னுடைய திருச்சட்டத்தின் ஒரு வரியை எழுதிவைக்கிறார். இந்தச் சக்தியையே மானிட சமுதாயம் என்ற பெயரிட்டழைக்கிறோம்.

மானிட சமுதாயத்தை, எப்பொழுதும் புது புது விஷயங்களைக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு மனிதனுக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசினான் ஓர் அறிஞன். தனிப்பட்ட மனிதர்

கள் இறந்துபோகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வெளி யிட்ட உண்மைகளும், அவர்கள் செய்த நல்ல காரியங் களும் அவர்களோடு மறைந்து போவதில்லை. மானிட சமுதாயமானது இவைகளைப் பொக்கிஷம்போல் சேக ரித்து வைக்கிறது. அவர்களுடைய சவக்குழிகளின்மீது நடக்கிறவர்கள், இவற்றின் பலனை அனுபவிக்கிறார்கள். மானிட சமுதாயமானது இதுகாறும் சேகரித்து வைத் துப்போயிருக்கிற எண்ணங்கள், நம்பிக்கைகள் முதலி யவற்றின் மத்தியில்தான், நாம் ஒவ்வொருவரும் பிறந் திருக்கிறோம். அதே பிரகாரம், நம்மிலே ஒவ்வொரு வரும் நம்மையறியாமலே வருங்கால மானிட சமுதா யத்தின் நல்வாழ்வுக்குத் தேவையாயுள்ள முக்கியமான தோர் அமிசத்தை அளிக்கிறோம் வாழ்க்கையென்னும் பாதையில் செல்லும் ஒவ்வொரு பிரயாணியும் ஒவ் வொரு கல் வைத்து உதவி, மானிட சமுதாயம் என்கிற கோபுரத்தை வளர்த்துக்கொண்டு போகிறான். ஒரு நாள் வழிப் பிரயாணிகளாகிய நாம், அதாவது அற்ப ஆயுளையுடைய நாம், நமது சொந்தக் கல்வி ஞானத்தை வேறோர் இடத்தில்—மானிட சமுதாயத்தினிடத்தில்— பூர்த்தி செய்துகொள்ளுமாறு கூறப்படுகிறோம். மானிட சமுதாயத்தின் கல்வி ஞானமானது. நம்மில் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அவ்வப்பொழுது மின்னல் போல் தோன்றி மறைகிறது. ஆனால் அந்த மானிட ஜாதியினிடத்தில், அதன் கல்வி ஞானம் தொடர்ந்தாற் போல் படிப்படியாகப் பிரகாசிக்கிறது. கடவுள் என்ற பெயருக்கு உயிரைக் கொடுத்தால் அதுவே மானிட சமுதாயம் என்ற வார்த்தையாகிறது. மானிட சமுதா யத்தினிடம் கடவுள் தன்மை இருப்பதனால் தான் அது பயனுடையதாக விளங்குகிறது. அந்தக் கடவுள் தன்மையானது சில சமயங்களில் தனிப்பட்ட மனிதர் களின் மூலமாகவும், வேறு சில சமயங்களில் ஒரு ஜாதியினரின் மூலமாகவும் யுகத்திற்கு யுகம் தூய்மை யாகவும், கிரியா சக்தியோடு கூடியதாகவும் மானிட சமுதாயத்தினிடம் பிரதிபலித்துக்காட்டுகிறது. உழைப் புக்குமேல் உழைப்பாக உழைத்து, நம்பிக்கைக்குமேல் நம்பிக்கைகொண்டு, இங்ஙனம் மெது மெதுவாகவே மானிட சமுதாயமானது, தனது சொந்த வாழ்வை,

தனது லட்சியத்தை, கடவுளை, கடவுள் சட்டத்தைத் தெளிவாகப்பார்க்கத் தொடங்குகிறது.

மானிட சமுதாயத்தினிடையே கடவுள் அடிக்கடி அவதரிக்கிறார். கடவுள் எப்படி ஒருவரோ, அப்படியே அவருடைய சட்டமும் ஒன்று. நமது முந்திய தலைமுறையினரின் அறிவு நிறைந்த அனுபவமானது சேரச் சேரத்தான் உலகத்திலேயுள்ள பல ஜாதியினரும், பல ஜனங்களும், பல மனிதர்களும் நெருங்கிப் பழகப் பழகத்தான், கடவுள் சட்டத்தின் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் ஒவ்வொரு வரியையும் தெரிந்துகொள்கிறோம். ஒரு மனிதன், ஒரு ஜாதி, ஒரு நூற்றாண்டுமட்டும், கடவுள் சட்டத்தைப் பூரணமாகக் கண்டுபிடித்துவிட்டதென்று சொல்லமுடியாது. என்னென்ன சக்திகள் சேர்ந்து மனித சுபாவமாயமைகிறதோ அந்தச் சக்திகள் யாவும் அபிவிருத்தியடைந்து, செயலாகப் பரிணமித்து, பின்னர் மானிட சமுதாயத்தினிடம் ஐக்கியப் பட்டுப் போகிற காலத்தில்தான், அந்த மானிட சமுதாயம் பூராவும் சேர்ந்து, தரும சட்டம் முழுவதையும், மானிட சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை நியதி முழுவதையும் கண்டுபிடிக்க முடியும். மானிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எந்தப் பிரிவினர், கல்வியறிவில் அதிகமான முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றனரோ அந்தப் பிரிவினர், கடவுள் சட்டத்தின் எந்தப் பகுதியை நாம் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோமோ அந்தப் பகுதியை நமக்குக் கற்றுக்கொடுக்கின்றனர். மானிட சமுதாயத்தின் சரித்திரத்தில் கடவுளின் ஏற்பாடு இன்னதென்பதை நாம் படிக்கிறோம். அதனுடைய தேவைகளில் நமது கடமைகள் இருக்கின்றனவென்பதை உணர்கிறோம். இந்தத் தேவைகளுக்குத் தகுந்தாற்போலவே கடமைகளும் மாறுதலடைகின்றன; அல்லது புதிதாகச் சிருஷ்டிக்கப் படுகின்றன. கடவுளும் கால தேவதையும் சேர்ந்து எந்த அளவுக்கு மானிட சமுதாயத்தைத் தயார்ப் படுத்தி வைத்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு அதனை முன்னேற்றுவிக்கிற விஷயத்திலும் படிப்பிக்கிற விஷயத்திலும் அதனோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுவது நமது முதற் கடமையாகும்.

ஆதலின் கடவுள் சட்டத்தைப்பற்றி நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமானால், உங்களுடைய மனச்சாட்சியைப் பரிசோதனை செய்துகொள்வதோடு மட்டுமல்ல, மானிட சமுதாயத்தின் மனச்சாட்சியையும் அதாவது அதனுடைய பொதுப்படையான நம்பிக்கையையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். மானிட சமுதாயத்தின் கல்விப் பயிற்சியும், உங்களுடைய கல்விப் பயிற்சியும் எப்படி வளர்ச்சியடைகிறதோ அதைப் போலவே தருமமும் வளர்ச்சியடைகிறது. கிறிஸ்துவ மதம் தோன்றுவதற்கு முன்னர் இருந்த தரும நியாயங்கள், கிறிஸ்துவ மதம் தோன்றிய பிறகு மாறி விட்டன. நாம் இந்த நூற்றாண்டில் எதை தருமமென்று கொண்டிருக்கிறோமோ அது, பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்தி வேறுபட்டதாக இருந்தது. இப்பொழுது உங்களுடைய எஜமானர்கள், மற்றவகுப்பாரிடமிருந்து உங்களைப் பிரித்து வைத்தும், மற்றவர்களோடு உங்களைக் கலக்கவிடாமல் செய்தும், பத்திரிகைகள் மூலம் உங்களுக்கு எல்லாச் செய்திகளும் எட்டவிடாமல் பண்ணியும் உங்களிடமிருந்து உங்களுடைய கடமைகளை மறைத்து வைக்கப் பார்க்கிறார்கள்; அப்படியே மானிட சமுதாயத்தின் தேவைகளையும் மறைத்துவைக்கப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் இவற்றை, அதாவது உங்கள் கடமைகளையும் மானிட சமுதாயத்தின் தேவைகளையும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் உங்களுக்கு விரைவில் ஏற்படும். எங்கெந்த நாடுகளில் ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயங்கள் தாராளமாக வெளியிடப்படுகின்றனவோ அந்தந்த நாடுகளில் தினசரி நடைபெறும் சம்பவங்களின் மூலமாக, மானிட சமுதாயத்தின் தேவைகள் இன்னவை யென்று உக்கிரத்துடனும் அரை குறையாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. அடிமை நாடுகளில் வசிக்கும் சகோதரர்களே! இந்தச் சம்பவங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமென்று உங்களை யார் தடுப்பது?

இத்தாலியர்களிற் பலர் வெளிநாடுகளில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, ஐரோப்பா கண்டத்திலே நடைபெறும் சம்பவங்களை, இத்தலியில்

வசிக்கும் லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாதென்று. சந்தேக மனப்பான்மையுடன் கூடிய எந்தக்கொடுங்கோலாட்சி தடுக்க முடியும்? இத்தலியின் ஏறக்குறைய எல்லாப் பாகங்களிலும் பொதுஜன சங்கங்கள் நடைபெறக்கூடாதென்று தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ரகசியமாகச் சங்கங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டாமென்று தடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. உங்களுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்ற ஆவல் கொண்டிருந்ததன் காரணமாகத் தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிற பலர் ஆங்காங்கு வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் சத்தியப் பிரசாரகர்கள். உங்கள்மீது கொண்ட அன்பினாலும், தங்களுடைய படிப்பினாலும், தேசப்பிரஷ்ட காலத்தில் தங்களுக்கேற்பட்ட அனுபவத்தினாலும் அவர்கள், மானிட சமுதாயத்தின் பரம்பரையைப்பற்றியும் அதன் ஆவல்களைப்பற்றியும் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லமாட்டார்களா? அவர்கள் எழுதுவதைப் படியுங்கள். அவர்கள் மேலும் மேலும் தொடர்ந்து வேலை செய்வதற்கு உதவுங்கள். போதிய கல்வி ஞானம் இல்லாமல், உங்களுடைய கடமைகளை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. அந்தக் கல்வி ஞானத்தை உங்களுக்கு அளிக்கச் சமுதாயம் மறுக்குமானால், அந்தச் சமுதாயத்திலே நடைபெறுகிற ஒவ்வொரு குற்றத்திற்கும் அந்தச் சமுதாயம் பொறுப்பாளி; நீங்களல்ல.

கல்விப் பயிற்சி பெற உங்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டு அதனை நீங்கள் புறக்கணிக்கிறபோது தான் உங்கள் பொறுப்பு ஆரம்பமாகின்றது. எந்தச் சமுதாயமானது உங்களை அறியாமையில் ஆழ்த்தி வைத்திருக்கிறதோ அந்தச் சமுதாயத்தை மாற்றியமைக்க உங்களுக்குப் போதிய சாதனங்கள் அளிக்கப்பட்டு அவற்றை உபயோகியாமல் இருந்துவிட்டீர்களானால், அப்பொழுதிருந்துதான் உங்கள் பொறுப்பு ஆரம்பமாகின்றது. அறியாதவர்களாயிருப்பதனால் நீங்கள் குற்றவாளிகளாக மாட்டீர்கள். ஆனால் அறியாமைக்கே உங்களை ஒப்புக்கொடுத்துவிடுகிறீர்களே அப்பொழுதுதான் நீங்கள் குற்றவாளிகளாவீர்கள். கடவுள் உங்களுக்குச் சில சக்திகளைக்கொடுத்திருக்

கிருர். ஏன்? அவைகளை அபிவிருத்தி செய்து உபயோகப்படுத்த. அப்படியிருக்க, அந்தச் சக்திகளை உங்களுடைய ஆத்மாவுக்குள் தூங்கச் செய்கிறீர்களே அப்பொழுதுதான் நீங்கள் குற்றவாளிகளாகிறீர்கள். சத்தியத்தை நேசிக்கிற சக்தியைமட்டும் கடவுள் உங்களுக்கு அருளவில்லை; அதனை அனுஷ்டிப்பதற்கான சாதனங்களையும் அளித்திருக்கிருர். ஆனால் அந்தச் சத்தியத்தைத்தேடுகிற முயற்சியில் செல்லாமல், அது நம்மாலாகாத காரியமென்று கைசோர விட்டுவிட்டு, அதிகாரிகள் எதை எதை உண்மையென்று சொல்கிருர்களோ அதையெல்லாம், அந்த அதிகாரிகளுக்குத் தங்களை விற்றுவிட்ட புரோகிதர்கள் எதை எதை உண்மையென்று சொல்கிருர்களோ அதையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களே அப்பொழுது நீங்கள் குற்றவாளியாகிறீர்கள்.

நம்மெல்லோருக்கும் தந்தையாகவும் மானிட சமுதாயத்தின் குருவாகவும் இருக்கிற கடவுள், தமது சட்டத்தை, இடப்பொருத்தம், காலப்பொருத்தம் இவற்றை அனுசரித்து வெளிப்படுத்துகிருர். மானிட சமுதாயத்தின் பரம்பரையைப் பரிசீலனை செய்யுங்கள். ஒரு நூற்றுண்டு அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு கொள்கையுடைய அறிஞர் கூட்டம் என்னும் சிறிய வட்டாரங்களிலே இருந்துகொண்டு இந்தப் பரிசீலனையைச் செய்யாதீர்கள் கடந்து போன பல நூற்றுண்டுகளிலே நடைபெற்றிருக்கிற சம்பவங்களை யனுசரித்தும், பல மகான்களின் வாழ்க்கையையொட்டியும் இந்தப் பரிசீலனையைச் செய்யுங்கள். உங்களுடைய மனச்சாட்சியும் மானிட சமுதாயத்தின் மனச்சாட்சியும் ஒன்றுபட்டுப் போகுமானல் அப்பொழுது நீங்கள் சத்தியத்தைத் தெரிந்துகொண்டு விட்டீர்களென்பது நிச்சயம்; கடவுள் சட்டத்தின் ஒரு வரியை அறிந்துகொண்டு விட்டீர்களென்பது நிச்சயம் கடவுள் சட்டத்தைப் பூலோகத்தில் வியாக்கியானஞ் செய்வதற்கென்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரே பிரதிநிதியான மானிட சமுதாயத்தினிடம் நாம் நம்பிக்கை கொள்கிருேம். இந்த மானிட சமுதாயத்தின் அபிப்பிராயம், நம்முடைய அபிப்பிராயத்

தோடு ஒன்றுபட்டுப் போவதினின்றுமே நமது கடமைகள் இன்னவையென்று தெரிந்து கொள்கிறோம். அந்தக் கடமைகளையே இப்பொழுது நான் உங்களுக்குச் சொல்லப்போகிறேன்.

4. மானிட சமுதாயம்

உங்களுடைய முதற்கடமைகள்-காலத்திலேயல்ல, முக்கியத்துவத்திலே முதன்மையாயிருப்பன - மானிட சமுதாயத்திற்கு நீங்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகள் தான். ஏனென்றால், இந்தக் கடமைகளை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளாவிட்டால், மற்றக் கடமைகளை நீங்கள் அரை குறையாகத்தான் நிறைவேற்ற முடியும். ஒரு ராஜ்யத்தின் பிரஜைகள் என்ற ஹோதாவிலும், பெற்றோர்களுடைய பிள்ளைகள் என்ற தோரணையிலும், பத்தினிமார்களின் புருஷர்கள் என்ற தன்மையிலும், குழந்தைகளின் தந்தையர் என்ற முறையிலும் உங்களுக்குக் கடமைகள் பல இருக்கின்றன. இந்தக் கடமைகள் புனிதமானவை; மீறமுடியாதவை. இவைகளைப் பற்றி இப்பொழுது உங்களுக்கு விஸ்தரித்துச் சொல்கிறேன். ஆனால் இந்தக் கடமைகளைப் புனிதமாக்குவது எது? மீறமுடியாமற் செய்வது எது? மனிதனாக இருந்து நீங்கள் செய்கிற கடமைதான்.

குழந்தைகளுக்குத் தகப்பன்மாராக நீங்கள் ஏன் இருக்கிறீர்களென்றால், கடவுள் சட்டத்தைப் போற்றி அதனை விவகரித்துக் காட்டும் பொருட்டு மனிதர்களுக்குக் கல்வி ஞானத்தைப் புகட்டுவதற்குத்தான். ஒரு ராஜ்யத்தின் பிரஜைகளாகவும், ஒரு தேசத்திற்குரியவர்களாகவும் நீங்கள் ஏன் இருக்கிறீர்களென்றால், வரம்பிட்ட ஒரு வட்டாரத்தில், ஏற்கனவே உங்களோடு பேச்சிலும், மனப்போக்கிலும், பழக்க வழக்கங்களிலும் ஒன்றுபட்டிருக்கிற ஜன சமூகத்தின் மத்தியில் இருந்து கொண்டு, எல்லா மனிதர்களுடைய நன்மையை நாடியும்—அவர்கள் இப்பொழுது எப்படி இருந்தாலும், இனி எப்படியிருந்தாலும்,—உழைக்கும் பொருட்டுத் தான். இதனை யாரும் தனிப்பட இருந்து செய்யமுடியாது. ஏனென்றால், தனிப்பட்ட மனிதன், பலவீனனாயிருக்கிறான்; தனது சகோதர ஜனங்களடங்கிய கூட்டத்

தில் தனது தனித்துவத்தை இழந்துவிடுகிறான். குடும்பத்திற்கும தேசத்திற்கும் செய்யவேண்டிய கடமைகளையே எல்லையாகக்கொண்டு உங்களுக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்கிறார்களே அவர்கள், குறுகிய மனப்பான்மையைக் கொடுக்கிற உபதேசத்தையே உங்களுக்குச் செய்கிறார்கள். அதனால் மற்றவர்களுக்கும் கெடுதல்; உங்களுக்கும் கெடுதல். குடும்பமும் தேசமும், நீங்கள் மேலேறிச் செல்வதற்கான இரண்டுபடிகள். ஆனால் அவைகளின்மீதே நீங்கள் தங்கிவிடக்கூடாது.

நீங்கள் மனிதர்கள்; அதாவது, பகுத்தறிவுள்ள, சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழ வேண்டுமென்ற இச்சையுள்ள பிராணிகள்; சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழ்வதன் மூலமாகத்தான் முன்னேற்றமடையக்கூடியவர்கள். இந்த முன்னேற்றத்திற்கு யாரும் எல்லை வகுக்க முடியாது. மானிட சமுதாயத்திற் களிக்கப்பட்டிருக்கிற வாழ்க்கைச் சட்டமென்பதைப்பற்றி இப்பொழுது நமக்கு இவ்வளவுதான் தெரியும். இந்த விசேஷத் தன்மைகள் தான் மனித சுபாவமாயமைகின்றன. இவைதான், உங்களைச் சுற்றியுள்ள ஜீவராசிகளிடமிருந்து உங்களைப் பிரித்துக்காட்டுகின்றன. உங்கள் வசம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கும் விதைகள் போல்வன இவை. இவற்றிலிருந்து பலனைக்காணவேண்டுவது உங்கள் பொறுப்பு. ஆதலின், உங்கள் சுபாவததிலேயே யமைந்திருக்கும் இந்தச் சக்திகளைப் பிரயோகத்திற்குக் கொண்டுவந்து காட்டுவதற்கும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் உங்கள் வாழ்நாட்களைச் செலவழிகக வேண்டும். இந்தச் சக்திகளில் ஏதேனுமொன்றை, பூராவாகவோ அல்லது பாகம்பாகமாகவோ நீங்கள் அடக்கிவைப்பீர்களாயின் அல்லது அடக்கிவிடும்படி அனுமதிப்பீர்களாயின் மனித நிலையிலிருந்து மிருக நிலைக்கு இழிந்துவிட்டவர்களாகிறீர்கள்; உங்களுடைய வாழ்க்கை நியதியையும், கடவுள் சட்டத்தையும் மீறினவர்களாகிறீர்கள். இப்படியே பிறரிடத்திலுள்ள மனித சக்திகளை அடக்கிவைத்தாலும் நீங்கள் மிருக நிலையையடைகிறீர்கள். கடவுள் சட்டப்படி நீங்கள் நடந்தால் மட்டும் போதாது; மற்றவர்களையும் நடத்திச் செல்லவேண்டும்; பூலோக

முழுவதிலும் இந்தச் சட்டம் நடைமுறையிலிருக்குமாறு நீங்கள் பார்க்கவேண்டும்

கடவுளால் இந்த உலகத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட நன்கொடைகள் இரண்டு. அவையே, பூரணத்துவம் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணம், அன்பு என்பனவாகும். இந்த இரண்டும் பூரண ஒளியோடு பிரகாசிக்க வேண்டுமென்பதும், எல்லோராலும் போற்றப்பட வேண்டுமென்பதும், எல்லோரிடத்திலும் அதிகமாக விகசித்துக் காட்டவேண்டுமென்பதும் அந்த ஆண்டவனுடைய திருநோக்கம். பூலோகத்தில் நீங்கள் நடத்திவரும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையானது, குறுகிய காலத்திற்குட்பட்டும் குறைந்த திறமைக்குட்பட்டும் இருப்பதனால், அதில் மேற்படி பூரணத்துவம் பெறவேண்டுமென்ற எண்ணமும் அன்பும் அரைகுறையாகவும் விட்டுவிட்டும் விகசித்துக் காட்டுகின்றன. தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்ந்துவரும் மானிட சமுதாயந்தான், அந்தத் தெய்வத் திருநோக்கத்தை மெது மெதுவாக விகசித்துக்காட்டுந்தன்மையது; அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடியது; புகழோடு பிரகாசிக்கவைக்கும் ஆற்றலுடையது.

கடவுள் உங்களுக்கு ஜீவியத்தை அளித்திருப்பது எதற்காகவென்றால், அதனை நீங்கள் மானிட சமுதாயத்தின் நன்மைக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்குத்தான். உங்களிடத்தில் தனிப்பட்டு விளங்கும் சக்தியை, உங்கள் சகோதர மனிதர்களின் சக்திகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டும். உங்களுடைய உழைப்பை உலகத்திலே நடைபெற்றுக்கொண்டுவரும் முன்னேற்ற வேலைகளின் ஒரு பகுதிக்கேனும், தலைமுறை தலைமுறையாகப் பல அறிஞர்கள் சத்தியத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு இடைவிடாமல் முயற்சி செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்களே, அந்த முயற்சியின் ஓர் அமிசத்திற்கேனும் காணிக்கையாக அளிக்கவேண்டும். நீங்கள் கல்வியறிவு பெற வேண்டும். அதைப்போல் மற்றவர்களுக்கும் அந்தக் கல்வியறிவைப் புகட்டவேண்டும். உங்களை நீங்கள்

ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அதைப்போல் மற்றவர்களையும் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்.

கடவுள் உங்களிடத்திலிருக்கிறார். இதில் சந்தேகம் வேண்டாம். உங்களிடத்திலிருப்பதுபோலவே இவ்வுலகத்தில் குடி கொண்டிருக்கும் எல்லா மக்களிடத்திலும் வீற்றிருக்கிறார். இதைப்போலவே, சென்ற சந்ததியாருடைய வாழ்வில் வீற்றிருந்தார்; நிகழ்கால சந்ததியாருடைய வாழ்வில் வீற்றிருக்கிறார்; எதிர்கால சந்ததியாருடைய வாழ்விலும் வீற்றிருப்பார். இந்தச் சந்ததியார், கடவுளைப்பற்றி மானிட சமுதாயத்தின் கருத்தென்னவோ அதனை, கடவுளின் திருச்சட்டமென்னவோ அதனை, மனிதன் மடமைகளென்னவோ அவைகளைப் படிப்படியாக விருத்தி செய்துகொண்டு வந்திருக்கின்றனர்; இனியும் விருத்தி செய்துகொண்டு வருவர். சர்வ வியாபியாயுள்ள கடவுளை நீங்கள் வணங்கவேண்டும்; புகழவேண்டும். உலகம், அவருடைய திருக்கோயில். இந்தத் திருக்கோயில் அசுத்தப்படுத்தப்படுமானல் அதனை நாம் தடுக்கவேண்டும். உங்களை நீங்கள் பரிசுத்தர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் மட்டும் பயனில்லை. உலகத்தினின்று ஒதுங்கி வாழ்வதன் மூலம் உங்களுடைய பரிசுத்தத்தைக்காப்பாற்ற முடியாது. உங்களுக்கு இரண்டடி தூரத்தில் ஒழுக்கவீனங்கள் இருந்து கொண்டிருக்க அவற்றை நீங்கள் ஒழிக்க முற்படாவிட்டால், உங்கள் கடமையினின்று நீங்கள் பிறழ்ந்தவர்களாகிறீர்கள். உங்கள் இருதயத்திற்குள் நீங்கள் சத்தியத்திற்கு வணக்கஞ்செய்து கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. நம்மெல்லோருக்கும் தாயாயிருக்கப்பட்ட பூமாதேவியின் ஓரிடத்தில், அதாவது பூலோகத்தின் ஏதோ ஒரு மூலையில், உங்களுடைய சகோதரர்கள் தீமைக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறபோது, அதற்கு உங்களால் முடிந்த வரை பரிகாரங் காணாவிட்டால், அந்தத் தீமையை விலக்காவிட்டால், உங்கள் கடமையைச் செய்யத் தவறியவர்களாகிறீர்கள். உங்களுடைய சகோதரர்கள் தீமைக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்களென்று சொன்னல் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? உங்கள் சகோதரர்களுடைய அழியாத ஆத்மாவில் கொலுவீற்

றிருக்கும் கடவுள் களங்கப்படுத்தப் படுகிருரென்பதுவே அர்த்தம். கடவுளின் திருவுளம் என்னவென்ருல், அவருடைய சட்டத்தைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் அவரைத் தொழவேண்டுமென்பதாகும். ஆனல் உங்களைச் சுற்றி என்ன காண்கிறீர்கள்? கடவுளுடைய சட்டம் தவருக வியாக்கியானஞ் செய்யப்படுகிறது; மீறப்படுகிறது; மறுக்கப்படுகிறது. கடவுள், தமது திருச்சட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை மனிதர்களிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிருர். ஆனல் லட்சக்கணக்கான மக்கள், அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்ருமல் மனித சுபாவத்திற்கு விரோதமாக நடக்கிருர்கள். நீங்கள், உங்கள் பொறுப்பை நிறைவேற்ருமல் ஆஸ்திகர்கள் என்று தைரியமாகச் சொல்லிக் கொள்வீர்களா?

கிரேக்கர்களோ, போலிஷ்காரர்களோ, ருஷ்யாவிலுள்ள ஸர்க்கேஷ்யா பிரதேச வாசிகளோ,[1] தங்கள் நாட்டிற்காகவும் சுதந்திரத்திற்காகவும் சண்டை போடுகிருர்கள்; வெற்றியடைகிருர்கள்; அல்லது இறந்து போகிருர்கள். அந்தச் சண்டைகளைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் உங்களுடைய இருதயம் படபடத்து அடித்துக்கொள்கிறது: வெற்றிகளைக் கேட்டு உங்கள் மனம் சந்தோஷத்திஞல் பொங்கிப் போகிறது; தோல்விகளைக் கேட்டு உங்கள் உள்ளம் சோர்வடைந்து போகிறது. எங்கணும் குடிகொண்டிருக்கும் மௌனத்தின் மத்தியில், உலகத்தின் ஏதோ ஒரு மூலையில் யாரோ ஒரு மனிதன்—அவன் உங்கள் நாட்டாஞகவாவது இருக்கலாம்; அல்லது அந்நிய நாட்டாஞகவாவது இருக்கலாம்—தான் உண்மையென்று நம்புகிற சில எண்ணங்களை வெளியிடுகிருன். அதற்காக, அந்த எண்ணங்களை வெளியிட்டதற்காக, அவன் அநேக துன்பங்களை அனுபவிக்கிருன்; விலங்கிடப்படுகிருன்; தூக்குமேடையிலும் ஏறிவிடுகிருன். ஆயினும் அவன்,

1 ஸர்க்கேஷ்யா (Circassia) என்பது ருஷ்யாவின் தென்பகுதியில் கருங்கடலோரமாயுள்ள ஒரு பிரதேசம். இது, 1829-ஆம் வருஷம் வரை, துருக்கியின் சுவாதீனத்திலிருந்து பிறகு ருஷ்யாவின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டது.

தன் எண்ணங்களை விடாமல் பின்பற்றிக்கொண்டிருக்கிறான். அப்படிப்பட்டவனை ஏன் மகானென்றும், வீரனென்றும் கௌரவிக்கிறீர்கள்? அவனுடைய ஞாபகத்திற்கு ஏன் மரியாதை செலுத்துகிறீர்கள்? உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் அந்த ஞாபகத்திற்கு மரியாதை செலுத்துமாறு ஏன் சொல்லிக்கொடுக்கிறீர்கள்? கிரேக்க இதிகாசத்திலுள்ள தேசபக்தி ததும்பும் பல வீரக்கதைகளை, நீங்கள் உங்களுடைய மூதாதையர்களின் கதைகளை எவ்வளவு ஆவலுடன் படிப்பீர்களோ அவ்வளவு ஆவலுடன் ஏன் படிக்கிறீர்கள்? அந்தக் கதைகளை ஒருவித பெருமையோடு உங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஏன் சொல்கிறீர்கள்? கிரேக்க தேசத்து இந்த வீரச்செயல்கள் இரண்டாயிரம் வருஷத்திற்கு முன்னே நடைபெற்றவை; வேறொரு நாகரிக காலத்திலே நடைபெற்றவை. தங்கள் கொள்கைக்காக வீர மரணமெய்திய மகான்கள் என்று யாரரரை நீங்கள் போற்றுகிறீர்களோ அவர்கள், உங்களினின்றும் மாறுபட்ட ஓர் அபிப்பிராயத்தைக்கொண்டிருந்ததற்காக இறந்துபோயிருக்கலாம். எப்படியும் அவர்கள், தாங்களே வலிய வரவழைத்துக்கொண்ட மரணத்தினால், தங்களுடைய இந்நில வுலக வாழ்வைச்சுருக்கிக்கொண்டுவிட்டார்கள். எந்த ஜனங்களுடைய வெற்றியையும், தோல்வியையுங் கூட நீங்கள் பாராட்டுகிறீர்களோ அந்த ஜனங்கள் உங்களினின்றும் அந்நியர்களாயிருக்கலாம்; உங்களுக்குத் தெரியாதவர்களாயிருக்கலாம்; வேறு பாஷை பேசுகிறவர்களாய் இருக்கலாம்; உங்களுக்குச் சம்பந்தப்படாத பழக்கவழக்க முடையவர்களா யிருக்கலாம்; அவர்கள் சுல்தானலோ, பவேரிய மன்னராலோ, ருஷ்ய ஜாரினலோ, ஜனப் பிரதிநிதித்துவ முறையினலோ ஆளப்படுகிறவர்களா யிருக்கலாம். எப்படி இருந்தால் என்ன? உங்களுடைய இதயத்திலிருந்து ஒரு குரல் எழுந்திருக்கவில்லையா? 'இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த அந்த ஜனங்கள், இன்று நம்மினின்றும் தொலை தூரத்திலிருந்துகொண்டு சண்டை செய்கிறார்களே அந்த ஜனங்கள், தங்களுடைய எண்ணங்களுக்காக வீரமரணமெய்திய மகான்கள்—அந்த

எண்ணங்களுக்காக நீங்கள் உயிரைவிடமாட்டீர்களல்லவா?—அனைவரும் உங்களுடைய சகோதரர்கள். பிறப்பிலும் சுபாவத்திலும் மட்டுமல்ல; உழைப்பிலும் லட்சியத்திலுங்கூட சகோதரர்கள்' என்று அந்தக் குரல் பேசவில்லையா?

புராதன காலத்திலிருந்த அந்தக் கிரேக்கர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள்; ஆனால் அவர்கள் செய்த காரியங்கள் மறைந்து போகவில்லை. அவை மறையாமல் ஸ்திரமாக இருப்பதனால்தான், இப்பொழுது நீங்கள் அறிவு அபிவிருத்தியிலும் சீல சுபாவத்திலும் எந்த நிலையை யடைந்திருக்கிறீர்களோ அந்த உயர்நிலையை யடைந்திருக்கிறீர்கள். தேசீய சுதந்திரம் என்கிற எந்த எண்ணத்திற்காக தூர தேசங்களிலுள்ள ஜனங்கள் தங்கள் ரத்தத்தையே காணிக்கையாகச் செலுத்தி வருகிறார்களோ, அந்தச் சுதந்திர எண்ணத்திற்குத்தான் இப்பொழுது நீங்கள் போராடுகிறீர்கள். சத்தியம் என்று, தான் எதை நம்புகிறானோ அதற்காக, மனிதன் அவசியமானால் உயிரையும் அர்ப்பணம் செய்துவிட வேண்டுமென்ற கருத்தை தங்கள் மரணத்தின் மூலம் முழக்கஞ் செய்து காட்டினார்கள் மகான்கள்.

ஆனால் இவர்கள், இவர்களைப்போல் தங்கள் நம்பிக்கையைத் தங்கள் ரத்தத்தினால் முத்திரையிடுகிறவர்கள், இங்ஙனம் மரணமடைவதன் காரணமாக இந்நிலவுலகில் தாங்கள் அடையவேண்டிய முன்னேற்றத்தை அடையாமல் தங்கள் வாழ்நாளைக் கத்தரித்துக்கொண்டு விடுகிறார்களென்று நீங்கள் சொல்லலாம். ஆனால் அஃது அவ்வளவு முக்கிய விஷயமல்ல. கடவுள் இவர்களுக்கு வேறு இடத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறார். இவர்கள் மூலமாக மானிட சமுதாயம் விருத்தியடைகிறதே அதுதான் முக்கியம். உங்களுடைய வருங்கால சந்ததியார், இப்பொழுது நீங்கள் நடத்துகிற போராட்டங்கள், செய்கிற தியாகங்கள் ஆகியவற்றினின்று பாடங் கற்றுக்கொண்டு, கடவுள் சட்டத்தை அறிந்துகொள்கிற விஷயத்திலும் சத்தியத்தைப் போற்றுகிற

வகையிலும் உங்களைக் காட்டிலும் அதிகமான முன்னேற்றத்தையடைய வேண்டும்; சக்தி மிகுந்தவர்களாக வளரவேண்டும். மனித சுபாவமானது, ஏற்கனவே நடைபெற்றிருக்கிற பல உதாரணங்களை அரணாகக் கொண்டு சீர்திருந்த வேண்டும்; பூலோகத்தில் கடவுளின் இச்சை யென்னவென்பதை நன்றாக உணர வேண்டும். இவையெல்லாந்தான் முக்கியம்.

மனித சுபாவம் எங்கே சீர் திருந்தினாலுஞ் சரி, புதிய உண்மை எங்கே வெற்றியடைந்தாலுஞ் சரி, கல்வி, வளர்ச்சி, சீலம் முதலிய விஷயங்களில் எங்கே ஓர் அடி முன்னேற்றம் ஏற்பட்டாலுஞ் சரி, அந்தச்சீர்திருத்தம், அந்த வெற்றி, அந்த முன்னேற்றம் ஆகிய யாவும் மானிட சமுதாயமனைத்திற்கும் இப்பொழுதேனும் எப்பொழுதேனும் நல்ல பலனைத் தரும். ஒரே முயற்சியில் வெற்றியடைவதற்காகப் பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் பல வழிகளில் சென்றுகொண்டிருக்கும் சேனைவீரர்கள் நீங்கள். தற்போழ்து நீங்கள் உங்களுக் கருகிலுள்ள தலைவர்களையே பார்க்கிறீர்கள். நீங்கள் அணிந்துகொண்டிருக்கிற பல்வேறு உடுப்புக்கள், உங்களுக்குப் போதிக்கப்படுகிற பல்வேறு ராணுவ பாஷைகள், யுத்தஞ் செய்கிற படைகளுககிடையிலே யுள்ள தொலைவு, ஒரு படையிலிருந்து மற்றொரு படையை மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற மலைகள் முதலியனவெல்லாம் சேர்ந்து, அனைத்திற்கும் மேலான உண்மையை மறக்கும்படி உங்களைச் செய்துவிடுகின்றன; உங்களுடைய கவனமனைத்தையும் சமீபத்திலே யுள்ள லட்சியத்திலேயே கொண்டுபோய் நிறுத்துகின்றன. ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இருந்து பார்க்கிற, எல்லா இயக்கங்களையும் நடத்தி வைக்கிற ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் ஒருவருக்குத்தான், அந்தக் கடவுள் ஒருவருக்குத்தான் போராட்டத்தின் ரகசியங்கள் தெரியும். உங்களெல்லோரையும் ஒரு கூட்டமாக ஒரு கொடியின்கீழ்ச் சேர்த்து வைக்கும் ஆற்றல் அவருக்குத்தான் உண்டு.

கடவுளின் இந்த மகத்தான சக்தியிலே நமக்கேற்பட்டுள்ள நம்பிக்கையானது, நமது ஆத்மாவில் ஓர் அசைவை உண்டுபண்ணுகிறது. இனி ஏற்படப்போகிற யுகத்தில் நாம் எதை தருமமென்று வரையறுக்கப் போகிறோமோ அதற்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கப் போவது இந்த நம்பிக்கைதான். இதற்கும், அதாவது இந்த நம்பிக்கைக்கும், நமது முன்னோர்கள் எந்த நம்பிக்கையை தருமத்திற்கு அஸ்திவாரமாகக் கொண்டிருந்தார்களோ அந்த நம்பிக்கைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்! தெய்விக ஆட்சி என்பதைப்பற்றி நாம் கொண்டிருக்கிற எண்ணத்திற்கும், கடமை என்பதைப் பற்றி நாம் கொண்டிருக்கிற எண்ணத்திற்கும் எவ்வளவு நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது! ஆதி மனிதர்கள் கடவுள் இருக்கிறாரென்பதை உணர்ந்தார்கள்; ஆனால் அவரை யறியவில்லை; அவருடைய திருச்சட்டத்தின் மூலமாகக்கூட அவரைத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்யவில்லை. அவர்கள், கடவுளை, வல்லமை பொருந்தியவர் என்றுதான் கருதினார்களே தவிர, அன்பு மயமானவர் என்று கருதவில்லை. அவர்கள், தங்களுக்கும் கடவுளுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தைப்பற்றிக் குழப்பமானதோர் அபிப்பிராயத்தைத்தான் கொண்டிருந்தார்களே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

அவர்கள், ஐம்பொறிகளால் அறியக்கூடிய வஸ்துக்களினின்று தங்களை அப்புறப்படுத்திக் கொள்ள முடியாதவர்களாய், தங்கள் கண்களுக்கு முன்னே இடி விழுந்து பட்டுப்போன மரத்திலும், தாங்கள் எந்த மலைப்பாறையின் கீழ் குடிசைகட்டிக்கொண்டார்களோ அந்த கற்பாறையிலும், தங்கள் கண்களுக்கு முதன் முதலாகத் தென்பட்ட மிருகத்தினிடத்திலும் கடவுள் இருக்கிறாரென்று கொண்டார்கள். இதனையே 'இயற்கைப் பொருள் வணக்கம்' என்று மதசரித்திரக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்பொழுது ஜனங்களுக்கு, குடும்பத்தைத்தவிர, வேறு வெளித்தொடர்புஇல்லாமலிருந்தது. இந்தக் குடும்பத்திற்குப் புறம்பானவர்கள் அந்நியர்களென்றும், அநேகமாகச் சத்துருக்களென்றும் கருதப்

பட்டார்கள். தங்களையும் தங்கள் குடும்பத்தினையும் போஷித்துக் காப்பாற்றுவதுதான், தருமத்தின் அஸ்திவாரமென்று அப்பொழுது கருதப்பட்டது. இதற்குப் பின்னர், கடவுளைப்பற்றிய எண்ணம் விரிவடைந்தது.

மனிதன், தனது ஐம்பொறிகளினால் அனுபவிக்கப் படுகிற விஷயங்களிலிருந்து அப்பாற் சென்று, மெது மெதுவாக, சங்கோஜத்துடன், கடவுளுக்குக் குணம், உருவம் முதலியன உண்டு என்கிற பொதுப்படையான தத்துவ ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டான். கடவுள், குடும்பத்தை மட்டும் ரட்சிக்கிறவனாகக் கருதப்படாமல், பல குடும்பங்களை, பல நகரங்களை, பல ஜாதியினரை ரட்சிக்கிறவராகக்கருதப்பட்டார். இந்தக்காலத்தில் தான். பலகடவுளர்கள் உண்டு என்ற கொள்கை ஏற்பட்டது. இதே பிரகாரம், தருமத்தின் எல்லையும் விசாலமடைந்தது குடும்ப சம்ரட்சணை என்கிற கடமையைத்தவிர்த்து வேறு பல கடமைகள் இருக்கின்றனவென்பதை மனிதர்கள் ஒப்புக்கொண்டு, குல அபிவிருத்திக்காகவும் ஜாதி அபிவிருத்திக்காகவும் உழைத்தார்கள். ஆயினும், மானிட சமுதாயம் என்கிற விசால நோக்கம் இவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை. ஒவ்வொரு ஜாதியும், தங்களுக்குப் புறம்பானவர்களைக் காட்டுமிராண்டிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தது; அப்படியே நடத்தி வந்தது; பலாத்காரத்தினாலோ, வேறு உபாயத்தினாலோ, அவர்களை வெற்றி கொள்ளவும் அல்லது அவர்களை அடக்கி ஒடுக்கவும் முயன்றது. ஒவ்வொரு ஜாதியின் மத்தியிலும், அந்நியர்கள் அல்லது காட்டுமிராண்டிகள் லட்சக் கணக்கில் இருந்தார்கள். இவர்கள், அந்த ஜாதியினரின் மதச் சடங்குகளில் கலந்து கொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை. இவர்களுடைய சுபாவமே வேறு என்றும், அடிமைகளாயிருக்கவே தகுதியுடையவர்களென்றும் கருதப்பட்டார்கள்.

கடவுளின் ஒன்றுபட்ட தன்மையை அங்கீகரிக்கிறவர்களுக்குத்தான், மானிட ஜாதியனைத்தும் ஒற்றுமையுடையது என்ற எண்ணம் உண்டாகும். ஆதிகாலத்

தில் சில மகான்களின் இருதயத்தில் இந்த எண்ணம் உற்பத்தியாயிற்று. மோஸஸ்[1] என்ற மகான் இதனைப் பகிரங்கமாக முழக்கம் செய்தார். ஆனால், இவர், குறிப்பிட்ட ஒரு ஜாதியார்தான், கடவுளால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களென்று வரையறுத்து உபதேசஞ் செய்தார். கடவுள் ஒன்றுபட்ட ஒரு சக்தி என்ற எண்ணம் ரோம ஏகாதி பத்தியம் கலைந்துபோன பிறகுதான்[2] கிறிஸ்துவ மதப்பிரசாரத்தின் மூலமாக ஊர்ஜிதமடைந்தது. யேசுநாதர், தமது உபதேசங்களில், பிரிக்க முடியாத இரண்டு உண்மைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். அதாவது கடவுள் ஒருவரே; எலா மனிதர்களும் அவருடைய குமாரர்கள். இந்த இரண்டு உண்மைகளும் உபதேசிக்கப் பட்டதன் பயனாக, மக்களின் மனப்போக்கு மாறுதலடைந்தது. தருமமானது, உலக மனைத்திற்கும் விரியுந்தன்மையை தென்று அங்கீகரிக்கப்பட்டது. மனிதன், தன் குடும்பத்திற்கும், தன் தேசத்திற்கும் செய்யவேண்டிய கடமைகளுடன் மானிட சமுதாயத்திற்கும் செய்யவேண்டிய கடமைகளென்று ஏற்பட்டன. மனிதன், தன்னைப்போல் ஒரு மனிதனை எங்கேனும் கண்டானாகில், அவன் தன் சகோதரன், தன்னைப்போல் அவனுக்கு அழியாத ஆத்மா உண்டு, அவனும் கடவுளை அடைய வேண்டியவன், அவனிடத்தில் அன்பு கொள்ளவேண்டும், அவனுடைய நம்பிக்கையில் கலந்து கொள்ளவேண்டும், அவனுடைய தேவைக் காலத்தில் அவனுக்கு ஆலோசனை சொல்லவும் உதவி செய்யவும் வேண்டும் என்றெல்லாம் எண்ணத் தொடங்கினான்

---

[1]**Moses.** பெரிய யூத ஞானி. உத்தேசமாக கி, மு. 1571-ஆம் வருஷம் முதல் 1451-ஆம் வருஷம் வரை வாழ்ந்திருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. யூதர்கள் எகிப்திலிருந்து வெளியேறியபோது அவர்களை வழிநடத்திச் சென்றவர். அநேக அற்புதங்களைச் செய்து காட்டியவர். சுமார் 120 வயது வரை வாழ்ந்திருந்தார்.

[2] புனித ரோம ஏகாதிபத்தியம் என்பது 1806-ஆம் வருஷத்தோடு முடிவுற்றது.

இதற்குப் பின்னர். யேசுநாதரின் சிஷ்யர்கள். கிறிஸ்துவ மதத்தில் அடங்கிய பல அருமையான உண்மைகளை உபதேச ரூபமாக ஜனங்களுக்குப் போதித்தார்கள். இந்த உபதேசங்களை முற்காலத்தவர் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. மேற்படி சிஷ்யர்களுக்குப் பின்வந்த பரம்பரையினர் இந்த உபதேசங்களைத் திரஸ்காரம் செய்தார்கள். ஒரு சிஷ்யர் உபதேசஞ் செய்தார்:—'ஒரே சரீரத்திலே அநேக அவயவங்கள் இருந்தும் எல்லா அவயவங்களுக்கும் ஒரே தொழில் இல்லாததுபோல, அநேகராயிருக்கிற நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரே சரீரமாயிருக்கிறோம். அவனவனைப் பார்த்தாலோ, ஒருவருக்கொருவர் நாம் அவயவங்களாயிருந்து, நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கிருபையின்படியே பலவித வரங்கள் உள்ளவர்களாய் இருக்கிறோம்.'[1] இன்னொரு சிஷ்யர் கூறுகிறார்:—, ஒரே மந்தையும் ஒரே மேய்ப்பனுமாய்.'[2] இந்த உபதேசங்கள் செய்யப்பட்டு இப்பொழுது ஏறக்குறைய ஆயிரத்தெண்ணூறு வருஷங்களாகின்றன. இந்தக் காலத்தில் மனிதர்கள் பல அனுபவங்களை அடைந்திருக்கிறார்கள்; பலவிதமாக உழைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, இப்பொழுது, மேற்படி உபதேசங்களின் சாரத்தை, தனிப்பட்ட நபர்களின் விஷயத்தில் மட்டுமல்ல, மானிட சமுதாயத்தின் விஷயத்திலும் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டிய காலம் வந்திருக்கிறது. மானிட சமுதாயமனைத்தும் ஒன்று தான் என்னும் உண்மையை, பிரசாரஞ் செய்ய வேண்டிய காலம் வந்திருக்கிறது. கடவுள் சட்டத்தின் முதல் விதியானது, அந்தக் கடவுளின் ஏற்பாட்டை இந்த உலகத்தில் நிறைவேற்றி வைப்பதும், வருங்கால நல்வாழ்வுக்குப் பயிற்சி செய்து கொள்வதும் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய கடமையாகும் என்று வற்புறுத்துகிறது. மானிட சமுதாயமென்

---

[1] ரோமர்களுக்கு பால் முனிவர் எழுதிய கடிதங்கள் 12-வது அதிகாரம் 4, 5 வாக்கியங்கள்.

[2] ஜான் முனிவர் எழுதின சுவிசேஷம் 10-வது அதிகாரம் 16-வது வாக்கியம்.

பது ஒரு தேகமென்றும், அதில் நாம் பல அங்கங்க ளென்றும், ஆதலின் அந்தத் தேகம் வளர்ச்சியடையு மாறும், சுறுசுறுப்பா யிருக்குமாறும், வலுவுள்ளதா யிருக்குமாறும் பார்த்துக் கொள்வது நமது கடமை யென்றும் மனிதர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது

நமது சகோதர மனிதர்களின் வளர்ச்சியின் மூல மாகத்தான் நாம் கடவுளை யடையமுடியும். ஆதலின் அவர்களிடம் வலியச்சென்றுவது அவர்களை முன்னேற்று விக்க வேண்டும்; அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தவேண் டும். கடவுளின் ஏற்பாடு என்னவோ அதனை இந்த உல கத்தில் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமானால் அதற்கு மானிட சமுதாயமனைத்தும் சேர்ந்துழைக்க வேண்டும் எல்லா மக்களும் சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழ வேண்டு மென்பதற்காக ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் குடும் பத்தையும், தேசத்தையும் தயார்ப்படுத்தவேண்டும். வாழ்க்கை நியதியைப்பற்றி நமக்கு இன்னும் அதிக மான தெளிவு ஏற்பட ஏற்பட, எதிர்காலத்தில் நமது கடமைகளும் விரியும். பரம பிதாவான கடவுள், மதக் கல்வியை மெதுவாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் ஜனங்க ளுக்குப் புகட்டச் செய்து அதன் மூலமாக மானிட சமு தாயத்தை முன்னேற்றுவிக்கிறார். இந்த முன்னேற்றத் தில், ஒவ்வொரு தனி நபருடைய முன்னேற்றமும் இருக்கிறது.

மானிட சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தை யொட் டியே நமது முன்னேற்றம் இருக்கிறது. உங்களுடைய அறவாழ்வும், லௌகிக வாழ்வும் விருத்தியடைய வேண் டுமானால், உலக மக்களின் அறவாழ்வையும் லௌகிக வாழ்வையும் உயர்த்த நீங்கள் பாடுபடவேண்டும். பொதுவாகச் சொல்லப்போனால், மானிட சமுதாயத் தின் வாழ்வினின்று உங்களுடைய வாழ்வை—நீங்கள் பிரிக்கவேண்டுமென்று பார்த்தாலும் —தனியாகப் பிரிக்கமுடியாது. மானிட சமுதாயத்தின் மத்தியில் நீங் கள் வாழ்கிறீர்கள்; அதனாலேயே வாழ்கிறீர்கள்; அதற்

காகவே வாழ்கிறீர்கள். ஒரு சில மகான்களைத் தவிர, பொதுவாகப் பெரும்பான்மையான ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை. அவர்கள் எந்தச் சுற்றுச் சார்பின் மத்தியில் வசிக்கிறார்களோ அதன் செல்வாக்கினின்று அகன்றிருக்க முடியாது. திடகாத்திரமுள்ள ஒரு மனிதன், அசுத்தமான காற்றின் மத்தியில் வசிப்பானாகில் அவனுடைய தேகம் எப்படி நாளா வட்டத்தில் பல வீனமடைந்து போகிறதோ அதைப் போலத்தான், ஜனங்களுடைய வாழ்க்கையும் அசுத்தமான சுற்றுச் சார்பின் மத்தியில் சீர்கெட்டுப் போகிறது.

தங்கள் மனத்துக்கு எது உண்மையென்று படுகிறதோ அதைச் சொல்கிறவர்கள், எந்த நாட்டில் கொடுங்கோலர்களும் ஒற்றர்களும் நிறைந்திருக்கிறார்களோ அந்த நாட்டில் தலைமறைவாக இருக்குமாறு நிர்ப்பந்தப்படுத்தப் படுகிறார்கள்; அல்லது தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களில் பெரும்பாகத்தை மறுக்குமாறு வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இதனைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிற உங்களில் எத்தனை பேருக்கு உங்களுடைய மக்களை, சத்திய மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிக்குமாறு பயிலுவிக்க தைரியம் இருக்கிறது? எந்தச் சமுதாயத்தில், பொன்னுக்கும் பொருளுக்குந்தான் பதவி கிடைக்கிறதோ, செல்வாக்கு ஏற்படுகிறதோ, மரியாதை உண்டாகிறதோ, எந்தச் சமுதாயத்தில், பொன்னைக் கொண்டும் பொருளைக் கொண்டுமே அதிகாரிகளின் உபத்திரவங்களினின்று காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியுமோ அப்படிப்பட்ட சமுதாயத்தில் வாழ்ந்துவருகிற உங்களில் எத்தனை பேருக்கு உங்கள் மக்களை, பணத்தைத் துச்சமாகக் கருதுமாறு பயிலுவிக்க தைரியம் இருக்கிறது?

'மனிதர்களை நம்பாதீர்கள்; யோக்கியனுயுள்ள மனிதன் ஒதுங்கியிருப்பானே தவிர பொதுவாழ்வில் ஈடுபட மாட்டான்; தருமமென்பது வீட்டிலிருந்துதான் ஆரம்பமாகிறது' என்பன போன்ற உபதேசங்களை உங்களுக்குச் சிலர் செய்கிறார்கள். இவர்கள் உங்களிடத்

திலே அன்புடையவர்கள்தான்; நல்லெண்ணத்துடன் தான் உங்களுக்கு இப்படிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இப்படி உபதேசிப்பது நியாய விரோதம்; அதருமம். இவர்கள் ஏன் இப்படி உபதேசிக்கிறார்கள்? நமது சமுதாயத்தின் ஸ்திதி இம்மாதிரி இருக்கிறது. இப்படி உபதேசிப்பது அநியாயமென்றும், அதருமமென்றும் தெரிந்திருந்தும், இப்படிச் சொல்லாதவர்கள் உங்களில் எத்தனைபேர்? மானிட சமுதாயத்தின் நன்மையை முன்னிட்டு சுயேச்சையாக வீரமரணத்தை எந்த மகான் ஏற்றுக்கொண்டாரோ அந்த மகானாகிய யேசு நாதரின் சிலுவையைத்தான் நமது தாய்மார்கள் வணங்குகிறார்கள். ஆயினும், அவர்களிலே எத்தனை பேர் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பார்த்து 'மகனே! உன் சகோதர மனிதர்களுடைய நன்மையை நாடுவதென்பது உயர்ந்த லட்சியந்தான். ஆனால் அதற்காக ஆபத்தான முயற்சிகளில் ஈடுபடாதே' என்று சொல்லி, அவர்களுடைய கழுத்தின்மீது கையைப் போட்டுத் தடுக்காமலில்லை? இவைகளுக்கெல்லாம்—இந்தமாதிரியான அழுகிப்போன எண்ணங்களுக்கெல்லாம்—விரோதமாக உபதேசிக்கிற ஆற்றல் உங்களுக்கு இருந்தாலும், அதனை, உங்களுடைய உபதேசத்தின் பலனை, சமுதாயமானது ஆயிரக்கணக்கான குரலெடுத்துக் கொண்டு, தனது எண்ணிறந்த தீய உதாரணங்களின் மூலமாகக் கெட்டழித்துவிடாதா? கறைபட்டுப் போயிருக்கிற, இழிவுபட்டுக் கிடக்கிற இந்தச் சுற்றுச்சார்பிலிருந்து உங்களுடைய ஆத்மாவை நீங்கள் சுத்தப்படுத்திக்கொள்ளமுடியுமா? உயர்த்திக்கொள்ள முடியுமா?

உங்களுடைய லௌகிக நிலைமையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இப்போதுள்ள நிலைமையிலிருந்து நீங்கள் மேலுக்கு வரவேண்டுமானால் மற்றவர்களை உயர்த்தாமல் நீங்கள் மட்டும் மேலுக்கு வர முடியுமா? இங்கிலாந்தில் லட்சக் கணக்கான பணம், ஏழை மக்களின் உதவிக்கென்று வருஷந்தோறும் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆயினும் வருஷந்தோறும் ஏழை மக்கள்

அதிகப்பட்டுக்கொண்டே வருகின்றனர். தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு இங்ஙனம் உதவி செய்வதனால் வறுமை நீங்கவில்லை. கூட்டுறவு முறையில் இந்த வறுமைக்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டியதன் அவசியத்தை ஜனங்கள் அதிகமாக உணர்ந்துவருகிறார்கள். அநீதமான சட்டங்கள் நடைமுறையிலிருக்கின்றதன் விளைவாக ஒருநாட்டில் ஒடுக்குகிறவர்களுக்கும் ஒடுக்கப்படுகிறவர்களுக்கும் உக்கிரமான போராட்டம் இடைவிடாது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்குமானால், வறுமையைப் போக்குவதற்கென்று பெரிய காரியங்களை எடுத்துச் செய்யப் போதிய மூலதனம் எங்கிருந்து கிடைக்கும்?

எந்த நாட்டில் ஒரு சுயேச்சாதிகார அரசாங்கமானது தன்னிஷ்டப்படி வரிகள் விதித்தும், நிர்ப்பந்தங்களை உண்டுபண்ணியும் வருகிறதோ, எந்த நாட்டில் அரசாங்கமானது, தன்னைப் பத்திரப் படுத்திக் கொள்கிற அவசியம் அதிகப்பட அதிகப்பட தன்னுடைய ராணுவத்திற்காகவும, ஒற்றர்களுக்காகவும், மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்காகவும் ஏற்படுகிற செலவுகளையும் அதிகப்படுத்திக் கொள்கிறதோ, அந்த நாட்டில் கைத்தொழிலும் வியாபாரமும் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைய முடியுமென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? இதற்குப் பரிகார முறைகளாக, உங்கள் நாட்டு அரசியலையும், சமுதாய நிலைமையையும் சீர்திருத்தினால் போதுமென்று நீங்கள் பதில் சொல்வீர்களானால், அதுபோதாதென்று நான் கூறுவேன். எந்த நாட்டு ஜனங்களும் இப்பொழுது அந்தநாட்டிலே உற்பத்தியாகிற பொருள்களைக் கொண்டுமட்டும் ஜீவிப்பதில்லை. பரஸ்பரம் பண்ட மாற்றல் செய்தும், ஏற்றுமதி இறக்குமதிகள் செய்துமே வாழ்கிறார்கள் உங்களோடு வியாபார சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற எந்த ஓர் அந்நிய நாட்டில் தரித்திரம் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறதோ அந்த நாட்டில் உங்களுடைய வியாபாரமும் குறைந்து விடுகிறது; அங்கே உங்களுடைய வாடிக்கைக்காரர்கள் குறைந்து போகிறார்கள். எந்த அரசாங்கம் அந்நியநாட்டு வியாபாரத்தின்மீது நெருக்கடிகளையும் 'அழிவையும் உண்டு

பண்ணுகிறதோ, அந்த அரசாங்கம் தன மீது நெருக்கடிகளையும் அழிவையும் வருவித்துக் கொள்கிறது. இங்கிலாந்திலோ அமெரிக்காவிலோ வியாபார நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டால் அஃது இத்தலியையும் பாதிக்கிறது. பணப்போக்குவரத்து என்பது இப்பொழுது தேசீய விவகாரமாக மட்டுமில்லை; ஐரோப்பிய விவகாரமாகவும் இருக்கிறது. மற்றும் உங்கள் தேசத்திற்கு மட்டும் ஏதேனும் சீர்திருத்தம் செய்துகொள்வீர்களாயின் அதனால் மற்ற அரசாங்கங்களெல்லாம் உங்களுக்கு விரோதமாயிருக்கும். ஆதலின் எல்லா நாடுகளுக்கும் ஏற்ற சீர்திருத்தத்தை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வருவதிலும், ஐரோப்பிய மகா ஜனங்களிடையே சகோதரத்துவத்தை உண்டுபண்ணுவதிலும், அதன் மூலமாக உலக சகோதரத்துவத்தை உண்டுபண்ணுவதிலுமே உங்களுடைய விமோசனம் இருக்கிறது.

ஆதலின், எனது சகோதரர்களே! உங்களுடைய முதற்கடமை, மானிட சமுதாயத்திற்குரியதென்பதை இங்கே வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். இந்த முதற்கடமையை நீங்கள் செய்யாவிட்டால், குடும்பத்திற்கும் தேசத்திற்கும் நீங்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யமுடியாது. நீங்கள் சொல்கிற வார்த்தையும், செய்கிற செயலும் யாவும் எல்லோருடைய நலனுக்காகவும் இருக்கட்டும். ஏனென்றால் கடவுள் எல்லோருக்குமுரித்தானவர்; எல்லோரிடத்திலும் அன்பு செலுத்துகிறவர்; எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான சட்டத்தை இயற்றி வைத்திருக்கிறவர். உரிமைக்காகவும், நியாயத்திற்காகவும், சத்தியத்திற்காகவும் யார் எந்த இடத்திலிருந்து சண்டை போட்டாலும் அவர் உங்களுடைய சகோதரர்தான். குற்றத்திலும், அநீதியிலும், கொடுங்கோன்மையிலும் யார் எங்கு அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் அவர் உங்களுடைய சகோதரர்தான். சுதந்திர புருஷர்களாகட்டும் அடிமைகளாகட்டும் எல்லோரும் உங்களுடைய சகோதரர்கள் தான். அனைவருடைய பிறப்பும், அனைவருக்

காக ஏற்பட்டிருக்கிறகடவுள் சட்டமும், அனைவருடைய லட்சியமும் ஒன்று தான். அதுபோலவே உங்களுடைய கோட்பாடு, உங்களுடைய செயல், எந்தக் கொடியின் கீழ் நின்றுகொண்டு நீங்கள் சண்டை செய்கிறீர்களோ அந்தக் கொடி ஆகிய யாவும் ஒன்றாயிருக்கட்டும். வேறு வேறுபாஷைகளையல்லவோ நாங்கள் பேசுகிறோமென்று சொல்லாதீர்கள் மனிதர்கள் விடுகிற கண்ணீர், அவர்களுடைய செயல், அவர்களுடைய வீரமரணம் முதலியன யாவும் எல்லா மனிதர்களும் அறிந்துகொள்ளக் கூடிய பாஷையாக இருக்கிறது. இந்தப் பாஷை எல்லோருக்கும் புரிகிற பாஷை. மானிட சமுதாயம் மிக விரிந்ததென்றும், அதிலே நாம் எம்மாத்திரம் என்றும் சொல்லாதீர்கள். கடவுள் உங்களுடைய சக்திகளைக்கொண்டு உங்களை அளக்கவில்லை; உங்களுடைய நோக்கத்தைக் கொண்டுதான் உங்களை அளந்து பார்க்கிறார்.

ஆதலின் மானிட சமுதாயத்தை நேசியுங்கள். உங்களுடைய தேசத்தைப்பொறுத்தமட்டிலோ அல்லது குடும்பத்தைப் பொறுத்தமட்டிலோ நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு காரியத்தைச் செய்கிறபோது, 'நான் இப்பொழுது செய்வதைப்போல் எல்லோரும் எல்லோருக்காகவும் செய்தால், அது மானிட சமுதாயத்திற்குச் சாதகமாயிருக்குமா, பாதகமாயிருக்குமா' என்று உங்களையே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய மனச்சாட்சி, 'இது மானிட சமுதாயத்திற்குப் பாதகமாயிருக்கு' மென்று சொன்னால் அந்தக் காரியத்தைச் செய்யாதீர்கள். அப்படிச் செய்வதனால், உங்களுடைய நாட்டிற்கோ, உங்களுடைய குடும்பத்திற்கோ ஒரு சாதகம் உண்டு என்று தெரிந்தால் கூட அதைச் செய்யாதீர்கள். தேசங்களின் சகோதரத்துவத்தை, மானிட ஜாதியின் ஒற்றுமையைப் பிரசாரஞ் செய்யும் தூதர்களாயிருங்கள். இந்தச் சகோதரத்துவத்தை, இந்த ஒற்றுமையை இப்பொழுது எல்லோருஞ் சொல்லளவில் அங்கீகரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஆனால் செயலில் நிராகரிக்கிறார்கள். நீங்கள் எந்த இடத்தில் இருந்

தாலுஞ் சரி, எந்த நிலைமையில் இருந்தாலுஞ் சரி, இந்தச் சகோதரத்துவத்தின் தூதர்களாக, இந்த ஒற்றுமையின் தூதர்களாக இருங்கள். கடவுளோ மனிதர்களோ, இதை விட அதிகமாக உங்களிடமிருந்து கேட்கவில்லை. அதிகமாக உங்களால் செய்ய முடியா விட்டால், உங்களைப் பொறுத்தமட்டிலேனும் நீங்கள் மேற்படி பிரசாரகர்களாயிருப்பீர்களாயின், மானிட சமுதாயத்திற்கு அதிக நன்மையைச் செய்தவர்களாவீர்கள். மானிட சமுதாயம் எத்தனை படிகள் முன்னேறியிருக்கிறதென்பதை நாம் அளந்து பார்க்க வேண்டுமானால், பரிசுத்தவான்கள், கடவுள் நம்பிக்கை கொண்ட மகான்கள் எத்தனை பேர் தோன்றியிருக்கின்றனர் என்பதைக் கொண்டு பார்க்கலாம். நீங்கள் தூய்மையுடையவர்களாகவும், பெரும்பாலோராகவும் இருக்கும் பட்சத்தில், கடவுள், உங்களைக் கணக்கிட்டுக் கொண்டிருக்கிற கடவுள், செயல் மார்க்கம் இன்னதென்பதை உங்களுக்குக் காண்பிப்பார்.

5. தேசம்

மானிட சமுதாயத்திற்கு நீங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் முதன்மையானவை யென்றும் முக்கிய மானவை யென்றும் ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருக்கி றேன். நீங்கள் ஒரு நாட்டின் பிரஜைகளாக இருக்க லாம்; குழந்தைகளின் தந்தைமாராக இருக்கலாம். ஆனால் இவற்றிக்கெல்லாம் முதலாவதாக நீங்கள் மனி தர்கள் மானிட சமுதாயமனைத்தையும் ஒரு குடும்ப மாகக் கருதி அந்தக் குடும்பத்தை உங்கள் அன்பினால் அணைக்க வேண்டும். கடவுள் ஒருவரே என்ற உண்மை யின் பரிணாமமாகவுள்ள மானிட சமுதாயத்தின் ஒற்று மையில் நீங்கள் நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டும். இந்த ஒற்றுமையைச் செயல் பூர்வமாகக் கொண்டு வந்து காட்டுவதுதான் மானிட சகோதரத்துவம். இந்தச் சகோதரத்துவத்திலே நீங்கள் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். எங்கெங்கே உங்களுடைய சகோதர மனிதர் கள் துன்பத்தினால் உழன்று கொண்டிருக்கிறார்களோ, எங்கெங்கே மனிதத் தன்மையானது, பொய்மையினா லும் கொடுங்கோன்மையினாலும் நசுக்கப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் நீங்கள் துரிதமாகச் சென்று உதவ வேண்டும். இந்த உதவியைச் செய்யாவிட்டால், அவர் களுடைய துன்பத்திலே அநுதாபங் காட்டாவிட்டால், அவர்களுக்குப் பரிந்து போராடாவிட்டால், நீங்கள், உங்களுடைய வாழ்க்கை நியதியையே மறுத்தவர்களா கிறீர்கள்; எந்த மதமானது, உங்களுடைய எதிர்கால நல்வாழ்வை ஆசீர்வதிக்குமோ அந்த மதத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களாகிறீர்கள்.

ஆனால் உங்களிலே ஒவ்வொருவரும், உங்களுடைய தனிப்பட்ட சக்திகளைக்கொண்டு மானிட சமுதாயத் தின் நல்வாழ்வுக்கும் அதனுடைய முன்னேற்றத்திற் கும் என்ன செய்யமுடியும்? அவ்வப்பொழுது உங்

கள் நம்பிக்கைகளைப் பலன் கொடாத விதமாக வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்: அல்லது உங்கள் நாட்டானல்லாத யாரோ ஒருவனுக்கு எப்போழுதேனும் ஒரு சமயம் ஏதோ ஓர் உபகாரத்தை நீங்கள் செய்யலாம். அவ்வளவு தான். ஆனால் எதிர்கால நல்வாழ்வை நமக்கு நிர்ணயித்துக் காட்டுகிற வார்த்தை, உபகாரம் என்ற வார்த்தை யல்ல; தருமம் என்ற வார்த்தை யல்ல; சங்கம் என்ற வார்த்தைதான்; கூட்டுறவு என்றவார்த்தைதான். ஒரே லட்சியத்திற்காக எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபடுவதிலேதான் நமது எதிர்கால வாழ்வு இருக்கிறது.

உங்களிலே ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக வசிப்பதற்கு வீடு கட்டிக்கொள்கிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்படி வீடு கட்டிக்கொள்கிறபோது ஒருவருக்கொருவர் பரஸ்பரம் செங்கல் சுண்ணும்பு முதலியன உதவிக் கொள்கிறீர்கள். இந்த அளவுக்கு நல்லது தான். ஆனால் எல்லோரும் வசிப்பதற்கேற்ற விதமாக, எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு பெரிய கட்டடம் சமைப்பது, இதைவிட நல்லதில்லையா? இதைப்போல்தான் சங்கமாகச் சேர்ந்து வேலை செய்வதும். ஆனால் மனிதர்கள், பாஷை, மனப்போக்கு, பழக்க வழக்கங்கள், சக்தி முதலியவற்றினால் வேறு வேறு பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். எனவே, இவர்கள் பொதுவாக ஒரு வேலையில் ஈடுபட முடியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். மனிதன் சிறியவன்; பலவீனன். ஆனால் மானிட சமுதாயமோ மிகப் பெரியது. சமுத்திரத்திலே கப்பல் செலுத்திக்கொண்டு புறப்படுகிற மாலுமி என்ன பிரார்த்தனை செய்து கொள்கிறானென்றால், 'எனது ஆண்டவனே! என்னுடைய கப்பல் மிகச் சிறியது: உன்னுடைய சமுத்திரம் மிகப் பெரியது என்னைக் காப்பாற்று' என்றுதான் பிரார்த்திக்கிறான். இந்த வாசகத்தைப்போல்தான் நம் ஒவ்வொருவருடைய நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆதலின் நமது சக்திகளையும், செயலாற்றும் திறனையும் அதிகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சாதனம் நமக்கு இருக்கவேண்டும்.

உங்களுக்கென்று ஒரு தேசத்தைக் கொடுத்து அதன் மூலமாக இந்தச் சாதனத்தை உங்களுக்கு அளித்திருக்கிறார் கடவுள். எப்படி ஒரு புத்திசாலியான மேஸ்திரி, வேலைக்காரர்களுடைய சக்திக்குத்தகுந்தாற்போல் அவரவர்களுக்கும் வேலையைப்பங்கிட்டுக் கொடுப்பாரோ அதைப்போல் கடவுளும், மானிட சமுதாயத்தைப் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து, தனித்தனியான ஜாதியினராக வாழ்ந்துவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். கடவுளின் ஏற்பாடு மகா அற்புதமானது. நதிகள், மலைகள், மற்ற பூகோள நிலைமைகள் முதலியவைகளைச் சிருஷ்டித்து இவற்றின் மூலமாக ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் எல்லை வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார் கடவுள். சிறப்பாக ஐரோப்பாவில் இதனை நன்கு காணலாம். ஆனால், இந்த அற்புதமான ஏற்பாட்டை, கெட்ட அரசாங்கங்கள் பல தோன்றி கலைத்து விட்டிருக்கின்றன; மற்ற நாடுகளின் மீது வெற்றி கொண்டும், பேராசையினால் உந்தப்பட்டும், மற்றவர்களுடைய நியாயமான ஆதிக்கத்தின் மீது பொறாமை காட்டியும், இந்த ஏற்பாட்டைக் களங்கப்படுத்தியிருக்கின்றன. இப்பொழுது இந்த ஏற்பாட்டுக்கிசைந்தாற் போல் உலகத்திலே இங்கிலாந்தும், பிரான்சும் தவிர எந்த நாடும், அல்லது எந்த ஜாதியும் இல்லை. அவை, அந்தக் கெட்ட அரசாங்கங்கள், தங்களுடைய குடும்பம், அரச பரம்பரை, நாடு இவைகளைத் தவிர்த்து வேறெதனையும் அங்கீகரிப்பதில்லை. அவைகளிடத்தில் அகங்கார புத்தி அதிகமாகக் குடிகொண்டிருக்கிறது.

ஆனால், கடவுளின் ஏற்பாடானது எவ்விதக் குறைபாடுமில்லாமல் நிறைவேறும். இப்பொழுது கெட்ட அரசாங்கங்கள் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிற செயற்கைப் பிரிவினைகள் யாவும் ஒழிந்துபோய் இயற்கையான பிரிவுகள், ஜனங்களுடைய மனத்திலிருந்து சுயமாக உண்டாகிற எண்ணங்களின் விளைவினால் அமைகிற பிரிவுகள் ஏற்படும், ஐரோப்பாவின் பூகோளபடமானது திருத்தி எழுதப்படப்போகிறது. அரசர்களும், உரிமைகளை ஏகபோகமாகத் தாங்களே அனுபவித்துக்கொண்டு

வந்திருக்கிற ஜாதியாரும், எந்த நாடுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ அந்த நாடுகள் அழிந்து போகும். அந்த அழிவின்மீது ஜனாதிக்கமுடைய நாடுகள் சுதந்திர ஒலியை முழக்கிக்கொண்டு தோன்றும். அப்படித்தோன்றுகிற நாடுகளுக்கிடையில பரஸ்பர அன்பும், சகோதர எண்ணமும நிலவும். அந்தக் காலத்தில் தான் மனித வாழ்க்கையின் லட்சியமானது அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும். அதாவது கூட்டுறவு முறையில் பலரும் அநேக காரியங்களைச் சாதிப்பார்கள். அதுவும் சமாதான முறையிலேயே நடைபெறும். மானிட சமுதாயம் படிப்படியாக முன்னேற்ற மடையும். உங்களிலே ஒவ்வொருவரும், பாஷையிலும், மனப்போக்குகளிலும், சரித்திர பரம்பரையிலும் உங்களோடு ஒன்றுபட்டிருக்கிற லட்சக்கணக்கான மக்களின் உதவி பெற்று உங்களுடைய சொந்த முயற்சியினால் மானிட சமுதாயமனைத்திற்கும் நன்மையைச் செய்யப் போகிறீர்கள் அந்தக்காலம் வரப்போகிறது.

இத்தலியில் பிறந்துள்ள உங்களுக்கு, கடவுள், ஐரோப்பாவிலேயே மிகச் சிறந்ததொரு நாட்டை அளித்திருக்கிறார். இதைப் பார்க்கிறபோது, அவர் உங்களுக்கு ஏதோ விசேஷ சலுகை காட்டியிருக்கிறார் என்று தோன்றுகிறது. மற்ற நாடுகளில், நிச்சயமில்லாத அல்லது இடையிடையே தடைப்படுகிற எல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் பல பிரச்னைகள் கிளம்பியிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் ஒரு காலத்தில் சமாதான முறையில் தீருமென்றாலும், இதுவரையில் இந்த எல்லைத்தகராறுகள் காரணமாக, கண்ணீரும் ரத்தமும் பெருக்கெடுத்தோடியிருக்கின்றன. ஆனால் உங்கள் நாட்டிலோ அப்படியில்லை. கடவுள், உங்கள் நாட்டைச்சுற்றி அழகானதும், யாராலும் தகராறு செய்யப்படாமலிருக்கக்கூடியதுமான எல்லைகளை அருளியிருக்கிறார். ஒருபக்கத்தில் ஐரோப்பாவிலேயே மிக உயர்ந்ததாயுள்ள ஆல்ப்ஸ் மலை[1] இருக்கிறது;

[1] Alps. இதன் உயர்ந்த சிகரம் 15,780 அடி.

மற்றொருபுறத்தில் விசாலமான சமுத்திரம்[1] இருக்கிறது ஐரோப்பாவின் பூகோள படமொன்றை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதில், இத்தலியின் வடபாகத்திலுள்ள பார்மா[2] என்னுமிடத்தில், இரு முனையுள்ள ஓர் ஊசியின் ஒரு முனையை நாட்டுங்கள்; மற்றொரு முனையை வார்[3] என்னும் நதியின் முகத்துவாரத்தண்டை வையுங்கள்; ஆல்ப்ஸ் மலைப்பக்கமாக ஓர் அரை வட்டக்கோடு இழுங்கள். இதன் ஒரு முனை, இஸோன்ஸோ[4] நதியின் முகத்துவாரத்தண்டை படியும். இதுதான், கடவுளால் உங்களுக்கு அருளப்பட்ட எல்லை. இந்த எல்லைவரை உங்களுடைய பாஷையை எல்லோரும் பேசுகிறார்கள்; எல்லோரும் தெரிந்து கொள்கிறார்கள். இதற்கப்பால் உங்களுக்கு உரிமைகள் கிடையாது. சிஸிலி, ஸார்டீனியா, கார்ஸிக்கா[5] முதலிய தீவுகளும், இவைகளுக்கும் இத்தலிக்கும் மத்தியிலேயுள்ள தீவுகளும் உங்களுக்குச் சொந்தமானவை. இதையாரும் மறுக்க முடியாது. பலாத்காரசக்தியானது சில சமயங்களில் எழுந்து, உங்களுக்கு இந்த எல்லைகள் இல்லை என்று மறுக்கலாம். ஆனால் இந்த எல்லைகளை பூர்வ காலந் தொட்டு இத்தாலிய மகாஜனங்கள் அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சகோதரர்களே! உங்களுடைய சக்திகளைப் பரிசோதிக்கிற காலம் ஒன்று வரப்போகிறது. அந்தப் பரிசோதனை, கடைசி பரிசோதனையாக இருக்கலாம். அதில் நீங்கள் வெற்றிபெற்று, உங்களுடைய மூவர்ணக் கொடியை மேற்கூறப்பட்ட எல்லையில் நாட்டிவிட்டீர்களாயின், அப்பொழுது ஐரோப்பா முழுவதும்சேர்ந்து, புதிய இத்தலி உதயமாகிவிட்டதென்று சொல்லி உங்களை ஆரவாரத்தோடு பாராட்டும். அப்பொழுது சர்வ தேசங்களும் சேர்ந்திருக்கிற சங்கத்தில்

1 மத்தியதரைக்கடல்.
2 Parma.
3 R. Var.
4 Isonzo.
5 Sicily, Sardinia, Corsica.

இத்தலிக்கு ஒரு முக்கிய ஸ்தானம் கிடைக்கும். ஆதலின் மேலே சொன்ன கடைசி பரிசோதனைக்கு, உங்களுடைய முயற்சிகளனைத்தையும் உபயோகிப்பீர்களாக.

சொந்த நாடில்லாமல் உங்களுககுப் பெயரில்லை. உங்களுடையதென்று அடையாளமொன்றுமில்லை. உங்களுக்கென்று சொந்தக் குரல் கிடையாது. உரிமைகளும் உங்களுக்கில்லை. சர்வதேச ஜன சபையிலே உங்களை ஒரு தோழராகச் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். மானிடசமுதாயத்தில் நீங்கள் வேசை மக்கள் போல்தான் கருதப்படுவீர்கள். சொந்த நாடில்லாதவர்கள், பதாகையில்லாத படைவீரர்கள் மாதிரி; ஜாதியினருக்குள்ளே யூதர்கள்மாதிரி. உங்களை யாரும் நம்பவும்மாட்டார்கள்; காப்பாற்றவும் முன்வரமாட்டார்கள். உங்களுடைய நன்னடத்தைக்கு யாரும் ஜாமீனாக இருக்கமாட்டார்கள். உங்களுக்கென்று சொந்தமாக ஒரு நாட்டை ஏற்படுத்திக்கொள்ளாமல், இப்பொழுதுள்ள சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகளிலிருந்து விமோசனங் கண்டுவிடலாமென்று பொய் நம்பிக்கை கொள்ளாதீர்கள். நாடில்லாவிட்டால், பொதுவானதொரு சக்திக்கு நீங்கள் விண்ணப்பித்துக்கொள்ள முடியாது.

உங்களுடைய சக்திகளையெல்லாம் ஒருமுகப்படுத்துவது தேசந்தான். இந்தத் தேச உணர்ச்சி இல்லாவிட்டால், மனிதனுக்குச் சுயநலம் உண்டாகிவிடுகிறது; அகங்காரபுத்தி ஏற்பட்டு விடுகிறது. எல்லோருடைய நலன்களையும் பாதுகாக்கக்கூடிய ஒரு சக்தி இல்லாமற் போய்விடுகிறபடியால், எவனுக்கு வல்லமை இருக்கிறதோ அவன் ஆதிக்கஞ் செலுத்தத் தொடங்கிவிடுகிறான். தேசீயப்பிரச்னைக்கு முதலில் பரிகாரங் காணுமல் உங்களுடைய லௌகிக வாழ்க்கையை அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு விடலாமென்ற எண்ணத்தில் மயங்கி விடாதீர்கள். அப்படிச்செய்யவே முடியாது. உங்களுடைய தொழில் ஸ்தாபனங்களும், கூட்டுறவுச் சங்கங்

களும் எவ்வளவுதூரம் பிரயோஜனமுடையவை யென்ருல், உங்களைப் பயிற்சி செய்துகொள்கிற அளவுக்கும், உங்களை ஒரு கட்டுப்பாட்டுக் குட்படுத்திக்கொள்கிற அளவுக்குந்தான். ஆனல், உங்களுக்கென்று சொந்தமாக இத்தலி தேசம் இராதவரையில் அவை பொருளாதார விஷயத்தில் எவ்வித பலனையும் கொடுக்க மாட்டா.

நம்முடைய பொருளாதார நிலைமை அபிவிருத்தியடைய வேண்டுமானல் தேசத்தின் மூலதனம் பெருக வேண்டும்; பொருளுற்பத்தி அதிகமாக வேண்டும். ஆனல் இன்றைய இத்தலியோ, பல துண்டுப் பிரதேசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஒருபிரதேசத்திலிருந்து மற்றொரு பிரதேசத்திற்குச் சாமான்கள் செல்ல வேண்டுமானல், சுங்கவரிசள் கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன; இன்னும் இயற்கைக்கு முரணுயுள்ள பல தொந்தரவுகள் உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. இதனல் உங்களுடைய சரக்குகள் செலாவணையாகிற இடம் சுருங்கிவிடுகிறது. இந்த நிலைமையில் பொருளாதார அபிவிருத்தியை நீங்கள் எதிர்பார்க்கவேமுடியாது.

இன்று நீங்கள்தான் இத்தலியின் தொழிலாளர்கள் என்று கருதிக்கொண்டு ஏமாந்துபோகாதீர்கள். தொழிலாளர் சமுதாயத்திலே நீங்கள் ஒரு பாகந்தான். உங்களுக்கோ அதிகாரமில்லை. நீங்கள் மேற்போட்டுக்கொண்டிருக்கும் காரியங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய ஆற்றல் உங்களுக்கில்லை. உங்களுக்கு விமோசன காலம் எப்பொழுது ஆரம்பமாகுமென்று சொன்னல், தேசீய அரசாங்கம் ஏற்படுகிறபோதுதான். அப்படி ஏற்படுகிற தேசீய அரசாங்கமோ, கால நிலையை அறிந்துகொண்டிருப்பதாய் இருக்கவேண்டும். அது ரோமாபுரியிலே வீற்றிருக்க வேண்டும்; இத்தலியின் முன்னேற்றத்திற்கான வழிகளைக்காட்டுவதாயிருக்கும் கொள்கைகளையுடைய அறிக்கையைப் பிரகடனப்படுத்தவேண்டும். அந்த அறிக்கையில் 'உழைப்பு

புனிதமானது; இத்தலியின் செல்வ அபிவிருத்திக்கு அதுதான் மூலம்' என்ற வாசகங்கள் அடங்கியிருக்க வேண்டும்.

தற்போதைய நிலைமையிலிருந்துகொண்டு நீங்கள் உங்களுடைய லௌகிக வாழ்க்கையைஉயர்த்திக்கொள்ளலாமென்று யாராவது உங்களுக்கு நம்பிக்கை கொடுப்பார்களானால், அதைக்கேட்டு மயங்கிவிடாதீர்கள். உங்களுடைய தேசம் மட்டுந்தான், வடக்கே ஆல்ப்ஸ் மலையிலிருந்து தெற்கே சிஸிலி வரையில் பரந்து நிற்கிற இத்தலிதான், செழுமையுள்ள இத்தலிதான், இந்த நம்பிக்கையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடும். கடமையின் கட்டளைகளுக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடவாவிட்டால், உங்களுடைய உரிமைகளை நீங்கள் அடையமுடியாது. உரிமைகளை அடைவதற்கு உங்களைத் தகுதிப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்; கட்டாயம் அவற்றை அடைவீர்கள்.

எனது சகோதரர்களே! உங்களுடைய தேசத்தை நேசியுங்கள். நமது தேசந்தான் நமது வீடு; நமக்காகக் கடவுள் அருளிய வீடு. இந்த வீட்டிலே அவர் ஒரு பெரிய குடும்பத்தை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறார். இந்தக்குடும்பத்தினரை நாம் நேசிக்கிறோம்; குடும்பத்தினரும் நம்மை நேசிக்கிறார்கள். மற்றவர்களுடையதைக்காட்டிலும், நமது குடும்பத்தினருடைய உணர்ச்சிகளையும் எண்ணங்களையும் நாம் நன்றாகவும் சீக்கிரமாகவும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்தக் குடும்பத்தினராகிய நாம், குறிப்பிட்டதோரிடத்தில் — அதாவது தேசத்தில் - நமது சக்திகளையெல்லாம்ஒருமுகப்படுத்துகின்றோம். தவிர நமது சக்திகளெல்லாம் ஒன்றுபடும் இயல்புடையன. இந்தச் சக்திகளின் துணைகொண்டு, மேற்படி குடும்பத்தினராகிய நாம், இந்த உலகத்திற்குக் குறிப்பிட்டதொரு காரியத்தைச் செய்கின்றோம். நமது தேசம், நமது உழைப்புக்கென்றேற்பட்ட இடம். இந்த உழைப்பிலிருந்து உண்டாகிற பொருள்கள், அகில உலகத்தின் நன்மைக்காகவும் உபயோகப்பட வேண்டும். திறமை வாய்ந்ததும், பயன் தரத்தக்கது

மான கருவிகள் என்னென்ன நமது உழைப்புக்குத் தேவையோ அவை யாவும் நமது நாட்டிலேயே இருக்கின்றன. இவற்றை நாம் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் நிராகரிப்போமானால், கடவுளின் திருநோக்கத்திற்குத் துரோகம் செய்தவர்களாவோம்; நமது பலத்தையும் குறைத்துக்கொண்டவர்களாவோம்.

உண்மையான நோக்கத்தோடு நமது நாட்டுக்கு உழைப்போமானால், அதுவே மானிட சமுதாயத்திற்கு உழைத்ததுபோலாகும். நிறைதூக்கும் யந்திரத்திற்கு ஆதாரக் கருவி யிருப்பதுபோல், நாம் பொது நல சேவை செய்வதற்காக நமது தேசத்தை உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் இந்த ஆதாரக் கருவியை நாம் இழந்துவிட்டோமானால், நமது நாட்டிற்கும் மானிட சமுதாயத்திற்கும் நாம் பயனில்லாதவர்களாகிப் போய்விடுவோம். பலதேசங்களின் கூட்டுறவினாலேயே மானிட சமுதாயம் என்பது ஏற்படுகிறது. அந்தக் கூட்டுறவிலே ஒருவராகச்சேர்வதற்கு முன்னர், நம்மை நாம் ஒரு தேசத்தினராக— ஜாதியினராக — ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும். சம அந்தஸ்திலுள்ளவர்களிடையில்தான் கூட்டுறவு ஏற்படும். இந்தக்கண்கொண்டு பார்க்கிறபோது, இத்தாலியர்களாகிய உங்களுக்கு எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு வாழ்க்கை அந்தஸ்து ஏற்படவில்லை.

மானிட சமுதாயமென்பது, முன்னேக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் ஒரு படை மாதிரி. முன்பின் தெரியாத நாடுகளின்மீது வெற்றிகொள்ளவும், பலமும் எச்சரிக்கையுமுள்ள சத்துருக்களுக்கு விரோதமாகவும் இந்தப்படையானது சென்றுகொண்டிருக்கிறது. பூலோகத்தில்பலஜாதியினர்வசிக்கிருர்களல்லவா, இந்தஜாதியினர்தான் மேற்படி படையின் பல பகுதிச் சைனியங்கள். இந்த ஒவ்வொரு பகுதிச் சைனியத்திடமும் ஒவ்வொரு பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஒவ்வொரு பகுதியும் குறிப்பிட்டதொரு வேலையைச்

செய்யுமாறு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி எல்லாப் பகுதிகளும் தத்தம் வேலையை ஒழுங்காகச் செய்துகொண்டு வருமானால், படையானது, அதாவது மானிட சமுதாயமென்னும் படையானது வெற்றிபெறு மென்பது நிச்சயம்.

யுத்த ஒழுங்கைக் கலைத்துவிடாதீர்கள். உங்களுக்குக் கடவுளால் அருளப்பட்டிருக்கிற கொடியை அப்புறப் படுத்திவிடாதீர்கள். நீங்கள் எங்கே யிருந்தாலுஞ் சரி, எந்த ஜனங்களின் மத்தியில் வசித்துக்கொண்டிருந் தாலுஞ்சரி, அவசியம் உண்டாகிறபோது, அந்த ஜனங் களின் சுதந்திரத்திற்காகப் போர்புரியுங்கள்; ஆனால் இத்தாலியர்களாக இருந்து போர்புரியுங்கள். ஏனென்றால், இந்தப்போராட்டத்திலே நீங்கள்சிந்துகிற ரத்தமானது உங்களுக்கு மட்டுமல்ல, உங்கள் நாட்டிற் கும் கௌரவத்தைக்கொடுக்கும். உங்கள் நாட்டாரும் உங்களை அன்போடு பாராட்டுவர். நீங்கள் எண்ணுகிற ஒவ்வோர் எண்ணமும் இத்தலிக்காக இருக்கட்டும். நீங்கள் செய்கிற ஒவ்வொரு காரியமும் அதனுடைய கௌரவத்திற்குப் பொருந்தியதாயிருக்கட்டும். மானிட சமுதாயத்தின் நலனுக்காக நீங்கள் எந்தக் கொடி யின் கீழ் நின்றுகொண்டு உழைக்கிறீர்களோ அஃது இத்தலியின் கொடியாயிருக்கட்டும். நீங்கள் பேசுகிற போது, '**நான்**' என்று சொல்லாதீர்கள்; '**இத்தாலியர் களாகிய நாங்கள்**' என்று சொல்லுங்கள். நீங்கள் ஒவ் வொருவரும், உங்கள் தேசத்தின் அவதாரமாயிருங்கள். 'நமது நாட்டாருக்கு நாம்தான் பொறுப்பாளி' என்று உணருங்கள்; அப்படியே நடந்து காட்டுங்கள். நீங்கள் நடந்துகொள்கிறமாதிரியைப் பார்த்து மற்றவர்கள் உங்கள் நாட்டை நேசிக்கவேண்டும்; கௌரவப்படுத்த வேண்டும். அந்த மாதிரி நடந்துகொள்ள நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

உங்களுடைய நாடு ஒன்றே. அதைத்துண்டு துண் டாகப் பிரிக்க முடியாது. பலர் சேர்ந்த ஒரு குடும்பத் தில் யாராவது ஒருவர் எங்காவது தொலை தூரத்தில்

இருந்து விட்டால், அல்லது குடும்பத்தினரின் அன்புக்குப் புறம்பானவராகிவிட்டால் அந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மற்றெல்லோரும் எப்படி ஒரு விருந்தில் சந்தோஷமாகக் கலந்துகொள்ள முடியாதோ, அப்படிப் போல் உங்கள் நாட்டிலிருந்து ஒரு பகுதியை, உங்களுடைய பாஷை எந்தப் பகுதியில் பேசப்படுகிறதோ அந்தப் பகுதியைப் பிரித்துவிட்டால், நீங்கள் சந்தோஷப்பட முடியாது; சந்தோஷப்படவுங்கூடாது; அந்தச் சந்தோஷம் இல்லாதிருக்கிறவரையில் நீங்கள் ஓய்வும் கொள்ளக்கூடாது. மானிட சமுதாயத்தில் எந்த லட்சியத்தை நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாயிருக்கிறீர்களோ அந்த லட்சியத்தின் அடையாளமாகவே, கடவுள் உங்களுககு ஒரு நாட்டை அளித்திருக்கிறுர். இந்த லட்சியத்திற்காகவே, நீங்கள் உங்கள் திறமைகளை உபயோகப்படுத்த வேண்டும்; ஒற்றுமைப்பட வேண்டும் யாராவது உங்களை பரர்த்து நீ யார் என்று கேட்டால், நான் ஓர் இத்தாலியன் என்று பதில் சொல்கிறீர்களல்லவா, அந்தப் பதிலிலே, உங்களுடைய கடமைகளும் உரிமைகளும் சேர்ந்திருக்கின்றனவென்பது நினைவிருக்கட்டும். உங்களுடைய இந்தக் கடமைகளுக்கும் உரிமைகளுக்கும் பிரதிநிதியாயிருப்பது எது? உங்களுடைய ஓட்டுகளின் மூலம் ஏற்படுகிற ஐக்கிய அரசாங்கம். ஒரு தேசத்திற்கு ஒரே அரசாங்கம் தான் இருக்கவேண்டும்.

இத்தலியைப் பல துண்டு நாடுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் தனித்தனி அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி, இவையனைத்தையும் ஒன்று கூட்டிவிக்கிற சமஷ்டி அரசாங்கம் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற அரசியல்வாதிகள், இத்தலியைத் துண்டுவேருகப் பிரித்துவிடப்பார்க்கிருர்கள். இவர்களுக்கு ஒற்றுமையின் முக்கியத்துவம் தெரியாது. இத்தலி இன்று பல மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்ஞல், அது நமது ஜனங்களின் சிருஷ்டியல்ல; சிற்றரசர்கள், நம் நாட்டின் மீது படையெடுத்து வெற்றி கொண்ட அந்நியர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய பேராசைகளின் தோற்றம்; அதிகாரத்தை எப்படிப் பகிர்ந்து

கொள்வது என்று கணக்குப்போட்டுப்பார்க்கிறவர்களுக்குக் கிடைத்த விடை. சுயேச்சாதிகாரிகள் அதிகார ஆடம்பரத்தோடு வாழ்ந்துகொண்டிருக்க வேண்டுமானல், அவர்களுக்கு விசாலமான தேசம் ஏற்ற இடமல்ல; குறுகலான ஒரு மாகாணந்தான் சரி. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய ஆசையைப் பூர்த்தி செய்வதற்குத்தான், இந்தப் பிரிவினை உபயோகப்படுகிறதே தவிர, வேறொன்றுக்கும் உபயோகப்படவில்லை.

மகா ஜனங்களாகிய நீங்கள் எதைச் சிருஷ்டித்திருக்கிறீர்களோ, எதை அழகு படுத்தியிருக்கிறீர்களோ, எதை உங்களுடைய அன்பினாலும், சந்தோஷத்தினாலும், துக்கத்தினாலும், ரத்தத்தினாலும் நிரப்பியிருக்கிறீர்களோ அது நீங்கள் வசிக்கிற நகரம் அல்லது ஜில்லா; மாகாணமல்ல; ராஜ்யமுமல்ல. நகரத்தில்தான், ஜில்லாவில்தான், உங்களுடைய பெற்றோர்கள் நித்திரை செய்கிறார்கள். உங்களுடைய குழந்தைகள் வாழப்போகிறார்கள்; உங்களுடைய சக்திகளையும் உரிமைகளையும் உபயோகிக்கிற இடம் இந்த நகரம் அல்லது ஜில்லாதான். இந்த இடத்தில்தான் உங்களுடைய தனித்துவத்தை இழந்து விடாமல் வாழ்கிறீர்கள். வெனிஸ்[1] நகரத்தில் வசிக்கிறவர்கள். தங்கள் நகரத்தைப்பற்றி என்ன சொல்லிக்கொள்கிறார்களோ அதைப்போல, அதாவது 'வெனிஸ் எங்களுக்குச் சொந்தமானது; அதை உண்டுபண்ணியவர்கள் நாங்களே' என்று சொல்கிறார்களே அதைப்போல, நீங்கள் உங்கள் நகரத்தைப்பற்றி மட்டுமே, உங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி மட்டுமே சொல்லிக்கொள்ள முடியும். தேசத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நீங்கள் எப்படிச் சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழவேண்டியவர்களா யிருக்கிறீர்களோ அப்படிப்போல, நகரத்தில் நீங்கள் உரிமைகளுடன் வாழவேண்டியவர்களா யிருக்கிறீர்கள். எனவே, நகரம் அல்லது ஜில்லாவின் சுதந்திரம், தேசத்தின் ஒற்றுமை என்பவையே உங்களுடைய கோட்பாடுகளாயிருக்கட்டும். ரோமாபுரியும் டஸ்க்

1 Venice.

கனியும் என்றே, ரோமாபுரியும் லம்பார்டியுமென்றே, ரோமாபுரியும் ஸிஸிலியுமென்றே சொல்லாதீர்கள்; ரோமாபுரியும் ப்ளாரென்ஸும் என்றும், ரோமாபுரியும் ஸீனுவு[1]மென்றும், ரோமாபுரியும் லெக்ஹார்னு[2]மென்றும் சொல்லுங்கள். இப்படியே இத்தலியிலுள்ள எல்லா ஜில்லாக்களைப்பற்றியும் சொல்லுங்கள்[3]. இத்தாலிய வாழ்க்கையின் பிரதிநிதியாயிருப்பது ரோமாபுரி; உங்களுடைய தனித்துவ வாழ்க்கையின் பிரதிநிதியாயிருப்பது நீங்கள் வசிக்கிற நகரம் அல்லது ஜில்லா. இந்தப் பிரிவினை தவிர மற்றப் பிரிவினைகள் யாவும் போலிப் பிரிவினைகள்; உங்களுடைய தேசீய பரம்பரையை அனுசரியாத பிரிவினைகள்.

ஒரே லட்சியத்திற்காக, சுதந்திரமும் சம அந்தஸ்துமுடைய ஜனங்கள் சகோதர உறவு பூண்டு வேலை செய்கிறார்களே, அந்த வேலை செய்கிற இடத்திற்குத்தான் தேசம் என்று பெயர். இப்படிப்பட்ட தேசமாக உங்களுடைய தேசத்தை நீங்கள் ஆக்கவேண்டும்; அப்படியே அதனை வைத்துக் காப்பாற்றவேண்டும். ஒரு தேசமென்பது, பல பிரதேசங்களின் அல்லது ஜனங்களின் சேர்க்கையல்ல; பல பிரதேசங்களின் அல்லது ஜனங்களின் கூட்டுறவு. எந்தத் தேசத்தில் ஜனங்களுக்கு ஒரே மாதிரியான உரிமைகளில்லையோ அந்தத் தேசம் உண்மையான தேசமல்ல. எந்தத் தேசத்தில், இந்த ஒரே மாதிரியான உரிமைகளை, ஜாதிப் பிரிவினை, ஏகபோக உரிமைகளின் அனுபவம், ஏற்றத்தாழ்வுகள் முதலியன இருந்துகொண்டு அழிக்

---

1 Siena.

2 Leghorn.

3 அதாவது, நகரப்பற்றும் தேசப்பற்றுந்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, மாகாணப்பற்று கூடாதென்பதை இங்கு எடுத்துச் சொல்கிறான். டஸ்க்கனி, லம்பார்டி, ஸிஸிலி முதலியவை, தனித்தனி ஆட்சிமுறைக்குட்பட்டிருந்த தனித்தனி மாகாணங்கள். ப்ளாரென்ஸ், ஸீனு, லெக்ஹார்ன் முதலியவை பிரசித்திபெற்ற தனித்தனி நகரங்கள்.

கின்றனவோ, எந்தத் தேசத்தில் பெரும்பாலான மக்களின் திறமைகளும் சக்திகளும் அடக்கிவிடப்படு கின்றனவோ அல்லது அமுந்திக் கிடக்கின்றனவோ, எந்தத் தேசத்தில் ஒரே மாதிரியான கொள்கையை ஜனங்கள் ஏற்று, அங்கீகரித்து, அபிவிருத்தி செய்யா மலிருக்கிருர்களோ அந்தத் தேசம் உண்மையான தேசமல்ல. இப்படிப்பட்ட தேசத்தில் வசிக்கிற மக்களை, ஒரு ஜாதியென்றோ அல்லது ஜனம் என்றோ சொல்லமுடியாது; ஒரு கூட்டம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏதோ சில சந்தர்ப்பங்களினுல் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறவர்களென்றும் அதே சந்தர்ப்பங்களி னுல் பிரிந்துபோகக்கூடியவர்களென்றுந்தான் இந்தக் கூட்டத்தை, இந்தக் கும்பலைக் கூறவேண்டும்.

ஆதலின், எந்த நாட்டை நீங்கள் நேசிக்கிறீர்களோ அந்த நாட்டின் பெயரால், உங்களுக்குப் பிறப்பைக் கொடுக்கிற மண்ணிலே, அதாவது நீங்கள் பிறந்துள்ள நாட்டிலே நிலவுகிற எல்லா ஏகபோக உரிமைகளையும், எல்லா ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் நீங்கள் எதிர்த்துப் போராடவேண்டும். இது விஷயத்தில் சமரஸமே கூடாது. ஒரே விஷயத்தில் மட்டும் நீங்கள் உரிமை பாராட்டலாம். அதுதான் அறிவிவேகம். எவனொரு வனுக்கு அறிவிவேகமிருந்து, அந்த விவேகத்தோடு சீலமும் சேர்ந்திருக்கிறதோ அவனே விசேஷ உரிமை பாராட்டக்கூடியவன். ஆனுல் அந்த உரிமை கடவுளால் அருளப்பட்டது; மனிதர்களால் அல்ல. அந்த உரிமையை ஒருவன் ஏற்றுக்கொண்டு அதனை உபயோ கப்படுத்துகிருனென்று சொன்னுல், அவன் தன் சுய அறிவைக்கொண்டும், தன்னிஷ்டப்படியுமே உபயோ கப்படுத்துகிருன். பலாத்காரத்தைக் காட்டியோ, பரம்பரையாக அனுசரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறதென்று சொல்லியோ, பொதுஜன உரிமையில்லாத விசேஷ உரிமையென்று ஏதேனுமொன்றைக் காட்டியோ, சலுகைகள் கோரப்படுமானுல் அவை அத்துமீறியவை யாகும்; கொடுங்கோன்மையாகும். அவற்றை நீங்கள் எதிர்த்துப்போராடவேண்டும்; அழித்துப் போட வேண்டும்.

உங்களுடைய தேசந்தான் நீங்கள் வணங்கும் கோயிலாக இருக்கவேண்டும். இந்தக் கோயிலின் மேற்பாகத்திலே கடவுள்; கீழ்ப்பாகத்திலே சம அந்தஸ்துடைய ஜனங்கள். இதைத் தவிர வேறுவிதமான ஏற்பாட்டை, வேறுவிதமான தரும நியாயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதீர்கள். அப்பொழுதுதான் உங்கள் தேசத்தின் மானத்தையும் உங்களுடைய மானத்தையும் காப்பாற்றினவர்களாவீர்கள். உங்களுடைய வாழ்க்கைச் சம்பந்தமாக நீங்கள் வகுத்துக்கொள்கிற மற்றத் திட்டங்களெல்லாம், மேலே சொன்ன ஏற்பாட்டை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டிருக்கட்டும். இந்த ஏற்பாடு ஸ்திரமாக இருக்கவேண்டுமானால், இதற்காக எல்லோரும் சேர்ந்துழைக்கவேண்டும்.

ஜனங்களிலே ஒரு சாரார் மட்டும் தனியாக நின்று சில சட்டதிட்டங்களைச் செய்வார்களானால், அவை, அந்தச் சாராருடைய எண்ணங்களையும் ஆவல்களையுமே பிரதிபலிப்பதாயிருக்கும்; எல்லோருடைய எண்ணங்களையும் ஆவல்களையும் பிரதிபலிப்பதாயிராது. எந்த ஒரு சட்டமும் பொதுஜன ஆவலை வெளிப்படுத்துவதாயிருக்கவேண்டும்; எல்லோருடைய நலனையும் அபிவிருத்தி செய்வதாயிருக்கவேண்டும்; தேசத்தின் இருதயத் துடிப்புக்குச் செவிகொடுப்பதாயிருக்கவேண்டும். எனவே, ஒரு சட்டம் இயற்றப்படுமானால் அது தேசமனைத்துமே சேர்ந்து நேர்முகமாகவோ, மறைமுகமாகவோ இயற்றினதாக இருக்கவேண்டுமே தவிர வேறுவிதமாக இருக்கக் கூடாது. இந்தச் சட்டமியற்றும் பொறுப்பை ஒரு சிலரிடத்தில் ஒப்படைத்துவிடுவீர்களானால், தேசத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டியதற்குப் பதிலாக அந்த ஒரு சிலருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துவிடுவீர்கள். இதனால் அந்த ஒரு சிலருக்கு 'தான்' என்ற மமதை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

தேசம் என்று சொன்னால் வெறும் நிலப்பரப்பல்ல. குறிப்பிட்ட ஒரு நிலப்பரப்பு, ஒரு தேசத்தின்

அஸ்திவாரமே தவிர வேறென்றுமில்லை. இந்த அஸ்திவாரத்தின் மீது எழுந்திருக்கிற எண்ணம் எதுவோ அதுதான் தேசம். மேற்படி நிலப்பரப்பில் வசிக்கும் எல்லா மக்களையும் ஒன்று சேர்த்துவைக்கிற அன்பு உணர்ச்சி எதுவோ, கூட்டுறவு எண்ணம் எதுவோ அதுதான் தேசம். தேசீய வாழ்வின் அபிவிருத்தி விஷயத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் உரிமையை உங்கள் சகோதரர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சொந்த ஓட்டு பலத்தைக்கொண்டு பெருத வரையில், படித்தவர்கள் மத்தியில் உங்களில் ஒருவரேனும் படிப்பில்லாமல் உழன்றுகொண்டிருக்கிற வரையில, வேலை செய்வதற்குச் சக்தியும் விருப்பமுமிருந்தும் வேலை கிடைக்காமல் வறுமையால் வாடிக்கிடக்கிற ஒருவரேனும் இருக்கிறவரையில், உங்களுக்கென்று ஒரு தேசமில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அப்படி ஏதேனுமொன்று இருந்தால், அது, தேசம் இருக்க வேண்டிய லட்சணத்தில் இல்லை, எல்லோருக்காகவும் எல்லோருடையதாகவும் இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எல்லோருக்கும் ஓட்டுரிமை, எல்லோருக்கும் கல்வி வசதி, எல்லோருக்கும் வேலை என்கிற இந்த மூன்றுந்தான், ஒரு தேசத்தின் முக்கியமான தூண்கள். இந்த மூன்றும் ஸ்திரமாக ஸ்தாபிதமாகாத வரையில் நீங்கள் ஓய்வு கொள்ளச்கூடாது.

மேற்சொன்ன மூன்று ஸ்தம்பங்களையும் நிலைநிறுத்தி விட்டபிறகு, ஒவ்வொருவருடைய தேக வளர்ச்சிக்கும், ஆத்ம வளர்ச்சிக்கும் தேவையான ஆகாரம் கிடைக்குமாறு செய்துவிட்டபிறகு, உங்களுடைய தாயாரை நீங்கள் எப்படி அணைத்துக்கொள்வீர்களோ அதைப் போல் நீங்கள் அனைவரும் சகோதரர்களாகக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு, இத்தலியின் லட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக உங்களுடைய சக்திகளனைத்தையும் உபயோகப்படுத்தி அழகாகவும் ஒன்ருகவும் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும்.

அப்படியானல், இத்தலியின் லட்சியமென்ன? ஐரோப்பாவை, தரும ரீதியான ஒற்றுமைக்குட்படுத்

துவது. இந்த லட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு, நீங்கள் நிறைவேற்றவேண்டிய கடமைகள் அதிகமென்பது உங்கள் ஞாபகத்திலிருக்கட்டும், பிரிந்துபோயிருக்கிற தேசங்கள் யாவும் ஒன்றுசேரவேண்டுமென்ற மகத்தான வார்த்தையை, இத்தலி ஒன்றுதான் இரண்டு தரம் முழங்கச்செய்தது. ஐரோப்பா கண்டத்தின் தலைநகரமாக, திருக்கோயிலாக இரண்டுமுறை ரோமாபுரி இருந்திருக்கிறது. ஒருமுறை, நமது கழுகுக் கொடிகள் உலகத்தின் பல பாகங்களுக்கும் பறந்து சென்று ஆங்காங்கு நாகரிக ஸ்தாபனங்கள் பலவற்றை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தபோது. மற்றொருமுறை, இத்தலியை நோக்கி வடக்கேயிருந்து வந்த ஜாதியார், இயற்கையின் சக்தியினால் தோல்வியடைந்துவிட்ட பிறகு ஏற்பட்ட மத புனருத்தாரணம் இருக்கிறதே அது, போப்பரசர் ஸ்தாபனத்தை நிறுவி அதன் மூலமாக எல்லா ஆத்மாக்களும் ஒன்றுதான் என்ற உபதேசத்தை, கிறிஸ்துவ உலகத்திலே வசிக்கும் ஜனங்களுக்குச் செய்தபோது.[1] இப்பொழுது, மூன்றாவது முறையாக இத்தலி செய்யவேண்டிய முக்கியமான காரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது முற்காலத்துக் காரியங்களைக் காட்டிலும் முக்கியமானது. நீங்கள் ஸ்தாபிக்கப்போகிற சுதந்திர இத்தலி, ஐக்கிய இத்தலி, சீஸர்கள் காலத்து இத்தலியைக்காட்டிலும், போப்பரசர்கள் காலத்து இத்தலியைக்காட்டிலும் மகத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும்.

---

1 ரோமாபுரி, இரண்டுமுறை மேன்மையுற்றிருந்ததென்பதைப்பற்றி மாஜினி அடிக்கடி கூறுகிறான். முதன்முறையாக மேன்மையுற்றிருந்த காலம் கி. மு. 27-ஆம் வருஷத்திலிருந்து கி. பி. 800-ஆம் வருஷம் வரையில் என்று உத்தேசமாகச் சொல்லலாம். (34-ஆம் பக்கம் பார்க்க) இந்தக்காலத்தில், ரோம ஏகாதிபத்தியத்தின் அரசியல் செல்வாக்கு அதிகமாயிருந்தது. இரண்டாவது முறை, மதச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த காலம்; கி. பி. 800-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1806-ஆம் வருஷம் வரை. இதனோடு புனித ரோம ஏகாதிபத்தியம் மறைந்துவிட்டது.

இத்தலி, இப்படி மகத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கப்போகிறதென்ற கற்பனையே, இன்றைய ஐரோப்பாவை கலக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. எல்லா நாட்டாருடைய கவனமும் இப்பொழுது இத்தலியின்மீது விழுந்திருப்பதற்குக் காரணம் இதுதான். ஆதலின் இந்த லட்சியத்தை, அதாவது ஐரோப்பாவை தரும ரீதியான ஒற்றுமைக்குட்படுத்த வேண்டுமென்ற லட்சியத்தை நீங்கள் எவ்வளவு உன்னத ஸ்தானத்திலே வைத்துப் போற்றுகிறீர்களோ அந்த விகிதாசாரப்படிதான் உங்களுடைய தேசத்திற்கு நீங்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகளும் இருக்கும். இந்த லட்சியத்தை, அகங்கார புத்தி என்பதோடு சேர்க்க விடாமல் பரிசுத்தமாக வைத்திருங்கள். பொய்ம்மைகள் இதனைத் தீண்டிக் களங்கப்படுத்தாதிருக்கட்டும். ராஜதந்திரம் என்று சொல்கிறார்களே அது சம்பந்தப்பட்ட மாசுக்களெல்லாம் இதன்மீது படியாதிருக்குமாக.

ஒரு சிலருடைய நலனுக்காகவோ, சந்தர்ப்பங்களை அனுசரித்தோ நீங்கள் உழைக்கக்கூடாது; கொள்கைகளுக்காகவே உழைக்கவேண்டும். அப்படி உழைக்கிற உழைப்புதான் உங்கள் தேச அரசாங்கத்தின் அஸ்திவாரமாயிருக்கவேண்டும். ஐரோப்பாவிலேயுள்ள பல நாடுகளில் இப்பொழுது சுதந்திரமென்பது புனிதத் தன்மையோடு உச்சரிக்கப்படுகிறது; ஆனால் பகிரங்கமாக, கிரமமாக நசுக்கப்படுகிறது. இன்னுஞ் சில நாடுகளில், சத்தியம் வேறு, லாபம் வேறு, கோட்பாடு வேறு, அனுஷ்டானம் வேறு என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிச் சொல்கிற நாடுகள், தனியாக ஒதுக்கப்பட்டுப்போய், அடக்குமுறைக்கும் கலகத்திற்கும் இரையாகி, அவை மூலமாகத்தான் தங்கள் குற்றத்தைக் கழுவிக்கொள்ள வேண்டிவரும்.

ஆனல், நமது தேசத்தின் லட்சியத்தைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிற நீங்களோ வேறு பாதையில் செல்ல வேண்டும். உங்கள் மூலமாக உலகத்திலே இத்தலி

ஒன்றில்தான் ஒரே கடவுள், ஒரே சத்தியக் கோட்பாடு, ஒரே நம்பிக்கை, ஒரே அரசியல் வாழ்க்கை என்பனவைகள் ஏற்படப்போகின்றன. இத்தாலிய மகா ஜனங்கள் எழுப்பப்போகிற இந்த மகத்தான கட்டடத்தின்மீதுதான், 'சுதந்திரம்—கூட்டுறவு' என்கிற கொடியை எல்லா நாட்டாருடைய பார்வையிலும் பிரகாசிக்கும்படியாக நீங்கள் நாட்டவேண்டும். இந்தக் கொடியை நீங்கள் சுயேச்சாதிகாரிகளின் அச்சுறுத்தலைக்கண்டு இறக்கக்கூடாது; அல்லது தற்காலிகமாகக் கிடைக்கும் சாதகங்களுக்கு ஆசைப்பட்டும் இறக்கக்கூடாது. உங்களுக்கு எப்படி திடநம்பிகை இருக்கிறதோ அப்படியே தைரியமும் இருக்க வேண்டும்.

இத்தலியின் இருதயத்திலே எந்த எண்ணங்கள் துடித்துக்கொண்டிருக்கின்றனவோ அந்த எண்ணங்களை உலகம் கேட்கும்படியாக, உலகத்தை ஆளும் பிரபுக்கள் என்று தங்களைச் சொல்லிக்கொள்கிறார்களே அவர்களுடைய செவியில் விழும்படியாக உரத்த குரலில் எடுத்துச் சொல்லுங்கள். உங்களுடைய சகோதர நாடுகளைப் புறக்கணித்துவிடாதீர்கள். உங்கள் மூலமாக இத்தலியின் நல்வாழ்வானது, அழகிலும் பலத்திலும் வளர்ச்சி பெறட்டும். அடிமைகளுக்குரிய அச்சத்தினின்றும் சஞ்சலபுத்தியினின்றும் அது விடுபட்டிருக்கட்டும். இத்தலியின் நல்வாழ்வுக்கு இத்தாலிய ஜன சமூகமே அஸ்திவாரம்; தனக்கென்று சில கோட்பாடுகளை வகுத்துக்கொண்டு அவற்றை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவருவதே அதன் விதி; எல்லோருடைய பலமுமே அதன் பலம்; எல்லோரையும் உயர்த்துவதே அதன்வேலை; கடவுள் நோக்கத்தைப் பூர்த்திசெய்வதே அதன் லட்சியம் மானிட சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக நீங்கள் உங்கள் உயிரைவிடத் தயாராயிருக்கிறபோது உங்கள் தேசம் அமர வாழ்வு பெற்றுப் பிரகாசிக்கும்.

6. குடும்பம்

தேசத்தின் இருதயமாயிருப்பது குடும்பம். அந்தக் குடும்பத்திலே ஒரு தேவதை இருக்கிறது. அது, தன்னுடைய அழகு, இனிமை, அன்பு ஆகிய இவற்றின் பிரபாவத்தினால், நமது கடமைகளைச் செய்யும்போது உண்டாகிற சிரமத்தைக் குறைக்கிறது; நமக்கு ஏற்படுகிற துயரங்களின் கடுமையை எளிதாக்கிக் கொடுக்கிறது; இந்தத் தேவதையின் கருணையினால் உலகத்திலே மனிதன், துக்கங்கலவாத சந்தோஷத்தை எங்கே அனுபவிக்கிறானென்று கேட்டால், அது குடும்பத்தில்தான். எவனொருவன் சந்தர்ப்பபேதத்தினால் தெய்விகத் தன்மையோடு கூடிய குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்த முடியாதவனாயிருக்கிறானோ அவனுடைய ஆத்மாவில் துயரத்தின் நிழல் படிந்து விடுகிறது; அவனுடைய இருதயத்தில், எதைக் கொண்டும் நிரப்ப முடியாத ஒரு சூனியம் உண்டாகி விடுகிறது. இதை நான் நன்கு அறிவேன்.[1] ஆதலின் குடும்பத்தின் சந்தோஷத்தையும் ஆறுதலையும் அடைந்திருக்கிற எனது சகோதரர்களே! மேலே சொன்ன தேவதையைச் சிருஷ்டித்த கடவுளை ஆசீர்வதியுங்கள்.

மற்ற இடங்களில் இன்னும் அதிகமான சந்தோஷத்தையடையலாம். நமது துயரங்களுக்கு வெகு சீக்கிரத்தில் ஆறுதல் பெறலாமென்று கருதிக் கொண்டு குடும்பத்தினால் ஏற்படுகிற சந்தோஷத்தையும் ஆறுதலையும் குறைவாக எண்ணிவிடாதீர்கள். மற்ற இடங்களில் நாம் காணமுடியாத ஒரு நல்ல அமிசத்தைக் குடும்பத்தில் காண்கிறோம். அதுதான்

---

1 தான் குடும்ப இன்பத்தை அனுபவியாதவன் என்பதை இங்குத் துக்கத்தோடு குறிப்பிடுகிறான் மாஜினி.

மனவுறுதி. குடும்பப் பற்றுனது, உங்களுக்குத் தெரியாமலே உங்களைச் சுற்றிக்கொள்கிறது. எப்படி ஒரு கொடியானது ஒரு மரத்தைத் தழுவிக்கொள்கிறதோ அப்படியே அந்தக் குடும்பப் பற்றும் உங்களை உறுதியாகவும் நிரந்தரமாகவும் பற்றிக்கொள்கிறது. அஃது ஒவ்வொரு கணமும் உங்களைப் பின் தொடர்ந்து வருகிறது; மௌனமாக இருந்துகொண்டு உங்களுடைய வாழ்க்கையோடு தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டு விடுகிறது. அநேக சந்தர்ப்பங்களில் நீங்கள் அதனை அறியாமலே இருக்கிறீர்கள். ஏனென்றால், அஃது உங்களோடு கலந்த ஓர் அமிசமாகிவிட்டது. ஆனால் அதனை இழந்துவிட்டீர்களானால், விவரிக்க முடியாத ஒனறை, உங்களோடு நெருங்கிய ஒன்றை, உங்களுடைய வாழ்க்கைக்குத் தேவையாயுள்ள ஒன்றை இழந்துவிட்டதாக உணர்கிறீர்கள்; நிம்மதி இழந்து மனச் சஞ்சலத்துடன் அங்குமிங்குமாகத் திரிகிறீர்கள். குடும்பப் பற்று இல்லாமல் நீங்கள் அவ்வப்பொழுது சிறு சிறு சந்தோஷங்களை அடையலாம்; சிறு சிறு ஆறுதல்களைப் பெறலாம். ஆனல் நிரந்தரமானதோர் ஆறுதல்பெறமுடியாது; அமைதி அடையமுடியாது: ஓர் ஏரியின் அலைமீது எந்த விதமான அமைதிகாணப்படுகிறதோ, ஒரு தாயாருடைய மார்பின்மீது கவலையற்றுப் படுத்துறங்கும் ஒரு குழந்தையின் முகத்தில் எந்தவிதமான அமைதி காணப்படுகிறதோ அந்த விதமான அமைதியை நீங்கள் அடையவே முடியாது.

குடும்பத்தின் தேவதை யார்? ஸ்திரீ. தாயாரோ, மனைவியோ, சகோதரியோ, ஸ்திரீயாயிருக்கிற யாரும் நமது வாழ்க்கையைத் தடவிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு சக்தி; அன்பின் இனிமை; கருணை மூர்த்தியான கடவுளின் பிரதிபிம்பம். மென்மையின் பொக்கிஷம் அவள். அதைக்கொண்டு நம்முடைய துயரம் ஒவ்வொன்றையும் துடைத்துவிடுகிருள். தவிர, நம் ஒவ்வொருவருக்கும் நம்முடைய எதிர்கால வாழ்வை நிர்ணயித்துக்கொடுப்பவளாகவும் அவள் இருக்கிருள். ஒரு தாயார், தன் குழந்தைக்கு முதன்

முதல் கொடுக்கிற முத்தத்தின் மூலமாக, அன்பு இன்னதென்பதை அந்தக் குழந்தைக்குத் தெரிவிக்கிறாள். ஒரு ஸ்திரீ, தன் கணவனுக்கு முதன் முதலாகக் கொடுக்கிற தெய்விக முத்தத்தின்மூலம் அவனுக்கு வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை கொள்ளுமாறு உணர்த்துகிறாள். எவனொருவனுக்கு அன்பும் நம்பிக்கையுமிருக்கிறதோ அவனுக்குப் பூரணத்துவம் அடையவேண்டுமென்கிற ஆசையுண்டாகிறது. அந்தப் பூரணத்துவத்தைப் படிப்படியாக அடையும் சக்தியை அந்த அன்பும் நம்பிக்கையும் அளிக்கின்றன சுருங்கக் கூறினால், ஸ்திரீ தான் எதிர் காலத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறாள். அந்த எதிர் காலத்தின் உயிருள்ள அடையாளமாயிருப்பது குழந்தை. அந்தக் குழந்தையே நம்மையும் நமது வருங் கால சந்ததிகளையும் பிணைத்து வைக்கும் சங்கிலி. ஒரு ஸ்திரீயின் மூலமாகத்தான் தெய்வத்தன்மையோடு கூடிய பிரஜோற்பத்தி சக்தியைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிற இல்லற வாழ்க்கையானது, நித்தியமாயுள்ள கடவுளிடம் நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது.

ஆதலின் எனது சகோதரர்களே! குடும்பத்தைப் புனிதமுடையதாகப் போற்றுங்கள். வாழ்க்கையினின்று பிரிக்கமுடியாத ஓர் அமிசம் என்று அதனைக் கருதுங்கள். பொய்மையும் மிருகத் தன்மையும் வாய்ந்த தத்துவோபதேசகர்கள், இந்தக் குடும்பத்தைத் தாக்குவார்களானால், அந்தத் தாக்குதல்களையெல்லாம் எதிர்த்துப் போராடுங்கள். இந்தக் குடும்பமானது மனிதனிடத்தில் சுயநலத்தையும் ஜாதி அகங்காரத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறதென்றும், இவற்றை அகற்ற வேண்டுமானால் குடும்பத்தையே அழித்துவிட வேண்டுமென்றும் வெளியிடப்படுகிற எண்ணங்களை எதிர்த்துப் போராடுங்கள்.

குடும்பம் என்பது கடவுள் சிருஷ்டி; மனிதனுடைய சிருஷ்டியல்ல. எந்த மனித சக்தியும் இதனை அழிக்க முடியாது. ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் அவனுடைய தேசம் எப்படி ஒரு முக்கியமான அமிசமாயிருக்கிறதோ அதைப்போல், அதைவிட அதிகமாக

அவனுடைய குடும்பம் அவனுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கியமான அமிசமாயிருக்கிறது. தேசத்தைவிட குடும்பம் முக்கியமானது என்று சொன்னேன். ஏன்? இன்று நமக்குப் புனிதமாயுள்ள நமது நாடு பின்னொரு காலத்தில் இல்லாமலே மறைந்து போகலாம். அப்பொழுது பிரதி யொருவனும் மானிட சமுதாயத்திற்குரிய தெய்வத் திருச் சட்டத்தைத் தன் மனத்திற்குள்ளேயே வைத்துப் போற்ற வேண்டியவனாயிருக்கிறான். ஆனால், குடும்பம் அப்படிப்பட்டதல்ல. அஃது அழியாதது மனிதன் இருக்கிற வரையில் குடும்பமும் இருக்கும். குடும்பம் என்பது மானிட சமுதாயத்தின் தொட்டில். மனித வாழ்க்கையின் பல அமிசங்களைப் போல, குடும்பமாகிற அமிசமும் முன்னேற்ற மார்க்கத்தைத் திறந்துகாட்டும் தன்மையது; யுகத்திற்கு யுகம் மனிதனுடைய மனப்போக்குகளையும் ஆவல்களையும் வளர்க்கும் சுபாவமுடையது ஆதலின், யாரும் அதனை அழிக்கக்கூடாது.

குடும்பத்தைப் புனிதமுடையதாகக் கருதிப் போற்றுங்கள். குடும்பத்திற்கும் தேசத்திற்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் இருக்குமாறு செய்யுங்கள். இவை இரண்டும் உங்களுடைய முக்கியமான கடமைகள். மானிட சமுதாயத்தின் மத்தியில் ஒரு தேசத்திற்கு என்ன ஸ்தானம் உண்டோ அதே ஸ்தானந்தான் ஒரு தேசத்தின் மத்தியில் ஒரு குடும்பத்திற்கு உண்டு. ஒரு தேசத்தின் கடமை, தன் ஜனங்களை மனிதர்களாகப் பயிற்சி செய்யவேண்டுவது என்று முன்னே சொன்னேன். அதைப்போல், ஒரு குடும்பத்தின் கடமை, பிரஜைகளைப் பயிலுவிப்பது என்பதை இப்பொழுது எடுத்துக்காட்டுகிறேன். ஒரு கோட்டின் இரு முனைகளெப்படியோ அப்படியே தேசமும் குடும்பமும் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டும் சம்பந்தப்பட்டிரா விட்டால் குடும்பத்தில் அகங்கார புத்தி உண்டாகிவிடுகிறது; அன்பு என்பது இல்லாமலே போய்விடுகிறது.

கால வசத்தினால் இப்பொழுது குடும்பங்களில், தான் என்கிற மமதை அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.

சமுதாய சம்பந்தமாக ஏற்பட்டிருக்கும் கெட்ட ஸ்தாபனங்கள் பல. இந்த மமதையை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றன எந்தச் சமுதாயமானது ஒற்றர்கள், போலீஸ், சிறைக்கூடம், தூக்குமேடை இவைகளின் ஆதரவுபெற்று இயங்கி வருகிறதோ, அந்தச் சமுதாயத்தின் மத்தியில் வசிக்கும் ஓர் ஏழைத் தாயார், தனது அருமை மகன் உயர்ந்த லட்சியமுடையவனாயிருப்பதைக்கண்டு நடுநடுங்கிப் போகிறாள். அவனுக்கு அவநம்பிக்கை உண்டாகும்படி உபதேசம் செய்கிறாள். 'மகனே! ஜாக்கிரதை! எவனொருவன் உன்னிடம் வந்து தேசமென்றும், சுதந்திரமென்றும், எதிர்காலமென்றும் சொல்லி, தன் மார்போடு உன்னை அணைத்துக்கொள்ளப்பார்க்கிறானே அவன் ஒரு துரோகியாயிருக்கலாம்' என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறாள். எந்தச் சமுதாயத்தில் யோககியனைத்யுடன் கூடியிருப்பது ஆபத்தோ, எந்தச் சமுதாயத்தில் பணத்தைக்கொண்டுதான் அதிகாரத்தை அடைய முடியுமோ, பத்திரமாக இருக்கமுடியுமோ, ஆளும் வர்க்கத்தினரின் அடக்குமுறை, அகந்தை இவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளமுடியுமோ அந்தச் சமுதாயத்தில் வசிக்கும் ஒரு தகப்பன், சத்தியத்தை அடைய ஆவல்கொள்ளும் தன் மகனைப் பார்த்து, அந்த மகன் மீது வைத்த அன்பினால் 'மகனே! ஜாக்கிரதை! பணத்திலேதான் உன் பத்திரம் இருக்கிறது. மற்றவர்களுடைய அதிகாரத்தினின்றும், ஒழுக்க ஈனங்களினின்றும் சத்தியம் ஒன்றுமட்டும் உன்னைக் காப்பாற்றிவிடாது' என்று போதிக்கிறான். ஆனால் நான் நிகழ் காலத்தைப்பற்றிப் பேசவில்லை; வருங் காலத்தைப்பற்றியே பேசுகிறேன்.

வருங்காலத்தில் உங்களுடைய சந்ததியார் வாழ்வதற்கென்று, ஒரு தேசத்தை ஏற்படுத்தப் போகிறீர்கள். உங்களுடைய வியர்வையினாலும் உழைப்பினாலும் ஏற்படுகிற அந்தத் தேசத்தில் சுதந்திர புருஷர்களே வசிப்பார்கள். யோக்கியதையையும், பரோபகாரத்தையும் முக்கிய ஆதாரங்களாகக் கொண்டு அந்தத் தேசம் சாசுவதமாக இருக்கும்.

அப்படிப்பட்ட காலம் வருகிறவரையில், உங்களுக்கு முன்னேற்ற மார்க்கம் ஒன்றுதான் இருக்கிறது; உங்களால் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய கடமை ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அஃது என்ன? அதுதான் இத்தவிளை உங்களுடையதாக்கிக்கொள்ளும் கடமை; அதற்காக உங்களைத் தயார்ப்படுத்திக்கொள்கிற கடமை; அப்படித் தயார்ப்படுத்திக்கொண்டு தக்க சமயம் பார்த்து சுதந்திரப் போராட்டத்தைத் தொடங்க வேண்டும். அந்தப் போராட்டத்திலே வெற்றியடைந்த பிறகுதான், உங்களுடைய மற்றக் கடமைகளை எவ்விதத் தடையுமின்று நீங்கள் நிறைவேற்றிக்கொண்டு செல்லமுடியும். அப்பொழுது நான் மண்ணிலே புதைக்கப்பட்டுக் கிடப்பேன். ஆனால் இப்பொழுது நான் சொல்கிற வார்த்தைகளை மட்டும் அப்பொழுது எடுத்துப் படியுங்கள்; சகோதர பாவத்துடன் நான் சொல்கிற வார்த்தைகள், உங்களை நேசிக்கிற இருதயத்திலிருந்து தோன்றியவை, மனப்பூர்வமாகவும் நம்பிக்கையோடும் எழுதப்பட்டவையென்று உங்களுக்குப் புலப்படும்.

ஸ்திரீயினிடம் அன்பு செலுத்துங்கள்; அவர்களைக் கௌரவியுங்கள். அவர்களிடமிருந்து ஆறுதல் மட்டும் பெறப்பார்க்காதீர்கள்; பலமும் ஊக்கமும் பெறப் பாருங்கள். அவள் மூலமாக உங்களுடைய அறிவுத் திறமையையும், சில சுபாவத்தையும் இரண்டு மடங்காக்கிக்கொள்ளுங்கள். பெண்களைவிட ஆண் உயர்ந்தவன் என்கிற எண்ணத்தை அடியோடு உங்கள் மனத்திலிருந்து அகற்றிவிடுங்கள். அப்படிப்பட்ட உயர் தன்மை உங்களிடத்தில் ஒன்றுமில்லை. ஸ்திரீகள் குறைவான அறிவுடையவர்களென்று சொல்லி அநேக காலமாக அவர்கள்மீது ஒரு துவேஷம் ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதுகாறும் நடைபெற்று வந்திருக்கிற அடக்குமுறைகளின் சரித்திரத்தை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தோமானால், அடக்குமுறையைப் பிரயோகிக்கிறவர்கள் எப்பொழுதுமே, தாங்கள் சுயமாகச் சிருஷ்டித்துக்கொண்ட சில ஆதாரங்களை வை

துக்கொண்டு மேற்படி அடக்குமுறையை உபயோகிக்கிருர்களென்பது தெரியவில்லையா? நிலச்சுவான்தார்கள், பொதுஜனங்களாகிய உங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு நாளது தேதி வரையில் கல்விப் பயிற்சி கொடுக்க மறுக்கிருர்கள். அப்படி மறுத்துவிட்டு, உங்களுக்குக் கல்வியில்லையென்று காரணங்காட்டி, பிரஜா உரிமை, ஒட்டுரிமை முதலியவற்றை உங்களுக்கு மறுக்கிருர்கள். அமெரிக்காவில், நீக்ரோவர்களை வியாபாரப் பொருள்களாக உபயோகிப்பவர்கள், அந்த நீக்ரோவர்கள், ஜாதியிலே தாழ்ந்தவர்களென்றும், அவர்களால் கல்வியறிவு பெற முடியாதென்றும் சொல்கிருர்கள். ஆனல் அதே சமயத்தில், அந்த நீக்ரோவர்களுக்கு யாரேனும் கல்வி புகட்ட முயன்ருல் அவர்களைத் தொந்தரவுகளுக்குட் படுத்துகிருர்கள்.[1] சென்ற ஐம்பது வருஷ காலமாக இத்தலியில், ஆளும் வர்க்கத்தினருக்கு ஆதரவு அளித்துவருவோர், இத்தாலியர்களாகிய நாம் சுதந்திரத்திற்கு அருகதையுடையவர்களல்லவென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிருர்கள். ஆனல் அதே சமயத்தில், சுதந்திரத்திற்கு இடையூருயுள்ளவற்றைக் கடந்து செல்ல நாம் முயன்ருல், அப்படி நம்மைச் செல்லவொட்டாதபடி சட்டங்கள் இயற்றியும், ராணுவ பலத்தைக்கொண்டும் தடுக்கிருர்கள். கொடுங்கோன்மையின் மூலமாக நாம் சுதந்திரத்தையடைவதற்கான கல்வியை நமக்குக் கொடுக்கப்பார்க்கிருர்கள் போலும்!

இதேமாதிரியான குற்றத்தைத்தான் நாம் ஸ்திரீகளின் விஷயத்திலும் செய்து வந்திருக்கிரோம். இனி

---

1 நீக்ரோவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்ட கிரான்வில்லி ஷார்ப் (Granville Sharp 1735—1813) தாமஸ் பக்ஸ்ட்டன் (Thomas Buxton 1786—1845) தாமஸ் கிளார்க்ஸன் (Thomas Clarkson 1760—1846) வில்லியம் வில்பர்போர்ஸ் (William Wilberforce 1759—1833) முதலியவர்கள் அநேக துன்பங்களை அனுபவித்திருக்கிருர்கள்.

யேனும் இந்தக் குற்றத்தின் நிழல்கூட உங்களை அணுகாதிருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். மானிட சமுதாயமென்னும் குடும்பத்தை இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து, ஒரு பிரிவை மற்ருெரு பிரிவு அடக்கியாளப் பாரப்பது, கடவுள் முன்னிலையில் செய்யப்படுகிற பெரிய குற்றமாகும் பரம பிதாவான கடவுளின் திருமுன்னர். ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் வேற்றுமையே கிடையாது; மனிதத் தன்மையுள்ள வியக்தி தான் உண்டு அந்த வியக்தி, ஸ்திரீயாகவும் இருக்கலாம்; புருஷனுகவும் இருக்கலாம். எந்தெந்தத் தன்மைகள், மிருகத்தினின்று மனிதனைப் பிரித்துக் காட்டுகின்றனவோ அந்தத் தன்மைகள் - அதாவது, சமுதாயமாகச் சேர்ந்து வாழவேண்டுமென்ற எண்ணம், கல்வியறிவுபெறும் திறமை, முன்னேற்றமடையுஞ் சக்தி முதலிய தன்மைகள்—எங்கெங்கே வெளிப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் மனித சுபாவம குடிகொண்டிருக்கிறதென்பது வெளிப்படை. இந்தச் சுபாவத்தின் விளைவாக எல்லாருக்கும் ஒரேமாதிரியான உரிமைகளும் கடமைகளும் ஏற்படுகின்றன. ஒரே மரத்திலிருந்து இரண்டு கிளைகள் பிரிந்துபோகிற மாதிரி. ஆணும் பெண்ணும். மானிட சமுதாயமென்னும் அடிவாரத்திலிருந்து வெவ்வேறு வடிவத்தில் தோன்றும் இரண்டு ஜீவன்கள். இவர்களிருவருக்குமிடையில் எவ்வித ஏற்றத் தாழ்வுகளுமில்லை. ஆனல் எப்படி இரண்டு பேருடைய மனப்போக்குகள், வேலைப்பாடுகள் முதலியன வேறுபடுகின்றனவோ அதைப்போல ஆண் பெண்களுடைய மனப்போக்குகளும் வேலைப்பாடுகளும் வித்தியாசப்படுகின்றன. ஒரே வீணைத் தந்தியிலிருந்து கிளம்பும் இரண்டு ஸ்வரங்கள். அந்த ஸ்வரங்களில் ஏற்றத்தாழ்வுடையன வென்ருே, வேறு சுபாவமுடையனவென்ருே சொல்ல முடியுமா? இதே மாதிரி ஆணும் பெண்ணும் இரண்டு ஸ்வரங்கள் மாதிரி. இந்த ஸ்வரங்களில்லாவிட்டால் மனித வீணை இல்லை. இரண்டுவிதமான ஜாதியாரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரு ஜாதியார், தங்களுடைய விசேஷத் திறமையையும், வாழ்க்கை நிலைமையையும் உபயோகித்து, ஆங்காங்குக் குடியேறித் தங்கள்

ஆதிக்கத்தை ஸ்தாபிப்பதன் மூலமாக மானிட சமுதாயத்தின் கூட்டுறவு எண்ணத்தை வளர்க்கிறார்களென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இன்னொரு ஜாதியார், உலகத்தினரனைவராலும் வியந்து பாராட்டப்படுகிற கலைகளையும் இலக்கியங்களையும் உற்பத்தி செய்து அவற்றின்மூலமாக மேற்படி கூட்டுறவு எண்ணத்தைப் பரப்புகிறார்களென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்த இரண்டுபேருடைய கடமைகளும் உரிமைகளும் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கமுடியுமா? இந்த இரண்டு ஜாதியாரும், மானிட சமுதாயமனைத்தும் ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் என்ற தெய்விக எண்ணத்தை உலகத்திலே பரப்பத் தோன்றிய இரண்டு தூதர்கள்மாதிரி. தங்களுடைய நோக்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இவர்களிரண்டுபேரும் சமமானவர்களே; சகோதரர்களே. இதைப்போலவே ஆணும் பெண்ணும் மானிட சமுதாயத்திற்கு மத்தியில் இரண்டுவிதமான வேலைகளைச் செய்யத் தோன்றியிருக்கிறார்கள். இவ்விரண்டுபேருடைய வேலைகளும் புனிதமானவை; மானிட சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமானவை. இவ்விரண்டுபேரும், கடவுளின் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிவைக்கிற இரண்டு சக்திகள்.

ஆதலின், ஸ்திரீயை, உங்களுடைய சுக துக்கங்களில் பங்குகொள்கிற சகபாடியாக மட்டும் கொள்ளாதீர்கள்; உங்களுடைய ஆவல்கள், எண்ணங்கள், ஆராய்ச்சிகள் ஆகிய இவற்றிலும் பங்கெடுத்துக்கொள்கிற தோழனாகக்கொள்ளுங்கள். சமுதாய வாழ்க்கையிலாகட்டும், அரசியல் வாழ்க்கையிலாகட்டும், உங்களுடன் சமமானவள் என்று அவளைக் கருதுங்கள். மனித ஆத்மாவின் இரண்டு இறக்கைகள் மாதிரி, ஆணும் பெண்ணும் ஒன்று சேர்ந்திருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு சிறகுகளும் சேர்ந்து அடித்தால்தான், மானிட சமுதாயமென்னும் பறவையானது, லட்சியத்தை நாடி மேலே பறந்துசெல்ல முடியும். 'கடவுள் ஆண் மகனைச் சிருஷ்டித்தார்; ஆண் மகனுக்காகப் பெண் மகளைச் சிருஷ்டித்தார்'

என்று வேத (பைபிள்) வாசகம் கூறுகிறது. ஆனால் உங்களுடைய எதிர்கால வேதமானது, 'கடவுள் மானிட ஜாதியைச் சிருஷ்டித்திருக்கிறார். அஃது ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் பரிணமிக்கிறது' என்று கூற வேண்டும்.

கடவுளால் உங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிற குழந்தைகளிடம் அன்புசெலுத்துங்கள். ஆனால் அந்த அன்பானது, உண்மையான அன்பாயிருக்கட்டும்; ஆழமான அன்பாயிருக்கட்டும்; கண்டிப்பான அன்பாயிருக்கட்டும். தளர்ச்சியுற்ற, யுக்திக்கனுசரணையில்லாத, குருட்டுத்தனமான அன்பாக இருக்கவேண்டாம். இந்தமாதிரியான அன்பு, உங்களுடைய அகங்கார புத்தியை வெளிப்படுத்துவதோடு, குழந்தைகளுக்கு நாசத்தையும் உண்டாக்குகிறது. புனிதமானது என்று நாம் எதை எதைப் போற்றுகிறோமோ, அந்த அனைத்தின் பெயராலும் நான் உங்களுக்குச் சொல்வதென்னவென்றால், எதிர்கால சந்ததியாருடைய பொறுப்பு உங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை மறந்துவிடக்கூடாதென்பதுதான். இந்தச் சந்ததியாரின் விஷயத்திலும், மானிட சமுதாயத்தின் விஷயத்திலும், கடவுள் முன்னிலையிலும் நீங்கள் நிறைவேற்றவேண்டிய பொறுப்பு மகத்தானது என்பதையும் மறந்துவிடாதீர்கள். அவர்களுக்கு வாழ்க்கைச் சுகங்களிலே, வாழ்க்கைப் பேராசைகளிலே அட்சராப்பியாசம் செய்துவைக்காதீர்கள். வாழ்க்கையில், வாழ்க்கைக் கடமைகளில், வாழ்க்கையை அனுசரித்திருக்கிற தருமத்தில் அவர்களுக்கு அட்சராப்பியாசம் செய்துவையுங்கள். மதப்பற்று நிறைந்துள்ள இந்த நூற்றாண்டில், சிறப்பாக பணக்கார வகுப்புக்களில், ஒரு சில தாய்மார்கள்தான், ஒரு சில தகப்பன்மார்கள்தான், தங்கள் கடமையை, அதாவது குழந்தைகளுக்கு நல்வழியைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்ற புனிதமான கடமையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும், லட்சியத்தையடைவதற்கும் இந்த வாழ்க்கை ஒரு கருவியாக உப

யோகப்படுகிறதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், அது, சுகத்திற்காகவும், சுயநல அபிவிருத்திக்காகவுமே ஏற்பட்டதென்று கருதிக்கொண்டு, அதே பிரகாரம், சென்ற தலைமுறையினர் தங்கள் குழந்தைகளை வளர்த்து வந்திருக்கின்றனர். இதனாலேயே, இப்பொழுது நாம் ஓயாத போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது; அநேக கஷ்டங்களுக்குட்படவேண்டியிருக்கிறது. இதனை நம்மிலே ஒரு சில தாய்மார்கள்தான், ஒரு சில தந்தைமார்கள்தான் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்களாகிய உங்களுக்கு இந்த ஆபத்து, அதாவது வாழ்க்கை சுகமென்கிற ஆபத்து அதிகமாக ஏற்படக்காரணமில்லை. இதனால் உங்களுடைய குழந்தைகள், வறுமைப்பாடத்தைத்தான் அதிகமாகக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கல்வியறிவு பெறக்கூடிய வசதிகளும் இல்லை. ஆயினும், நீங்கள், உங்களுடைய வாழ்க்கையினாலும், வாய்மொழியினாலும், குழந்தைகள் விஷயத்தில் செய்யவேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்றலாம். ஒழுங்காக வாழ்க்கையை நடத்திக் காட்டுவதுதான் சிறந்தது.

"உங்களுடைய குழந்தைகள் உங்களைப்போல் தானிருப்பார்கள். நீங்கள் ஒழுக்கமுள்ளவர்களாயிருந்தால் அவர்களும் ஒழுக்கமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். நீங்கள் ஒழுக்கவீனர்களாயிருந்தால் அவர்களும் ஒழுக்கவீனர்களாயிருப்பார்கள். உங்களிடத்தில் நேர்மையும், சகோதர மனப்பான்மையும் இல்லாவிட்டால், அவர்கள்மட்டும் எப்படி நாணயஸ்தர்களாகவும், கருணையுடையவர்களாகவும், மனிதத் தன்மையுடையவர்களாகவும் இருக்கமுடியும்? நீங்கள் எந்த விஷயத்திலும் அளவுக்குமீறி நடப்பீர்களானால், அவர்கள் மட்டும் எப்படி நிதானமாக இருப்பார்கள்? நீங்கள் அவர்கள் முன்னிலையில் ஒழுங்கீனமான காரியங்களைச் செய்துகொண்டும், கேவலமான வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டும் இருப்பீர்களாயின், அவர்கள் மட்டும் எப்படித் தங்கள் மனத்தைக் கறைப்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருப்பார்கள்? உங்களுடைய

வாழ்க்கை யென்னும் வார்ப்படத்தில்தான் அவர்களுடைய குணம் அமைகிறது. உங்களுடைய குழந்தைகள் மனிதர்களாகிறார்களா, மிருகங்களாகிறார்களா வென்பது உங்களைப்பொறுத்திருக்கிறது."[1]

வாய்மொழி மூலமாகவும் உங்கள் குழந்தைகளை நீங்கள் படிப்பிக்கலாம். நமது நாடு, முற்காலத்தில் எப்படி இருந்தது, இனி எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள். உங்களுடைய அன்றாட வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு, மாலை வேளையில் வீடு வந்து சேர்கிறீர்களல்லவா? அப்பொழுது தாயார் புன்சிரிப்பு சிரிக்கிறாள்; குழந்தைகள், மழலைச் சொற்களைப் பேசிக்கொண்டு உங்கள் மடிமீது விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளைப் பார்த்து உங்களுடைய களைப்பையெல்லாம் மறந்துவிடுகிறீர்கள். அந்தச் சமயத்தில், உங்கள் குழந்தைகளிடம் நமது முன்னோர்கள் என்னென்ன வீரச் செயல்கள் புரிந்தார்கள் என்பனவற்றை எடுத்துச் சொல்லுங்கள்; இத்தலியையும், இத்தாலிய மகாஜனங்களையும் நேசித்த மகான்கள் யாரார், அவர்கள் எப்படிப் பல துன்பங்களை அனுபவித்தும், நிந்தை மொழிகளைக் கேட்டும், பல கொடுமைகளுக்காளாகியும். இத்தலியை முன்னேற்றுவிக்க முயன்றார்கள் என்ற வரலாறுகளையெல்லாம் எடுத்துக் கூறுங்கள். அவர்களுடைய பசுமனத்திலே, நம்மை இம்சிக்கிறவர்களின் மீது துவேஷ எண்ணத்தைப் பதிய வைக்காதீர்கள். அதற்குப் பதிலாக அந்த இம்சையை எதிர்த்துப் போராடவேண்டுமென்ற உறுதியைப் பதியவையுங்கள். உங்கள் வாயிலிருந்து வருகிற வார்த்தைகளின் மூலமாக, தாயார், அந்த மொழிகளைக்கேட்டு மௌனமாகத் தலையசைத்துக் கொடுக்கிறாளே அந்த அங்கீகாரத்தின் மூலமாக, அவர்கள்—உங்களுடைய குழந்தைகள்—தரும மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுவதிலே என்ன அழகிருக்கிறதென்

---

1 லமினே என்பவன் எழுதிய 'ஜனங்களின் வாழ்க்கை' என்ற நூலிலுள்ளது இது.

பதையும், சத்திய தூதர்களாக உறுதியுடன் நிற்பதிலே எவ்வளவு பெருமை இருக்கிறதென்பதையும், தமது சகோதரர்களுடைய நன்மையை முன்னிட்டு, அவசியமானல் தம்மையே தியாகஞ் செய்துவிடுவதில் எத்தகைய புனிதத் தன்மை இருக்கிறதென்பதையும் தெரிந்துகொள்ளட்டும். பலாத்காரத்தின் துணைகொண்டு ஸ்தாபிதமாயிருக்கிற எந்த அதிகார சக்தியுண்டோ அந்த அதிகார சக்தியை எதிர்த்துப் போராடவேண்டுமென்ற உறுதியை அவர்களுடைய பசுமனத்திலே ஊன்றச் செய்யுங்கள். ஆனல் அதே சமயத்தில், உண்மையான அதிகார சக்தியெதுவோ, அதிவிவேகத்திலுைம் சீலத்திலுைம் அமைந்திருக்கிற அதிகார சக்தியெதுவோ அந்த அதிகார சக்திக்கு மரியாதை செலுத்தும்படி செய்யுங்கள். மதத்திலிருந்து கிளம்புகிற கொடுங்கோன்மைகள், கலகங்கள் முதலியவற்றை அவர்கள் வெறுக்கிற மாதிரி அவர்களை வளருங்கள். ஆனல் அவர்கள் அப்படி வெறுப்பதற்குப் பரம்பரை வாசனை காரணமாயிருக்கக் கூடாது; மனச்சாட்சியே காரணமாயிருக்கவேண்டும். இந்த வேலையைச் செய்ய உங்களுக்குத் தேசம் உதவியாயிருக்கவேண்டும். உங்கள் குழந்தைகளின் பெயரால் இந்த உதவியை எதிர்பார்க்க உங்களுக்கு உரிமையுண்டு. தேசீயக் கல்வியில்லாமல், உண்மையான தேசம், உண்மையான ஜாதி அமையவே அமையாது.

உங்கள் பெற்றோர்களை நேசியுங்கள். உங்களிடமிருந்து எந்தக் குடும்பம் உண்டாகிப் பெருகுகிறதோ அந்தக் குடும்பம், நீங்கள் எந்தக் குடும்பத்திலிருந்து உண்டாகிப் பெருகி வந்தீர்களோ அந்தக் குடும்பப் பரம்பரையை மறவாதிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். அநேகமாக, புதிய சம்பந்தங்கள் பழைய சம்பந்தங்களை அறுத்து விடுகின்றன. அப்படியிருக்கவே கூடாது. புதிய சம்பந்தங்கள், பழைய சம்பந்தங்களின் தொடர்ச்சியாகவே இருக்கவேண்டும். ஒரு குடும்பத்திலே, குறைந்தது மூன்று தலைமுறையினரை ஒரே விதமான அன்பு கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்க

வேண்டும். தலை நரைத்துப்போன உங்கள் தாயாரையும், தகப்பனாரையும், அவர்களுடைய கடைசி காலம் வரையில் மரியாதையோடும், அன்போடும் போற்றிக் காப்பாற்றுங்கள். அவர்கள் எந்த மயானத்திற்குச் செல்கிறார்களோ அந்த மயான வழி முழுவதும் புஷ்பத்தைத் தூவுங்கள். களைப்படைந்து போயிருக்கிற அவர்களுடைய ஆத்மாவின்மீது, நம்பிக்கை, அமரத்துவம் என்னும் வாசனை வீசுமாறு செய்யுங்கள். அடிக்கடி உங்களுடைய அன்பை அவர்களுக்குத் தெரிவியுங்கள். நீங்கள் உங்கள் பெற்றோர்களிடத்தில் எவ்விதமான அன்பைச் செலுத்துகிறீர்களோ, அதே விதமான அன்பைத்தான், உங்களுடைய குழந்தைகள் உங்களிடத்தில் செலுத்துவார்கள்.

பெற்றோர்கள், சகோதரிகள், சகோதரர்கள், மனைவி, மக்கள் முதலிய அனைவரும் ஒரே விருட்சத்திலிருந்து பல வழிகளாகச் செல்லும் கிளைகள். இந்த அனைவரிடத்திலும் அன்பு செலுத்துவதன் மூலம் குடும்பத்தைப் புனிதமாக்குங்கள். உங்கள் தேசத்திற்காக, உங்கள் சுற்றத்தார் அனைவரும் சேர்ந்து பலியாகக்கூடிய ஒரு கோயிலாகக் குடும்பத்தை ஆக்குங்கள். நீங்கள் சந்தோஷமாயிருப்பீர்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், குடும்பத்தின் புனிதத் தன்மையை மட்டும் நீங்கள் காப்பாற்றி வருவீர்களானால், உங்களுடைய பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலே மனச்சாந்தி பெறுவீர்கள் என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியும். அந்த மனச் சாந்தியானது, எந்த விதமான பரிசோதனைகள் உங்களுக்கு ஏற்பட்டாலும் அதில் ஒரு தைரியத்தோடு இருக்குமாறு செய்யும். உங்களுடைய வாழ்க்கையில் எந்தவிதமான புயற்காற்றடித்தபோதிலும், உங்களுடைய பார்வையானது, உங்கள் லட்சியத்தினின்று மாறவே மாறாது.

7. கடமைகள்

நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன்:—"நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள்; ஆதலின் வாழ்க்கை நியதி யென்பதொன்று உங்களுக்கிருக்கிறது. .... மனிதனுக்கேற்பட்ட நியதிப்படி உங்களை நீங்கள் உயர்த்திக் கொள்ளவேண்டும்; காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்; வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டும்; இஃது உங்கள் முதற் கடமை. ஆம்; இஃதொன்றே உங்கள் கடமை." தவிர, உங்கள் வாழ்க்கை நியதி இன்னதென்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்குக் கடவுள், உங்களுக்கு இரண்டுவிதமான சாதனங்களையளித்திருக்கிறாரென்றும், அவற்றில் ஒன்று உங்கள் மனச்சாட்சியென்றும், மற்றொன்று மானிட சமுதாயத்தின் மனச் சாட்சியென்றும் கூறியிருக்கிறேன். இன்னும், உங்கள் மனச் சாட்சியின் குரலும், சரித்திரத்தின் மூலம் வழிவழியாக வந்து கொண்டிருக்கிற மானிட சமுதாயத்தின் மனச் சாட்சியின் குரலும் எப்பொழுது ஒரே விதமான குரலில் ஒலிக்கிறதோ அப்பொழுதே, நித்தியமாயும் மாற்றமில்லாததாயுமான சத்தியத்தைக் கைப்பற்றினவர்களாகிறீர்களென்றும் பகர்ந்திருக்கிறேன்.

சரித்திரத்தின்மூலம் மானிட சமுதாயத்தின் குரலானது உங்களோடு பேசுகிறதாகச் சொன்னேனல்லவா, அந்தக் குரலை இப்பொழுது நீங்கள் கேட்கவேண்டுமானால், மிகவும் கஷ்டப்பட்டுத்தான் கேட்க முடியும். ஏனென்றால், எல்லோரும் தெரிந்து அனுபவிக்கக்கூடிய நூல்கள் இப்பொழுது வெளியாகவில்லை. தவிர, அவைகளைப் படிப்பதற்கு உங்களுக்கு அவகாசமுமில்லை ஆயினும், சென்ற அரை நூற்றாண்டில் அநேக சரித்திராசிரியர்களும், மானிடசமுதாய சாஸ்திரத்தை ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறவர்களும் சேர்ந்து, தங்களுடைய திறமையாலும் சுய அறிவினாலும்,

மேற்படி மானிட சமுதாயத்தின் குலை ஒருவாறு கேட்டு அதிலிருந்து, நமது வாழ்க்கை நியதியின் தன்மைகள் இன்னின்னவையென்று ஒருவாறு அனுமானித்திருக்கிறார்கள். மனித சுபாவமானது, சமுதாயமாகச் சேர்ந்து வாழுந் தன்மையதென்றும், கலவியறிவு பெறுந் தன்மையதென்றும் அவர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். தவிர, கடவுள் எப்படி ஒருவரோ, ஒரு கடவுள்தான் இருக்கமுடியுமோ அப்படியே தனி மனிதனுக்கும், மானிட சமுதாயத்திற்கும் ஒரே விதமான சட்டந்தான் இருக்கமுடியும் என்றும், இந்தச் சட்டத்திற்கு அடிப்படையாயிருப்பது முன்னேற்றமென்றும் அவர்கள் வரையறுத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சித்தாந்தத்தை இப்பொழுது யாரும் மறுக்க முடியாது. ஏனென்றால், மனித அறிவினால் இப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிற எல்லா ஆராய்ச்சிகளும் இதை வலியுறுத்துகின்றன. இந்தச் சித்தாந்தத்திலிருந்துதான் உங்களுடைய கடமைகளும் உரிமைகளும் பிறக்கின்றன. அவை யென்ன? எவ்வித கட்டுப்பாடுமின்றிச் சுதந்திரமாயிருக்கவும், உங்களுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில், குறிப்பிட்ட சில எல்லைகளுக்குள், மற்றவர்களின் உதவியை எதிர்பார்க்கவும் உங்களுக்கு உரிமையுண்டு.

நீங்கள் சுதந்திரமாயிருக்கிறீர்கள்; அப்படியே தான் உணர்கிறீர்கள். சிலர் கூறுகிறார்கள்;—'எப்படியும் மனிதர்கள் மரிக்கவேண்டியவர்கள். அப்படியிருக்க, சுதந்திரம் முதலிய தெரியாத விஷயங்களுக்காகக் கஷ்டப்படுவானேன்? ஏதோ இருக்கிறவரையில் சுகமாயிருந்து காலங் கழித்துவிடலாமே' என்று. ஆனால் இந்தப் பொய்வேதாந்தங்களெல்லாம் சேர்ந்து, சுதந்திரத்திற்குச் சாதகமாயுள்ள இரண்டு சாட்சிகளை மறுக்கவே முடியாது. அவைதான் ஆத்ம நிந்தை; கொள்கைக்காக அடையும் மரணம். அதாவது சுதந்திரமில்லாத ஒரு நிலையைக் கண்டு, மகான்கள் பலர் மனவேதனையடைந்து 'ஐயோ, இந்த நிலையை நம் கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோமே' என்று

தங்களைத் தாங்களே நொந்துகொள்கிறார்கள். இப்படித் தங்களை நொந்துகொள்வதோடு இவர்கள் சும்மாயிருந்து விடுவதில்லை. அந்த நிலையை மாற்ற முயற்சிகள் எடுக்கிறார்கள்; அவைகளுக்காக அநேக கஷ்டங்களை யடைகிறார்கள்; கடைசியில், அவசியமானால், தங்கள் உயிரையும் கொடுக்கிறார்கள். ஸாக்ரட்டீஸ்[1] முதல் யேசுநாதர் வரை, யேசுநாதர் முதல் அவ்வப்பொழுது தங்கள் தேசத்திற்காக மரித்த பலர் வரை எல்லோரும் என்ன கூறினார்கள்? 'எங்களுக்குக்கூட வாழ்க்கையின்மீது ஆசைதான். எங்கள் வாழ்க்கையைச் சிறப்பாகச் செய்தவை எவை எவையோ அவைகளையெல்லாம் நாங்கள் நேசிக்கிறோம். எங்களுடைய கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்குமாறு எங்களை வேண்டிக்கொள்கிறார்களே அவர்கள் மீதும் எங்களுக்கு அன்பு உண்டு. எங்களுடைய இருதயத்தின் ஒவ்வோர் உணர்ச்சியும் எங்களை உயிரோடிருக்குமாறுதான் கூறின. ஆனால் வருங்கால சந்ததியாரின் நலனுக்காக நாங்கள் மரணமடையவே தீர்மானித்தோம்.' தன் சகோதரனைக் கொன்ற கெய்ன்[2] முதல் நமது காலத்து இழிகுணமுள்ள ஒற்றன் இருக்கிறானே அவன் வரையில், தங்களுடைய சகோதரர்களைக் காட்டிக்கொடுக்கிற அத்தனைபேரும், தீய வழியில் சென்றுகொண்டிருக்கிற அத்தனைபேரும், தங்கள் மனத்துக்குள்ளேயே தங்களை வெறுத்துக் கொள்கிறார்கள்; கண்டித்துக்கொள்கிறார்கள். ஒரு விதமான மனச் சஞ்சலம் அவர்கள் மனத்தில் உண்டாகிறது. 'ஏன் சன்மார்க்கத்திலிருந்து அகன்று

---

1 **Socrates** கி. மு. 470—399. பெரிய கிரேக்க ஞானி. இவன் சம்பந்தமான விவரங்களுக்கு பிளேட்டோவின் அரசியல் (பி. ஜோ. பி. பிரசுரம்—15) சமுதாய சிற்பிகள் (பி. ஜோ. பி. பிரசுரம்—30) என்ற நூல்களைப் பார்க்க.

2 **Cain**. ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும் பிறந்த மூத்த மகன். இவன் தன் சகோதரனாகிய ஆபெல் (**Abel**) என்பவனைக் கொலைசெய்துவிட்டான். இது சம்பந்தமான விவரங்களை ஆதியாகமம் 4-வது அதிகாரத்தில் பார்க்க.

விடுகிறாய்' என்று கண்டிக்கிறமாதிரி ஏதோ ஒரு குரல் தங்களுடன் பேசுவதாக அவர்கள் உணர்கிறார்கள்.

நீங்கள் சுதந்திரமுடையவர்கள்; அதனால் பொறுப்புடையவர்கள். இந்தப் பொறுப்பிலிருந்துதான் உங்களுடைய அரசியல் சுதந்திரம் பிறக்கிறது; அந்தச் சுதந்திரத்தை உங்களுக்காகப் பெற்று, சிதைவுபடாமல் அதனைக் காப்பாற்றுகிற கடமையும் தோன்றுகிறது இந்தச் சுதந்திரத்தை வரையறுக்கக்கூடாதென்கிற மற்றவர்களுடைய கடமையும் இதில்ருந்துதான் ஏற்படுகிறது.

நீங்கள் கல்வி ஞானம் பெறுஞ் சக்தியுடையவர்கள். உங்கள் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒரு சில சக்திகள், அறிவுத் திறன்கள், சீல சுபாவங்கள் முதலியன இயற்கையாகவே இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு உயிர் கொடுக்க வேண்டுமானால், செயல் புரியும் தன்மையை அளிக்க வேண்டுமானால் நீங்கள் கல்வியறிவு பெறவேண்டும் அதைப் பெறுவிட்டால், உங்களிடத்திலேயுள்ள சக்திகள் முதலியன பயனற்றுப் போய்விடும். மந்தத்தனமடைந்து ஒழுங்கான வளர்ச்சி பெறுமல் ஏகதேசமாகவே அந்தச் சக்திகள் வெளிப்படும்.

ஆத்மாவுக்கு ஆகாரமாயிருப்பது கல்வி. எப்படி ஒரு மனிதனுடைய ஸ்தூல தேகமானது, உணவின்றி வளர்ச்சி பெறுதோ அதைப்போல் மனிதனுடைய ஆத்மாவும் அறிவும் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு வெளிப்புறத்து உதவிகள் சில தேவையாயிருக்கின்றன. அதாவது, வெளியார் பலருடைய எண்ணங்கள், ஆசைகள், லட்சியங்கள் முதலியவற்றின் அமிசங்களில் ஓரளவையேனும் பிரதி மனிதனுடைய ஆத்மாவிலும் அறிவிலும் பதியச் செய்யவேண்டும். ஒரே விதமான மண்ணில் பலவிதமான செடிகள் உற்பத்தியாகின்றன. ஒவ்வொரு செடியும் தனித்தனி சுபாவமுடையது;

தனித்தனி வாழ்க்கையுடையது. இருந்தாலும், எல்லாச் செடி கொடிகளுக்கும் ஒரேவிதமான ஆகாரமே அளிக்கப்படுகிறது. அதுபோல் மானிட சமுதாயத்திலிருந்து உண்டாகிற ஒரு செடியே மனிதன். மானிட சமுதாயம் அளிக்கிற ஆகாரத்திலும், அதனுடைய பலத்திலும் அவன் வளர்கிறன். மானிட சமுதாயத்திற்கு அளிக்கப்படும் கல்வியென்னும் ஆகாரமானது, நேர்முகமாகவோ, மறைமுகமாகவோ அந்தத் தனி மனிதனையும் போய்ச் சேருகிறது. இந்தக் கல்விதான் என்ன? மானிட சமுதாயமானது தொடர்ந்து முன்னேறி வந்திருக்கிறதே அந்த முன்னேற்றத்தின் பரிணமமெதுவோ அதுதான் இந்தக் கல்வி. ஆதலின், கல்வியானது வாழ்க்கையில் அவசியமாக வேண்டியிருக்கிற பொருளாகமட்டுமில்லை; நமது முன்னேர்களுடன் நாம் நெருங்கிய தொடர்புகொள்வதற்கேற்ற சாதனமாகவும் இருக்கிறது. உங்களிடத்தில் இயற்கையாயமைந்திருக்கும் சக்திகள் யாவும் விதைகள். அந்த விதைகளிலிருந்து பழம் பழுக்க வேண்டுமானல் அதற்குக் கல்வி அவசியம் தேவையாயிருக்கிறது. தவிர, மானிட சமுதாயத்தையும் தனி மனிதனையும் பந்தப்படுத்தி வைப்பது இந்தக் கல்விதான்.

இந்தக் கல்வி ஞானமானது உங்களுக்குச் சீக்கிரமாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்குத்தான், உங்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை மானிட சமுதாயத்தின் வாழ்க்கையோடு நெருங்கிய தொடர்புகொள்ள வேண்டுமென்பதற்குத்தான், கடவுள், உங்களைச் சமுதாயப் பிராணிகளாகச் சிருஷ்டித்திருக்கிறர். மனிதனைத் தவிர்த்த மற்ற ஜீவராசிகள் தனித்து வாழ முடியும்; இயற்கையோடு உறவுபூண்டு வாழமுடியும். ஆனல் மனிதன் அப்படியில்லை. அவனல் சங்கமாகச் சேர்ந்துதான் வாழமுடியும். உங்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரயாணத்தின் ஒவ்வோர் அடியிலும், உங்கள் சகோதரர்களின் உதவி உங்களுக்குத் தேவையாயிருக்கிறது. உங்களுடைய வாழ்க்கையின் சாதாரண தேவைகளைக்கூட அவர்களுடைய உதவியின்றிப் பூர்த்தி

செய்துகொள்ள முடியாது. மற்ற மனிதர்களோடு சேர்ந்து வாழ்கிறபோது, மனிதன், எல்லா ஜீவராசிகளைக்காட்டிலும் பலமுடையவனாயிருக்கிறான். ஆனால் தனிப்பட்டு வாழ்கிறபோது, அநேக பிராணிகளைக் காட்டிலும் பலவீனமுடையவனாயிருக்கிறான்; வளர்ச்சி பெறுஞ் சக்தியை இழந்து விடுகிறான்; பூரண வாழ்வை நடத்தமுடியாதவனாகி விடுகிறான்.

உங்களுடைய இருதயத்திலிருந்து உற்பத்தியாகிற தேசபக்தி முதலிய உன்னத ஆவல்களும், புகழுடைய வேண்டும், மற்றவர்கள் நம்மைப் பாராட்டவேண்டுமென்பனபோன்ற சாதாரண ஆவல்களும் எதைக் காட்டுகின்றன? உங்களுடைய வாழ்க்கைப் போக்கையும், உங்களைச் சுற்றி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் லட்சக் கணக்கான மக்களுடைய வாழ்க்கையுடன் ஒன்றுபடுத்தவேண்டுமென்ற உங்கள் இயற்கையான சுபாவத்தையும் காட்டுகின்றன. ஆதலின் சேர்ந்து வாழ்வதற்காகவே நீங்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். அப்படிச் சேர்ந்து வாழ்வதிலே, உங்களுடைய பலம் நூறு மடங்கு அதிகமாகிறது. மற்றவர்களுடைய எண்ணம், முன்னேற்றம் முதலியனவெல்லாம் உங்களுடைய எண்ணமாகவும் முன்னேற்றமாகவும் வந்து சேர்கின்றன. மானிட சமுதாயத்தின் அன்பு, அதற்கும் உங்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒற்றுமை முதலியனவெல்லாம் சேர்ந்து உங்களுடைய சுபாவத்தை உயர்த்துகின்றன; புனிதமடையச் செய்கின்றன. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாகவும் நெருக்கமாகவும் உங்களுடைய சகோதரர்களுடன் நீங்கள் கூட்டுறவு கொள்கிறீர்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமாக உங்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை முன்னேற்றமடையும்.

வாழ்க்கைச் சட்டம் பூரணமாகப் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டுமானால், அஃது எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து வேலைசெய்வதன் மூலமாகத்தான் முடியும். வாழ்க்கைச் சட்டமானது, முன்னேறியிருக்கிற அளவுக்கு, அந்தச் சட்டத்தின் ஒரு பாகத்தைக் கண்டு

பிடிக்கிற அளவுக்கு. ஜன சமூகத்தின் கூட்டுறவு அதிகமாயிருப்பதையும். ஒரு ஜாதியார் மற்றொரு ஜாதியாருடன் நெருங்கிப் பழகியிருப்பதையும் நாம காண்கிறோம். மனிதர்கள் இரண்டுவிதமான சுபாவமுடையவர்களென்றும், ஒன்று எஜமான சுபாவமென்றும், மற்றொன்று அடிமைச் சுபாவமென்றும் சொல்லப்பட்டு வந்ததை மறுத்து, மனித சுபாவம் எங்கும் ஒன்றுதான் என்று கிறிஸ்துவ மதப் பிரசாரகர்கள் அறிவித்ததும், ரோமதேசத்து மகாஜனங்கள், தங்கள் கழுகுக் கொடியை ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களுக்கும் வெற்றியுடன் தூக்கிச் சென்றார்கள். லௌகிக சக்தியைக்காட்டிலும் பாரமார்த்திக சக்திதான் விசேஷமுடையதென்று போப்பரச பீடமானது அறிவித்ததற்கு முன்னர், ஜெர்மானியர்களும் லத்தீனியர்களும் கடுமையான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார்கள். சுதந்திரம் என்ற எண்ணத்தினின்றும் தோன்றிய எந்தத் தேசீய எண்ணமானது இப்பொழுது ஐரோப்பாவின் சிந்தையைக் கலக்கிக் கொண்டிருக்கிறதோ. எது கடைசியில் வெற்றி பெறுமோ, அந்தத் தேசீய எண்ணமானது பிரகடனமாவதற்கு முன்னர் ஏற்பட்ட பிரெஞ்சுப் புரட்சியும், மற்ற நாடுகளில் நடைபெற்ற புரட்சிகளும், அதுகாறும் ஐரோப்பிய விவகாரங்களிலிருந்து ஒதுங்கியிருக்கிற ஸ்லாவியர்களை, மேற்படி விவகாரங்களில் ஈடுபடும்படி செய்தன.[1]

---

1 ருஷ்யாவில் 1855 ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1881-ஆம் வருஷம் வரை ஆண்டு வந்த இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர் (Alexander-II) காலத்தில் அடக்குமுறை அதிகமாயிருந்தது. இதன் விளைவாக, ஜனங்களுக்கு அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார சுதந்திரம் தேவையென்பதை வற்புறுத்த ஓர் இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. இந்தக் காலத்திலிருந்துதான் ருஷ்யாவில் சுதந்திர இயக்கம் துவங்கப்பட்டதென்று சொல்ல வேண்டும். ஐரோப்பாவின் கிழக்குப் பாகத்தில், சிறப்பாக ருஷ்யாவில் வசிப்போரில் பெரும்பாலோர் ஸ்லாவியர் என்னும் ஜாதியார்.

மனிதர்கள் முன்னேற்ற சக்திவாய்ந்தவர்கள். இந்த முன்னேற்றமென்ற சொற்றொடரானது, முற்காலத்தில் ஜனங்களுக்குத் தெரியாமலிருந்தது. ஆனால் இனி இந்த வார்த்தையானது, மானிட சமுதாயத்தின் புனிதமான வார்த்தையாகிவிடும். சமுதாயம், அரசியல், மதம் முதலிய விஷயங்களில் ஏற்படுகிற ஒரு மாறுதலையே இந்த வார்த்தை குறிக்கிறது. முற்காலத்தில் மனிதர்கள், தலைவிதி, அதிருஷ்டம் என்பனவற்றில் நம்பிக்கைகொண்டிருந்தார்கள். அமானுஷ்ய சக்தியொன்று இருக்கிறதென்றும், அந்தச் சக்திதான், மனித விவகாரங்களை நடத்துகிறதென்றும், மனிதர்களை ஆக்குவதும் அழிப்பதும் அந்தச் சக்திதானென்றும், அதனை மனிதர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியாதென்றும் நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். பூலோகத்தில் ஸ்திரமாக ஏதேனுமொன்றை ஏற்படுத்துஞ் சக்தி மனிதனுக்குக் கிடையாதென்று அவர்கள் கருதினார்கள். இந்த நிலவுலகத்தில் யாரோ ஒரு சிலரால் வகுக்கப்பட்ட ஒரு வட்டாரத்திற்குள்தான் மனிதர்கள் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும், அவர்கள் படிப்படியாக மேலுக்கு வந்து, அதிகார ஆதிக்கஞ் செலுத்திவிட்டு, பிறகு முதுமையடைந்து கடைசியில் இறந்துவிடுகிறார்களென்ற கிரமத்தை நம்பினார்கள். அவர்கள் குறுகிய எண்ணமுடையவர்களாயிருந்தார்கள் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்ததும் சொற்பந்தான். தங்களுடைய ஜாதியைப்பற்றியும், தங்களுடைய நகரத்தைப்பற்றியுமே தவிர, வேறு சரித்திரம் அவர்களுக்குத் தெரியாது. மானிட சமுதாயமென்பது மனிதர்களடங்கிய ஒரு கூட்டமென்றும், அதற்கென்று சொந்தமான வழக்கையோ, வாழ்க்கைச் சட்டமோ கிடையாதென்றும் அவர்கள் கருதினார்கள். அந்த மானிட சமுதாயத்தைப்பற்றி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த எண்ணவிகாசமெல்லாம், தனிப்பட்ட நபர்களைப்பற்றி அவர்கள் கொண்டிருந்த எண்ணத்தையொட்டிதான். இதனால் ஏற்பட்ட விளைவு என்னவென்றால், அவர்கள், தங்கள் முன்னிலையிலிருந்த விஷயங்களை அப்படியே சரியென்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். அவைகளை மாற்ற முடியும் என்ற

நம்பிக்கையும் அவர்கள் கொள்ளவில்லை; அதற்காக முயற்சியும் செய்யவில்லை. சந்தர்ப்பம் காரணமாக, ஒரு நாட்டின் அரசாங்கமுறை குடியரசாயிருக்குமானால், அந்த நாட்டு ஜனங்களும் குடியரசுவாதிகளாயிருந்தார்கள்; அல்லது சுயேச்சாதிகார ஆட்சிமுறை நிலவுமானால் ஜனங்களும அடங்கி ஒடுங்கிப்போகிற அடிமைகளாயிருந்தார்கள். தாங்கள் முன்னேற்றமடையவேண்டுமென்பதில் கொஞ்சங்கூட சிரத்தை காட்டாதவர்களாயிருந்தார்கள். ஆனால் மானிட சமுதாயமானது எங்கும், ஒரு குடியரசின் கீழ் இருந்தாலுஞ் சரி, சுயேச்சாதிகாரத்தின் கீழ் இருந்தாலுஞ் சரி, பல பகுதிகளாகப் பிரிந்திருப்பதையும், இதற்கு உதாரணமாக, கீழ் நாட்டில் மனிதர்களை நான்குவித ஜாதிகளாகப் பிரித்திருப்பதையும், கிரீஸ் தேசத்தில் சுதந்திரப் பிரஜைகள் என்றும், அடிமைகளென்றும் இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்திருப்பதையும் அவர்கள் காண்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள், மனிதர்களைப் பிரித்து வைக்கிற முறைதான் சரியென்று நம்புகிறார்கள். கிரேக்க தேசத்துப் பிரபல அறிஞர்களென்று கருதப்படும் பிளேட்டோவும்[1] அரிஸ்ட்டாட்டிலும்[2] இந்த மனிதப் பிரிவினையை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களிடையில், தொழிலாளர்களாகிய உங்களுக்கு விமோசனம் கிடைக்குமென்பது முடியாத காரியம்.

யேசுநாதருடைய உபதேசங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு உலகத்திலுள்ள மற்றெல்லா மதங்களைக் காட்டிலும் சிரேஷ்டமானதொரு மதத்தை ஸ்தாபித்தவர்களுக்கு, அதாவது கிறிஸ்துவர்களுக்கு, முன்னேற்றம் என்ற வார்த்தையில் அடங்கியிருக்கும் உட்கருத்து, மங்கலாகத்தான் தெரிந்ததே தவிர, அதனுடைய புனிதத்தன்மை அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை; அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவுமில்லை. மானிட சமுதாயத்தின் ஒருமையையும், கடவுள் திருச்சட்டத்

1 **Plato** கி. மு. 429—347.

2 **Aristotle** கி. மு. 384—322.

தின் ஒருமையையும், மனிதன் பூரணத்துவம் அடையக் கூடியவனென்பதையும் அவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஒருமையை எப்படிக் காண்பது, இதற்கு வழியென்னவென்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. மானிட சமுதாயத்தை அவர்கள் தனித்தனி மனிதர்களாகத்தான் பிரித்துப் பார்த்தார்களே தவிர அதனை ஒரு தொகுப்பாகக் காணவேயில்லை. தெய்வததன்மையை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் அது தனிப்பட்ட மனிதர்களைக் காப்பாற்றக்கூடியதென்றுதான் கருதினார்களே தவிர, அதுவே, மானிட சமுதாயத்தின் திருச்சட்டமென்பதை உணரவில்லை. பூரணத்துவம் என்று சொல்லி எந்த லட்சியத்தை அவர்கள் வகுத்துக்கொண்டார்களோ அதற்கும், தனிப்பட்ட மனிதனுடைய துக்ககரமான அற்பவாழ்க்கைக்கும் இடையில், அதாவது கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் நடுவில் ஒரு மத்தியஸ்தர் அவர்களுக்குத் தேவையாயிருந்தது. இதனாலேயே ஒரு சிலரை தெய்வத்தின் அவதார புருஷர்களென்று அங்கீகரித்துக்கொண்டார்கள். இந்த அவதார மகிமையில் நம்பிக்கை வைப்பதுதான் மனிதனுக்கு விமோசனம் தரக்கூடியது. அதுதான் அவனுக்குப் பலம், அதுதான் அவனுக்கு அழகு என்று அவர்கள் சாதித்தார்கள்.

கடவுள் சக்தியானது மானிட சமுதாயத்தின் மூலம் பிரதி மனிதனிடத்திலும் தொடர்ந்து பிரகாசிக்கிறதென்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளாமல், ஒரே ஒரு சமயத்தில்தான், அதுவும் உடனேயே, அந்தத் தெய்வசக்தி பிரகாசிக்கிறதென்றும், அப்படிப் பிரகாசிப்பதுங்கூட கடவுளின் விசேஷ கருணையினாலென்றும் அவர்கள் நம்பினார்கள். கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பு இருக்கிறதென்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டார்களே தவிர, மனிதனுக்கும் மனிதனுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பு இருக்கிறதென்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஒரு தலைமுறை, அதற்குப் பின்வரும் தலைமுறையை எப்படிப் பாதிக்கிறதென்பதை உணர்ந்து

கொள்ளாதவர்கள், தொடர்ச்சியாக வந்துகொண்டிருக்கும் தலைமுறைகளைப்பற்றி முக்கியமாகக் கருதுவதில்லை. இதனால்தான், அவர்கள், இந்த உலகமானது, மனிதர்களுடைய பாவத்தையெல்லாம் போக்கடித்துக்கொள்வதற்கான இடமென்றும், இந்த உலகத்திற்கும் மோட்சலோகத்திற்கும் சம்பந்தமில்லையென்றும், கடவுளின் திருவருளினாலும் அவர்மீது வைக்கிற நம்பிக்கையினாலுமே அந்த மோட்சலோகத்தையடைய முடியுமென்றும் நம்பினார்கள். அவர்கள் யேசுநாதரின் புனித வாக்கை மறந்துவிட்டார்கள். யேசுநாதர் அருளினார்.—'இன்னும் அநேக காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது. அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது தாங்கமாட்டீர்கள். சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும்போது சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார்; அவர் தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல் தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ் சொல்லி, வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார்'[1] இந்த வாசகங்கள், முன்னேற்றம் என்றால் என்னவென்பதைச் சூசிப்பித்துக் காட்டுகின்றன; சத்தியமானது, மானிட சமுதாயத்தின் மூலம் எப்படித் தொடர்ந்து வெளியாகிறதென்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. இந்த வாசகங்கள்தான், ரோம ஏகாதிபத்தியத்தை விழிக்கச் செய்தவை. அதனுடைய குடியரசு தஸ்தாவேஜுகளில் 'கடவுளும் பிரஜைகளும்' என்ற எந்தக் கோட்பாடு பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதனை அங்கீகரிப்பதாகவும் இவை இருக்கின்றன. ஆனால் ஐரோப்பிய இதிகாசத்தின் மத்திய காலத்தில், அதாவது கி. பி. 500-வது வருஷத்திலிருந்து கி. பி. 1500-வது வருஷம் வரையிலுள்ள சுமார் ஆயிரம் வருஷ காலத்தில், எந்த நம்பிக்கைகள் நிலவியிருந்தனவோ, அந்த நம்பிக்கைகளில் ஊறிப்போயிருந்தவர்கள் மேற்படி வாசகங்களின் உட்கருத்தை

---

1 ஜான் முனிவர் எழுதிய சுவிசேஷம், 16-வது அதிகாரம், 12, 13-வது வாக்கியங்கள்.

அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை ஏனென்றால் அவர்களுக்கு அறியும் பக்குவம் ஏற்படவில்லை. மேலே சொல்லப்பட்ட யேசுநாதருடைய வாசகங்கள் வெளியான ஆயிரத்து முந்நூறு வருஷங்களுக்குப் பின்னர், இத்தாலிய சிரேஷ்டனான ஒருவன் பின்வரும் உண்மைகளை வெளியிட்டான் :—

"கடவுள் ஒருவரே, கடவுளின் திருவுள்ளமே இந்தப் பிரபஞ்சம். ஆகையால் இந்தப் பிரபஞ்சம் ஒன்றே. எல்லாப் பொருள்களும் கடவுளினிடமிருந்தே தோன்றுகின்றன. எந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக மனிதர்கள் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறார்களோ அந்த நோக்கத்தின் அளவுக்கு பிரதி மனிதனும தெய்விகத் தன்மையை ஏற்றுக்கொள்கிறான். கடவுள் சிருஷ்டிகளில் மனிதன் மிக மேலானவன். கடவுள் தன்மையானது எல்லா ஜீவராசிகளிடத்திலும் இருக்கிறதாயினும் மனிதனிடத்தில்தான் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. கடவுளிடத்திலிருந்து வருகிற எந்தச் சக்தியும் பூரண நிலைமையை யடையக்கூடியதாயிருக்கிறது. ஆனால் மனிதனிடத்திலே இந்தப் பூரணத்துவம்பெறுகிற தன்மை அதிகமாயிருக்கிறது. மானிட சமுதாயம் என்பது ஒன்றுதான். கடவுள் எதனையும் பிரயோஜனமற்றதாகச் சிருஷ்டிக்கவில்லை. மானிட சமுதாயமென்பது ஒன்றாகவே இருப்பதுபோல, எல்லா மனிதர்களுக்கும் ஒரேவிதமான லட்சியந்தான் இருக்கவேண்டும். இந்த லட்சியத்தையடைவதற்காக எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து உழைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான், மானிட சமுதாயத்தின் அறிவுத் துறையும். செயலாற்றும் துறையும் வளர்ச்சியடையும். எனவே, மானிட சமுதாயமனைத்திற்கும் பொதுப் படையாக ஒரே ஒரு மதந்தான் உண்டு என்பது பெறப்படுகிறது.

இந்த வாசகங்களை வெளியிட்டவன் பெயர் தாந்தே.[1] இத்தலி, சுதந்திரமடைந்துவிட்ட பிறகு,

1 **Dante** *1265—1321*. இத்தாலிய மகான்கவிஞன். இவனது தெய்விக நாடகம் என்ற காவியம் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது.

இத்தலியிலுள்ள ஒவ்வொரு நகரத்திலும் அவனுக்கு உருவச் சிலைகள் எழுப்பப்படவேண்டும் ஏனென்றால், மேலே சொல்லப்பட்ட அவனுடைய வாசகங்கள்தான், எதிர்கால உலக மதத்தின் வித்துக்களாயிருக்கின்றன. இந்த வித்துக்களை, உலக மகா ஜனங்களுடைய அறிவு நிலத்திலே விதைத்து விட்டோமானால் அவை ஒரு நாளும் அழியா. மனிதர்கள், தங்களுடைய சிருஷ்டி வரலாற்றை மறந்துவிட்டாலும், இந்த வித்துக்களின் விளை பயனை அனுபவிப்பார்கள். ஓங்கி வளர்ந்திருக்கிற விருட்சத்தைப் பார்த்து எல்லோரும் வியப்படைகிறார்கள். ஆனால் அஃது எந்த வித்திலிருந்து உற்பத்தியாயிற்றென்பதை யார் நினைவில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ?

வெளி நாட்டிலிருந்து தாந்தே விதைத்த விதைகள்[1] பலன் கொடுத்து வருகின்றன. அவ்வப்போது பல் அறிஞர்கள் இந்த விதைகளைப் பண்படுத்திக்கொண்டும் போதித்துக்கொண்டும் வந்தார்கள். கி.பி. பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் இறுதியில் இவை பூரண வளர்ச்சியடைந்தன. முன்னேற்றமென்பது வாழ்க்கையின் நியதியென்பதை இப்பொழுது எல்லோரும் அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நியதி இப்பொழுது மிகவும் வளர்ச்சியடைந்தும் இருக்கிறது. சரித்திரத்தினால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டும், விஞ்ஞானத்தினால் ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டும் இருக்கிற முன்னேற்றம் என்னும் இந்த நியதியானது வருங்காலதுச் சின்னமாக விளங்குகிறது. இப்பொழுது, இந்த நியதியைத் தனது சேவையின் மையமாக வைத்துக் கொள்ளாத அறிஞன் யாருமில்லை.

வாழ்க்கையின் நியதி, முன்னேற்றமென்பதை இப்பொழுது நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். தனிப்

---

1 ப்ளாரென்ஸ் நகரத்தில் செல்வாக்காயிருந்த அரசியல் கட்சியினரின் தூண்டுதல் பேரில் இவன் தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டு பலவித துன்பங்கள் அனுபவித்தான். இந்தப் பிரஷ்ட காலத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்களே இங்குக் குறிக்கப்படுகின்றன.

பட்ட மனிதன் முன்னேறவேண்டும், மானிட சமுதாயம் முன்னேறவேண்டும் என்பதை நாம் உணர்கிறோம். பூலோகத்தில் இந்த நியதியை மானிட சமுதாயம் பூர்த்தி செய்கிறது. மனிதனே இந்த நியதியை, பூவுலகில் மட்டுமல்ல, மற்ற இடங்களிலும் பூர்த்தி செய்கிறான். கடவுள் ஒருவர்தான்; அவருடைய திருச்சட்டம் ஒன்றுதான் மானிடசமுதாயமானது, தனது வாழ்க்கையின் ஆரம்ப தசையிலிருந்து, இந்தத் திருச்சட்டத்தை மெது மெதுவாகப் பூர்த்தி செய்து கொண்டுவந்திருக்கிறது. அப்படிப் பூர்த்தி செய்வது அதற்கு இன்றியமையாததாகவும் இருக்கிறது. சத்தியமானது, எப்பொழுதும் பூராவாகவோ, அல்லது ஒரே சமயத்திலோ தன்னைப் பிரத்தியட்சப் படுத்திக்கொள்வதில்லை ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தொடர்ந்தாற்போல் தோன்றிக்கொண்டு வருகிற கடவுள் வாசகங்கள், சத்தியத்தின் ஒரு பாகத்தைத் தான், கடவுள் சட்டத்தின் ஒரு வார்த்தையைத்தான் வெளிப்படுத்துகின்றன. பூரணத்துவத்தை நாடி எந்தப் பாதை சென்றுகொண்டிருக்கிறதோ, அந்தப் பாதையில் வழி நடக்கும் மனிதனுடைய வாழ்க்கையை, மேலே சொன்ன ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மாற்றியமைக்கிறது; அதுவே மனிதனுக்கு ஒரு நம்பிக்கையாகவும் ஆகிறது எனவே மதத்தைப்பற்றி ஏற்பட்டிருக்கிற பல கருத்துக்களும் முன்னேற்றத்தின் பரிணமங்கள்தான். இவையனைத்தும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு காலத்தில் ஒரே மதமாகும அதுவே மானிட சமுதாயமென்னும் மாளிகையின் அஸ்திவாரமாகவுமிருக்கும். யாரொருவருக்குச் சாதாரண மனிதர்களைக் காட்டிலும் அதிகமான அறிவும், உயரிய சீல சுபாவமும், கடவுளின் திருவருளால் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவோ அவர்களே மேற்படி மதத்தின் தூதர்கள். ஜனங்கள் அதற்கு வியாக்கியான கர்த்தர்கள். இவர்கள், தங்களுடைய பின்சந்ததியாருக்கு இந்த வியாக்கியானத்தில் கண்ட உண்மைகளை அப்படியே ஒப்புவிக்கிறார்கள்; இவற்றை மனித வாழ்க்கையின் பல துறைகளிலும் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வருமாறு செய்கிறார்கள்.

மானிட சமுதாயமானது, என்றும் சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற, எப்பொழுதும் புதிய விஷயங்களைக் கற்றுக்கொண்டு வருகிற ஒருமனிதனைப் போன்றது. எனவே மனிதர்களிடத்திலோ அல்லது அதிகார சக்திகளிடத்திலோ, குற்றமற்ற தன்மை அல்லது பிழைபடாத் தன்மை இல்லையென்று சொல்ல முடியாது; அப்படியிருக்கவும் முடியாது. அங்ஙனமே கடவுள் சட்டத்தின் காப்பாளர்கள் அல்லது அதன் வியாக்கியான கர்த்தர்கள் என்றுசொல்லி, தனியான ஒரு ஜாதியார் இல்லை; இருக்கவும் முடியாது. அங்ஙனமே கடவுளுக்கும் மனிதர்களுக்குமிடையில், மானிட சமுதாயத்தைத்தவிர வேறு மத்தியஸ்தர் இல்லை; இருக்கவும் முடியாது.

கடவுள், மானிட சமுதாயமானது படிப்படியாகக் கல்வி கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கான தெய்விக ஏற்பாடொன்றைச் செய்திருக்கிருர். அப்படியே பிரதி மனிதனுடைய இருதயத்திலும் முன்னேற்ற உணர்ச்சிகளை அருளியிருக்கிருர். மேற்படி கல்வி ஏற்பாட்டையும் முன்னேற்ற உணர்ச்சிகளையும் நிறைவேற்றக்கூடிய சக்திகளையும் அவர், மனிதர்களுக்கு அளித்திருக்கிருர். மனிதன், சுதந்திரமும் பொறுப்புமுள்ள பிராணியாகிய மனிதன், மேற்கண்ட சக்திகளை, தனக்குச் சாதகமாக உபயோகப்படுத்தியும் கொள்ளலாம்; பாதகமாகத் துஷ்பிரயோகப்படுத்தியும் கொள்ளலாம். கடமை என்கிற பாதையில் சென்ருல் அவனுக்குச் சாதகம்; அகங்காரத்தின் வசப்பட்டு அதன் வழியே சென்ருல் பாதகம். அவனுடைய முன்னேற்றம் அவன் கையிலேயே இருக்கிறது. அதனைத் தடைப்படுத்தியும் கொள்ளலாம்; துரிதப்படுத்தியும் கொள்ளலாம். ஆனல் மேற்படி கடவுள் ஏற்பாட்டை எந்த மனித சக்தியும் ரத்துசெய்ய முடியாது. மானிட சமுதாயத்தின் கல்வி முறையானது பூர்த்தியடையும் தன்மையது. உதாரணமாக, நாகரிகமான ஒரு ஜாதியார் ஒரு நாட்டின்மீது படையெடுத்து வருகின்றனர். அதனல் அந்த நாட்டின் நாகரிகமே அழிந்துவிடுகிறது. ஆனல் அதனைவிடமேலானதொரு

நாகரிகம், அந்த அழிவின் மீது ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, மற்ற இடங்களுக்கும் பரப்பப்படுகிறது. ஒரு சிலருடைய கொடுங்கோன்மையினால், சுதந்திர ஒளி சீக்கிரம் உதயமாகிறது.

மோட்சலோகத்தைப் போலவே பூலோகத்திலும் இந்த முன்னேற்றச் சட்டமானது பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டியதா யிருக்கிறது. மோட்சலோகத்திற்கும் இந்தப் பூலோகத்திற்கும் எவ்வித முரண்பாடுமில்லை. அப்படியிருக்க, கடவுளின் ஏற்பாட்டை இகழ்வது குற்றமாகும். அவர் நமக்கு அருளியுள்ள வீட்டை துச்சமாகக் கருதி அதனை அதிகார சக்திகளிடம்—அவை எத்தகைய சுபாவமுடையனவாயிருந்தபோதிலும்—ஒப்புவிப்பது, தீமை, அகங்காரம், கொடுங்கோன்மை, இவைகளிடம் ஒப்புவிப்பது தெய்வ நிந்தனையாகும்.

இந்தப் பிரபஞ்சம், நமது பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக ஏற்பட்ட இடமல்ல; நம் ஒவ்வொருவருடைய ஆத்மாவிலும் வேரூன்றியிருக்கிற சத்தியம், நீதி என்ற லட்சியத்தை யடையும்பொருட்டு வேலை செய்வதற்காக ஏற்பட்டது; பூரணத்துவத்தையடைவதற்கென்றேற்பட்ட ஏணி போன்றது.

நமது சகோதரர்களுக்கு நாம் என்ன நன்மையைச் செய்திருக்கிறோம், மற்றவர்களை முன்னேற்றுவிக்க நாம் எவ்வளவுதூரம் உதவியிருக்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்துத்தான், நம்மைப்பற்றிய தீர்ப்பு அளிக்கப்படும்; அதாவது நாம் முன்னேறியிருக்கிறோமா அல்லது பிற்போக்கடைந்திருக்கிறோமா வென்பது கணிக்கப்படும். நமது சகோதர மனிதர்களுடன் நாம் வைத்துக்கொள்கிற தொடர்பு அதிகமாக அதிகமாக நமது பலம் அதிகமாகிறது; நமது கர்மக்ஷேத்திரம் விசாலமடைகிறது; நமது முன்னேற்றப் பாதை அகன்று செல்கிறது. மானிட சமுதாயமனைத்தையும் ஒரு குடும்பமாக்க நாம் பாடுபடவேண்டும். இந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்

களுடைய நலனுக்காகவே இருப்பதாக உணரவேண்டும். எப்படி மானிட சமுதாயமானது யுகத்திற்கு யுகம், தலைமுறைக்குத் தலைமுறை பூரணத்துவம் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறதோ அதைப்போல, தனிப்பட்ட மனிதனும் தனது வாழ்க்கையின்மூலம், தனது சொந்த முயற்சிகளின்மூலம் பூரணத்துவம் பெற வேண்டும்.

முன்னேற்றம் என்கிற இந்த மகத்தான வார்த்தையிலே அடங்கியுள்ள சில உண்மைகள் இவை. இந்த முன்னேற்றம் என்பதிலிருந்துதான் எதிர் காலத்து மதம் உற்பத்தியாகப்போகிறது. இந்த முன்னேற்றம் என்கிற வார்த்தையிலிருந்துதான் உங்களுக்கு விமோசனம் பிறக்கும்.

8. சுதந்திரம்

நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள். அந்த வாழ்க்கையானது ஏதோ அதிருஷ்டவசத்தினால் ஏற்பட்டதென்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் இந்த அதிருஷ்டம் என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தமே கிடையாது. சில விஷயங்களைப்பற்றி மனிதர்களுக்கிருந்த அறியாமையை வெளிப்படுத்துவதற்காக இந்த வார்த்தை கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. உங்களிடத்திலேயுள்ள ஜீவனானது கடவுளால் தந்தருளப்பட்டது. அது, தன்னுடைய வளர்ச்சியடையுந் தன்மையினால், புத்திசாலித்தனமான ஓர் ஏற்பாட்டை, கடவுளின் ஏற்பாட்டை வெளிப்படுத்துவதாயிருக்கிறது. ஆகவே உங்கள் வாழ்க்கை, ஒரு நோக்கமுடையது; லட்சியமுடையது.

நாம் எந்த லட்சியத்திற்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோமென்பது இப்பொழுது நமக்குத் தெரியாது; தெரியவும் முடியாது. ஆனால் இதற்காக நாம் இந்த லட்சியத்தை மறுக்க வேண்டுமென்பதில்லை. ஒரு சிறு குழந்தை, குடும்பம், தேசம், மானிட சமுதாயம் ஆகிய இவற்றைப் பொறுத்தமட்டில், தன்னுடைய நோக்கமென்னவென்பதைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறதா? இல்லை. ஆனால் அது, தெரிந்துகொள்ளவில்லையென்பதற்காக அதனுடைய நோக்கம் இல்லாமல் போகிறதா?

மானிட சமுதாயம், கடவுளின் குழந்தை. அஃது எந்த லட்சியத்தை நாடி முன்னேற வேண்டுமென்பது கடவுளுக்குத் தெரியும். முன்னேற்றம் என்பது தனக்கு வகுத்துக்கொடுக்கப்பட்ட சட்டமென்பதை இப்பொழுதுதான் மானிட சமுதாயம் தெரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்திருக்கிறது. தன்னைச் சுற்றியுள்ள பிரபஞ்சத்தைப்பற்றியும், அந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள மனிதர்கள், அநாகரிகத் தன்மை, அடிமைத்தனம்,

போதிய கல்விப் பயிற்சியின்மை முதலியவை காரணமாக மேற்படி சட்டத்தைப் பயிலக்கூடிய தகுதியை இன்னும்பெறவில்லை யென்பதைப்பற்றியும் இப்பொழுதுதான் உணர ஆரம்பித்திருக்கிறது நம்மை நாம் தெரிந்துகொள்வதற்கு முன்னர், இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது.

ஒரு சிலருக்குத்தான், அறிவை, அறிவுக்காக விருத்திசெய்துகொள்ளுஞ் சக்தியிருக்கிறது. ஆனால் உங்களிற் பெரும்பாலோருக்கோ கல்விப் பயிற்சியே அளிக்கப்படவில்லை. உங்களுடைய ஜீவனோபாயத்தை முன்னிட்டு தேக சிரமப்பட்டு உழைக்கவேண்டிய அவசியத்துக்குட்பட்டிருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய உழைப்புச் சக்தியும் ஒழுங்குபட அமைக்கப்படாமலிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் உங்களுடைய சக்திகளெல்லாம் உறங்கிக் கிடக்கின்றன. அதனால் நீங்கள் ஞான சிகரத்தையடையமுடியாதவர்களாயிருக்கிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், எல்லோரும் சேர்ந்து செய்யக்கூடிய வேலைகள் எவை எவையென்பதை நீங்கள் எப்படித் தெரிந்துகொள்ள முடியும்?

புனிதமானதும் பயன் தரத்தக்கதுமான அந்த வார்த்தை இருக்கிறதே, அதாவது முன்னேற்றம் என்ற வார்த்தை அதனை, மழலைச் சொல் மாதிரி இப்பொழுதுதான் உச்சரிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்க அந்த முன்னேற்றத்தின் கடைசி படியை இன்னும் நாம் அடையவில்லையென்று ஏன் கிளர்ச்சி செய்யவேண்டும்? ஆதலின் எந்தெந்த விஷயங்களை நம்மால் நெருங்கிப் பார்க்க முடியவில்லையோ அவைகளைப்பற்றி நாம் அறியாதவர்களாகவே இருந்துவிடுவோம். ஆனால் அகப்படாத வஸ்துவுக்காக அகப்படுகிற வஸ்துவையும், குழந்தைகள் கோபித்துக்கொண்டு தள்ளிவிடுவதுபோல், நாமும் தள்ளிவிடாமலிருப்போமாக! நமக்குச் சாத்தியமா

யுள்ள விஷயங்களைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள மறுக்காமலிருப்போமாக!

சத்தியத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு நிதானம் வேண்டும; தன்னடக்கம் வேண்டும்; இடைவிடாத உழைப்பு வேண்டும். அநேகம்பேர் சன்மார்க்கத்தை இழந்துவிட்டிருக்கிறார்கள்; அல்லது அந்தச் சன்மார்க்கத்தினின்றும் தவறி விட்டிருக்கிறார்கள். ஏன்? சன்மார்க்கத்தினின்று வழுவிச் செல்லவேண்டுமென்று பிடிவாத எண்ணத்துடன் அவர்கள் அப்படிச் செல்கிறார்களா? அப்படியுமில்லை. அவர்களுக்குப் பொறுமையில்லாததுதான் காரணம்; அவர்களுடைய அகம்பாவந்தான் காரணம். முற்காலத்தில்சுயேச்சாதிகாரம வாய்ந்த ஒருவன். மோட்ச லோகத்தை அடைவதற்காக பூலோகத்திலிருந்தே ஒரு கோபுரத்தைக் கட்டவேண்டுமென்று முயற்சி செய்து கடைசியில் இந்தப் பூலோகத்திலேயே ஒரு குழப்பத்தை உண்டுபண்ணி விட்டான்[1] என்றும், ஒலிம்பஸ் என்ற மலையைத்தாக்க முற்பட்ட ராட்சதர்கள், இடியினால் சிதற அடிக்கப்பட்டுப்போய், இப்பொழுது எரிமலைகளின் கீழ்விழுந்து கிடக்கிறார்கள்[2] என்றும், இந்த மாதிரியான வரலாறுகளை நமது முன்னோர்கள் நமக்கு எடுத்துச்சொன்னார்கள், எதற்காக இவைகளை எடுத்துச் சொன்னார்களென்றால், மனிதன் பொறுமையற்ற தன்மையினாலும் அகம்பாவத்தினாலும் அழிந்து போகிறான் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்குத்தான்.

---

1 பேபல் கோபுரம். இதன் வரலாற்றை பழைய வேதாகமம் 11-வது அதிகாரத்தில் காண்க.

2 ஒலிம்பஸ் என்பது கிரேக்க தேசத்திலுள்ள ஒரு மலை இதில் ஜூஸ் என்ற வியாழ பகவான் இருக்கிறதாக ஐதிகம். இந்த மலையின் அடிவாரத்திலுள்ள மைதானத்திலேயே ஒலிம்பிய விழா நடைபெற்றது இந்த விழா சம்பந்தமான விவரங்களுக்கு கிரீஸ்-வாழ்ந்த வரலாறு (பி. ஜோ. பி. பிரசுரம்-33) என்ற நூலைப் பார்க்க. இந்த ஒலிம்பஸ் மலையை ராட்சதர்கள தாக்கினார்கள் என்ற கிரேக்க வரலாற்றையே இங்கு மாஜினி குறிப்பிடுகிறான்.

எந்த லட்சியத்தை நாடி நாம் செல்லவேண்டுமென்று நமக்கு வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அ∴து, அந்த லட்சியம் எதுவாயிருந்தாலும், அதனைக் கண்டு பிடிப்பதற்கும் அதனை அடைவதற்கும், நமது அறிவுச் சக்திகளை அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு அதனைப் பிரயோகம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நமது லட்சியத்தை நாம் கண்டுபிடிக்க முடியும்; அதனை அடைய முடியும். இந்த முக்கியமான விஷயத்தை நாம் மனத்தில் ஊர்ஜிதம் செய்துகொள்ளவேண்டும். ஆதலின், மனிதர்களுடைய அறிவுச் சக்திகள அபிவிருத்தியடைவதும், அப்படி அபிவிருத்தியடைவதற்குத் துணை செய்வதும அவசியமாகும். அந்தச் சக்திகளைப் பிரயோகம் செய்வதிலே சுதந்திரம் வேண்டும்; அவைகளைப் பாதுகாக்கவும் வேண்டும். சுதந்திரமில்லாமல், நீங்கள் உங்களுடைய கடமைகள் எதனையும் நிறைவேற்ற முடியாது. ஆதலின் அந்தச் சுதந்திரத்தையடைய உங்களுக்கு உரிமையுண்டு எந்த விதமான அதிகார சக்தியேனும் அதனை உங்களுக்கு அளிக்க மறுக்குமானால், அதனிடமிருந்து எந்த முறைகளைக் கையாண்டேனும் அந்தச் சுதந்திரத்தைப் பறித்துக்கொள்வது உங்களது கடமை.

சுதந்திரமில்லாவிட்டால் ஒழுக்கம் இல்லை. எப்படியென்றால் நல்லது இது, கெட்டது இது என்றும், பொது நலம் இது. சுய நலம் இது என்றும் பாகுபடுத்திக்கொண்டு உங்களுக்கு விருப்பமானதைத் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்ளும் சுதந்திரம் உங்களுக்கு இல்லையானால், உங்களுக்குப் பொறுப்புமில்லை. சுதந்திரமில்லாமல் உண்மையான சமுதாயமில்லை. ஏனென்றால், சுதந்திரமாயுள்ளவர்களென்றும் அடிமைகளென்றும் இரு பிரிவினராயுள்ள சமுதாயத்தில், அதாவது ஆள்வோரென்றும் ஆளப்படுவோரென்றும் உள்ள ஒரு சமுதாயத்தில், ஜனங்களுக்குள் சம அந்தஸ்தோடு கூடிய ஒரு கூட்டுறவு இருக்கமுடியாது. ஒரு சிலர் பலர்மீது ஆதிக்கஞ் செலுத்துவதுதான் இருக்கும். மனிதனுக்குப் பிராணன் முக்கியமானது; புனிதமானது. அதைப்போல, அந்தப் பிராணனின் பிரதிநிதியா

யிருக்கும் சுதந்திரமும் முக்கியமானது; புனிதமுடையது. எங்கே சுதந்திரம் இல்லையோ அங்கே மனித வாழ்க்கையானது, ஐம்பொறிகளுடைய ஒரு யந்திரம போலாகிவிடுகிறது. எவனொருவன், தன் சுதந்திரம் பறிக்கப்படுவதை. நசுக்கப்படுவதை அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ, அவன் மனித சுபாவத்திற்கே துரோகஞ் செய்தவனாகிறான்; கடவுளின் ஆணைக்கு விரோதமாக நடந்துகொண்டவனாகிறான்.

தெய்விக உரிமை என்னும் போலி உரிமை காரணமாகவோ அல்லது பிறப்பினால் ஏற்படுகிற உரிமை காரணமாகவோ, அல்லது பணத்தினால் உண்டாகிற உரிமை காரணமாகவோ, ஒரு வகுப்பினர அல்லது ஒரு குடும்பத்தினர் அல்லது ஒரு தனி மனிதன், மற்றவர்கள்மீது ஆதிக்கஞ் செலுத்தப்பார்ப்பார்களானால் அந்த இடத்தில் சுதந்திரம் என்பது இருககவே முடியாது. சுதந்திரம் என்று சொன்னால் அஃது எல்லோருக்காகவும் இருக்கவேண்டும்; எல்லோரும் அடையக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும் பிறர்மீது ஆதிக்கஞ் செலுத்துகிற உரிமையை அதாவது அரச உரிமையைக் கடவுள் எந்த ஒரு தனி நபரிடத்திலும் ஒப்புவிக்கவில்லை; மானிட ஜாதியினிடத்திலே, தேசத்தினிடத்திலே, சமுதாயத்தினிடத்திலே ஒப்புவித்திருக்கிறார். மானிட சமுதாயமோ, தேசமோ, சமுதாயமோ, மேற்படி உரிமையை மற்றவர்களுடைய நலனுக்காக உபயோகியாவிட்டால், கடவுளின் ஏற்பாட்டைப் பூர்த்தி செய்கிற வகையில் உபயோகியாவிட்டால், அந்த உரிமை என்பது இல்லாமலே போய்விடுகிறது; அஃது—அந்த உரிமை—மானிட சமுதாயத்தின் பல பகுதிகளாகிய தேசம், சமுதாயம் முதலியவைகளுக்குப் பயனற்றதாகி விடுகிறது எனவே ஆதிக்கஞ் செலுத்துவதென்ற உரிமை, யாருக்கும் சொந்தமானதில்லை.

லட்சியத்திலே, லட்சியத்தை யடைவதற்கான சாதனங்களிலே நாம் ஆதிக்கஞ் செலுத்தவேண்டும் நம்முடைய லட்சியமும், அதை அடைவதற்கான

மார்க்கங்களும் எல்லோருடைய அபிப்பிராயத்தையும் அனுசரித்ததாயிருக்கவேண்டும். அப்பொழுது ஒருவர் மீது மற்றொருவர் ஆதிக்கஞ் செலுத்துவதென்பது நிரந்தரமாயிராது; இருக்கவும் முடியாது எந்த ஸ்தாபனத்தை அரசாங்கம் என்ற பெயரிட்டழைக்கிறோமோ அது நமக்கு வழிகாட்டியே தவிர வேறொன்று மில்லை. ஒரு தேசத்தை அதனுடைய லட்சியத்திற்குத் துரிதமாக அழைத்துச் செல்லும் பொறுப்பு ஒரு சிலரிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிறதென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் அர்த்தம். அந்த ஒரு சிலர் தங்களுடைய பொறுப்பைச் சரியாக நிறைவேற்றுவிட்டால், அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற அதிகாரம் உடனே ரத்து செய்யப்படவேண்டும் அரசாங்கத்தில் பதவி வகிக்கும் ஒவ்வொருவனும் ஜன சக்தியை நிருவாகம் செய்கிறவன். அவன் ஜனங்களால் தெரிந்தெடுக்கப் படவேண்டும். மேற்படி ஜன சக்தியை அவன் தவருக அர்த்தப்படுத்திக்கொண்டாலோ அல்லது வேண்டு மென்றே அதற்கு விரோதமாக நடந்தாலோ, அவனை மேற்படி பதயிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டியதுதான்.

ஆகையால், மீண்டும் நான் உங்களுககுச் சொல்வதென்னவென்ருல், பிரத்தியேகமான எந்த ஒரு வகுப்பினரோ அல்லது குடும்பத்தினரோ, தங்களுக்கென்றுமட்டும் ஏற்பட்ட விசேஷ உரிமை காரணமாக உங்களுடைய சுதந்திரத்தைச் சின்னுபின்னப் படுத்தாமல் அதிகாரததை வகித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது என்பதுதான். உங்களுடைய சம்மதமில்லாமல், உங்களை ஆணையிடுகிற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர் முன்னிலையில் நீங்கள், உங்களைச் சுதந்திர புருஷர்களென்று எப்படிச் சொல்லிக் கொள்ள முடியும்? ஆதலின், அரசியல் முறைகளிலே, குடியரசு முறைதான், நியாயப் பொருத்தமுள்ள முறையென்பது பெறப்படும்.

மேலுலகத்திலே கடவுளும், பூவுலகத்திலே ஜன சமுதாயமும் தவிர வேறு எஜமானன் உங்களுக்குக் கிடையாது. கடவுள் திருச்சட்டத்தின் ஒரு வரியையோ

அல்லது கடவுளின் இச்சையையோ கண்டுகொண்டு விட்டீர்களானால், அதனை நீங்கள் ஆசீர்வதிக்க வேண்டும்; அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். நீங்களும், உங்களுடைய சகோதர மனிதர் பலரும் சேர்ந்த ஜன சமுதாயமானது, குறிப்பிட்டதொரு சித்தாந்தத்தைக் கடைப்பிடிப்பதாகத் தெரிவிக்கு மானால், நீங்கள் அதற்குத் தலைவணங்கவேண்டும்; அதற்கு விரோதமான ஒரு காரியத்தையும் செய்யக் கூடாது. ஆனால் உங்களுடைய தனித்துவத்தை அமைத்துக்கொடுக்கிற சில விஷயங்கள் இருக் கின்றன. அவை மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமைய யாதவை. அவற்றின் மீது ஆதிக்கஞ் செலுத்த ஜன சமுதாயத்திற்குக்கூட அதிகாரமில்லை. என்னென்ன தன்மைகள் சேர்ந்து உங்களை மனிதர்களாக்கியிருக் கின்றனவோ அவற்றை, எந்தப் பெரும்பான்மையான ஜனத்தொகுதியும் அல்லது எந்தக் கூட்டுச் சக்தியும் உங்களிடத்திலிருந்து பறிக்க முடியாது. எந்தப் பெரும்பான்மையான ஜனத் தொகுதியும், கொடுங் கோலாட்சி முறைதான் நடைபெறவேண்டுமென்று உத்தரவு போடாது. அப்படி உத்தரவு போட்டு தன் னுடைய சுதந்திரத்தைப் பறிகொடாது; பராதீனப் படுத்தாது. அப்படிச் செய்வது தற்கொலை செய்து கொள்வது போலாகும். அப்படிச் செய்துகொள்கிற வர்களுக்கெதிரே நீங்கள் பலாத்காரத்தை உபயோ கிக்க முடியாது. ஆனால் சந்தர்ப்பத்தை யொட்டி உங்களுடைய கண்டன உரிமையை உபயோகிக்கிறீர் களே அது சாசுவதமாக இருக்கும். உங்களுக்குச் சுதந்திரம் இருக்கவேண்டும். உங்களுடைய சீல சுபாவம், லௌகிக வாழ்க்கை இவைகளை அபிவிருத்தி செய்துகொள்வதற்காக எவை யெவை தேவையோ அவையெல்லாமும் உங்களுக்கு இருக்கவேண்டும்.

சொந்த விவகாரங்கள் சம்பந்தமான உரிமை, அங்குமிங்குமாகச் செல்லும் உரிமை, இஷ்டமான மதக் கொள்கையை அவலம்பிக்கிற உரிமை, எல்லா விஷ யங்களிலும் அபிப்பிராயங்கொள்ளும் உரிமை, பத்தி ரிகை மூலமாகவோ அல்லது வேறெந்த சமாதான

முறைகளிலோ அபிப்பிராயங்களை வெளியிடும் உரிமை, இருதய விசாலமடையும் பொருட்டு மற்றவர்களுடன் கலந்து பழகும் உரிமை, அறிவைக்கொண்டும் தேக உழைப்பைக்கொண்டும் என்னென்ன உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றனவோ அவற்றை வியாபாரஞ் செய்யும் உரிமை ஆகிய இவைகளை யாரும் உங்களிடத்திலிருந்து பறித்துவிட முடியாது. ஏதோ சில விசேஷ சந்தர்ப்பங்களில் இந்த உரிமைகளை உங்களிடத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்திவைக்கலாம் அந்த விசேஷ சந்தர்ப்பங்கள் யாவை என்பதைப்பற்றி இங்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுவது அவசியமில்லை இந்த விசேஷ சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர்த்து மற்றச் சாதாரண சந்தர்ப்பங்களில், மேற்படி உரிமைகளை உங்களிடமிருந்து பறிப்பதென்று சொன்னால், அஃது உங்களுக்குப் பெரிய அநீதி இழைப்பதாகும். அந்த அநீதியைக் கண்டனஞ் செய்வது உங்கள் கடமை.

சமுதாயத்தின் பெயரால் உங்களைச் சிறையிடவோ நிர்ப்பந்தங்களுக்குட்படுத்தி வைக்கவோ, வேவு பார்க்கவோ யாருக்கும் உரிமை கிடையாது அப்படிச் சிறையிடவோ, நிர்ப்பந்தங்களுக்குட்படுத்தவோ வேவு பார்க்கவோ செய்தால் அதற்கான காரணங்களை எவ்விதத் தாமதமுமில்லாமல் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்; உடனே உங்களை தேசத்தின் நியாய அதிகாரிகளின் முன்னர் அழைத்துச்செல்ல வேண்டும். உங்களுடைய சொந்த தேசத்தில், ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு நீங்கள் செல்கிறபோது, பிரயாண அனுமதிச் சீட்டுப்பெற வேண்டுமென்று சொல்லியோ, அல்லது வேறுவிதமான நிர்ப்பந்தங்களுக்காளாக்கியோ உங்களைத் தடை செய்ய யாருக்கும் உரிமையில்லை, மத சம்பந்தமாக நீங்கள் கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயங்களுக்காக உங்களைத் தொந்தரவுகளுக்குட்படுத்தவோ, அல்லது உங்கள் மீது துவேஷங்கொள்ளவோ, அல்லது உங்கள் மீது விசேஷமானதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து பிரயோகிக்கவோ யாருக்கும் உரிமையில்லை, மானிட சமுதாயம் எந்தக் குரலெடுத்துப் பேசுகிறதோ அந்தக் குரல்

ஒன்றுதான் உங்கள் மனச்சாட்சிக்கும் கடவுளுக்கும் மத்தியில் பிரவேசிக்க உரிமை பெற்றிருக்கிறது கடவுள் உங்களுக்குச் சிந்தனை சக்தியை அளித்திருக்கிறார். அதுதான் உங்களுடைய ஆத்மாவுக்கும் உங்களுடைய சகோதரர்களின் ஆத்மாவுக்கும் தொடர்பாயிருப்பது; அதனைக்கொண்டுதான் மனிதர்கள் முன்னேற்றமடைய முடியும். அப்படிபபட்ட சிந்தனை சக்தியைக் கட்டுப்படுத்தவோ அல்லது அதனை வெளியிடக்கூடாதென்று தடை செய்யவோ யாருக்கும் உரிமையில்லை. பத்திரிகைகள் பூரண சுதந்திரம பெற்றவையாயிருக்கவேண்டும். அறிவு சம்பந்தமான உரிமைகள் இருக்கின்றனவே, அதாவது எழுத்துரிமை, பேச்சுரிமை முதலியன, அவை அழிக்கமுடியாதவை. அந்த உரிமையைத் தடை செய்கிற விதமாகப் பரிசோதனை முதலியன செய்வது கொடுங்கோன்மையாகும். குற்றமான காரியங்களைச் செய்யுமாறு தூண்டுவதும், அல்லது ஜனங்களிடத்தில் பகிரங்கமாக ஒழுக்கவீனங்களைப் புகுத்துவதுமான எழுத்துக்களுக்குத்தான், சமுதாயம் தண்டனை விதிக்கலாம். அப்படித் தண்டிப்பது, மற்றக் குற்றங்களைத் தண்டிப்பதுபோல. பகிரங்கமான விசாரணைக்குப் பிறகு தண்டனை விதிப்பதாகத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டால், அது, மனிதப் பொறுப்பை உணர்ந்து செய்கிற செயலாகும். அப்படிக்கின்றி, ஒருவனுடைய குற்றமின்னதென்று தெரிந்துகொள்ளாமல் அதற்கு முன்னரேயே அவனுடைய உரிமையில் தலையிடுவதென்பது மானிட சுதந்திரத்தை மறுப்பதாகும். மனிதனுக்கு, அவனுடைய சிந்தனை சக்தி எப்படிப் புனிதமானதோ அப்படிப்போல, சமாதான முறையில் சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழ்வதும் அவனுக்கு புனிதமானது. மனிதர்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் அதற்கு ஒரு நிரந்தரமான சாதனம் வேண்டுமல்லவா? இதற்காகவே, கடவுள், அவர்களுக்கு, (மனிதர்களுக்கு) சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழவேண்டுமென்ற சுபாவத்தை அளித்திருக்கிறார். இந்தச் சாதனத்தின் மூலமாகத்தான், மானிட சமுதாயமென்னும் குடும்பம் ஒற்றுமையைக் காணமுடியும். எனவே, இந்தச் சாதனத்தை,

அதாவது சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழ்கிற உரிமையைத் தடை செய்யவோ அல்லது வரையறுக்கவோ யாருக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. கடவுள் உங்களுக்கு எந்தவிதமான வாழ்க்கையை அருளியிருக்கிறாரோ அந்த வாழ்க்கையை நீங்கள் உபயோகப்படுத்த வேண்டும்; அதனைப் போற்றிக்காப்பாற்றவேண்டும்; அதனை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். ஆதலின், நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்களுடைய உழைப்பைக் கொண்டு அந்த வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்த வேண்டியவர்களாயிருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய உழைப்புத் தான், உங்களுடைய லௌகிக வாழ்க்கைக்கு ஜீவாதாரமாயிருப்பது. இதனால்தான் உழைப்பு என்பது புனிதமாகக் கருதப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட உழைப்பை, அதாவது மனிதனுடைய உழைப்புச் சக்தியை, தடை செய்யவோ, அல்லது கட்டுப்படுத்தவோ, அல்லது கொடுமையான சட்டங்களியற்றி அதனை (உழைப்புச் சக்தியை) நிஷ்பிரயோஜனமாக்கவோ யாருக்கும் உரிமையில்லை. அந்த உழைப்புச் சக்தியைக்கொண்டு உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குத் தாராளமாகக் கொண்டுசெல்வதையோ, கொண்டுவருவதையோ தடைசெய்ய யாருக்கும் உரிமையில்லை. உங்களுடைய சொந்த தேசம் உங்களுடைய சந்தை. அதில் எந்தப் பாகத்திலிருந்தும் நீங்கள் விலக்கப்படக் கூடாது.

மேலே சொல்லப்பட்ட உரிமைகள் யாவும் புனிதமானவை. அதாவது மற்றவர்களால் சுலபமாகப் புறக்கணிக்க முடியாதவை என்ற அங்கீகாரத்தை நீங்கள் பெற்றுவிட்ட பிறகு, மனிதர்களுக்கு இயற்கையாயமைந்துள்ள சக்திகளை அபிவிருத்தி செய்து கொள்ள எல்லோருக்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிற மாதிரியாகவும், எல்லோருடைய ஓட்டு பலத்தின்பேரிலும், ஓர் அரசாங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டு விட்டபிறகு, நீங்கள் அடையவேண்டிய மேலான லட்சியம் ஒன்றிருக்கிறதென்பது உங்களனைவருக்கும் நினைவிருக்கட்டும். அஃதென்னவென்றால், உங்களுடைய சீலத்தை

எவ்விதக் குறைபாடுகளுமில்லாமல் பூரணப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் அப்படியே மற்றவர்களுடைய சீலத்தையும் நீங்கள் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். அதாவது எல்லா மனிதர்களையும் சீல சுபாவமுடையவர்களாக்கவேண்டும். மானிட சமுதாயமென்னும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அனைவருக்குள்ளும் நெருங்கிய சம்பந்தம் இருக்குமாறு செய்யவேண்டும். இந்த நெருங்கிய சம்பந்தத்தினால், எதிர்காலத்தில், மானிட சமுதாயமனைத்திற்கும் பொதுவாக ஏற்பட்டிருக்கிற கடவுள் சட்டம் ஒன்றுதான் என்பதை எல்லோரும் அங்கீகரிப்பர்.

"உங்களுடைய வேலை, மானிட சமுதாயமென்னும் குடும்பத்தை அமைப்பது; கடவுள் ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பது; உங்களுடைய உழைப்பின்மூலம், கடவுளின் திருநோக்கத்தை மானிட சமுதாயத்தினிடம் நிறைவேற்றிவைப்பது. நீங்கள் மற்றவர்களை உங்கள் சகோதரர்கள்போல் நேசிக்கவேண்டும்; அப்படியே மற்றவர்களும் பரஸ்பரம் சகோதர வாஞ்சையுடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும் மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதன் மூலமாகத்தான் நீங்கள் உங்கள் நன்மையையடையவேண்டும். உங்களுடைய வாழ்க்கையை, மற்றவர்களுடைய வாழ்க்கையோடு ஐக்கியப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்களுடைய நலனுக்காக உங்களைத் தியாகஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும். அப்படியே மற்றவர்களும் உங்களுடைய நலனுக்காக தங்களைத் தியாகம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்தமாதிரியான மனப்பான்மை எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டு விடுமேயானால், தற்போது மானிட சமுதாயத்தை அழுத்திக்கொண்டிருக்கும் அநேக துன்பங்கள், சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் மறைந்து போகும். பலவாரியாகச் சிதறிக் கிடக்கும் மானிட சமுதாயத்தை ஒன்றுபடுத்த வேண்டுமானால், அஃது அன்பினால்தான் சாத்தியமாகும். அப்படிச் சாத்தியமாவதும் மெதுமெதுவாகத்தான் நடைபெறும். ஆனால் அஃது இடைவிடாது நெருங்கியிருக்கும். எப்படிக் கடவுள் ஒருவரோ அப்படியே மானிட

சமுதாயம் ஒன்றுகவே இருக்கவேண்டும். இது தான் அந்தக் கடவுளின் திருநோக்கம்."[1]

இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னவன் ஒரு மகானைப் போலவே வாழ்ந்தான்; மகானைப் போலவே இறந்தான். அவன் ஜனங்களை நேசித்ததோடு மட்டுமில்லை; அவர்களுடைய எதிர்காலத்தையும் நேசித்தான். அப்படிப்பட்ட ஒருவனுடைய இந்த வாசகங்கள் உங்கள் மனத்திலிருந்து அகலாதிருக்கட்டும்.

எனது சகோதரர்களே! சுதந்திரம் என்பது சாதனந்தான்; அதுவே லட்சியமல்ல. அப்படி லட்சியமாகக் கருதுவீர்களாயின் உங்களுக்கு மட்டுமல்ல, உங்களுடைய சந்ததியாருக்கும் ஆபத்து. மனிதர்களாகிய நீங்கள் தனித்துவம் வாய்ந்தவர்கள். அந்தத் தனித்துவத்திற்குச் சில கடமைகளும் உரிமைகளும் உண்டு. அவற்றை யாருக்கும் நீங்கள் விட்டுக்கொடுக்கக்கூடாது. ஆனல் அந்த தனித்துவத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள நீங்கள் செய்கிற முயற்சியானது, உங்களுக்கு அகங்கார புத்தியை உண்டுபண்ணிவிடக்கூடாது. அப்படி உண்டுபண்ணிவிடுமானல் அஃது உங்களுக்கும் ஆபத்து; உங்கள் பின்வரும் தலைமுறையினருக்கும் ஆபத்து.

உங்களுக்குச் சுதந்திரம் இருக்கிறதென்று சொன்னல், அஃது எல்லா அதிகாரங்களையும் மீறுவதென்பது அர்த்தமல்ல. சமுதாயத்தின் பொது நோக்கத்திற்குப் பிரதிநிதியாயில்லாத எந்த அதிகாரத்தையும், உங்களுடைய சுய சம்மதத்தைப் பெருத எந்த அதிகாரத்தையும் மறுப்பதற்குச் சுதந்திரம் இருக்கிறதென்பதுதான் அர்த்தம். மனச்சாட்சிப்படி நடக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற சிலருடைய சித்தாந்தங்

---

1. லமினே எழுதிய 'ஜனங்களின் வாழ்க்கை' என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

களைப் பின்பற்றிப் பிற்காலத்தில் சிலர் இந்தச் சுதந்திரத்தின் புனிதத்தன்மையைத் திரித்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்னுஞ் சிலர், இந்தச் சுதந்திரமானது மனிதனுடைய தனித்துவப் பொருளென்றும் மனித உழைப்பு, சமுதாய அமைப்பு முதலியனவெல்லாம், அவனுடைய ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவே ஏற்பட்டனவென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேறு சிலர், எல்லாவிதமான அரசாங்க முறைகளும், எல்லாவிதமான அதிகார முறைகளும் இன்றியமையாத தீமைகளென்றும், ஆதலின் அவற்றைக் கூடியவரையில் ஒருவித கட்டுப்பாட்டுக்குட்படுத்த வேண்டுமென்றும் மொழிந்திருக்கிறார்கள். மற்றுஞ் சிலர், சுதந்திரமென்பதற்கு எல்லையே யில்லையென்றும், எவ்வித வரம்பும் இடாமல் அதனை வளர்த்துக் கொண்டு போவது ஒவ்வொரு சமுதாயத்தின் முக்கியமான வேலையென்றும், பிறருக்குத் தீங்கு உண்டாகாமல் எவனொருவனும் தன்னுடைய சுதந்திரத்தை எப்படி வேண்டுமானாலும் உபயோகிக்கலாமென்றும், ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனுக்குத் தீங்கு செய்யாமல் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைத் தவிர ஓர் அரசாங்கத்திற்கு வேறுவேலை யில்லையென்றும் சாதித்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பொய்ச் சித்தாந்தங்களையெல்லாம், எனது சகோதரர்களே! ஒதுக்கித் தள்ளுங்கள் இவர்கள் தான், இந்தப் பொய் சித்தாந்திகள் தான், இத்தலியின் எதிர்கால நல் வாழ்வுப் பாதையில் முட்டுக்கட்டை போடுகிறவர்கள். இவர்கள் வழியை நீங்கள் பின்பற்றுவீர்களாயின, உங்களுடைய அகங்கார புத்தியை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளவே உங்களுடைய சுதந்திரத்தை உபயோகிப்பீர்களாயின், ஏற்கனவே நீங்கள் பெற்றுள்ள சுதந்திரத்தை இழந்துவிடுவீர்கள்; இழந்துவிடுவதற்குத் தான் நீங்கள் லாயக்குள்ளவர்கள். எல்லோருடைய வாழ்வும் நிறைவுள்ளதாயிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக நீங்கள் செய்கிற கடமைகளில்தான், எல்லோருடைய நல்வாழ்விலும் நீங்கள் கொள்கிற நம்பிக்கையில்தான் உங்களுடைய சுதந்திரம் புனிதத் தன்மையடைகிறது. உங்களுக்கிஷ்டமான விதத்தில்

உங்களுடைய சக்தியை நன்முறையில் பிரயோகிக்கவோ, அல்லது தீய முறையில் துஷ்பிரயோகஞ் செய்யவோ உங்களுடைய சுதந்திரம் இல்லாமல், எல்லோருக்கும் நன்மை செய்வதற்கேற்ற ஒரு கருவியாக இருக்கிற வரையில், அஃது—அந்தச் சுதந்திரம்—செழித்து நிற்கும்; கடவுளாலும் மனிதர்களாலும் காப்பாற்றப்படும்.

9. கல்வி

கல்வி ஞானத்தைப் பெறத் தகுதியுடையவர்களாக உங்களைக் கடவுள் சிருஷ்டித்திருக்கிறார். ஆதலின் உங்களால் முடிந்தவரை உங்களுடைய கல்வி ஞானத்தை அபிவிருத்தி செய்துகொள்வது உங்கள் கடமை. நீங்கள் எந்தச் சமுத்தாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருக்கிறீர்களோ அந்தச் சமுதாயமானது, உங்களுடைய கல்விப் பயிற்சிக்குத் தடையாயிருக்கக் கூடாது. அதற்கு மாறாக, உங்களுடைய கல்வி அபிவிருத்திக்கு உதவி செய்யவேண்டும்; அதற்கான சாதனங்கள் உங்களிடம் இல்லாதிருக்கிற போழ்து அவற்றை உங்களுக்கு அளிக்கவேண்டும்.

உங்களுடைய சுதந்திரம், நீங்கள் அனுபவிக்கிற உரிமை, அநீதமான சமுதாய நிலைமையிலிருந்து நீங்கள் அடைகிற விமோசனம். இந்தப் பூலோகத்தில் நீங்கள் செய்யவேண்டிய காரியம் முதலியன, நீங்கள் பெறுகிற கல்வியைப் பொறுத்தே இருக்கின்றன. கல்வி ஞானமில்லாமல் நீங்கள் நல்லது இது, கெட்டது இது என்று பாகுபடுத்திப் பார்த்து, நல்லதைத் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்ள முடியாது; உங்களுடைய உரிமைகள் என்னவென்பதை அறிந்துகொள்ள முடியாது; உங்களுடைய விமோசனத்திற்கு மூல காரணமாயுள்ள அரசியலில் நீங்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ளமுடியாது; எந்த வேலையைச் செய்தால் உங்களுடைய வாழ்க்கை பூர்த்தியடையுமோ அந்த வேலை இன்னதென்று உங்களால் வகுத்துக்கொள்ள முடியாது. கல்வி என்பது உங்களுடைய ஆத்மாவுக்கு ஆகாரம். பண்படுத்தப்படாத நிலத்தில் விதைக்கப் படுகிற காரணத்தினாலும், போதுமான பாசன வசதியும், விவசாயியின் சரியான கவனமும் இல்லாத காரணத்தினாலும், எப்படி ஒரு விதையானது தனது ஜீவ சக்தியை இழந்துவிடுகிறதோ அதைப்போல்

சரியான கல்வி ஞானம் உங்களுக்கு அளிக்கப்படாமற் போனால், உங்களிடத்தில் இயற்கையாமைந்துள்ள சக்திகள் மந்தப்பட்டுப்போகும்; பிரயோஜனமற்றவையாகிவிடும்.

தற்போது உங்களுக்குக் கல்வி என்பதே அளிக்கப்படவில்லை. அப்படி ஏதேனும் அளிக்கப்பட்டால் அது நன்முறையிலும் அளிக்கப்படவில்லை; வேண்டிய அளவும் அளிக்கப்படவில்லை. இந்த அரைகுறையான கல்வியை உங்களுக்கு அளிக்கிற மனிதர்களும் அரசாங்கத்தினரும், தங்களுக்குத் தாங்களே பிரதிநிதிகளாயிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு யாருடைய பிரதிநிதிகளாகவுமில்லை. அவர்கள் நிர்ணயமான ஒரு கொள்கையை அனுஷ்டிப்பவர்களாயில்லை. அவர்களிலே பிரமுகர்களாயிருக்கப்பட்டவர்கள், தங்களால் ஆளப்படுகிற பிரதேசத்தில் அங்குமிங்குமாகச் சில பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபித்துவிடுவதோடு திருப்தியடைகிறார்கள். இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் உங்களுடைய பிள்ளைகள் ஏதோ ஓரளவுக்கு ஆரம்பப் படிப்பைப்படிக்கட்டும் என்பது அவர்கள் கருத்து. வாசித்தல், எழுதுதல், கணக்கு ஆகிய இவைதான் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் முக்கியமாகப் போதிக்கப்படுகின்றன. இங்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிற படிப்பு வேறே; நாம் பெற வேண்டிய கல்வி வேறே. நமது தேகத்திலுள்ள இந்திரியங்களுக்கும் பிராணனுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறதோ அவ்வளவு வித்தியாசம் மேற்படி படிப்புக்கும் கல்விக்கும் இருக்கிறது. இந்திரியங்கள் பிராணனுடைய கருவிகளாயிருக்கின்றன. அந்தப் பிராணனைப் பிரத்தியட்சப்படுத்துவது மேற்படி இந்திரியங்கள்தான். ஆனால் அந்த இந்திரியங்களே பிராணனை ஆட்சிபுரிவதில்லை; அதற்கு வழி காட்டுவதுமில்லை. ஒருவனுடைய வாழ்க்கையானது மேலான மார்க்கத்தில் செல்வதற்கும் கீழான மார்க்கத்தில் செல்வதற்கும் மேற்படி இந்திரியங்கள் துணையாயிருக்கின்றன. அதைப்போலவே மேற்கண்ட படிப்பானது, நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய கல்விக்குத்

துணைசெய்கின்றது. அவ்வளவுதான் அதுவே கல்வியாகிவிடாது.[1]

முதலில் சொல்லப்படுகிற படிப்பானது, மனிதனுடைய அறிவைத் தூண்டிவிடுகிறது அதற்கடுத்த படியாயுள்ள கல்வியானது, மனிதனுடைய சீல சுபாவத்தைத் தூண்டிவிடுகிறது. முதலாவதான படிப்பு, மனிதனுக்கு அவனுடைய கடமைகள் இன்னவை யென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுமாறு செய்கிறது. இரண்டாவதான கல்வி, அவனுக்கு, அவன் கடமைகளை நிறைவேற்றும்படியான திறமையை அளிக்கின்றது. படிப்பு இல்லாமற்போனால் கல்வி பிரயோஜனமில்லை. கல்வி இல்லாமற்போனால் படிப்பென்பது, ஆதாரக் கருவியில்லாத நிறை தூக்கும் யந்திரம் மாதிரியாகிவிடுகிறது. உங்களுக்குப் படிக்கத் தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால் எந்தப் புஸ்தகத்திலே தவறு இருக்கிறது. எந்தப் புஸ்தகத்திலே உண்மை இருக்கிறதென்பதை உங்களால் சொல்ல முடியாவிட்டால் படிப்பினால் என்ன பிரயோஜனம்? உங்கள் மனத்திலே தோன்றும் எண்ணங்களை உங்கள் சகோதரர்களுககு எழுதித் தெரிவிக்கிற சக்தி உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அந்த எண்ணங்கள் உங்களுடைய அகங்கார புத்தியையே வெளிப்படுத்துவனவாயிருக்கும் பட்சத்தில், உங்களுடைய எழுத்தறிவினால் என்ன பிரயோஜனம்? ஒருவனுக்குப் பணமிருந்தால் அந்தப் பணத்தை அவன் நல்வழிக்கும் உபயோகப்படுத்தலாம்; தீய வழிக்கும் உபயோகப் படுத்தலாம். அதைப்போலவே உங்களுடைய படிப்பைக்கொண்டு, உங்கள் நோக்கப்படி நல்லதும் செய்யலாம்; கெட்டதும் செய்யலாம். உங்களுடைய படிப்பை, பொதுநல முன்னேற்றத்திற்கு உபயோகப் படுத்துவீர்களாயின், நாகரிகத்திற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் அதுவே — அந்தப்படிப்பே — ஒரு சாதன

---

1 படிப்பு வேறே, கல்வி வேறே என்பதை இங்கு மாஜினி வெகு அழகாக எடுத்துக்காட்டுகிறான்.

மாகிறது. அந்தப் படிப்பையே உங்கள் சொந்த நலனுக்காக உபயோகப்படுத்துவீர்களாயின், அதுவே, கொடுங்கோன்மைக்கும் ஒழுக்கவீனத்திற்கும் கருவியாகிவிடுகிறது. தற்போதைய ஐரோப்பாவில் படிப்புதான் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்குத் துணையாக, அறநெறியைக் காட்டுகிற கல்வி புகட்டப்படுவதில்லை. இது தீமையையே பயக்கிறது; சமுதாயத்திலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஸ்திரப்படுத்தி வைக்கிறது, இந்தப் படிப்பினால் மனிதன், எதிலும் கணக்குப் பார்த்துக்கொண்டு செல்கிறான்; மமதைகொண்டுவிடுகிறான்; நியாயத்தையும் அநியாயத்தையும் சமரஸப்படுத்திக் கொண்டுபோகிறான்; எல்லாப் பொய்ச் சித்தாந்தங்களுக்கும் தலையசைத்துக்கொடுக்கிறான்.

உங்களுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்க முன் வருகிறார்களே அவர்களுக்கும், உங்களுக்குக் கல்வியைப் போதிக்க முன் வருகிறார்களே அவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம், நீங்கள் நினைப்பதைக் காட்டிலும் அதிக ஆழமானதாயிருக்கிறது. ஆதலின் அதைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

சுயேச்சாதிகாரத்தை எதிர்த்து, சுதந்திரத்திற்காகப் போர்புரிகிறார்களே அவர்களில் இரு பிரிவினருண்டு. ஒரு பிரிவினர், ராஜத்துவமானது அதாவது அரசாங்கத்தை இயக்குவிக்கும் சக்தியானது, தனி மனிதர்களிடத்திலிருக்கிறதென்று கூறுகின்றனர்; இன்னொரு பிரிவினர், அந்தச் சக்தியானது சமுதாயத்தைச் சேர்ந்ததென்றும் ஜனங்களிற் பெரும்பாலோருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தழுவியே ஆட்சிபுரிகிறதென்றும் சொல்கின்றனர் மனிதசுபாவத்தில் இயற்கையாகக் குடிகொண்டிருக்கிறதென்று நம்பப்படுகின்ற எந்த உரிமைகள் உண்டோ அந்த உரிமைகளைப் பிரகடனப் படுத்துவதிலும், சுதந்திரத்தைப்பாதுகாத்துக்கொள்வதிலும் தங்கள் நோக்கம் பூர்த்தியாகிவிட்டதென்று முதற் பிரிவினர் கருதுகின்றனர். இரண்டாவது பிரிவினர், சமுதாயத்தையே முக்கியமாகக் கருதுகின்றனர்; அந்தச் சமுதாயம், எந்தத் தனி மனிதர்

களுடைய சேர்க்கையினால் அமைகிறதோ அந்தத் தனி மனிதர்களின் கடமை, சமுதாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் என்னவென்பதையே முக்கியமாகக் கருது கிறார்கள். முதற்பிரிவினர், படிப்புக்கு அப்பால் எட்டிப்பார்ப்பதில்லை இரண்டாவது பிரிவினர், கல்வி யின் அவசியத்தை உணர்ந்தவர்களா யிருக்கின்றனர். முதலாவதாகிய படிப்பானது ஒழுக்க சம்பந்தமான விஷயங்களில் ஒரு புரட்சியை உண்டுபண்ணி விடுகின் றது இரண்டாவதாகிய கல்வியானது மனிதர்களை, சுதந்திரத்தை மறக்கும்படி செய்து விடுகிறது; பெரும் பான்மையோருடைய சுயேச்சாதிகாரத்திற்கு அவர் களை அழைத்துச் செல்கிறது. 1830-ஆம் வருஷம் பிரான்ஸில் ஏற்பட்ட புரட்சியின்போது ஜனங்கள் என்ன நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்களோ அந்த நம்பிக்கைக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டவர்கள்தான் முதற்பிரிவினர். இவர்கள் பிரான்ஸில் 'வாடவேதாந் திகள்' என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள், ஒவ் வொருவரும் படிப்பதற்கு உரிமையுடையவர்கள் என்று பிரகடனப் படுத்தினார்களே தவிர வேறொன் றையும் செய்யவில்லை. எந்த மத்திய வகுப்பாரிடத் தில் தனி மனிதருடைய சக்திகளை விருத்தி செய்து கொள்ளக்கூடிய சாதனங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த மத்திய வகுப்பாருடைய அரசியல் ஆதிக்கத்தை இவர் கள்—இந்த வாய் வேதாந்திகள்—ஊர்ஜிதம் செய்து விட்டார்கள். இரண்டாவது பிரிவினர் அதாவது கல்வியை வலியுறுத்துகிறவர்கள். இப்பொழுது ஆங் காங்குச் சிதறிக் கிடக்கின்றனர். இவர்கள், பழைய காலத்துக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை யுடையவர் களாகவும், முன்னேற்ற மென்பதற்கு விரோதிகளாக வும் இருக்கின்றனர்.

இந்த இரண்டு பிரிவினரும் தவறானதும் குறுக லானதுமான பாதையில் செல்கின்றனர் என்பது என் னுடைய அபிப்பிராயம். உண்மை யென்ன வென்றால். எல்லா ராஜத்துவமும் கடவுளிடத்தில் இருக்கிறது; அவருடைய திருச் சட்டத்திலே இருக்கிறது; எந்தக் கடவுளின் ஏற்பாடு இந்த உலகத்தை நிருவாகம் செய்

கிறதோ, எந்த ஏற்பாடானது அவ்வப்பொழுது பல மகான்கள் மூலமாகவும் மானிட சமுதாயத்தின் இயற்கையான போக்கிலும் வெளியாகிறதோ அந்தக் கடவுளின் ஏற்பாட்டில் இருக்கிறது; நாம் எந்த லட்சியத்தை உத்தேசிக்கிறோமோ அந்த உத்தேசத்தில் இருக்கிறது; நாம் எந்த நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமோ அந்த நோக்கத்தில் இருக்கிறது.

எவனொருவன் ஆட்சி புரிகிறானே அவன், ஒன்று, மேற்படி கடவுள் சட்டத்தைச் சரியானபடி வியாக்கியானஞ் செய்துகொண்டு அதனுடைய பெயரால் ஆட்சி புரிகிறவனா யிருக்கவேண்டும்; அல்லது, தனது பதவியை அநீதமாகக் கைப்பற்றிக் கொண்டவனாயிருக்கவேண்டும். அப்படிக் கைப்பற்றிக்கொள்கிறவனை விலக்குவது நமது கடமை. பெரும்பாலான ஓட்டுக்களின் மூலமாகமட்டும் ஓர் ஆட்சி முறை ஏற்பட்டு விடுவதில்லை. அது கடவுள் சட்டத்திற்கு அனுசரணையாக இருக்கவேண்டும்; எதிர் கால முன்னேற்ற மார்க்கத்தைத் தாராளமாகத் திறந்து விடவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் அந்த ஆட்சி முறையானது ஒழுங்காக அமையாது. சமுதாய நன்மை, சுதந்திரம், முன்னேற்றம் ஆகிய இம்மூன்றையும் தவிர்த்து வேறு விதமான நோக்கங்கள் ஓர் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை; இருக்கவும் முடியாது. கல்வியானது நமக்குச் சமுதாய நன்மைகள் யாவை என்பதை போதிக்கின்றது. படிப்போ, அந்தச் சமுதாய நன்மையை முன்னிட்டு நாம் எந்தச் சாதனங்களைத் தொடர்ச்சியாகக் கையாளலாமென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.

உங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு நீங்கள் முக்கியமாகக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டியவை யாவை?

1. அவர்களுடைய சம காலத்தில், அவர்களுடைய சொந்த நாட்டில் வசிக்கும் சகோதர மனிதர்கள், என்னென்ன கொள்கைகளோடு, என்னென்ன நம்பிக்கைகளோடு வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்களென்பதை அவர்களுக்குப் போதிக்கவேண்டும்.

2. அவர்களுடைய தேசத்தின் முன்னேற்றத்தை உத்தேசித்து ஆத்மார்த்த, சமுதாய, அரசியல் திட்டங்கள் என்னென்ன வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

3. அவர்கள் செய்கிற காரியங்கள், எந்தெந்த சட்டங்களைக் கொண்டு நிதானிக்கப்படுகின்றனவோ அந்தச் சட்டங்களின் சாரத்தை அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளுமாறு செய்யவேண்டும்.

4. மானிட சமுதாயமானது எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது, இன்னும் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்பதை அவர்களுக்குப் போதிக்கவேண்டும்.

5. அவர்களுடன் கூடப் பிறந்த லட்சக் கணக்கான மக்களைச் சமதிருஷ்டியிலே வைத்து நேசிக்குமாறு அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட கல்வி முறையானது, தேசப் பொதுவின் எண்ணத்திலிருந்துதான் உற்பத்தியாக வேண்டும். இப்பொழுது போதிக்கப்படுகிற ஆத்மார்த்தமான கல்வியானது வெறுங்குழப்பத்தைத்தான் உண்டுபண்ணுவதாயிருக்கிறது. கல்வி போதிக்கிற பொறுப்பைப் பெற்றோர்களிடமே விட்டு விடுவதாயிருந்தால், அது பலவித சிக்கல்களை உண்டுபண்ணி விடுகிறது.

யாரார், வறுமையினால் அவதியுற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, தங்கள் ஜீவனோபாயத்திற்காக அன்றாடம் தேகத்தினால் உழைக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்களோ அவர்கள், தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி போதிக்க அவகாசமும் சாதனமும் இல்லாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி ஞானமே இல்லாமற் போய்விடுகிறது. இன்னுஞ் சில இடங்களில், கல்வியானது, அகங்கார புத்தியையும் ஒழுக்கவீனங்களையும் அதிகப்படுத்தி

யிருக்கிறது. சௌகரியங்கள் இருக்கிற குடும்பங்களில் இருந்துகொண்டு படிக்கும் பிள்ளைகள், மூட நம்பிக்கைகளிலும் லௌகிக எண்ணங்களிலும் வளர்கிறார்கள். இவர்கள் ஒன்று, சுதந்திர மனப்போக்குடையவர்களாகவாவது இருக்கிறார்கள்; அல்லது கோழைத்தனமுடையவர்களாகவாவது இருக்கிறார்கள். ஒன்று, சுயேச்சாதிகார மனப்போககுடையவர்களாகவாவது இருக்கிறார்கள்; அல்லது அதற்கு விரோதிகளாகவாவது இருக்கிறார்கள். பிள்ளைகளுக்கு ஆசிரியர்களாக அமைகிறவர்கள், சாதாரண ஆசிரியர்களாயிருக்கிறார்களா அல்லது புரோகிதர்களாயிருக்கிறார்களா வென்பதைப் பொறுத்து பிள்ளைகளின் மனப்போக்கு அமைகிறது. இங்ஙனம் பல படித்தான கல்வி முறைகளில் வளரும் பிள்ளைகள், பொது நலத்திற்கான ஒரு காரியத்தில் எப்படி சகோதர பாவத்துடன் ஈடுபடுவார்கள்? தேசத்தின் ஒற்றுமையை எப்படி நாடுவார்கள்?

சமுதாய எண்ணம் அவர்களுக்குப் போதிக்கப்படுவதில்லை. அப்படியிருக்க, சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடும்படி அவர்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள். எந்தச் சட்டங்களைப்பற்றி அவர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாதோ, எந்தச் சட்டங்களின் நோக்கம், அவற்றின் தன்மை முதலியன அவர்களுக்குப் போதிக்கப்படவில்லையோ, அந்தச் சட்டங்களை மீறி நடந்ததற்காக அவர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். பிள்ளைகள், தேசத்தின் பிரஜைகளாகத் தங்கள் வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறபோது, அவர்களுக்கு எந்த ஆசிரியரும் ஒத்துழைப்பைப்பற்றியும், தியாகத்தைப்பற்றியும் போதிப்பதில்லை. ஆனால் அவர்களிடமிருந்து, அந்தப் பிள்ளைகளிடமிருந்து, சமுதாயமானது ஒத்துழைப்பையும் தியாகத்தையும் எதிர்பார்க்கிறது. மேலே நான் குறிப்பிட்ட வாய் வேதாந்திகள் இருக்கிறார்களே அவர்கள், எல்லோருக்கும் ஆளும் உரிமையுண்டு என்பதை அங்கீகரித்துக்கொண்டு, அதே சமயத்தில் இளைஞர்களுக்குத் தனித்துவத்தைப்பற்றி உபதேசிக்கிறார்கள். கூட்டுறவைப்பற்றி, தேசப் பொதுவைப் பற்றி போதிப்பதில்லை. யாருக்கும், எந்த விதமாகப்

போதிக்கவும் உரிமையுண்டு என்று அவர்கள் கூக்குரலிடுவதனுல், தேசமானது, ஜனங்களை ஒழுக்க மார்க்கத்தில் செல்லும்படி சொல்லும் உரிமையை யிழந்துவிடுகிறது ஒரே விதமான நாணயச்செலாவணி முறை, ஒரே விதமான நிறுத்தலளவை, முகத்தலளவை முதலியனவே இருக்கவேண்டுமென்றும், அவை தான் முக்கியமானவை யென்றும் அவர்கள் வலியுறுத்துகிருர்கள். தேசீய வாழ்வுக்கு அடிப்படையாக ஒரே மாதிரியான கொள்கைகள் இருக்கவேண்டுமென்பதை அவர்கள் முக்கியமாகக் கருதுவதில்லை. சட்ட ரீதியாக அமைந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படும் அரசாங்கங்களை ஆதரிக்கிற அத்தனைபேரும் தற்போது மேற்படி கூக்குரலைத்தான் போடுகிருர்கள். இந்தக் கூக்குரலில் நீங்கள் மயங்கிவிடக் கூடாது.

தேசீயக் கல்வி இல்லாமற்போனுல், தேசத்தின் அறவாழ்க்கையும் இல்லை. எல்லோருக்கும் பொதுவாயுள்ள ஒரு தேசீயக் கல்வித் திட்டம் இல்லாவிட்டால், பிரஜைகளின் உரிமைகளென்றும், பிரஜைகளின் கடமைகளென்றும் சொல்லப்படுவதற்கு அர்த்தமேயில்லை. ஜனங்களின் கடமைகளைப்பற்றிய ஞானமோ, உரிமைகளை உபயோகிக்கிற திறமையோ. ஏதோ அதிருஷ்ட வசத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது; அல்லது பிள்ளைகளுக்கு ஆசிரியர்களை யார் தெரிந்தெடுக்கிருர்களோ அவர்களுடைய சுயேச்சைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரே மாதிரியான கல்விமுறை இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது அவரவர்களுடைய சுதந்திரத்தைப் பாதிப்பதாகுமென்று சிலர் சொல்கிருர்கள். யாருடைய சுதந்திரம்? பெற்ருேர்களின் சுதந்திரமா? பிள்ளைகளின் சுதந்திரமா? பெற்ருேர்களின் சுயேச்சாதிகாரத்திஞல் பிள்ளைகளின் சுதந்திரம் நசுக்கப்படுகிறது; முதியோர்களுக்காக இளைஞர்களின் சுதந்திரம் பலி கொடுக்கப்படுகிறது. அவரவரும் முன்னேற்றமடைய உரிமையுடையவர்களென்று சொல்லப்படுவதெல்லாம் வெறும் மாய வித்தை போலாகிவிடுகிறது.

தனிப்பட்ட நபர்களின் கொள்கைகள், நம்பிக்கைகள் முதலியன மட்டுமே—அந்தக் கொள்கைகளும் நம்பிக்கைகளும் பொய்யாகவும் இருக்கலாம்; முன்னேற்றத்திற்கு விரோதமாகவும் இருக்கலாம்.—பிள்ளைகளுக்குப் புகட்டப்படுகின்றன. அப்படிப் புகட்டுவதும் பெற்றோர்களின் அதிகாரத்தைக்கொண்டு புகட்டப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல; தங்களுக்குப் போதிக்கப்படுவதென்னவென்பதைப்பற்றி விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத சிறு வயதில், பிள்ளைகளுக்கு இந்தப் போதனைகள் புகட்டப்படுகின்றன. அந்தப் பிள்ளைகள், பெரியவர்களாகித் தங்கள் ஜீவனத்திற்காக நாள்தோறும் உழைக்கவேண்டிய அவசியத்திற்கு வந்துவிடுகிறபோது, தங்களுக்குப் புகட்டப்பட்டு வந்த போதனைகளை, மற்றப் போதனைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாதவர்களாகி விடுகிறார்கள்; அதனால், தங்களுடைய நம்பிக்கைகளையும் கொள்கைகளையும் மாற்றிக்கொள்ள முடியாதவர்களாகி விடுகிறார்கள். இதனால், அவர்கள், அறவாழ்க்கையைப் பொறுத்தமட்டில் தனி ஜாதியினராகி விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான கல்வி முறையை சுயேச்சாதிகார முறை என்றுதான் சொல்லவேண்டுமே தவிர, சுதந்திர முறையென்று சொல்லமுடியாது.

சமத்துவமில்லாத இடத்தில் உண்மையான சுதந்திரம் இருக்கமுடியாது. வாழ்க்கை நோக்கத்தில் ஒரே விதமான அடிப்படையில்லாதவர்கள், பொதுவான ஒரு கொள்கையில்லாதவர்கள், கடமையைப்பற்றி ஒரே விதமாக உணராதவர்கள், ஆகிய இவர்களுக்குள் எப்படி சமத்துவம் ஏற்படும்? தீய மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கவும் ஒருவனுக்கு உரிமை இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுவது உண்மையான சுதந்திரமல்ல. நல்வழிகளிலே, எந்த வழியை வேண்டுமானலும் கடைப்பிடிக்க ஒருவனுக்கு உரிமையளிக்கப்படுகிறதே அதுதான் உண்மையான சுதந்திரம். மேற்படி வாய் வேதாந்திகளின் சுதந்திரமோ, குழந்தைகளுக்குத் தீய மார்க்கத்தையே தெரிந்தெடுத்துக்கொடுக்கிற பெற்றோர்களின் சுயேச்சாதிகாரமாகவே இருக்கிறது ஒரு

தகப்பன், அவனுடைய குழந்தையின் தேகத்திற்கு ஏதேனும் உபத்திரவம் உண்டுபண்ணுவானுகில், உடனே பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைப் பின் பலமாகக்கொண்டு சமுதாயமானது அந்தக் குழந்தை விஷயத்தில் தலையிடுகிறது. ஆனால், அதே தகப்பன், அவனுடைய குழந்தையின் ஆத்மாவுக்கு உபத்திரவம் கொடுப்பானுகில், சமுதாயம் சும்மாயிருக்கிறது. தேகத்தைவிட ஆத்மா முக்கியமற்றதா? குழந்தைகளை அவைகளின் சக்திகள் சிதைக்கப்படாமலிருப்பதிலிருந்தும், அறியாமையிலிருந்தும், மூட நம்பிக்கைகளிலிருந்தும் காப்பாற்றுவது சமுதாயத்தின் பொறுப்பில்லையா?

கல்வி போதிக்கிற விஷயத்தில் உரிமை இருக்க வேண்டுமென்ற கூக்குரலானது, ஆரம்பத்தில் நல்ல பலனையே கொடுத்தது. இப்பொழுதுகூட, சன்மார்க்கக் கல்வியைப் போதிக்கிற உரிமை, ஒரு சுயேச்சாதிகார அரசாங்கத்தினிடமோ, அல்லது பிற்போக்கான ஒரு ஜாதியார் வசமோ, அல்லது முன்னேற்றத்திற்கு விரோதமாயுள்ள ஒரு புரோகிதக் கூட்டத்தின் கையிலோ இருக்குமானல், அப்பொழுது, கல்வி போதிக்கிற விஷயத்தில் உரிமை வேண்டுமென்கிற கூக்குரல் பயனுடையதாயிருக்கும். உரிமையென்பது கொடுங்கோன்மைக்கு விரோதமாக உபயோகிக்கப்படுகிற ஓர் ஆயுதம்; விமோசனத்திற்காக உபயோகிக்கப்படுகிற அரைகுறையான ஆனல் இன்றியமையாத ஒரு வாசகம். நீங்கள் எங்கெங்கு அடிமைகளாயிருக்கிறீர்களோ அங்கெல்லாம் இந்த உரிமை வாசகம் உங்களுக்கு உபயோகப்படும். ஆனல் எந்தக் காலத்தில் மத நம்பிக்கையானது, ஒவ்வொரு கோயிலின் நுழைவாயிலிலும் முன்னேற்றம் என்ற வாசகத்தை எழுதி வைக்குமோ, எந்தக் காலத்தில் ஒவ்வொரு பொது ஸ்தாபனமும், மேற்படி முன்னேற்ற வாசகத்தைப் பல்வேறு வடிவங்களில் உச்சரிக்குமோ அந்தக் காலத்தைப்பற்றியே நான் இங்குக் குறிப்பிடுகிறேன். அந்தக் காலத்தில் தேசீயக் கல்வி முறைப்படி மாணுக்கர்கள் தங்கள் படிப்பை

முடித்துக்கொண்டு கல்வி நிலையங்களைவிட்டு வெளியேறுகிறபோது பின்வரும் வாசகங்களுடன் அனுப்பப்படுவார்களாக :—

"மாணுக்கர்களே! எல்லோருடனும் ஒத்து வாழ வேண்டிய உங்களுக்கு, அந்த ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையான அமிசங்கள் யாவை என்பதையும், உங்கள் தேசத்தினரால் நம்பப்படுகிற கொள்கைகள் யாவை என்பதையும் நாங்கள் போதிக்கிறோம். இந்தக் கொள்கைகளில் முதன்மையானது, முன்னேற்றம் என்பது உங்கள் ஞாபகத்திலிருக்கட்டும். மனிதன் என்ற ஹோதாவிலும், உங்களுடைய தேசத்தின் பிரஜை என்ற ஹோதாவிலும் நீங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமை, உங்களுடைய சகோதரர்களின் இருதயத்தை விசாலப்படுத்துவதாகும். ஆங்காங்குச் செல்லுங்கள். பலபடித்தான அபிப்பிராயங்களையும் பரிசீலனை செய்து பாருங்கள். ஓர் அபிப்பிராயத்தோடு மற்றோர் அபிப்பிராயத்தை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். பிறகு, எந்த அபிப்பிராயத்தை நாங்கள் சரியென்று நம்பி உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தோமோ அந்த அபிப்பிராயத்தைக்காட்டிலும் உங்களுடைய அபிப்பிராயம் சிலாக்கியமானதென்றுபட்டால் அதனைத் தைரியமாக வெளியிடுங்கள். அதனால் உங்களுடைய நாட்டார் உங்களை ஆசீர்வதிப்பார்கள். அப்பொழுது, அந்த ஆசீர்வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு—அதற்கு முன்னல்ல—படிப்பிக்கும் விஷயத்தில் உரிமை வேண்டுமென்று கூக்குரல் போடாதீர்கள். ஏனென்றால் அஃது உங்களுக்கு அப்பொழுது தேவையில்லை. தவிர, அந்தக் கூக்குரல், உங்கள் தேசத்தின் ஒற்றுமைக்கு விரோதமானது. பின்னர், தேசீய முறையில் எல்லோருக்கும் கட்டாயக் கல்வி போதிக்கவேண்டுமென்று கிளர்ச்சி நடத்தி அந்தத் திட்டத்தை ஸ்தாபித்துவையுங்கள்."

தன்னுடைய வேலைத் திட்டம் இன்னதென்பதைத் தன்னுடைய ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் தெரிவிக்க வேண்டுவது ஒரு தேசத்தின் கடமை. தேசத்தில்

ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும், பிள்ளைகளுக்குச் சன்மார்க்கக் கல்வியைப் போதிக்க வேண்டும்; தேசத்திலுள்ள பல பிரிவினருடைய வரலாற்றைச் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும்; மானிட சமுதாயமானது எப்படி முன்னேறிக்கொண்டு வருகிற தென்பதைக் கற்பிக்கவேண்டும். தேசத்தின் சட்டத் திட்டங்களென்னவென்பதையும் பிள்ளைகளுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில், மாணாக்கர்களுக்குச் சமத்துவ உணர்ச்சியையும் அன்பு உணர்ச்சியையும் ஊட்டவேண்டும்.

இந்தத் திட்டத்தை அனுசரித்து தேசத்தின் வருங் காலப் பிரஜைகளுக்குக் கல்வி போதிக்கப்படுமானால், சுதந்திரம் தானே உண்டாகிவிடுகிறது. பிரதி மனிதனுக்கும், அவனுடைய கருத்துக்களைத் தாராளமாக வெளியிட உரிமையுண்டு. அப்படியே அந்தக் கருத்துக்களை கேட்கப் பிரதி மனிதனுக்கும் உரிமையுண்டு. அந்த உரிமைக்கு ஊக்கங் கொடுப்பதும், அதனைக் காப்பாற்றிக் கொடுப்பதும் தேசத்தின் கடமையாகும். அதுபோலவே பொது நன்மையை முன்னிட்டுச் சமுதாய திட்டத்தை விருத்தி செய்வதும், அவசியமானால் அதனை மாற்றியமைப்பதும் தேசத்தின் கடமையாகும்.

10. கூட்டுறவு—முன்னேற்றம்

கடவுள், உங்களைச் சமுதாயப் பிறவிகளாகவும், முன்னேற்றமடையக்கூடிய பிறவிகளாகவும் படைத்திருக்கிறார். ஆதலின் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து வாழ வேண்டியது உங்கள் கடமை. அப்படியே, உங்களுக்கேற்பட்டிருக்கிற சந்தர்ப்பங்களையொட்டி நீங்கள் எந்த வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்களோ, அந்த வேலையின் மூலமாக முன்னேற்றமடைய வேண்டியதும் உங்கள் கடமை. நீங்கள் சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழ்வதையும், 'முன்னேற்றமடைவதையும் உங்கள் சமுதாயம் தடை செய்யக்கூடாது. அப்படித் தடை செய்யக்கூடாதென்பதை அந்தச் சமுதாயத்திலிருந்து எதிர்பார்க்க உங்களுக்கு உரிமையுண்டு. அதுமட்டுமல்ல; உங்களுடைய சமுதாயமானது, நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதற்கும், முன்னேற்றமடைவதற்கும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டும்; அதற்கான சாதனங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்.

நன்மை, தீமை என்ற இரண்டில் அதாவது கடமை, மமதை என்ற இரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றைத் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்ளும் அதிகாரத்தை, சுதந்திரம் என்பது உங்களுக்கு அளிக்கிறது. எப்படித் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்வது என்பதைப் போதிப்பதுதான் கல்வி. அந்தப் போதனையின்படி நீங்கள் ஏதேனும் ஒன்றைத் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டுவிட்ட பிறகு, அதனை எப்படி அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவருவதென்பதற்குத்தான், சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழ வேண்டியதவசியமாகிறது.

முன்னேற்றமென்பது லட்சியம். அதனை எப்பொழுதும் நீங்கள் உங்கள் பார்வையிலேயே வைத்திருக்கவேண்டும். அப்படி வைத்திருந்தால்தான் அதனை நீங்கள் அடையமுடியும். அடைந்துவிட்ட பிறகு

தான் சன்மார்க்கத்தையோ அல்லது துன்மார்க்கத்தையோ ஏதேனும் ஒன்றை நீங்கள் தெரிந்தெடுத்தீர்களல்லவா, அந்த மார்க்கம் சரியானதென்று உங்களுக்கு உறுதிப்படும். இந்த நிபந்தனைகளில் ஏதேனும் ஒன்று புறக்கணிக்கப்பட்டாலும், மனிதத் தன்மையோடு கூடிய ஒரு மனிதனோ அல்லது பிரஜா உரிமையோடு கூடிய ஒரு பிரஜையோ அந்தத் தேசத்தில் இல்லையென்பதுதான் அர்த்தம். அப்படியிருந்தாலும் அரைகுறையான வளர்ச்சியோடுதான் அவர்கள் இருப்பார்கள். ஆதலின், இவைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் போராடவேண்டும். சிறப்பாகச் சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழ்கிற உரிமைக்காக நீங்கள் போராடவேண்டும். ஏனென்றால் அந்த உரிமையில்லாவிட்டால், சுதந்திரமோ, கல்வியோ பயனற்றதாகி விடுகிறது. அந்த உரிமையானது, மதத்தைப்போல் புனிதமானது. ஏனென்றால், சங்கமென்று சொன்னால் அது பல ஆத்மாக்களின் கூட்டுறவல்லவா? நீங்களெல்லோரும் கடவுளின் மக்கள். ஆதலின் எல்லோரும் சகோதரர்கள். சகோதரர்களுக்குள் கூட்டுறவு கூடாதென்று, உண்ணல் முதலியன கூடாதென்று கூறுவது குற்றமல்லவா? பாவமல்லவா?

கிறிஸ்துவ பரிபாஷையாகிய 'கம்யூனியன்'[1] என்ற வார்த்தையை இங்கு நான் உபயோகிக்கிறேன். இதற்கு 'ஒன்று சேர்ந்து சாப்பிடுதல்' என்று அர்த்தம். இதனை, மாற்றமுடியாத ஓர் உண்மையென்று ஆதியில் கிறிஸ்துவ மதத்தினர் உபதேசித்தார்கள். உண்மையைச் சொல்லப்போனால், இந்த உடனுண்ணுதல் என்பது, மானிட சமுதாயத்தினிடையே தோன்றியுள்ள பலவித மதங்களும் அடிப்படையில் ஒன்றுதான் என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு மார்க்கம். கடவுள் முன்னிலையில் மானிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் ஒரு குடும்பத்தினர் என்ற உண்மையை, ஆண்டானும் அடிமை

---

1 Communion.

யும் ஒன்றுபட்டவரே, ஒரே மோட்ச லோகத்தையடையத் தகுதியுடையவரே என்ற உண்மையை மனிதர்களுக்கு இந்த உடனுண்ணுதல் என்பது போதித்தது. முற்காலத்தில் ஆண்டானுடைய ஆத்மாவேறு, அடிமையினுடைய ஆத்மா வேறு என்று தத்துவோபதேசகர்கள் போதித்தார்கள்; ஜனங்களும் அதனை நம்பினார்கள். ஆனால் கிறிஸ்துவ தர்மம் இதனைக் கண்டித்தது. எல்லா மனிதர்களும் சமத்துவம் வாய்ந்தவர்கள், சகோதரத்துவமுடையவர்கள் என்பதற்கு மேற்படி உடனுண்ணுதல் என்னும் நியதியானது ஓர் அடையாளமாயிருந்தது. இந்த அடையாளத்திற்குள்ளிருந்த உண்மைகளை விருத்தி செய்துகாட்டுவது மானிட சமுதாயத்தின் கடமையாயிருந்தது.

கிறிஸ்துவ மத பீடங்கள் இதனைச் செய்யவில்லை. ஆரம்பத்தில் இவை, அச்சத்துடனும், நிச்சய புத்தி இல்லாமலும் தங்கள் பிரசாரத்தைச் செய்தன; பின்னர், அதிகார வர்க்கத்தினருடன் சேர்ந்து கொண்டன. யேசுநாதருடைய நோக்கத்திற்கு விரோதமான ஒரு மனப்போக்கு, அதாவது பணக்கார மனப்போக்கு இவைகளுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. இதனால் இவை, சரியான மார்க்கத்திலிருந்து பிறழ்ந்து, பிற்போக்கடைந்தன; ஆதலின் உடனுண்ணுதல் என்னும் சம்பிரதாயத்தை வரையறுத்துவிட்டன; பாதிரிமார்களல்லாதவர்கள் ரொட்டி ஒன்றைத்தான் உடனிருந்து உண்ணலாமென்றும், பாதிரிகள் இரண்டுவிதமான முறைகளை அனுசரிக்கலாமென்றும் ஏற்பாடு செய்தன. பின்னர், சிலர் கிளர்ச்சி செய்து, எல்லோரும் இந்த இரண்டு முறைகளையும் அனுசரிக்கலாமென்று ஏற்படுத்தினார்கள்.

கி. பி. பதினைந்தாவது நூற்றாண்டில் இந்தக் கூக்குரல் மிகப் பலமாயிருந்தது. இது பின்னடி ஏற்பட்ட மதச் சீர்திருத்தத்திற்கு முகவுரை மாதிரி இருந்தது. பலர் இதற்காக வீர மரணமடைந்தார்கள். கிறிஸ்துவ மதத்தில் சேராதவர்களை நியாய விசாரணைக்குட்படுத்துவதென்னும் முறையினால்

கொளுத்தப்பட்ட அக்கினியிருக்கிறதே அந்த அக்கினி ஜ்வாலையில், பொஹிமியாவைச் சேர்ந்த ஜான் ஹஸ்[1] என்ற மகான் மரித்துப்போனான். பழைய காலத்து இந்தச் சச்சரவுகளைப்பற்றி இப்பொழுது உங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அப்படித் தெரிந்திருந்தாலும் ஏதோ மத சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட தகராறுகளினால் இந்தச் சண்டைகள் ஏற்பட்டன வென்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால், தேசீயக் கல்வி முறைப்படி நீங்கள் சரித்திரத்தைப் படிக்கிறபோது, மத ஆராய்ச்சியில் ஏற்படுகிற ஒவ்வொரு முன்னேற்றத்தின் விகிதாசாரமாக மனிதனுடைய நாகரிக வாழ்க்கையும் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறதென்பது உங்களுக்குத் தெரியவரும். அப்பொழுதுதான், மேற்படி மதப் போராட்டங்களின் பிரயோஜனமும் உங்களுக்குத் தெரியவரும்; அந்த மதப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு வீர மரணமெய்தியவர்களை நீங்கள் பாராட்டுவீர்கள்.

இங்ஙனம் வீர மரணமடைந்த மகான்கள்தான் கடவுளுக்கும் மனிதர்களுக்கு மிடையில் மத்தியஸ்தர்களாகத் தனி ஜாதி யொன்றில்லையென்பதை நமக்கு அறிவுறுத்திப் போயிருக்கிறார்கள். நல்லொழுக்கத்திலும், அறிவிலும் நம்மிலும் மேலானவர்கள் யாரோ அவர்கள் நமக்குச் சன்மார்க்கத்தைக் காண்பிக்கத் தகுதியுடையவர்களென்றும், ஆனால் இதற்காக அவர்களுக்கு விசேஷ அதிகாரமோ, சலுகையோ கிடையாதென்றும் அவர்கள் தெரிவித்துப் போயிருக்கிறார்கள். மோட்ச லோகத்தில் எது புனிதமானதோ அது பூலோகத்திலும் புனிதமானதுதான். ஆதலின், கூட்டுறவு என்பதை, சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழ்வதென்பதை உங்களுடைய கடமையாகவும் உரிமையாகவும் கருதுங்கள். உங்களுடைய இந்தக் கடமையையும் உரிமையையும் ஒரு வரம்புக்குட்படுத்தி வைக்க

---

1 **John Huss** *1369—1415.* மதச் சீர்திருத்தவாதி, கிறிஸ்துவ மதத்திற்கு விரோதமான போதனைகளைச் செய்தானென்று உயிரோடு கொளுத்தப்பட்டான்.

விரும்புகிறவர்கள், ஒரு ராஜ்யத்தின் அல்லது தேசத்தின் பிரஜைகள், அந்த ராஜ்யத்தோடுதான் அல்லது தேசத்தோடுதான் கூட்டுறவு கொள்ளவேண்டுமென்றும், அதாவது பிரஜைக்கும் ராஜ்யத்திற்குந்தான் சம்பந்தம் இருக்கவேண்டுமென்றும், அதுதான் உண்மையான சம்பந்தம் என்றும் கூறுகிருர்கள். விரும்பியோ விரும்பாமலோ நீங்கள் அந்த ராஜ்யத்தில் பிரஜைகளாகச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறீர்கள்; அப்படித்தான் சம்பந்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த நிலையில் பிரஜைகளுக்குள்ளேயே ஒருவித சம்பந்தம் அல்லது கூட்டுறவு ஏற்படுமானுல் அது ராஜ்யத்திற்கு விரோதமானதாகும்; அல்லது அந்தக் கூட்டுறவு அனுவசியமானதாகும். இப்படியெல்லாம் இவர்கள் வாதஞ் செய்கிருர்கள்.

ராஜ்யம் அல்லது தேசம் என்ருல் என்ன? எந்தப் பிரஜைகளைக்கொண்டு அந்த ராஜ்யம் அல்லது தேசம் அமைந்திருக்கிறதோ அந்தப் பிரஜைகளத்தனைபேருக்கும் பொதுவான விஷயங்கள் என்னென்ன உண்டோ, பொதுவான நோக்கங்கள் என்னென்ன உண்டோ அவைகளைப் பொறுத்தமட்டில் கூட்டுறவு பூண்டு, அது காரணமாக அமைந்திருக்கிற கூட்டுறவு ஸ்தாபனந்தான் ராஜ்யம் அல்லது தேசம். எல்லோருடைய கூட்டுறவுக்கும் சாத்தியமாகாத சில நோக்கங்கள் இருக்கின்றனவென்பது வாஸ்தவம். அப்படி விசேஷமான சில நோக்கங்களையுடையவர்கள், தனியான ஒரு சங்கமாக, தனியான ஒரு கூட்டுறவாகத் தங்களை அமைத்துக்கொள்ளலாமன்ரே?

தவிர, சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழ்கிற உரிமை, மனிதனுக்கு இருந்தால்தான் அவன் முன்னேற்ற மார்க்கத்தில் செல்லமுடியும். அந்த உரிமை, அவனுடைய முன்னேற்றத்திற்கு உறுதி கூறுகிறமாதிரி. ஜனங்கள் பலர் ஏகோபித்து அங்கீகரித்துக்கொண்ட சில கொள்கைகளின் பிரதிநிதியாகவே ஒரு ராஜ்யம் இருக்கிறது. இந்தக் கொள்கைகளைக்கொண்டுதான்

அந்த ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. பின்னர், அந்த ராஜ்யம் வளர்ச்சியடைந்துகொண்டு வருகிறபோது, எந்தக் கொள்கைகள் அந்த ராஜ்ய ஸ்தாபிதத்திற்கு ஜீவாதாரமாயிருந்தனவோ அந்தக் கொள்கைகளைப் பற்றிய விசேஷமான பல உண்மைகள் பின்னர் வெளிப்பட்டால் அந்த உண்மைகளை எப்படிப் பரப்புவது? பலருடைய கூட்டுறவினால்தானே முடியும்?

உதாரணமாக, விஞ்ஞான உண்மைகள் சில கண்டு பிடிக்கப்படுகின்றனவென்று வைத்துக்கொள்வோம்; அல்லது ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குப் போய் வருவதற்குச் சுலபமாயிருக்கக்கூடிய சில புதிய பாதைகள் திறக்கப்படுகின்றன வென்று வைத்துக் கொள்வோம். இவை காரணமாகவோ, வேறு காரணங்களினாலோ, ராஜ்யத்திற்குச் சாதகங்கள் உண்டாகுமென்று தெரிந்துகொண்டவர்கள், அந்தச் சாதகங்களைப்பற்றி ஜனங்களுக்குத் தெரிவித்து அவற்றில் அக்கரை கொள்ளுமாறு செய்யவேண்டுமானால், அதற்கு அவர்கள்—அந்தச் சாதகங்களைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறவர்கள்—சங்கமாகச் சேர்ந்துதானே ஆகவேண்டியிருக்கிறது? கூட்டுறவு கொள்ளத்தானே வேண்டியிருக்கிறது? ஏற்கனவே ஜனங்களுடைய மனத்தில் ஆழமாகப் பதிந்து கிடக்கிற சில எண்ணங்களை அல்லது கொள்கைகளை—அவை எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தபோதிலும் — ஒரு தனி மனிதன் அசைத்துக் கொடுத்துவிட முடியுமா? மாற்றி விடமுடியுமா? முடியாது. ஆனால் ஒரு சிலர் சங்கமாகச் சேர்ந்து செய்தால் இந்தக் காரியம் முடியும். இவர்கள் ஆரம்பத்தில் சிறுபான்மையோராயிருந்தாலும், நாளாவட்டத்தில் வலுத்துத் தங்கள் காரியத்தைச் சாதிக்கக்கூடும். ஆதலின் வருங்காலத்து முறை கூட்டுறவுதான்; சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழுதல்தான். இந்த முறையில்லாவிட்டால், ஒரு ராஜ்யமானது, ஏற்கனவே அஃது அடைந்துள்ள ஒரு நாகரிக நிலையோடு நின்றுவிடும்; அப்படியே ஸ்தம்பித்துப் போய்விடும்; மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடையாது.

சங்கமாகச் சேர்வதன் நோக்கம், முன்னேற்ற மடைய வேண்டுமென்பதா யிருக்கவேண்டும். மானிட சமுதாயத்திலும், தேசத்திலும் ஏகோபித்து அங்கீகரிக்கப்பட்ட நித்தியமான உண்மைகளுக்கு விரோதமாக, சங்கமாகச் சேர்வதன் நோக்கம் இருக்கக்கூடாது. மற்றவர்களுடைய பொருள்களைக் களவாடுவதற்குச் சௌகரியங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிற ஒரு சங்கமோ, பலதாரமணத்தை வற்புறுத்துவதற்காக ஏற்பட்ட ஒரு சங்கமோ, தேசத்தின் கட்டுப்பாட்டைக் குலைத்துச் சுயேச்சாதிகாரத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்கிற ஒரு சங்கமோ சட்ட விரோதமானவையாகும். 'மனித சுபாவத்திற்கும், ஒழுக்கத்திற்கும் தேசத்திற்கும் விரோதமான கொள்கைகள் எங்கள் நாட்டிலே பரப்பப்படுவதை நாங்கள் சகித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது; வேண்டுமானால் எங்கள் நாட்டுக்கு வெளியே சென்று உங்கள் பிரசாரத்தைச் செய்யுங்கள்' என்று மேற்படி கொள்கையினரைப் பார்த்துக்கூற சமுதாயத்திற்கு உரிமையுண்டு.

கூட்டுறவானது, அதாவது சங்கமானது சமாதான முறையில் இருக்கவேண்டும். எழுத்து அல்லது பேச்சு இவைகளைத் தவிர அதற்கு வேறுவித ஆயுதங்கள் இருக்கக்கூடாது. அதனுடைய நோக்கம் எல்லோரையும் தூண்டிவிடுவதாயிருக்கவேண்டுமே தவிர, கட்டாயப்படுத்துவதாயிருக்கக்கூடாது. மற்றும் சங்கமானது பகிரங்கமானதாயிருக்கவேண்டும். சுதந்திரமும், சுயதேச உணர்ச்சியும் எங்கு நசுக்கப்படுகிறதோ அங்கு ரகசியச் சங்கங்கள் நியாயமான யுத்தக் கருவிகளாகும். ஆனால் எந்த நாட்டில் சுதந்திரமானது அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, எந்த நாட்டில் ஜனங்களினுடைய சிந்தனை சக்தியின் அபிவிருத்திக்கு இடையூறு ஏற்படாமலிருக்கிறதோ அந்த நாட்டில், ரகசியச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டால் அவை நியாய விரோதமாகும். எப்படி ஒரு சங்கமானது முன்னேற்றப் பாதையைத் திறந்துவிடக்கூடியதா யிருக்க வேண்டுமோ அதைப்போல, அந்தச் சங்கமானது எல்லோருடைய பரிசீலனைக்கும் தீர்ப்புக்கும் உட்பட

வேண்டும். மற்றும், ஒரு சங்கமானது மனித சுபாவத்தோடு இயற்கையாக ஒட்டியிருக்கும் உரிமைகள், எல்லோரிடத்திலும் இருக்கின்றனவென்பதை அங்கீகரிக்கவேண்டும். எந்தச் சங்கமேனும் உழைக்கும் சுதந்திரத்தை, எண்ணும் சுதந்திரத்தை நசுக்கிவிடப் பார்க்குமானால், அந்தச் சங்கத்தை, தேசமானது தனது அரசாங்கத்தின் மூலம் நசுக்கிவிடுவது நியாயமேயாகும்.

இந்தமாதிரியான வரம்புகளுக்குட்பட்டிருக்கிற போதுதான் ஒரு சங்கம் புனிதமடைகிறது; நசுக்கப் படமுடியாததாகிறது; முன்னேற்றத்திற்கு ஜீவசக்தி அளிக்குந் தன்மையதாயிருக்கிறது. சங்கமாகச் சேர்கிற இந்த உரிமையை, கட்டுத்திட்டங்களுக்குட் படுத்தும் எந்த அரசாங்கமும், தனது புனிதமான லட்சியத்திற்குத் துரோகஞ் செய்துவிடுகிறதென்று தான் சொல்லவேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியத்தில் அஃது இறங்குவதற்கு முன்னர், ஜனங்கள் அதற்கு எச்சரிக்கை செய்யவேண்டும்; மற்றபடி எல்லாவித சமாதான முறைகளையும் கையாண்டு பார்க்க வேண்டும். அவை யாவும் பலிதமடையாவிட்டால், அதனை அப்புறப்படுத்திவிடவேண்டும்.

எனது சகோதரர்களே! இவை யாவும் உங்களுடைய அடிப்படையான கடமைகள். இந்தக் கடமைகளிலிருந்துதான் உங்களுடைய உரிமைகள் பிறக்கின்றன. உங்களுடைய சமுதாய வாழ்க்கையில் பல விசேஷப் பிரச்னைகள் தோன்றலாம். அவை எவையாயிருக்கக்கூடுமென்று ஊகிப்பதோ அல்லது அவைகளுக்குப் பரிகாரந் தேடிக்கொடுப்பதோ இங்கு என் உத்தேசமல்ல. இந்த மாதிரியான பிரச்னைகள் வந்தால், அவைகளுக்குப் பரிகாரந் தேடுகின்றபோது, எந்தெந்தக் கொள்கைகளை அனுசரிக்கவேண்டுமென்பதை இங்கு எடுத்துச் சொல்வதுதான் என் நோக்கம். இந்தக் கொள்கைகளை நீங்கள் அனுஷ்டிப்பீர்களானால், உங்களுடைய பிரச்னைகளுக்குப் பரிகாரம் ஏற்பட்டு விடும்.

எல்லா மனிதர்களும் சமத்துவமுடையவர்களென்னும் சித்தாந்தத்திற்கு மூலாதாரமாக இருப்பது கடவுள் என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கடவுள் சட்டத்தை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டுதான, நீங்கள் சமுதாயச் சட்டத்தையும், அதனை இயற்றுகிறவர்களையும் பார்க்கவேண்டுமென்றும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். மேற்படி சட்டத்திற்கு வியாக்கியானஞ் செய்கிறவர்கள் ஜனங்களேயென்றும், எல்லா அரசியல் அதிகாரமும் ஜனங்களிடமிருந்தே பிறக்கிறதென்றும் கூறியிருக்கிறேன். கடவுள் சட்டம், சமுதாயச் சட்டம் முதலிய சட்டங்களுக்கு அடிப்படையான தன்மையாயமைந்திருப்பது முன்னேற்றம். இந்த முன்னேற்றம் எல்லையற்றது; யுகத்திற்கு யுகம் தொடர்ந்து வரும் தன்மையது. மனிதனால் செய்யக் கூடிய எல்லாக் காரியங்களிலும் மனிதனால் சிந்திக்கப் படுகிற எல்லாச் சிந்தனைகளிலும், மதம் முதல் தொழில் வரை, பொருள் விநியோகம் உள்பட எல்லாவற்றிலும், முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

மானிட சமுதாயத்திற்கும், தேசத்திற்கும், குடும்பத்திற்கும், உங்களுக்கும், நீங்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகள் யாவை என்பதை நான் கூறியிருக்கிறேன். மனித சுபாவத்திலிருந்துதான் இந்தக் கடமைகள் உற்பத்தியாகின்றனவென்றும், இந்தச் சுபாவத்தை நீங்கள் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியவர்களாயிருக்கிறீர்களென்றும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன் ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் நிரந்தரமாகக் குடிகொண்டிருக்கும் இந்தச் சுபாவங்கள் யாவை? சுதந்திரம், கல்வி ஞானம் பெறக்கூடிய சக்தி, சமுதாயமாகச் சேர்ந்து வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணம், திறமை, முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்ற அவசியத்தை உணர்தல் முதலியனவாகும். இந்தச் சுபாவங்கள் எவனிடத்தில் இல்லையோ அவன் மனிதனாகமாட்டான்; பிரஜையுமாகமாட்டான். இந்தச் சுபாவங்களை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு, நீங்கள் என்னென்ன கடமைகளைச் செய்யவேண்டும், உங்களுடைய உரிமைகள்

என்னென்ன, உங்களுடைய தேசத்திற்கு என்ன விதமான அரசாங்க முறையை நீங்கள் வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பனவற்றை யெல்லாம் உங்களுக்கு வகுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். நான் வகுத்துக் காட்டிய கொள்கைகளை மட்டும் மறவாதீர்கள். இந்தக் கொள்கைகளுக்குப் பாதகம் உண்டாகாதபடி பாதுகாத்து வாருங்கள். இந்தக் கொள்கைகளாகவே நீங்கள் ஆகிவிடுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் சுதந்திர புருஷர்களாவீர்கள்; முன்னேற்ற மடைந்தவர்களாவீர்கள்.

உங்களுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றவும், உரிமைகளை உபயோகிக்கவும் மூன்று விஷயங்கள் தேவையாயிருக்கின்றன. அவை முறையே (1) போதிய அவகாசம்; (2) அறிவு அபிவிருத்தி; (3) நிரந்தரமான வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கான வசதிகள். முன்னேற்றத்திற்காதாரமாகவுள்ள இந்த வசதிகள் இப்பொழுது உங்களில் பலருக்கு இல்லை. அன்றாட ஜீவனத்தை நடத்தும்பொருட்டு உங்களிற் பலர் அல்லும் பகலும் உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. எப்படி முன்னேற்றமடைவதென்பது உங்கள் பிரச்னையாயில்லை; எப்படி வாழ்க்கையை நடத்துவதென்பதுதான் உங்கள் பிரச்னையாயிருக்கிறது. இதனால் என்ன தெரிகிறதென்றால், தற்போதைய சமுதாய அமைப்பிலேயே ஏதோ கோளாறு இருக்கிறதென்பதுதான். இந்தக் கோளாறுகளை எடுத்துக்காட்டி, இவற்றிற்குப் பரிகாரங்களையும் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வது என்கடமை ஆதலின் பொருளாதாரப் பிரச்னையைப்பற்றி உங்களுக்கு இனி எடுத்துக் கூறுவேன்.

11. பொருளாதாரம்

உங்களிற் பலர், ஆம், பெரும்பாலோர் ஏழைகளா யிருக்கிறீர்கள். விவசாயிகளாகட்டும், தொழிற் சாலைகளில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களாகட்டும், நான்கில் மூன்றுபேர், தினந்தோறும் தங்களுடைய ஜீவனத்திற்காகப் போராடவேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் தினத்திற்குப் பத்துமணி, பன்னிரண்டுமணி, பதினன்குமணி நேரங்கூட உழைக்கவேண்டி யிருக் கிறது. இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு இவர்கள் உழைத்த போதிலுங்கூட இவர்களுக்கு, தங்கள் உயிரைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்கு என்ன தேவையோ அதைத்தான் சம்பாதித்துக்கொள்ள முடிகிறது. இந்த நிலையிலுள்ளவர்களுக்கு, முன்னேற வேண்டியதன் கடமையைப்பற்றியும், ஞான வாழ்க் கையைப்பற்றியும், ஆன்ம வாழ்க்கையைபபற்றியும். அரசியல் உரிமைகளைப்பற்றியும், கல்வியின் அவசியத் தைப்பற்றியும் போதனை செய்வது, இவர்களைப் பரிகசிப்பது போலாகும். முன்னேற்ற மடைவதற்கான அவகாசமோ, சாதனமோ இவர்களுக்குக் கிடையாது. யந்திரங்களோடு சேர்ந்து சில்லரை வேலைகளைச் செய்து செய்து, இவர்களுடைய வாழ்க்கையானது களைத்துப் போகிற விதமாக, சோர்வடைந்து போகிற விதமாக, ஸ்மரணையற்றுப்போகிற விதமாகக் கழிகிறது. இவர்கள், தங்களுடைய நிகழ்காலத் துன்பங்களையும், எதிர்கால நிச்சயமற்ற வாழ்க்கையையும், மதுவருந்தி அந்த மயக்கத்திலே மறந்துவிடுகிருர்கள். அறைகள் என்று சொல்லப்படுவதற்கு லாயக்கில்லாமல் இருட் டுக் குகைகள் என்று சொல்லப்படுவதற்கே லாயக் கான இடங்களில் இவர்கள் சிரமபரிகாரஞ் செய்து கொள்கிருர்கள்; அதாவது நித்திரை செய்கிருர்கள். மறுநாள் எழுந்து பழையபடி, ஒரே மாதிரியான வேலை யைச் செய்கிருர்கள். இது மகா மோசமான நிலைமை. இதனை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

நீங்கள் மனிதர்கள். அதனால் உங்களுக்குத் தேக சக்திகள் மட்டுமில்லை ; அறிவுச் சக்திகளும், ஒழுக்கச் சக்திகளும் இருக்கின்றன. இவற்றை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியது உங்கள் கடமை. நீங்கள் ஒரு தேசத்துப் பிரஜைகளாக இருக்கவேண்டும். பிரஜைகள் என்ற ஹோதாவில் பொதுநல நன்மையை முன்னிட்டு உங்களுடைய உரிமைகள் சிலவற்றை உபயோகிக்கவேண்டும். அப்படி உபயோகிக்கவேண்டுமானால் உங்களுக்குப் போதுமான கல்விப் பயிற்சியும் அவகாசமும் இருக்கவேண்டும். இதனால் என்ன தெரிகிறதென்றால், நீங்கள் இப்பொழுதுள்ளதைக் காட்டிலும், குறைவாக உழைத்து அதிகமாகச் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதுதான்.

கடவுளின் திருக்குமாரர்களாகிய நாம், அதனால் சகோதரர்களாகிவிட்ட நாம், ஒரு குடும்பத்தினராக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறோம். இந்தக் குடும்பத்தில். அவரவருடைய தகுதிக்கேற்றாற்போல், திறமைக்குத் தகுந்தாற்போல், வேலைப் போக்குக் கிசைந்தாற்போல் பலவித வித்தியாசங்கள் இருக்கலாம் ஆனால் ஒரே கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தக் குடும்பத்தினர் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அந்தக் கொள்கைதான் என்ன ? எவனொருவனும், அவனால் எவ்வளவு சாத்தியமாகுமோ அவ்வளவு வேலையைச் செய்து அந்த வேலைக்குச் சரியான பிரதிபலனைப் பெறுவதற்கும், அதன்மூலமாக மனிதத் தன்மைக்கேற்றவை என்று எவை எவைகளைச் சொல்கிறோமோ அவைகளில் அவனுக்குப் பிடித்தமான அமிசங்களையெல்லாம் ஸ்வீகரித்துக் கொண்டு வாழ்க்கையை விருத்தி செய்துகொள்வதற்கும் அவன் இடங்கொடுக்கப்படவேண்டும். இதுதான் லட்சியம். இந்த லட்சியத்தையடைய ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் என்னென்ன முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றனவென்பதை நாம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியதவசியமாகும்.

உலகத்தில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன ; எத்தனையோ புரட்சிகள் நடைபெற்றிருக்

கின்றன. ஆனால் எந்த ஒரு மாற்றம் அல்லது எந்த ஒரு புரட்சி, மேற்படி லட்சியத்தை நாடி ஓர் அடிகூட நம்மை முன்னுக்கு அழைத்துச் செல்லவில்லையோ, அரசியல் முன்னேற்றத்திற்கு விகிதாசாரமாக சமுதாய முன்னேற்றத்தை அடையும்படி செய்யவில்லையோ, ஏழை மக்களின் உலக வாழ்க்கையில் ஒரு சிறு அளவு அபிவிருத்தியைக்கூட உண்டுபண்ணவில்லையோ, அந்த மாற்றம் அல்லது அந்தப் புரட்சி, கடவுளின் திருநோக்கத்திற்கு மாறுபட்டது. ஒரு கட்சி, மற்றொரு கட்சியின் மீது ஆதிக்கஞ்செலுத்துவதற்காக நடத்துகிற கட்சிச் சண்டைபோல் அஃது இழி நிலையை அடைந்துவிடுகிறது. அந்த மாற்றம் அல்லது புரட்சி ஒரு பொய்; ஒரு தீமை.

இப்போது நாம் மேற்படி லட்சியத்தில் எவ்வளவு தூரம் சித்தி பெறமுடியும்? சித்தி பெறுவதானால் எப்படி? அதற்குச் சாதனங்கள் என்னென்ன? இவைகளைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம். இந்தச் சாதனங்களைப்பற்றிப் பலர் பலவாறாகக் கூறியிருக்கின்றனர். கோழை மனமுள்ள சில நண்பர்கள், தொழிலாளர்களுடைய சீல சுபாவத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றும், அதுதான் அவர்களை உயர் நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியுமென்றும் கூறி, ஆங்காங்கு, 'சேவிங்ஸ் பாங்க்கிகள்'[1] முதலிய ஸ்தாபனங்களை நிறுவுகிறார்கள். இவர்களை 'லோகோபகாரிகள்' என்று அழைக்கலாம். இவர்கள் தொழிலாளர்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்கள்:—"நீங்கள் கூலியாகச் சம்பாதித்த பணத்தையெல்லாம், நாங்கள் ஸ்தாபித்திருக்கிற 'சேவிங்ஸ் பாங்க்கி' போன்ற ஸ்தாபனங்களில் கொண்டுவந்து போடுங்கள்; உங்கள் பணத்தைச் சேமித்து வையுங்கள். குடி முதலிய துர்ப்பழக்கங்களில் அளவுககு மீறி ஈடுபடாதீர்கள். எப்பொழுதும் தேவை தேவையென்று குறைபட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்களல்லவா? தன்னலத் தியாகஞ் செய்து அந்தத் தேவையினின்று விடுதலை செய்துகொள்ளுங்கள்."

1 Savings Banks.

இவைகளெல்லாம் உத்தமமான புத்திமதிகள் தான். ஏனென்றால், தொழிலாளர்களுடைய ஒழுக்கத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற நோக்கமுடையனவாயிருக்கின்றனவல்லவா? தவிர, எந்த ஒரு சீர்திருத்தமும் ஒழுக்கத்தைத் தானே அடிப்படையாகக்கொண்டிருக்கிறது? நிரம்ப சரி. ஆனால் மேலே சொன்ன சீர்திருத்தங்கள், தொழிலாளர்களின் வறுமைக்குப் பரிகாரங் காட்டவில்லை; சமுதாயக் கடமைகள் என்னவென்பதையும் கவனிக்கவில்லை. நீங்கள் சம்பாதிக்கிற சம்பாத்தியத்திலிருந்து ஏதேனும் சொற்பம் மிகுத்த முடியும் என்பது உங்களிலே ஒரு சிலருக்குக்கூட முடியாத காரியம். ஏகதேசமாக யாரேனும் மெது மெதுவாக, மிகப் பொறுமையோடிருந்து அற்ப சொற்பம் மிகுத்திவைத்தால், அஃது அவர்களுடைய வயோதிக காலத்தில் ஓரளவுக்கு உதவுகிறது.

ஆனால் பொருளாதார சம்பந்தமாகச் செய்யப்படுகிற எந்த ஒரு சீர்திருத்தமும், மனிதன் திடகாத்திரமாயிருக்கும்போது அவனுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கும் நோக்கமுடையதாகவும், அப்படி அவன் சுறுசுறுப்புள்ளவனாகவும் தேக பலமுடையவனாகவும் இருக்கிற காலத்தில் அவனுடைய வாழ்க்கையானது, அவனுடைய தேசம், மானிட சமுதாயம் ஆகியவை முன்னேற்றமடைவதற்கு அனுசரணையாக விகாசமடையுமாறு செய்வதாகவும் இருக்கவேண்டும். ஜனங்களுடைய பொருளாதார அந்தஸ்து உயரவேண்டுமானால், தேசத்தின் செல்வத்தையும் உற்பத்தியையும் எப்படி அபிவிருத்தி செய்வது என்பதுதான் முக்கிய பிரச்னையாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும். மேலே சொன்ன சீர்திருத்த வாதிகள், இந்தப் பிரச்னைக்கு என்ன வழி யென்பதை எடுத்துக் காட்டவில்லை. தவிர சமுதாயமானது, அதனுடைய ஜனங்களின் உழைப்பைக்கொண்டு உயிர்வாழ்கிறது. அப்படியே, தனக்கு ஏதேனும் ஆபத்து ஏற்பட்டால், அந்த ஆபத்தினின்று தன்னை மீட்கவேண்டுமென்று ஜனங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறது; அதற்காக அந்த ஜனங்களுடைய ரத்தத்தையும் கோருகிறது.

இவ்வளவு தூரம் ஜனங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிற ஒரு சமுதாயத்திற்கு, அந்த ஜனங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும் உண்டல்லவா? அந்தக் கடமைகளும் புனிதமான கடமைகளல்லவா?

வேறு வகையான சில சீர்திருத்தவாதிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களைப் 'பொருளாதார நிபுணர்கள்' என்று அழைக்கலாம். இவர்கள், ஜனங்களுடைய சத்துருக்களல்லர்; ஆனால் ஜனங்களிடத்திலே ஒரு விதமான அசிரத்தையுடையவர்கள்; தொழிலாளர்களுடைய இருதயத்திலிருந்துவரும் எந்த அழுகையுண்டோ அந்த அழுகையின் விஷயத்தில் அசிரத்தையுடையவர்கள்; புதிதாக ஏதேனும் மாற்றம் செய்துவிட்டால் அதனைக்கண்டு அஞ்சுகிறவர்கள். இவர்கள் தொழிலுற்பத்தி விஷயத்தில் பூரண சுதந்திரம் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக அநேக போராட்டங்களை நடத்தி வெற்றி பெற்றவர்கள். ஆனால் இவர்கள், மனித சுபாவத்தில் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்கிற ஆவலும், சங்கமாகச் சேர்ந்து வாழவேண்டுமென்கிற எண்ணமும் கலந்திருக்கின்றனவென்ற உண்மையை மறந்து விடுகிறார்கள். அவரவரும், அவரவரால் இயன்றமட்டும் உழைத்து அதன் பயனைக் சுதந்திரத்துடன் வாழலாமென்று இவர்கள் சாதிக்கிறார்கள். தொழிலாளர் விஷயமாக இப்பொழுது என்ன முறைகள் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றனவோ அந்த முறைகளில் ஏதேனும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது அனாவசியமென்றும், அப்படி ஏற்படுத்துவது தீங்காகவே முடியுமென்றும் இவர்கள் கருதுகிறார்கள். 'அவனவனும் அவனவனுக்கே; எல்லோருக்கும் சுதந்திரம்' என்ற கோட்பாட்டுப்படி நாம் நடந்துகொண்டால் அது போதுமென்றும், இதன் மூலமாகச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எல்லோரும் சுக சௌக்கிய வாழ்க்கையை மெது மெதுவாக அடையக்கூடுமென்றும் இவர்கள் சொல்கிறார்கள். பொருளாதார சம்பந்தமாக இவர்கள் சொல்கிற சீர்திருத்தங்கள் என்னென்ன வென்றால், உள்நாட்டு வியாபாரத்தில் சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும்; பல தேசத்தினர்

ஒருவருக்கொருவர் தாராளமாக வியாபாரஞ் செய்து கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும்; எல்லாப் பொருள்களின் மீதும் விதிக்கப்படுகிற, சிறப்பாக மூலப்பொருள்களின்மீது விதிக்கப்படுகிற சுங்க வரிகளைப் படிப்படியாகக் குறைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்; பெரிய தொழில் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும்; போக்கு வரவு சாதனங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும்; உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துகிற யந்திரவகைகளைப் பெருக்கவேண்டும். ஒரு சமுதாயமானது, இந்தச் சௌகரியங்களைத்தான் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்றும். இதற்கு மீறி அது தலையிடுமானால், தீமையாகவே முடியுமென்றும் இந்தப் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தவாதிகள் கூறுகிறார்கள்.

இவர்களுடைய கட்சி சரியாக இருக்கும் பட்சத்தில், தரித்திரமென்பது தீர்க்க முடியாத ஒரு வியாதியாகவே இருக்கும், சகோதரர்களே! இவர்களோடு என்னைச் சேர்த்துவிடாதபடி கடவுள் என்னைக் காப்பாற்றுவாராக! உங்களுடைய துயரங்கள், உங்களுடைய ஆவல்கள் இவைகளுக்குப் பதிலாக இந்த நிராசை நிறைந்த, நாஸ்திகத் தன்மையோடு கூடிய, ஒழுக்கவீனமான முடிவுகளை நானும் இவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு சொல்லாதிருப்பேனாக! இவர்களுடைய பரிகார முறைகளிலிருந்து உங்களுக்கு எந்த விதமான நற்காலம் ஏற்படக்கூடுமோ அதைவிடப் பிரகாசமயமானதொரு நற்காலம் உங்களுக்கு நிச்சயம் இருக்கிறது.

இந்த இரண்டு கட்சியினரும்—அதாவது லோகோபகாரிகளும் பொருளாதார நிபுணர்களும்—சொல்கிற பரிகார முறைகள் செல்வப் பொருளின் உற்பத்தியைத் தற்காலிகமாக அபிவிருத்தி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றனவே தவிர, உற்பத்தியாகிற பொருளை ஒரே மாதிரி விநியோகிக்க வேண்டுமென்பதை நோக்கமாகக் கொள்ளவில்லை. லோகோபகாரிகளான சீர்திருத்தவாதிகள், மனிதனை

முக்கியமாகக்கொண்டு பேசுகிறார்களே தவிர, அவனுடைய வாழ்க்கை நிலைமையை உயர்த்தி, அதன் மூலமாகத் தேசத்தின் செல்வம் அதிகரிக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றிக் கவலை கொள்வதில்லை. பொருளாதார நிபுணர்களான சீர்திருத்த வாதிகள், உற்பத்தியின் மூலங்கள் அதிகரிக்க வேண்டுமென்பதிலே தான் கண்ணுங்கருத்துமாயிருக்கிறார்களே தவிர, மனிதனைப்பற்றிச் சிந்தனை செய்வதில்லை.

சுதந்திரத்தை அதிகமாக வற்புறுத்துகிற இவர்களுடைய நிருவாகத்தின்கீழ், உலகத்தில், பொதுவாகப் பொருளுற்பத்தியும் மூலதனமும் அதிகரித்திருக்கிறதே தவிர, எல்லோரிடத்திலும் பரந்து நிற்கும் ஒரு செல்வச் செழுமை உண்டாகவில்லை. தொழிலாளர்களுடைய தரித்திர நிலைமையானது, எவ்வித மாற்றமும் அடையாமல் அப்படியே இருக்கிறது. ஒரு ஜாதியாருக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கப் பட்டு விட்டதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் அந்தச் சுதந்திரத்தினின்று பிறக்கும் உரிமைகளை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர அவர்களுக்குப் போதிய கல்வி ஞானத்தையோ, சந்தர்ப்பத்தையோ, அவகாசத்தையோ அளிக்காவிட்டால் அந்தச் சுதந்திரத்தினால் என்ன பயன்? அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்துவிட்டதாகச் சொல்வது ஒரு பொய். அதைப் போல, ஒன்றுமே இல்லாதவர்களுக்கு, தங்களுடைய அன்றாட சம்பாத்தியத்திலிருந்து சொற்பமேனும் சேமித்து வைக்க முடியாதவர்களுக்கு, அது காரணமாக எவ்வித வியாபார முயற்சியிலும் ஈடுபட முடியாதவர்களுக்கு, வியாபாரப் போட்டி உரிமை அளித்துவிட்டதாகச் சொன்னால் அஃது ஒரு பொய்யே தவிர வேறொன்றுமில்லை. வியாபாரம் நடைபெறுவதற்கு அதிகமான சௌகரியங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல், பொருள் வினியோகத்திற்கும் பரிவர்த்தனைக்குமான சாதனங்களை அதிகப்படுத்திக் கொடுத்தல் முதலியவைகளின் மூலமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு, பொருளை உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் பொருளை வாங்கி உபயோகிப்பவர்களுக்கும் மத்தியில்

அகப்பட்டுக்கொண்டு திண்டாடுகிருர்களே அதிலிருந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாக விமோசனம் கிடைக்கலாம். ஆனல் முதலாளித்துவத்தின் கொடுமையிலிருந்து அவர்களை விடுதலை செய்யமுடியாது; அல்லது உழைப்பதற்குச் சக்தி இருந்தும் சாதனங்களில்லாமல் இருக்கிருர்களே அவர்களுக்குச் சாதனங்களை அளிக்க முடியாது.

செல்வமானது ஒழுங்காகப் பரவியில்லாத காரணத்திலும், உற்பத்தியாகிற பொருள்கள் நியாயமான முறையில் வினியோகிக்கப்படாமையினலும், இப்படிச் சரியானபடி வினியோகிக்கப்படாத காரணத்தினல், பொருள்களை வாங்குகிறவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படாமலிருப்பதினலும் மூலதனமானது, அதனுடைய உண்மையான நோக்கத்தினின்று நழுவிவிடுகிறது; ஒருவர் கையிலிருந்து மற்ருெருவர் கைக்கு மாறி மாறி வராமல் ஒரு சிலரிடத்தில் தேக்கமாகத் தங்கி விடுகிறது. இந்த மூலதனமானது, வாழ்க்கைக்கு அவசியம் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் கவனஞ் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக அனுவசியமான பொருள்களையும், ஆடம்பரமான பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்வதிலும், போலித் தேவைகளைப் திருப்தி செய்வதிலும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. இதனல் ஆபத்தானதும் ஒழுங்கற்றதுமான வியாபாரப் போட்டிகளில் தலையிட்டுக்கொள்கிறது. தற்போது நமது பொருளாதார சமுதாயத்தின் சாபக்கேடு போலிருக்கிற மூலதனமானது: தொழிலாளர்களின் சுயேச்சாதிகாரியாயிருக்கிறது.

பொருளாதாரக் கண்கொண்டு சமுதாயத்தை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். முதலாவது முதலாளிகள், தொழிலாளர்கள் என்னென்ன கருவிகளைக்கொண்டு, என்னென்ன சாதனங்களைக்கொண்டு உழைக்கிருர்களோ அவைகளையெல்லாம் இவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். அதாவது நிலங்கள், தொழிற்சாலைகள், ரொக்கப் பணம், மூலப்

பொருள்கள் முதலியனவெல்லாம் இவர்கள் வசத்தில் இருக்கின்றன. இரண்டாவது, 'கண்ட்ராக்ட்டர்கள்'[1] என்று சொல்லப்படுகிற தரகர்கள். இவர்கள், தொழிலாளர் மேஸ்திரிகளாகவும் வர்த்தகப் பிரதிநிதிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். மூன்றாவது, தொழிலாளர்கள். இவர்கள் தேக சிரமப்பட்டு உழைக்கிறவர்கள்.

இவர்களில், முதலாவதான முதலாளிகள், பொருளாதார உலகத்தின் எஜமானர்கள் போலிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் உழைப்புச் சக்தியை அதிகப்படுத்துவதோ, அல்லது தாமதமாகச் செல்ல வைப்பதோ, அல்லது துரிதப்படுத்துவதோ, அல்லது குறித்த ஒரு நோக்கத்துக்காகவே உபயோகப்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயிப்பதோ இவர்கள் கையிலேயே இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருளின் மதிப்பும், அதிலே கிடைக்கிற லாபமும் இவ்வளவுதான் என்பது இவர்களுக்கு நிச்சயமாகி விடுகிறது. உழைப்பை உபயோகிப்பதற்கான சாதனங்கள் கிடைக்கும் இடங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கிற முறைகளில் அதிகமான மாற்றங்களை இவர்கள் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. இவர்கள், தேவையை உணரவேண்டிய அவசியமில்லாதவர்களாதலினால், இவர்களுக்கு அதிகமான அவகாசம் கிடைக்கிறது.

இரண்டாவது வகையான தரகர்களுக்குக் கிடைக்கிற பங்கு. இவ்வளவுதான் கிடைக்கும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியாததாயிருக்கிறது. இவர்களுடைய வேலைத்திறன், புத்திசாலித்தனம் இவைகளைப் பொறுத்து இவர்களுக்குப் பங்கு கிடைக்கிறது. சிறப்பாக, சந்தர்ப்பங்களை யொட்டியும் போட்டா போட்டியை அனுசரித்தும் மூலதனத்தின் கூடுதல் குறைச்சல் இவைகளைப் பொறுத்தும் இவர்களுக்குக் கிடைக்கிற பங்கு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

---

1 Contractors.

மூன்றாவதான தொழிலாளர்களுடைய பங்கு என்னவென்றால், இவர்கள் பெறுகிற கூலி. இவர்கள் செய்கிற வேலைக்கு முன்னாடியே இவர்களுடைய கூலி இவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு விடுகிறது. இவர்கள் எந்தத் தொழில் ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்கிறார்களோ அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அதிகமான லாபம் கிடைத்தாலும், குறைவான லாபம் கிடைத்தாலும், அதற்காக இவர்களுடைய கூலி நிர்ணயம் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், தொழிலாளர்களின் உழைப்பு எவ்வளவு தேவையோ அதற்கும், அந்த உழைப்பு எவ்வளவு கிடைக்கிறதோ அதற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தைப் பொறுத்தே இவர்களுடைய கூலி விகிதம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதாவது தொழிலாளர்களுக்கும் மூலதனத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை அனுசரித்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக அதிகமாக, அதாவது முதலாளிக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதைக்காட்டிலும் அதிகமான பேர் வேலைக்கு வருவதாகச் சொன்னால் அப்பொழுது அந்தத் தொழிலாளர்களின் கூலி விகிதம் குறைகிறது. கூலி விகிதம் குறைந்துவிட்டதென்று சொல்லி, தொழிலாளி வேலை செய்யாமலிருக்க முடியாது. அப்படி வேலை செய்யாமல் சும்மாயிருக்கக்கூடிய நிலைமை அவனுக்கு இல்லை. தன்னிஷ்டப்படி சௌகரியமான நிலைமையை அவன் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ள முடியாதாவென்று கேட்டால், அஃது அவனால் முடியாது, ஏனென்றால், பண நெருக்கடிகள், அரசியல் நெருக்கடிகள் முதலியன ஏற்பட்டுவிடுவதனாலும், பொருள் உற்பத்தியில் புதிய யந்திர வகைகளைத் திடீரென்று புகுத்திவிடுவதனாலும், உற்பத்தி முறைகளில் ஒழுங்கீனங்கள் ஏற்படுவதாலும், ஒரே பொருளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்துவிடுவதனாலும், (இப்படி அதிகமாக உற்பத்திசெய்வதென்பது, வியாபாரப் போட்டி என்பதனின்றும் பிரிக்க முடியாத ஒரு தீமை) குறித்த சில இடங்களில் குறிப்பிட்ட சில தொழில்களில் அதிகமான தொழிலாளர்களை உபயோகித்துக்கொள்வதனாலும், தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான சங்கடங்கள் உண்டாகின்றன.

இதனால், இவர்கள், தங்களிடஷ்டப்படி தங்கள் நிலைமைகளை அமைத்துக்கொள்ள முடியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படி அமைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையிலிருப்பதோடுகூட இவர்களுடைய தேவையும், அதாவது ஆகாரம் முதலிய தேவையும் இவர்களை வந்து நெருக்குகின்றன. ஆகவே, ஒரு தொழிலாளி எந்த நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டேனும் தன் உழைப்பை விற்க வேண்டியவனாயிருக்கிறான். இப்படிப்பட்ட பொருளாதார நிலைமை ஒரு வியாதிமாதிரி. இதற்குப் பரிகாரங்காண வேண்டுவது அவசியமாகும். ஆனால், மேலே சொன்ன பொருளாதார நிபுணர்களின் முறைகள் சரியான பரிகாரகங்ளாகா.

இவ்வளவெல்லாம் இருந்தாலும் தொழிலாளர்களாகிய உங்களுடைய நிலைமை வரவர விருத்தியாகிக் கொண்டுவருகிறது. சரித்திர ரீதியான இந்த அபிவிருத்தியானது, அநேக தடைகளை விலக்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது ஒரு சமயம் நீங்கள் பரிபூரண அடிமைகளாயிருந்தீர்கள்; பின்னர் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு அடிமைகளாயிருந்தீர்கள்; இப்பொழுது கூலி சம்பாதிக்கிறவர்களாயிருக்கிறீர்கள். இங்ஙனம் படிப்படியாக விடுதலையடைந்துகொண்டு வந்திருக்கும் நீங்கள் கூலி என்ற இந்தப் பதத்தினின்றும் ஏன் விடுதலை பெறகூடாது? நீங்களே சுதந்திரமாகப் பொருளுற்பத்தி செய்கிறவர்களாக ஏன் ஆகக்கூடாது? உங்களால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற அனைத்தினுடைய மதிப்புக்கும் நீங்களே ஏன் எஜமானர்களாயிருக்கக் கூடாது? உங்களுடைய முயற்சியைக்கொண்டும், சமுதாயத்தின் துணைபெற்றும், நீங்கள் அமைதியான முறையில், மகத்தான ஒரு புரட்சியை, அழகான ஒரு புரட்சியை ஏன் செய்யக்கூடாது? அப்படி நீங்கள் செய்கிற புரட்சியின் பயனாக என்ன ஏற்படவேண்டுமென்றால், மானிட சகோதரத்துவத்திற்கு உழைப்பே பொருளாதார அடிப்படையாக இருக்கவேண்டும்; அந்த உழைப்பின் பயனே சொத்துரிமைக்கு அடிப்படையாயிருக்கவேண்டும். இதன் மூலமாக உற்பத்தியையும் விநியோகத்தையும் ஒரே திட்டத்தின் கீழ்

கொண்டுவந்துவிடவேண்டும். இதிலே ஜாதி வித்தியாசம் கூடாது; ஏற்றத்தாழ்வுகள் கூடாது. எல்லோரும் ஒரு தாய்நாட்டின் மக்கள் என்று உணரும்படியாக இந்தப் பொருளாதார முறை அமைய வேண்டும்.

சமுதாயத்தில், தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு ஸ்தானம் உண்டு, அவர்களுக்கு நாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளும் உண்டு என்ற ஓர் உணர்ச்சி, சிறிது காலமாக அநேகருடைய மனத்தில் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் நம்முடைய குடியரசுப் பிரசாரந்தான். இதனால் எதிர்காலத்தில் ஒரு பொதுஜனப் புரட்சி ஏற்படுமென்று நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. சென்ற ஒரு முப்பது வருஷ காலத்திற்குள் ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களில், சிறப்பாக பிரான்சில் பல அறிஞர்கள் தோன்றிச் சில புதிய சித்தாந்தங்களைக் கிளத்தியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் நல்லவர்கள்; ஜனங்களின் நண்பர்கள். ஆனால், தங்களுடைய சித்தாந்தங்களின் மீது அதிகமான காதல்கொண்டு அதிலேயே தங்களை இழந்துவிட்டவர்கள். தவிர, தாங்கள் சொல்லுவது தான் சரியென்ற அகங்கார புத்தியும் இவர்களுக்கு இருக்கிறது. அபேதவாதம் என்ற பெயரால் இவர்கள், தனிமை வாய்ந்ததும் மிகைப்படுத்திச் சொல்லுவது மான சில சித்தாந்தங்களைக் கிளத்தியிருக்கிறார்கள். இவை, ஏற்கனவே மற்ற வகுப்பினர் அடைந்திருக்கிற செல்வத்திற்கு விரோதமாயிருக்கின்றன; பொருளாதார விஷயத்தில் அனுஷ்டான சாத்தியமில்லாதனவுமாயிருக்கின்றன. இவர்கள்-இந்த அபேதவாதிகள்-கீழ்த்தர மத்திய வகுப்பில் பாமர ஜனங்களாயுள்ளவர்களைப் பயமுறுத்திவிட்டார்கள்; தேசத்துப் பிரஜைகளுக்குள்ளேயே பரஸ்பர அவநம்பிக்கையை உண்டுபண்ணிவிட்டார்கள்; சமுதாயப் பிரச்னையைப் பின்னுக்குத்தள்ளிவிட்டார்கள்; குடியரசுக் கோஷ்டியில் இரண்டு கட்சிகளை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். இந்தப் பரஸ்பர அவநம்பிக்கை, பயமுறுத்தல் முதலியவைகளின் விளைவாக பிரான்சில், நிருவாகத்தி

லிருந்தவர்களுக்குச் சுலபமாக வெற்றி கிடைத்து விட்டது.[1]

மேலே சொல்லப்பட்ட சித்தாந்தங்கள் 'ஸான்ஸீமனிஸம்'[2] என்றும், 'பூர்யேஸம்'[3] என்றும், 'கம்யூனிஸம்' என்றும் பல பிரிவுகளாகக் கூறப்படுகின்றன. இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் நான் இங்குப் பரிசீலனை செய்யப் போவதில்லை. இவையாவும் நல்லெண்ணத்துடனேயே தோற்றுவிக்கப்பட்டவை; முன்னேற்றத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை. ஆனால் இந்தச் சித்தாந்தங்களை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டி, பல பொய்யான முறைகளை, பல கொடுமையான முறைகளைக் கையாள வேண்டுமென்று சொல்லி இவற்றின் நோக்கத்தைக் கெடுத்துவிட்டார்கள். இவர்களுடைய தவறுகள் என்னவென்பதை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவனாயிருக்கிறேன். ஏனென்றால், இந்தச் சித்தாந்தங்களில் ஜனங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளை மிகவும் பகட்டாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். அந்தப் பகட்டு உங்களைக்கூட மயக்கக் கூடும். அப்படி மயங்கி அந்தச் சித்தாந்தங்களில் ஈடுபடுவீர்களானால், உங்களுடைய எதிர்கால விமோசனத்தைத் தடை செய்துகொண்டவர்களாவீர்கள்.

---

1 பிரான்சில், 1852-ஆம் வருஷம், மூன்றாவது நெப்போலியன் (**Napoleon III** 1808—1873) என்பவன். அதுகாறும் நிலவி வந்த குடியரசு ஆட்சி முறையை ரத்து செய்துவிட்டு, தானே சக்ரவர்த்தியானான். இதற்குக் காரணம் அபேதவாதிகளுக்குள் ஏற்பட்டிருந்த பிணக்குகள் தான் என்பதை மாஜினி இங்கே தெரிவிக்கிறான்.

2 பிரான்சில் ஸான்ஸீமன் (**St. Simon** 1760—1825) என்ற ஒரு பொருளாதார நிபுணன் இருந்தான். இவனுடைய அபேதவாத சித்தாந்தங்களுக்கு 'ஸான்ஸீமனிஸம்' என்று பெயர்

3 பூர்யே (**Fourier** 1772—1837) ஒரு பிரெஞ்சு அபேதவாதி. இவனுடைய சித்தாந்தங்களுக்கு 'பூர்யேஸம்' என்று பெயர்.

இந்தச் சித்தாந்தங்களைக் கிளத்தியவர்கள், சந்தர்ப்ப விசேஷத்தினால் அதிகாரத்திற்கு வருவார்களானால், இவர்கள், தங்களுடைய சித்தாந்தங்களை லவலேசமும் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர முடியாது. இஃதொன்றே. இவர்களைப்பற்றி உங்களுக்குச் சந்தேகத்தை உண்டுபண்ணுவதற்குப் போதுமானதாயிருக்கும். இவர்களெல்லோரும், தத்துவங்களைப்பற்றி எழுதச் சொன்னால் அதில் மகா வல்லவர்கள். ஆனால் அஷ்டான பூர்வமாகக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அப்பொழுது பின் வாங்கிவிடுவார்கள்.

மனித சுபாவங்களென்று இதுகாறும் நான் எதை எதைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேனோ அவற்றோடு என்னுடைய சித்தாந்தங்களைப் பொருத்தி வைத்துப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தீர்களாயின், மேலே சொல்லப்பட்ட சித்தாந்தங்கள் யாவும் முன்னேற்ற நியதிக்கு முரண்பட்டனவாயிருக்கின்றன என்பது நன்கு புலனாகும். முன்னேற்றம் என்பது, படிப்படியாகவும் எந்த மனித சக்தியினாலும் தகர்க்க முடியாத சட்டங்களின் மூலமாகவும் ஏற்படுவது. எந்த சக்திகளின் துணைகொண்டு மனிதனுடைய வாழ்க்கையானது நன்முறையில் மாற்றமடைகிறதோ அந்தச் சக்திகளையே நாம் முன்னேற்றப் படிகள் என்று சொல்கிறோம். மனித சுபாவத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாத இந்தச் சக்திகள் உண்மையில் யாவை என்பதை, உங்களுடைய ஆத்மாவின் சுய உணர்ச்சியிலிருந்தும், எல்லா யுகங்களிலும், எல்லா நாடுகளிலும் பரம்பரையாக மனிதர்களுக்கிருந்து வந்திருக்கிற சுய உணர்ச்சிகளை உங்களுடைய சுய உணர்ச்சிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தும் தெரிந்துகொள்ளலாம். எனவே, வாழ்க்கையின் முக்கிய அமிசங்களான சக்திகள் எவையோ அவற்றைக் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றியமைத்துக்கொண்டும். அபிவிருத்தி செய்துகொண்டும் போகவேண்டுமே தவிர, அவற்றை அடியோடு அழித்துவிடக்கூடாது. அப்படி விருத்தி

செய்துகொண்டு போவதைத்தான் முன்னேற்றம் என்ற பெயரிட்டு அழைக்கிறோம்.

வாழ்க்கையின் முக்கிய அமிசங்களாகக் கருதப் படுவன, மதம், சுதந்திரம், ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாழ்கிற சுபாவம் முதலியனவாகும். இவற்றைப்போல் சொத்துரிமை என்பது வாழ்க்கையின் ஒரு முக்கிய அமிசம். எந்தக் கொள்கையைக்கொண்டு இந்தச் சொத்துரிமை ஏற்பட்டதோ அந்தக் கொள்கையையும், சொத்துரிமை என்பது எந்த ஆரம்பத்தைக்கொண்டு ஏற்பட்டதோ அந்த ஆரம்பமும் மனித சுபாவத்தோடு ஒட்டியனவாகவே இருக்கின்றன. லௌகிக வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டிய கடமைக்குட்பட்டிருக்கிற மனிதனுடைய தேவைகளின் பிரதிநிதி போலவே இந்தச் சொத்துரிமை என்பதிருக்கிறது. மதம், விஞ்ஞானம், சுதந்திரம் முதலியவைகளைக்கொண்டு எப்படி ஒரு மனிதன் தன்னைத்தான் விருத்திசெய்து கொள்வதோடு ஆன்ம உலகத்தையும், அறிவு உலகத்தையும் விருத்தி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறானோ, அப்படிப்போல அவன் தன்னுடைய பொருளினாலும் தேகத்தினாலும் உழைத்து இந்த பூவுலகத்தை மாற்றவும், அபிவிருத்தி செய்யவும், ஆட்சி புரியவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறான். அவன் அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றி வருகிறான் என்பதற்கடையாளமாகவே அவனுடைய சொத்து இருக்கிறது. இயற்கையின் உற்பத்திச் சக்திகளை அவன் எவ்வளவு தூரம் உபயோகித்திருக்கிறான், எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறான் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதுபோலவே அவனுடைய சொத்து இருக்கிறது. எனவே சொத்தின் அடிப்படையான தத்துவம் எப்பொழுதும் சாசுவதமாகவே இருந்து வந்திருப்பதை நீங்கள் பார்க்கலாம். மானிட சமுதாயத்தின் ஆரம்ப தசையிலிருந்து இந்தச் சொத்து என்பது இருந்து கொண்டும், பாதுகாக்கப்பட்டும் வந்திருக்கிறது. ஆனால், இந்தச் சொத்தை எப்படி நிருவாகம் செய்வது என்பதைப் பற்றிய முறைகளில் அநேக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வாழ்க்கையின் மற்ற அமிசங்

களைப் போல இதுவும் முன்னேற்ற நியதியை அனுசரிக்கவேண்டியிருக்கிறதல்லவா?

ஏதோ ஒருவிதமான ஏற்பாட்டின் கீழ் சொத்தானது நிருவகிக்கப்பட்டு வருவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற சிலர் அந்த ஏற்பாடே சரி என்றும், அதனை மாற்றக்கூடாதென்றும் சொல்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்கிறவர்கள் முன்னேற்றத்தையே மறுத்தவர்களாகிறார்கள். சரித்திரத்தை நாம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தோமானால், சொத்து அமைப்பானது பலவித மாற்றங்களுக்குட்பட்டிருப்பதையும் பார்க்கிறோம். வேறு சிலர் இந்தச் சொத்து நிருவாகமானது சரியாக அமைக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இதனை அடியோடு அழித்துவிடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் மனித சுபாவத்தின் ஓர் அம்சத்தை மறுக்கிறவர்கள். இவர்களால் முடிந்தால், வாழ்க்கையைச் சிதைத்து முன்னேற்றத்தைத் தடை செய்துவிடுவார்கள். சொத்துரிமையை இப்பொழுது அழித்துவிட்டாலும் பின்னர் இதே வடிவத்திலேயே மறுபடி தோன்றும் என்பதை இவர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது.

தற்காலத்தில் சொத்து நிருவாகமானது சரியாக அமைக்கப்படவில்லை என்பது வாஸ்தவம். இதற்குக் காரணங்கள் என்னவென்பதை ஆராய்வோம். இப்பொழுது எந்த முறையைக்கொண்டு சொத்தானது வினியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த முறை, ஒரு நாட்டை மற்றொரு நாடு வெற்றி பெற்றதையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதாவது முற்காலத்தில் ஒரு நாட்டின்மீது படையெடுத்து வந்த ஜாதியார் அந்த நாட்டை வெற்றிகொண்டு அதிலுள்ள நில புலங்களையெல்லாம் தங்களுடையதாக்கிக்கொண்டார்கள். இரண்டாவது, ஒரு தொழிலுக்குச் சொந்தக்காரனும் அந்தத் தொழிலைச் செய்கிறவனும் சேர்ந்து உழைத்த உழைப்பின் பலனை உழைப்பின் விகிதாச்சாரப்படி இரண்டுபேரும் நியாயமான முறையில் பங்கிட்டுக் கொள்வதில்லை. மூன்றாவது, சொத்துக்குடையவர்

களுக்கு அரசியல் உரிமையும், சட்ட நிரூபண உரிமையும் அளிக்கப்பட்டு, சொத்தில்லாத தொழிலாளர்களுக்கு அந்த உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. இதனால், அந்தச் சொத்தானது ஒரு சிலரிடத்தில அதிகமாகப் போய்ச் சேர்ந்துவிடுகிறது; பெரும்பாலோருக்கு அந்தச் சொத்து இல்லாமலே போய்விடுகிறது. நான்காவது, குறைபாடுகள் நிறைந்த வரி விதிக்கும் முறை. இந்த வரி விதிப்பு முறையினால் பணக்காரர்களுடைய சொத்துக்கு எவ்வித பாதகமும் உண்டாவதில்லை. ஆனால், ஏழை மக்கள் எவ்வித சொத்தையும் சேர்த்துவைக்க முடியாமற்போகிறது.

இந்தத் தீமைகளையெல்லாம் நாம் அகற்றவேண்டும். சொத்து நிருவாகத்தை மெது மெதுவாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இதை விடுத்துச் சொத்துரிமையையே அழித்து விடுவோமென்று சொன்னால், செல்வத்தின் மூலத்தையே, உழைப்பின் அடிப்படையையே அழித்துவிடுவதுபோலாகும். பழத்திற்காசைப்பட்டு மரத்தையே வெட்டத் துணிந்த காட்டுமிராண்டியைப் போல்தான் நாம் ஆகிவிடுவோம். சொத்து ஒரு சிலரிடத்தில்மட்டும் இருக்கிறதென்பதற்காக அதனை அழித்துவிடவேண்டிய அவசியமில்லை. அதனை எல்லோரும் அடைவதற்கான மார்க்கங்களை நாம் தேடவேண்டும். ஒருவனுடைய உழைப்பின் அளவைக் கொண்டுதான் அவனுடைய சொத்து இருக்க வேண்டும் என்ற பழைய நியதியை ஏற்படுத்த வேண்டும்; அதனை ஊர்ஜிதம் செய்யவேண்டும். முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்கும் அவரவர்களுடைய உழைப்பிற்குத் தகுந்தபடியான ஊதியம் கிடைக்குமாறு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வரி விதிப்பு முறையையும் நாம் மாற்றவேண்டும். வாழ்க்கைக்குப் போதுமான வருமானத்தையுடையவர்களுக்கு வரி விதிக்கப்படக்கூடாது. ஏழை மக்கள் நாளாவட்டத்தில் சொத்து சேர்த்துக்கொள்வதற்கனுகூலமாகத் தங்களுடைய சம்பாத்தியத்திலிருந்து சிறிது சிறிதாகச் சேமித்து வைத்துக்கொள்ளச் சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படல் வேண்டும். இவை நிறைவேற

வேண்டுமானால் இப்பொழுது சொத்துடையவர்களுக்குக் காட்டப்பட்டு வருகிற சலுகைகள் யாவும் ஒழிந்து போகவேண்டும். சட்ட நிரூபண விஷயத்தில் எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

இவையெல்லாம் நியாயமான விஷயங்கள்; சாத்தியமான விஷயங்கள். தற்பயிற்சி செய்து கொண்டும், கட்டுப்பாடான ஓர் இயக்கமாக அமைத்துக்கொண்டும் நீங்கள் இந்தக் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்திக்கொண்டு வருவீர்களானால், இவைகளைப் பெறுவதாகவே சங்கல்பம் செய்துகொண்டு விடுவீர்களானால், கட்டாயம் இவற்றை அடைந்தே தீருவீர்கள். இதை விடுத்து சொத்தையே அழித்து விடுவதென்று புறப்படுவீர்களானால், முடியாத ஒரு காரியத்திற்கு முனைந்தவர்களாவீர்கள்; மற்றும், தங்களுடைய உழைப்பினால் சொத்தைச் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அநீதி இழைத்தவர்களாவீர்கள்; பொருளுற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அதனைக் குறைத்தவர்களாவீர்கள்.

அபேதவாத சித்தாந்தங்கள் பலவும், சிறப்பாக கம்யூனிஸம்' என்று சொல்லப்படுகிற பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தம், தனிச் சொத்துரிமையை அடியோடு ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று கூறுகின்றன. இன்னுஞ் சில, ஒருபடி முன்னுக்குப் போகின்றன, மதம், அரசாங்கம், தேசம் ஆகிய யாவும் முறையே மத ஊழல்களினாலும், வகுப்புரிமைகளினாலும், அரச பரம்பரையினரின் அகங்கார புத்தியினாலும் களங்கப் பட்டுப் போயிருப்பதைப் பார்த்து, எல்லா மதங்களும், எல்லா அரசாங்கங்களும், எல்லாத் தேசிய உணர்ச்சிகளும் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று இவை கூறுகின்றன. இவை யாவும், குழந்தைகளின் பேச்சைப்போல, காட்டுமிராண்டிகளின் பேச்சைப்போல இருக்கின்றன. இஃது எப்படியிருக்கிறதென்றால், அசுத்தமான காற்றினால் தான் நோய்கள் உண்டாகின்றன என்று சொல்லி அந்தக் காற்றையே அடைத்துவிடு என்று சொல்வதைப் போலிருக்கிறது.

சுதந்திரத்தை அழித்துவிட்டு அதனுடைய ஸ்தானத்தில் கலகத்தை ஸ்தாபிக்க விரும்புகிறவர்களும், சமுதாயத்தை அழித்துவிட்டு அதனுடைய ஸ்தானத்தில் தனிப்பட்டவர்களையும் அவர்களுடைய உரிமைகளையும் மட்டுமே ஸ்தாபிக்க விழைகிறவர்களும், எவ்வளவு தவருன பாதையில் செல்கிருர்களென்பதை என் மூலமாக நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை. ஏனென்ருல், இந்தப் பொய்க் கனவுகளை நானும் நீங்களும் சேர்ந்து போற்றுகிற முன்னேற்றம், கடமைகள், மானிட சகோதரத்துவம், சர்வதேச ஐக்கியம், முதலியவற்றையெல்லாம் மறுக்கிற இந்தப் பொய்க் கனவுகளைத் தகர்த்தெறிவதே என் வாழ்நாளின் முக்கிய வேலையாக இருந்துவருகிறதென்பது உங்களெல்லோருக்கும் தெரியும். தனிச்சொத்துரிமையை அழித்துவிட்டு, பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தை நடைமுறையில் கொணரவேண்டுமென்று சாதிக்கிறவர்கள், மனிதனுக்குத் தனித்துவமில்லாதபடி செய்துவிடுகிருர்கள்; அவனுடைய சுதந்திரத்தை மறுத்து விடுகிருர்கள்; முன்னேற்ற மார்க்கத்தை அடைத்து விடுகிருர்கள். சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனல் இவர்கள். சமுதாயத்தையே ஸ்தம்பிதப் படுத்தி விடுகிருர்கள்.

பொதுவுடைமைச் சித்தாக்தந் தானென்ன? உற்பத்திச் சாதனங்களான நிலம், மூலதனம், யந்திர வகைகள், மற்ற உழைப்புக் கருவிகள் முதலியன அரசாங்கத்தினிடமே ஒருமுகப்படுத்தப்படவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் என்னென்ன வேலை செய்யவேண்டுமென்பதை அரசாங்கமானது பகிர்ந்து கொடுக்கும். அவரவர்களுடைய வேலைக்கான ஊதியத்தை அரசாங்கமே கொடுக்கும். இங்ஙனம் கொடுக்கப்படுகிற ஊதியமானது, எல்லோருக்கும் சம விகிதாசாரமாக இருக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்கிருர்கள். இன்னுஞ் சிலர், அவர்களுடைய தேவைகளுக்குத் தகுந்தாற்போல் அவரவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஊதியமும் இருக்குமென்று கூறுகிருர்கள். இப்படிப்பட்டதொரு நிலைமையேற்பட்டு, இதன் கீழ் மனிதர்கள்

வாழ்வார்களானல் அவர்களுடைய வாழ்க்கை, நாய் வாழ்க்கையாகத்தானிருக்குமே தவிர மனித வாழ்க்கை யாயிராது. உற்பத்தி செய்யும் யந்திரங்கள் மட்டுமே நிறைந்த இந்தமாதிரியான ஒரு சமுதாயத்தில், மனிதனுடைய சுதந்திரம், தன் மதிப்பு உணர்ச்சி, மனச்சாட்சி முதலியன யாவும் அடியோடு மறைந்து போய்விடும். இந்தச் சமுதாயத்தில், மனிதனுடைய பௌதிக வாழ்க்கைக்கு ஒருவித திருப்தி ஏற்படலாம். ஆனல் மனிதனுடைய அறவாழ்க்கை, அறிவு வாழ்க்கை முதலியன யாவும் நசித்துப்போகும். இந்த நாசத் தோடு.. போட்டி போட்டு முன்னுக்குவரவேண்டு மென்ற ஆசை, அவரவருடைய மனப்போக்கின்படி வேலையைத் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்கிற உரிமை, ஒன்று சேர்ந்து வாழும் உரிமை, அதிகமான பொரு ளுற்பத்தி செய்வதற்கான ஊக்கம், சொத்தை அனுப விப்பதனல் உண்டாகிற உற்சாகம் முதலிய முன்னேற் றத்திற்கான எல்லாத் தூண்டுதல்களும் இல்லாமற் போய்விடும். இந்தப் பொதுவுடைமைத் திட்டத்தின் கீழ், மானிட சமுதாயமென்னும் குடும்பமானது, ஆடு மாடுகள் நிறைந்த ஒரு மந்தை மாதிரி ஆகிவிடும். இந்த மந்தையை மேய்ச்சல் தரையுள்ள இடம் பார்த்து அழைத்துச் செல்லவேண்டியதுதான் தேவை. உங்களிலே யாராவது இந்த மாதிரியான திட்டத்தின் கீழ் வாழச் சம்மதிப்பீர்களா ?

இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எல்லோருக்கும் சம உரிமை ஏற்படுமென்று சொல்லுகிருர்கள். சம உரிமை எப்படி ஏற்படும்? உழைப்புச் சக்தியைச் சமமாகப் பங்கிட்டுக்கொள்வதிலா? அது முடியவே முடியாது. எப்படியென்ருல், வேலைகள் பலதிறத்தனவா யிருக் கின்றன. கால அளவைக் கொண்டும், குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்குள் எவ்வளவு செய்ய முடியுமென்ப தைக் கொண்டும் ஒரு வேலையின் மதிப்பைக் கணிக்க முடியாது. வேலையின் கடினம், வேலை செய்கிறபோது குறைச்சலான அசௌகரியங்கள் இருக்கின்றனவா, வேலை செய்யுங் காலத்தில் எவ்வளவு ஜீவசக்தி செலவழிகிறது முதலியவற்றைக்கொண்டுதான் ஒரு

வேலையின் மதிப்பு கணிக்கப்படவேண்டும். நிலக்கரிச் சுரங்கத்திலிருந்துகொண்டு செய்கிற ஒரு மணி நேர வேலைக்கும், பஞ்சு ஆலையிலிருந்துகொண்டு செய்கிற ஒரு மணி நேர வேலைக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசமிருக்கிறது. எனவே, இந்த மாதிரி ஒரு வேலையின் மதிப்பைக் கணிக்கமுடியாதென்பதை அறிந்த மேற்படி சித்தாந்திகள், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தொழிலிலும் மாறி மாறி வேலை செய்து, இறுதியில் எல்லாத் தொழில்களிலும் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இஃதென்ன பரிகாரம்! இந்த முறையை அனுஷ்டித்தால், நல்ல மாதிரியான பொருள்களை உற்பத்தி செய்யமுடியாது; உழைக்குஞ் சக்தி அதிகமாக உடையவர்களுக்கும் குறைவாக உடையவர்களுக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை அகற்ற முடியாது. ஒருவனுக்குச் சுலபமாயிருக்கிற வேலை மற்றொருவனுக்குக் கஷ்டமாகத்தானிருக்கும் இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ்கூட.

பொதுவுடைமைத் திட்டத்தின் கீழ், செய் பொருள்கள் சம விகிதாசாரமாக வினியோகிக்கப் படுமா? அதுவும் முடியாது. எல்லோருக்கும் சம விகிதாசாரப்படி பொருள்களை வினியோகிப்பதென்று சொன்னால், அவரவர்களுடைய தேவைகளைப் புறக்கணித்து விடுகிறவர்களாகிறோம். தவிர, நம்முடைய சக்திகளையும் திறமைகளையும் உபயோகித்து இயற்கையிலிருந்து என்னென்ன பெறுகிறோமோ அவைகளின் தாரதரங்களையும் அறியாதவர்களாகிறோம். இப்படிக்கில்லாமல், அவரவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்கிற விதமாகப் பொருள் வினியோகம் இருக்குமென்று சொன்னால், சம விகிதாசார வினியோகம் என்பதுபோய், சமத்துவமின்மையென்பது ஏற்பட்டுவிடுகிறது. எல்லாப் பொருளுற்பத்தியையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு விடுவதால், தனிப்பட்டவர்கள் பொருளுற்பத்தி செய்வதென்பதே இல்லாமற்போய்விடுகிறது. இதனால் தொழிலாளர்கள், தங்கள் உழைப்பின் அடையாள

மான சொத்தை. உரிமை பாராட்டி அனுபவிக்கமுடியாதவர்களாகிவிடுகிறார்கள்.

ஒவ்வொருவருடைய தேவையையும் நிர்ணயிப்பது யார்? அரசாங்கமா? தொழிலாளர்களே! எனது சகோதரர்களே! சொத்தின் எஜமானர்களென்று ஒரு சிலரை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளச் சம்மதிக்கிறீர்களா? அவர்கள், தாங்கள் பெற்ற ஒரு விசேஷக் கல்வியின் காரணமாக உங்களுடைய மனத்தை ஆட்டிவைக்கும் எஜமானர்களாயிருக்கிறார்கள். நீங்கள் இன்ன வேலையைத்தான் செய்யவேண்டும், உங்களுடைய வேலைத் திறமை யென்ன, உங்களுடைய தேவைகள் என்ன முதலியவைகளையெல்லாம் நிர்ணயிக்கிற அதிகாரம் அவர்களிடத்திலிருக்கிறபடியால், அவர்கள் உங்கள் தேகத்திற்கும் எஜமானர்களாயிருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் இசைந்துபோவது பழைய அடிமைத்தனத்திற்குச் செல்வதாகுமல்லவா? இந்த எஜமானர்கள், தங்கள் கைக்கு அதிகான அதிகாரம் வந்துவிட்டபிறகு, சர்வாதிகார பரம்பரை ஒன்றை, பழைய காலத்தில் பரம்பரையான ஜாதிகள் இருந்ததுபோல், ஸ்தாபித்துவிடமாட்டார்களா?

சகோதரர்களே! பொதுவுடைமையினால், தொழிலாளர்களுக்கிடையில் சமத்துவம் ஏற்படாது; பொருளுற்பத்தி அதிகப்படாது. அதிகமாகப் பொருளுற்பத்தி செய்யவேண்டியது தறபோது மிகவும் அவசியமாயிருக்கிறது வாழ்க்கையில் சாதாரண சௌகரியங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டால், மனிதன் உடனே திருப்தியடைந்துவிடுகிறான். இதுதான் மனிதசுபாவம். இதனால் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற உற்சாகம் அவனுக்கு ஏற்படுவதில்லை. இந்த உற்சாகம் இல்லையானால், அவனுடைய திறமைகள் வெளியாவதற்கு மார்க்கமில்லை. இதனால் பொருளுற்பத்தியில் எவ்வித அபிவிருத்தியையும் காணமுடியாது. புதிய புதிய விஷயங்களைக்கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் எவ்வித உற்சாகமும் இராது. மற்றும், ஒரு சிலரடங்கிய ஸ்தா

பனத்தின் மூலம், துரிதமான முன்னேற்றம் நடைபெறுது. ஜனங்களுடைய துன்பங்களை நீக்கவேண்டுமாகுல், அவர்களைப் பசிக்கொடுமையினின்று நீக்க வேண்டுமென்ற ஒரே பரிகார முறையைத்தான் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தம் கூறுகிறது. சமுதாய ஒழுங்கைச் சீர்குலைக்காமலே, உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்தாமலே, முன்னேற்றத்தைத் தடை செய்யாமலே, தனி மனிதனுடைய சுதந்திரத்தை நசுக்கிவிடாமலே, கொடுமையான ஒரு ஸ்தாபனத்தோடு அவனைப் பிணைத்துவிடாமலே, இந்தப் பரிகாரத்தைத் தேடிக் கொடுக்க முடியாதா? தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்களுடைய வாழ்க்கை உரிமையையும், வேலைசெய்யும் உரிமையையும் வாங்கிக்கொடுக்க முடியாதா?

உலக வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான அமிசங்கள் என்னென்ன உண்டோ அவைகளையெல்லாம் புறக கணித்துவிட்ட யாரோ ஒரு சிலருடைய ஆலோசனையின் பேரில், யதேச்சையாக ஏற்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனத்தின் விசேஷ உத்தரவுகளின் மூலம், தற்போதைய நிலைமையிலிருந்து உங்களுக்கு விமோசனம் ஏற்பட்டுவிடாது. மானிட சமுதாயத்தைச் சிருஷ்டிப்பதற்காக நாம் இங்கில்லை; அதனைத் தொடர்ந்து நடத்திச் செல்வதற்காகவே இருக்கிரும். எந்தெந்த அமிசங்கள் சேர்ந்து மானிட சமுதாயமாகியிருக்கின்றதோ அந்த அமிசங்களை நாம் மாற்றியமைக்கலாம்; அவற்றை ஒழுங்காக்கிவிடலாம்; ஆனுல் அவைகளை நசுக்கிவிடக் கூடாது. அப்படிச் செய்வோமானுல், மானிட சமுதாயம் கட்டாயம் எதிர்த்து நிற்கும். இந்த மாதிரியான பகற் கனவுகளில் நாம் காலத்தைக் கழிப்பது வீண்.

மற்றும், தொழிலாளர்களுடைய கூலி விகிதத்தை மட்டும் உயர்த்திவிட்டு, மூலதனத்தை அதிகப்படுத்தாவிட்டால். தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வித நன்மையும் உண்டாகாது. கூலி விகிதத்தை அதிகப்படுத்தி விடுவதென்று சொன்னுல், சாமான்களின் விலையை அதிகப்படுத்தவேண்டும். சாமான் விலையை அதிகப்படுத்

தினால், வாங்குவோர் எண்ணிக்கை சுருங்கும். இதனால், தொழிலாளர்களுக்கு ஒழுங்கான படி வேலை கிடைப்பது துர்லபமாகிவிடும். உங்களுடைய தற்போதைய நிலைமையிலிருந்து விமோசனம் காண வேண்டுமானால் மூலதனமும் உழைப்பும் அதாவது முதலாளித்துவமும் தொழிலாளித்துவமும் ஒருவர் கைக்கே வரவேண்டும். பொருளுற்பத்தி செய்வோர், பொருள்களை வாங்குவோர் என்பவர்களைத் தவிர வேறு வகையான பிரிவினைரைச் சமுதாயம் அங்கீகரிக்கக்கூடாது. பொருளை உற்பத்தி செய்கிறவர்களே பொருளை வாங்குகிறவர்களாயிருக்கவேண்டும். தொழிலாளர்களின் உழைப்பிலிருந்து உண்டாகிற பொருள்கள், முதலாளியிடமிருந்து சில்லறை வியாபாரி வரையில் பல கைகளுக்கு மாறி மாறி வருவதால், அந்தப் பொருளானது ஒன்றுக்கு அரை பங்கு விகிதம் விலை அதிகமாகி விடுகிறது. இதற்குப் பதிலாக, மேற்படி பொருள்களின் மதிப்பு, விலை நிர்ணயம் முதலியன யாவும் தொழிலாளர் வசத்திலேயே இருக்கும் பட்சத்தில், நீங்கள் வறுமை நிலைமையிலிருப்பதற்கு நிரந்தரமான காரணங்கள் என்னென்ன உண்டோ அவை யாவும் இல்லாதொழியும். தற்போதைய பொருளுற்பத்தி முறையில் முதலாளித்துவமானது நேரடியாகப் பங்கு கொள்வதில்லை, அப்படிப்பட்ட முதலாளித்துவத்தின் கைப்பிடியினின்று விடுவித்துக்கொள்வதில்தான் உங்களுடைய எதிர்கால விமோசனம் இருக்கிறது.

எதிர்காலத்தில் உங்களுடைய லௌகிக வாழ்க்கையும் அறவாழ்க்கையும் பிரகாசமயமானதாயிருக்க வேண்டுமென்று நான் கூறுகிறேன். உங்களைச் சுற்றிப் பாருங்கள். மூலதனமும் உழைப்பும் ஒருவர் வசத்திலேயே எங்கெங்கு இருக்கின்றனவோ, உழைப்பின் பலனாக உண்டாகிற லாபமானது உழைக்கிற எல்லோருக்கும் எங்கெங்கு சரிபங்காக வினியோகிக்கப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் தொழிலாளர்களின் வறுமை குறைவுபட்டிருப்பதையும் அவர்களுடைய அறவாழ்க்கை உயர்ந்திருப்பதையும் காணலாம். ஸ்விட்ஜர்லாந்தின் பல பாகங்களில், நிலம், மூலதனம்,

உழைப்பு ஆகிய யாவும் ஒருவர் வசத்திலேயே இருக்கின்றன. இந்தப் பாகங்களிலும், இன்னும் நார்வே, பிளாண்டர்ஸ், கிழக்கு ப்ரிஷ்யா, ஹோல்ட்ஸ்டீன், பெல்ஜியம், கெர்ன்ஸே தீவு முதலிய பிரதேசங்களிலும்.[2] மற்ற இடங்களைக் காட்டிலும் அதிகமான சுபிட்சம் இருப்பதைக் காணலாம். ஏனென்றால், இந்த இடங்களில் நிலமும், நிலத்தின் முதலாளியும் ஒருவராகவே இருக்கின்றனர். இந்தப் பிரதேசங்களில் வசிக்கும் விவசாயிகள் ஒழுக்கமுடையவர்களாகவும், நாணயஸ்தர்களாகவும், சுதந்திரமுள்ளவர்களாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

இங்ஙனமே தொழிலாளர்கள், தங்களுடைய முயற்சிகளில் கிடைக்கும் லாபத்தை எங்கெங்குச் சரிசமானமாகப் பங்கிட்டுக் கொள்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமை திருப்திகரமாயிருப்பதைக் காண்கிறோம். உதாரணமாக, இங்கிலாந்திலுள்ள சில சுரங்கத் தொழிலாளர்களிடையிலும், சமுத்திரங்களில் சென்று திமிங்கிலத்தைப் பிடித்து அதில் வியாபாரம்செய்யும் சில அமெரிக்கர்களிடமும் இந்த வழக்கம் இருந்துவருகிறது. தொழிலாளர்களின் உழைப்பைக்கொண்டு என்னென்ன பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றனவோ அந்தப் பொருள்களிலிருந்து கிடைக்கிற லாபத்தை அந்தத் தொழிலாளர்களே அவர்களுடைய உழைப்புக்குத் தகுந்த விதம் பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த முறையை அனுஷ்டிப்பதில்தான் தொழிலாளர்களின் எதிர்காலம் இருக்கிறது. இதில்தான், உங்களுடைய விமோசனத்தின் ரகசியம் இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் நீங்கள் பரிபூரண அடிமைகளாயிருந்தீர்கள்; பின்னர் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு அடிமைகளானீர்கள்; பிறகு கூலி சம்பாதிக்கும் தொழிலாளர்களானீர்கள். வெகு சீக்கிரத்தில் மனம் வைத்தால், நீங்கள் பொருளுற்பத்தி செய்கிறவர்களாகவும் ஆகிவிடலாம்.

---

1 **Norway, Flanders, Frisia, Holstein, Belgium, Guernsey Island.** இவை யாவும் ஐரோப்பாவிலுள்ளவை.

சில கொள்கைகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் உங்களை ஒரு சங்கமாக அமைத்துக் கொள்ளலாம். இந்தச் சங்கத்திலே வந்து சேருகிறவர்கள் சுயேச்சையாக வந்து சேர வேண்டுமே தவிர, பிறருடைய கட்டாயத்திற்காக வந்து சேரக்கூடாது. பரஸ்பரம் ஒருவரையொருவர் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறவர்களும், ஒருவர்க்கொருவர் அன்பு செலுத்துகிறவர்களும் இந்தச் சங்கத்தில் அங்கத்தினராகச் சேர வேண்டும். உங்களை மனிதர்களாகக் கருதாமல், பொருளுற்பத்தி செய்கிற யந்திரங்களென்று கருதி, அதே பிரகாரம் நடத்துகிற அதிகாரிகளுடைய கட்டாயத்தின்பேரில் நீங்கள் சங்கமாகச் சேரக்கூடாது. உங்களுடைய சங்கம், உங்களுடைய பிரதிநிதிகளாலேயே நிருவகிக்கப்படவேண்டும். உங்களுக்கு விருப்பமில்லையானல் சங்கத்திலிருந்து விலகிக்கொள்ள உங்களுக்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். உங்களுடைய தேவைகளையும், உங்களுடைய மனப்போக்குகளையும் உணராத ஒரு சுயேச்சாதிகார அரசாங்கத்திற்கோ, தங்களைத் தாங்களே எஜமானர்களாக ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒரு கூட்டத்திற்கோ நீங்கள் கட்டுப்பட்டிருக்கக்கூடாது. குறிப்பிட்ட ஒரு தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிற எல்லோரும் தனியாக ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக்கொள்ளலாம். இங்ஙனமே ஒவ்வொரு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களும் செய்யலாம். ஒரே தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் ஒரே இடத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதானது, பழைய சுயேச்சாதிகார முறையை மீண்டும் ஸ்தாபிப்பதாகவே இருக்கும். இதனல் பொருளுற்பத்தி செய்கிறவர்கள், தங்களிஷ்டப்படி விலையைக் குறைக்கவும் கூட்டவும் செல்வார்கள்; சிறு தொகையினராகவுள்ளவர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்படுவார்கள். ஒரு தொழிலிலே அதிருப்திகொண்ட ஒரு தொழிலாளி, வேறு ஒரு தொழிலில் ஈடுபடமுடியாமற்போகும். தொழில் போட்டி இல்லாத காரணத்தினல், புதிய புதிய விஷயங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்ற உற்சாகம் யாருக்கும் இல்லாமற்போகும்.

தொழிலாளர் சங்கங்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்ற முயற்சி சென்ற இருபது வருஷ காலமாக ஆரம்பித்து, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, பெல்ஜியம் முதலிய இடங்களில் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றது. ஆரம்பத்தில் இவை மிகுந்த பயத்தோடும், அநேக எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியிலும் இருந்தபோதிலும், பின்னர் பலருடைய உழைப்பு, உற்சாகம், தன்னலத் தியாகம் முதலியவை காரணமாக அபிவிருத்தியடைந்தன. இத்தலியிலுள்ள நீங்கள் இந்தமாதிரியான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வெற்றி காணவேண்டும். சங்கங்களை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக நீங்கள் ஒரு மாற்றத்தையடைவீர்களானால், அந்த மாற்றமானது, கூலிக்காக அடிமைப் பட்டுக்கிடக்கிற உங்களுக்கு விமோசனத்தையளிக்கும்; பொருளுற்பத்திக்கு ஒரு புதிய உயிர் ஏற்படும்; அதனால் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எல்லோரும நன்மையடைவர், அதனால் தேசத்தின் பொருளாதாரமும் செழுமை பெறும்.

தற்போதைய பொருளாதார அமைப்பில், முதலாளியினுடைய நோக்கமெல்லாம் என்னவாயிருக்கிறதென்றால், தன்னால் முடிந்தவரையில் அதிகமான பணத்தைச் சேமித்துக்கொண்டு பின்னர் வேலையினின்று ஒதுங்கிவிடவேண்டுமென்பதுதான். ஆனால் முதலாளித்துவமும் உழைப்பும் ஒன்றுசேருமானால் அப்பொழுது, பொருளுற்பத்தியானது தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும், தற்போதைய நிலைமையில் ஒரு தொழிற்சாலையின் சொந்தக்காரனாயிருக்கப்பட்டவன், தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு விசேஷத் திறமையினால் பணத்தைக் குவிக்கவில்லை. அவனிடத்தில் மூலதனம் இருக்கிறது. அதன் மூலமாகப் பணத்தைச் சம்பாதிக்கிறான். அவ்வளவுதான். ஆனால் அந்த முதலாளி அநேகமாக முன்னேச்சரிக்கையில்லாதவனாகவும், துடுக்குள்ளவனாகவும், திறமையற்றவனாகவுமிருக்கிறான். தொழிலாளர்கள் சேர்ந்து நடத்துகிற ஒரு ஸ்தாபனத்தில் அந்தத் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளேயிருந்து மேற்பார்வை செய்தால்

மேலே சொல்லப்பட்ட குறைகள் யாவும் காணப்பட மாட்டா. இன்றைய நிலைமையில், தேவையுள்ள பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்குப் பதில் தேவையில்லாத பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்குத்தான் தொழிலாளர்களின் உழைப்பு அடிக்கடி பிரயோஜனப்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கூலி விகிதத்திலே பலவித ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருப்பதால், ஒரு தொழிலில் அதிகமான தொழிலாளர்களும் மற்றொரு தொழிலில் குறைவான தொழிலாளர்களும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். தொழிலாளர்களுடைய கூலி விகிதத்தை, இவ்வளவு தான் என்று நிர்ணயித்து விடுகிறார்களாதலினால், அவர்கள், தாங்கள் செய்கிற வேலையில் அதிகமான உற்சாகத்தைப் புகுத்தி, தங்களுடைய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்திக் காட்ட முடியாதவர்களாகி விடுகிறார்கள். சங்கத்தின் மூலமாக இந்தமாதிரியான குறைகளையெல்லாம் அகற்றிவிடலாம்.

தொழில்களை வைத்து நடத்தக்கூடிய தொழிலாளர் சங்கங்கள் கீழ்க்கண்ட முறைகளைக் கையாள வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்:— (1) தொழிலாளர் சங்கத்திலே அங்கத்தினராகச் சேருகிறவர்கள், தங்களுக்கு இஷ்டமில்லையானால், சங்கத்திலிருந்து விலகிக்கொள்ள உரிமை இருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி விலகிக்கொள்ளும்போது, சங்கத்திற்கு எவ்வித தீங்கும் செய்யாமல் விலகிக் கொள்ளவேண்டும். (2) சங்கத்தின் நிருவாக சபைக்கு அங்கத்தினர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் உரிமை எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் இருக்கவேண்டும். அப்படி நிருவாக சபைக்குத் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிற அங்கத்தினர்கள், குறித்த ஒரு காலத்திற்குத்தான் உத்தியோகம் வகிக்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டும். அந்த உத்தியோக காலத்திற்குள் மற்றப் பொது அங்கத்தினர்கள் அவர்கள்மீது அதிருப்தி கொண்டார்களானால் அவர்களை விலக்கிவிடலாம். (3) தொழில் ஸ்தாபனத்திற்குக் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகை மூலதனமாகச் செலுத்தவேண்டுமென்ற நிபந்தனையில்லாமல்

யாரையும் சங்கத்தில் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் ஸ்தாபனத்திலிருந்து கிடைக்கிற லாபத்தில், எந்த அங்கத்தினர், மூலதனமாக ஒன்றையும் செலுத்தவில்லையோ அந்த அங்கத்தினருக்குக் கிடைக்கிற பங்கில் ஒரு பகுதியை, சங்கத்தின் பொது நிதிக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கவேண்டும். (4) ஆரம்பத்தில் சேர்க்கப்பட்ட மூலதனமானது பிரிக்கக்கூடாததாகவும் நிரந்தரமானதாகவும் இருக்கவேண்டும். (5) ஜீவனத்திற்குப் போதுமானபடி அவரவருக்கு ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டும். (6) தொழிலாளிகள் செய்கிற வேலையின் அளவுக்கும் தகுதிக்கும் தகுந்தாற்போல் அவரவருக்கு வேண்டிய கருவிகளைக் கொடுத்து உதவவேண்டும்.

இந்தமாதிரியான அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் கொண்டு நீங்கள் உங்களுடைய தொழிற் சங்கங்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இது விஷயமாக நீங்கள் தற்போது தியாகஞ் செய்தாலும், பிற்காலத்தில் தொழிலாளர் சமுதாயத்திற்கே உங்கள் மூலமாக அதிக நன்மைகள் உண்டாகும். ஆனால் நீங்கள் கேட்கலாம், இந்த மாதிரியான தொழிற் சங்கங்களை ஸ்தாபிக்க மூலதனம் வேண்டுமென்று சொன்னீர்களே அந்த மூலதனத்தை நாங்கள் எங்கிருந்து கண்டுபிடிப்பதென்று. இஃதொரு முக்கியமான கேள்வி. இதைப் பற்றி மிகவும் விஸ்தரித்துக் கூற வேண்டும். ஆனால் இங்கு அப்படிக் கூற முடியாதவனாயிருக்கிறேன். ஆயினும் இது விஷயத்தில் உங்களுடைய கடமைகள் என்ன, மற்றவர்களுடைய கடமைகள் என்னவென்பதைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

உங்களுடைய தொழிற் சங்கங்களுக்குத் தேவையான மூலதனம் உங்களிடத்திலிருந்துதான் வரவேண்டும், நீங்கள் தியாகஞ் செய்து ஏதோ அவ்வப்பொழுது சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்துக்கொண்டு வருகிறீர்களே அதிலிருந்துதான் இந்த மூலதனத்திற்கு ஒரு தொகை கொடுக்கவேண்டும். உங்களிற்

பெரும்பாலோருடைய நிலைமை எனக்குத் தெரியும். ஆனால், உங்களிலே ஒரு சிலர் அதிருஷ்டசாலிகளாயிருந்து ஒழுங்கான சம்பாத்தியத்தைப் பெற்று வருகிறார்களல்லவா, அவர்களில் பதினெட்டு பேர் அல்லது இருபது பேர் ஒன்றுசேர்ந்து தங்களுடைய சம்பாத்தியத்திலிருந்து ஒரு தொகையைக் கொடுத்து, அதனையே மூலதனமாக வைத்துக்கொண்டு தொழிலை ஆரம்பிக்கவேண்டும். இதற்காக உங்களிற் சிலர், தங்களுடைய செலவினங்களைச் சுருக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஆனால் இதனால் கடமையைச் செய்வதாகிற ஒரு திருப்தியும், நமக்கு விமோசனம் உண்டாகுமென்ற ஒரு நம்பிக்கையும் உங்களுக்கு ஏற்படும்.

இங்கிலாந்தில் இப்பொழுது அநேக தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இவை யாவும், தொழிலாளர்கள் தினந்தோறும் தங்களுடைய சம்பாத்தியத்திலிருந்து ஓர் அணா செலுத்தி, அந்தத் தொகையைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டவையாகும். இதேமாதிரி பிரான்ஸ் முதலிய இடங்களிலும் பல தொழிற் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நன்றாக நடைபெற்று வருகின்றன. நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பெறுகிற எந்த ஒரு ஸ்தாபனமும் இறுதியில் வெற்றியடைவது நிச்சயம். எனவே உங்களிலே ஒவ்வொருவரும், உங்களால் முடிந்த வகையில், நீங்கள் ஆரம்பிக்கும் தொழிற் சங்க மூலதனத்திற்குப் பணமாகவோ, சாமான்களாகவோ, கருவிகளாகவோ கொடுக்கலாம். இதுவும் உங்களால் முடியாவிட்டால், உங்களுடைய உறவினர்களிடமிருந்தோ அல்லது நெருங்கிய நண்பர்களிடமிருந்தோ ஒரு சிறு தொகையைக் கடனாக வாங்கி மேற்படி மூலதனத்தில் போடலாம். ஆனால் அப்படிக் கடனைக் கொடுக்கிறவர்கள், வட்டியை எதிர்பார்க்கக்கூடாது. தொழில் முயற்சியில் ஏதேனும் லாபம் கிடைத்தால் அதில் ஒரு பகுதியை மட்டுமே எதிர்பார்க்கலாம். மலிவான மூலப் பொருள்கள் தேவையாயிருக்கிற ஒரு தொழிலை நீங்கள் ஆரம்பிப்பீர்களாயின் உங்

களுக்கு அதிகமான மூலதனம் தேவைப்படாது. எப்படியாவது ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்துவிடவேண்டு மென்ற உறுதிமட்டும் உங்களுக்கு இருக்குமாயின், அந்தத் தொழில் கட்டாயம் ஆரம்பிக்கப்பட்டேவிடும்.

ஆனால் இப்படி ஆரம்பிக்கப்படுகிற தொழிலுக்கு, உங்களுடைய உழைப்பைக்கொண்டு சேர்க்கப்படுகிற ஒரு தொகையோ, அல்லது உங்களுடைய திறமை யான உழைப்பின்மூலம் உங்களுக்கு ஒரு நாணயம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே அந்த நாணயத்தைக்கொண்டு நீங்கள் பெறுகிற ஒரு தொகையோ மூலதனமாக இருப்பது மிகவும் நல்லது. எந்த நாடுகள் தங்களு டைய ரத்தத்தைப் பொழிந்து அதன்மூலமாகவே தங்கள் சுதந்திரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனவோ அந்த நாடுகள்தான், தங்கள் சுதந்திரத்தைப் பத்திர மாகக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும். அதைப் போலவே, உங்களுடைய அதிக நேர உழைப்பினாலும், உங்களுடைய செலவைச் சுருக்கிக் கொள்வதனாலும், உங்களால் எவ்வளவு மூலதனத்தை ஒரு தொழிற் ஸ்தாபனத்தில் போடமுடியுமோ அவ்வளவு போட்டு ஆரம்பிக்கப்படுகிற ஒரு தொழில் முயற்சிதான் வெற்றிபெறும்; ஒழுங்கான லாபத்தைக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும். 1848-ம் வருஷம் பாரிஸ் மா நகரத் தில், அரசாங்க உதவி பெற்றுத் தொழிலாளர் சங்கங்கள் பல ஆரம்பிக்கப்பட்டன.[1] ஆனால் இவை, தொழிலாளர்களுடைய தியாகத்தின் பரிணமமாக ஏற்பட்ட சங்கங்களைப்போல் செழுமையுறவில்லை.

சகோதரர்களே! உங்களை முகஸ்துதி பாடி மகிழ் விக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கில்லை.

---

1 1848-ஆம் வருஷம் நடைபெற்ற புரட்சிக்குப்பிறகு பிரான்சில் மூன்றுவது நெப்போலியன் என்னும் மன்னன், தொழிலாளர் சங்கங்களேற்படுத்திக் கொடுத்து அவர் களுடைய ஆதரவு மூலம். தன் ஆதிக்கத்தை ஊர்ஜிதம் செய்துகொள்ளப்பார்த்தான்.

அப்படியே உங்களுடைய பலவீனங்களைக் குறைத்துப் பேசவேண்டுமென்ற நோக்கமும் எனக்கில்லை. ஏனென்றால் நான் உங்களை உண்மையாக நேசிக்கிறேன். அதனால்தான் உங்களைத் தன்னலத் தியாகஞ் செய்யுமாறு கூறுகிறேன். நீங்கள் உங்கள் கடமைகளைச் செய்துகொண்டு போனாலும், மற்றவர்கள் உங்கள் விஷயத்தில் செய்யவேண்டிய கடமைகளும் இருக்கின்றன. சிறப்பாகப் பணமுள்ளவர்கள் இதனை நன்குணரவேண்டும். ஏழை மக்களுக்கு விமோசனம் ஏற்பட வேண்டுமென்பது கடவுளின் திரு நோக்கம். பணக்காரர்கள் அந்த விமோசனத்திற்குச் சாதகமாயிருந்தாலும் பாதகமாயிருந்தாலும் அது நிறைவேறியே தீரும். குடியரசு எண்ணமுடைய பணக்காரர்களிற் சிலர் இதனை நன்கு உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

நீங்கள் உறுதியுடையவர்களாகவும், நாணயமுள்ள புத்திசாலிகளாகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் இவர்களுடைய உதவி உங்களுக்குக் கட்டாயம் கிடைக்கும். உங்களிற் பெரும்பாலோருக்கு, தொழிலுற்பத்திச் சங்கங்களைத் தொடங்கவேண்டுமென்று உறுதி ஏற்பட்டுவிட்டதென்று அவர்களுக்குத் தெரிந்துவிடுமானல், அவர்கள் உங்களுக்குக் கடன் கொடுப்பார்கள்; அல்லது உங்களுடைய ஒழுங்கான உழைப்பையே ஜாமீனக வைத்துக்கொண்டு உங்களுக்குக் கடன் உதவக்கூடிய பாங்கிகளைத் திறப்பார்கள்; அல்லது அவர்களே தொழில் ஸ்தாபனங்களை ஆரம்பித்து, அந்த ஸ்தாபனத்திலிருந்து, கிடைக்கும் லாபத்தில் உங்களுக்கு ஒரு பங்கு கிடைக்குமாறு செய்வார்கள். பெல்ஜியம் நாட்டிலே இந்தமாதிரியான ஸ்தாபனங்களும் "பாங்க்ஸ் ஆப் ஆண்டிஸிபேஷன்" என்றும், "பீபிள்ஸ் பாங்கிகள்"[1] என்றும் அநேக பாங்கிகளும் தொடங்கி நடைபெற்று வருகின்றன. ஒரு மனிதனுடைய நாணயத்தை ஜாமீனக வைத்துக்கொண்டும், அதேமாதிரி மற்றொரு நாண

1 Banks ot Anticipation. l eoples' Banks.

யஸ்தனுடைய ஜாமீன் பேரிலும் கடன்கொடுக்கிற பாங்கிகள் பல ஸ்காத்லாந்தில் இருக்கிறன. இன்னும் மேற்படி நாட்டில் முதலாளிகளால் தொடங்கப்பெற்ற அநேக தொழிற் ஸ்தாபனங்களில், தொழிலாளர்களுக்கு லாபத்தில் ஒரு பங்கு பிரித்துக்கொடுத்து அது காரணமாக அந்த ஸ்தாபனங்கள் வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகின்றன.

12. முடிவுரை

ஜனங்களுக்குக் கல்வி ஞானத்தையளிக்கவேண்டும், அவர்களை முன்னேற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஸ்தாபிக்கப் படுகிற ஓர் அரசாங்கந்தான் நியாயமான அரசாங்கம் என்று கருதப்படும். அப்படிப்பட்டதோர் அரசாங்கம் தன்னுடைய பிரஜைகளுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டுமானால், அஃது உண்மையான ஒரு தேசீய அரசாங்கமாக இருக்க வேண்டும்; அதாவது சுதந்திரமாகவும் ஒற்றுமையாகவும் உள்ள ஒரு ஜாதியினருடைய அரசாங்கமாக இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்டதோர் அரசாங்கந் தான் ஜனங்களுக்குப் பலவிதமான உதவிகளைச் செய்யமுடியும்; யாருக்கும் எவ்வித பாதகமும் உண்டாகாமல் சமுதாயப் பிரச்னைகள் பலவற்றையும் தீர்த்துவைக்க முடியும். இந்தப் பிரச்னைகளைத் தீர்த்து வைக்கிறபோது, ஏற்கனவே தனது பிரஜைகளால் சேகரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற செல்வத்திற்கு எவ்வித இடையூறும் விளைவிக்காது; வர்க்கப்போராட்டத்தை உண்டுபண்ணாது. அப்படி வர்க்கப் போராட்டத்தை உண்டுபண்ணுவது அநீதம்; ஒழுக்கவீனம்; தேசத்திற்குத்தீமை. இப்பொழுது பிரான்ஸ் தேசத்தின் முன்னேற்றத்தைத் தடை செய்வது இந்த வர்க்கப் போராட்டந்தான்.

கீழ்க்கண்டவிதமாக ஓர் அரசாங்கம் தனது பிரஜைகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்யலாம்:—(1) பொது நலத்திற்காக ஏற்பட்டுள்ள சங்கங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா வென்று, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களைக்கொண்டு கண்காணித்து வரலாம். அந்தச் சங்கங்களின் கொள்கைகளைப்பற்றி ஜனப்பிரதிநிதி சபைகளில் வாதம் நடத்துவிக்கலாம். இப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் சட்ட பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும்.

(2) போக்குவரவு சாதனங்களை அதிகப்படுத்தவேண்டும். பொருள்களின் சாதனங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும், பொருள்களின் போக்குவரத்துக்குத் தடைகள் இருக்கும் பட்சத்தில் அவற்றை அகற்றவேண்டும். (3) விவசாய சங்கங்களினால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களை, அவ்வப்பொழுதைய உத்தேச விலைப் பிரகாரம் வாங்கிச் சேகரித்துக் கொள்வதற்கான தானியக் களஞ்சியங்கள் ஆங்காங்கு ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும். இந்தத் தானியக் களஞ்சியங்களை ஏற்படுத்திவிடுவதனால், சங்கங்களின் மூலம் உற்பத்தியாகிற பொருள்களை, அவசியத்தை முன்னிட்டு, கண்ட விலைக்கும் விற்றுவிடவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் மேற்படி சங்கங்களுக்கு ஏற்படாது. (4) தனிப்பட்ட நபர்களால் தொடங்கப்படுகிற தொழில் முயற்சிகளுக்கு என்னென்ன பொதுநல வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றனவோ அதே வசதிகள் மேலே சொல்லப்பட்ட சங்கங்களுக்கும் அளிக்கப்படவேண்டும். (5) சட்ட விவகாரங்கள் இப்பொழுதுள்ளதைப்போல் சிக்கலாகவும் அழிவைத் தரக்கூடியதாகவும் இல்லாமல் எளிதாக்கப்படவேண்டும். (6) நிலச் சொத்துக்களை விற்கவும் மாற்றவும் சட்ட ரீதியான சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். (7) வரி விதிக்கும் முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டும், ஒரே விதமான வருமான வரி விதிக்கப்படவேண்டும். ஜீவனத்திற்குப் போதுமான அளவிவையே வருமானமாக உடையவர்களிடம் வரி வாங்கக்கூடாது.

இன்னும் பல நன்மையான காரியங்களையும் ஓர் அரசாங்கம் செய்யலாம். மத ஸ்தாபனங்கள் பலவற்றின் சொத்துக்களை அரசாங்கமானது தனக்குச் சுவாதீனப் படுத்திக்கொண்டு விட்டால், அதன்மூலமாக அரசாங்கத்தினிடம் அதிகமான ரொக்கப்பணம் வந்து சேரும். இதனோடு, மேற்படி மத ஸ்தாபனங்களின் தரிசு நில புலங்களைச் சாகுபடிக்கு லாயக்காகும்படி செய்து, அவைகளுக்கு ஒரு மதிப்புப் போட்டுப் பார்த்தால், அந்த மதிப்புத் தொகை அதிகமாகும். அந்தத் தொகையையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்

கொள்ளவேண்டும். தவிர, ரெயில்வே முதலிய பொது ஜன சௌகரிய ஸ்தாபனங்களை அரசாங்கமே நிருவாகம் செய்து அவை மூலமாகக் கிடைக்கிற லாபத்தையும், அரசாங்கமே அடையவேண்டும். ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த நிலச் சொத்துக்கள், அரசாங்கத்தைச் சேர வேண்டும். பிதிரார்ஜிதமல்லாத மற்றச் சுற்றத்தார் களிடமிருந்து கிடைக்கும் அனுமத்தான வரவுப் பொருள்கள் யாவும் நான்காவது தலைமுறைக்குப் பிறகு அரசாங்கத்தை அடையவேண்டும். இந்த மாதிரி பலவகையாகக் கிடைக்கும் செல்வத்தைக்கொண்டு அரசாங்கமானது, தேசீய சேம நிதியொன்றை ஏற்படுத்தவேண்டும். தேச மக்களின் கல்வி அபிவிருத் திக்காகவும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்காகவும் இந்தச் சேமநிதி உபயோகப்படவேண்டும். இந்த நிதியிலிருந்து ஒரு பாகத்தை எடுத்து, பொருளுற பத்தி செய்யும் தொழிலாளர் சங்கங்களுக்குச் சொற்ப வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து உதவலாம். இப்படிக் கொடுக்கப்படுகிற கடன் தொகையைக் கொண்டு அந்தச் சங்கங்கள், நிகழ்காலத் தலைமுறையினருக்கு மட்டுமல்ல, வருங்கால சந்ததியினருக்கும் அநேக நன்மைகளைச் செய்யக்கூடும். இங்ஙனம் கடன் கொடுக்கும் வேலையை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தக் கூடாது. ஆங்காங்கு ஸ்தல பாங்கிகள் ஏற்படுத்தி அவை மூலமாக இந்தக் கடனை வினியோகிக்குமாறு செய்யவேண்டும். இந்த பாங்கிகளோ, ஜில்லா சபை களினால் நிருவாகம் செய்யப்படவேண்டும். இந்த மாதிரியான முறைகளை அனுசரிப்பதனால், இப் பொழுது சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு பிரி வாரிடத்திலும் எவ்வளவு செல்வம் இருக்கிறதோ அந்தச் செல்வமானது குறைந்து போகாது; தேசத்தின் வருமானத்தை ஒரு பிரிவார் மட்டும் அனுபவிப்பதற்கு ஏதுவிராது. எல்லாப் பிரஜை களுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டு அந்த வரிப் பண மானது எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் உபயோ கிக்கப்பெறும். தேசத்திலே பொருளுற்பத்தி அதிகமாகும். எல்லோருக்கும் தொடர்ந்து வேலை கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும்.

தொழிலாளர்களே! இந்தச் சீர்திருத்த முறைகளை அனுசரிப்பதிலேதான் உங்களுடைய எதிர்காலம் இருக்கிறது. இந்த எதிர்காலத்தைத் துரிதப்படுத்திக் கொண்டுவருவது உங்கள் பொறுப்பு. தேசத்தை உங்களுடையதாக்கிக் கொள்ளுங்கள். பொதுஜன அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்துங்கள். ஜனசபை ஒன்றை அமைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்தச் சபையின் மூலமாக நீங்கள் வெளியிடுகிற அபிப்பிராயத்துக்கு மதிப்புண்டு. ஏனென்றால் அஃது ஒரு சிலருடைய அபிப்பிராயமல்ல; பொதுஜன அபிப்பிராயம். சத்தியமும் நியாயமும் உங்கள் பக்கம் இருக்கின்றன. ஆதலின், தேசம் உங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் செவி கொடுத்துக் கேட்கும்.

ஆனால் சகோதரர்களே! ஒரு விஷயத்தில் நீங்கள் எச்சரிக்கையுடனிருக்கவேண்டும். ஐரோப்பாவில் சென்ற முப்பது வருஷ காலமாக என்னென்ன சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றன என்பதை நான் தொடர்ந்து கவனித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். புனிதமானதும் பயன்தரத்தக்கதுமான அநேக இயக்கங்கள், நல்ல தருணத்தில், அதாவது வெற்றியடைகிற தருணத்தில் தவறிவிட்டிருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஏன் இப்படித் தவறிவிட்டன தெரியுமா? இந்த இயக்கங்களைச் சேர்ந்த மனிதர்களின் ஒழுக்கவீனத்தினால்தான். இதனாலேயே நீங்கள் எச்சரிக்கையுடனிருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறேன். நீங்கள் உங்களை உயர்த்திக் கொள்ளாவிட்டால் உங்களுக்கு வெற்றி கிட்டாது. உங்களுடைய உரிமைகளை நீங்கள் பெறவேண்டுமானால் அதற்காக நீங்கள் தன்னலத் தியாகஞ் செய்ய வேண்டும்; உழைக்கவேண்டும்; எல்லோரிடத்திலும் அன்பு காட்டவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உங்களுக்கு அந்த உரிமைகளைப் பெறும் தகுதி ஏற்படுகிறது. இந்தத் தகுதிக்குப் பின்னரே, அந்த உரிமையை உங்களால் அனுஷ்டானத்திற்குக்கொண்டு வரமுடியும். கடமைகளைச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக உரிமைகள் தேவை என்ற நோக்கம் உங்களுக்கு

இருக்குமானால், நீங்கள் அந்த உரிமைகளை அவசியம் அடைவீர்கள்.

இதை விடுத்து, மமதையின் பெயராலும், சுக சௌக்கியத்தை உத்தேசித்தும் மேற்படி உரிமைகளைக் கோருவீர்களாயின், தற்காலிகமான சில வெற்றிகள் உங்களுக்கு ஏற்படலாம். ஆனால் இந்த வெற்றி களுக்குப் பிறகு பெரிய ஏமாற்றங்கள் உங்களுக்கு உண்டாகும். சுகசௌக்கியத்தின் பெயரால், உலக சந்தோஷத்தின் பெயரால் உங்களிடத்தில் வந்து பேசுகிறவர்கள் கடைசியில் உங்களைக் கைவிட்டு விடுவார்கள். அவர்கள், தங்களுடைய சுக சௌக்கி யத்தை நாடுகிறவர்கள். அவற்றை யடைவதற்காக உங்களோடு வந்து சேர்ந்துகொள்கிறார்கள். ஏனென் றால், தன்னந் தனியராக இருந்து அவர்கள் தங்க ளுடைய சுகசௌக்கியத்தை நாடுவார்களாயின் அவர் களுக்கு அநேக முட்டுக்கட்டைகள் ஏற்படுகின்றன. உங்களோடு சேர்ந்துகொள்ளும் பட்சத்தில், அவர் களுக்கு மேற்படி முட்டுக்கட்டைகளும் அகன்று விடுகின்றன; அவர்களுக்குப் பலமும் உண்டாகிறது. உங்களுடைய துணைகொண்டு, அவர்கள், தங்களுடைய சுகசௌக்கியத்தை யடைந்து விட்டபிறகு உங்களை ஒதுக்கிவிடுவார்கள். ஏன்? தங்களுடைய சுகசௌக் கியத்தை அமைதியாக இருந்து அனுபவிப்பதற்காக. சென்ற அரை நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற வரலாறுகள் யாவும் இப்படித்தான் இருக்கின்றன. இந்த அரை நூற்றாண்டை உலகாயத காலம் என்று கூறலாம்.

இந்த அரை நூற்றாண்டுச் சரித்திரம் இருக்கிறதே அது துக்கம் நிறைந்த சரித்திரம்; ரத்தக் கறை படிந்த சரித்திரம். கடவுளை, மதத்தை, கடமையை, தன்னலத் தியாகத்தை, இன்னும் பலவற்றை மறுத்து விட்டு, சுகம், சௌக்கியம் ஆகியவைகளை அடைவது எல்லோருடைய உரிமையுமாகும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிற அநேகம்பேரை நான் பார்த் திருக்கிறேன். இவர்கள், ஜனநாயகம், சுதந்திரம் என்ற வார்த்தைகளை வாயால் சொல்லிக்கொண்டு தைரியமாகப் போராடினார்கள்; புதிய நம்பிக்கை

யோடு கூடிய நம்முடன் வந்து கலந்துகொண்டார்கள். நாமும் அவசரப்பட்டு. இவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டோம். ஒரு வெற்றி கிடைத்தவுடன், அல்லது கோலாகலமான முறையில் சமரஸம் செய்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தவுடன், அல்லது தாங்கள் சுகத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அடைவதற்கான ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டவுடன், இவர்கள் நம்மைக் கைவிட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள்; இப்படி ஓடிப்போன மறுநாளே நமது சத்துருக்களாகவும் ஆகிவிட்டார்கள். ஒரு சில வருஷங்கள் ஆபத்தான வாழ்க்கையை நடத்தினாலும், அல்லது துன்பத்தை அனுபவித்தாலும், அதுவே, இவர்களைச் சோர்வடையும்படி செய்துவிடப் போதுமானது. இவர்கள், கடமையை உணராதவர்கள்; தங்களுடைய லட்சியத்திலே நம்பிக்கையில்லாதவர்கள். அப்படியிருக்க, இவர்கள் ஏன் வாழ்நாளின் கடைசிவரை தியாகஞ் செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும்? இப்படிப்பட்டவர்களுடைய உலகாயத சித்தாந்தங்களிலே பயின்ற எத்தனை பேர், ஐயோ! தங்களுடைய லட்சியத்திற்கும், எதிர்காலத்திற்கும், தேசத்திற்கும், ஏன்? தங்களுக்குமே கூட துரோகிகளாகிவிடுவதை நான் துக்கத்தோடு பார்த்திருக்கிறேன்

1882-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் இரண்டாந் தேதி பிரான்சில் இரண்டாவது ஏகாதிபத்தியத்தை அதிகாரிகள் திடீரென்று ஸ்தாபித்தபோது அதை பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்கள் அசட்டையாகத்தான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.[1] ஏனென்றால் சுக

1 பிரான்சில் மூன்றாவது நெப்போலியன் என்னும் மன்னன் 1882-ஆம் வருஷம் சக்ரவர்த்தியாகப் பட்டஞ் சூட்டிக்கொண்ட பிறகு, இரண்டாவது ஏகாதிபத்தியம் தொடங்கப்பெற்றதென்று சரித்திரக்காரர் கூறுவர். தங்களுக்குச் சாதகம் விளைவிக்கக்கூடிய குடியரசு அரசாங்க முறை போய், ஏகாதிபத்திய முறை, தங்கள் கண் முன்னாலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டதை, தொழிலாளர்கள் அசிரத்தையோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்களென்பதை மாஜினி இங்குக் குறிப்பிடுகிறான்.

சௌக்கியத்தோடிருப்பதுதான். சமுதாயப் பிரச்னைகளில் முக்கியமானதென்று இவர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டு வந்தது. எந்த மனிதன் இவர்களுடைய தேசத்தின் சுதந்திர விளக்கை அணைத்துவிட்டானே அவனுடைய வாக்குறுதிகளெல்லாம் உண்மையென்று நம்பும்படியாக இவர்களுக்குப் போதனை செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது அவர்கள்—அந்தப் பிரெஞ்சு மக்கள்—தங்கள் சுதந்திரத்தை இழந்துவிட்டதற்காகப் புலம்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட சுகசௌக்கியத்தையும் அவர்கள் அடையவில்லை. ஆதலின், உங்களுக்கு நான் உறுதியுடன் கூறுவதென்னவென்றால், கடவுளின் துணையில்லாமல், கடவுள் திருச்சட்டத்தில் நம்பிக்கையில்லாமல், சீல சுபாவமில்லாமல், தியாகஞ் செய்வதற்கான சக்தியில்லாமல் நீங்கள் ஒருகாலும் வெற்றியடைய முடியாது. அவ்வப்பொழுது சமுதாயத்தினிடையே நீங்கள் சில கலகங்களை உண்டுபண்ணலாம்; ஆனால் நானும் நீங்களும் கோருகிற ஒரு பெரிய புரட்சியை உண்டுபண்ண முடியாது.

உங்களை நீங்கள் உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும்; அப்படியே மற்றவர்களை உயர்த்தவேண்டும். எந்த ஒரு சீர்திருத்தத்தினுடைய நோக்கமும், எந்த ஒரு சமுதாய மாற்றத்தினுடைய லட்சியமும் இதுவாகவே இருக்கவேண்டும். ஒரு வீட்டிலே ஒரு மனிதன் வசிக்கிறானென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். வீட்டைப் புதுப்பித்தும் அழகுபடுத்தியும் விடுவதனால், அந்த மனிதன் மாறிவிடுகிறானா? அவனுடைய நிலைமை மாறிவிடுகிறதா? இல்லை. அந்த வீட்டிலே ஓர் அடிமையினுடைய தேகந்தான் மூச்சுவிடுகிறது; ஒரு மனிதனுடைய ஆத்மா மூச்சு விடவில்லை. அப்படிப்பட்ட வீட்டைச் சீர்திருத்துவதெல்லாம் பயனற்றதுதான். அப்படிச் சீர்திருத்தி அழகுபடுத்தினாலும் அது சவக்குழி மாதிரிதான். நீங்கள் சங்கமாகச் சேர்ந்து பொருளுற்பத்தி செய்வதானது சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயக்கும் என்பதை, உங்களுடைய யோக்கியப் பொறுப்பினாலும், நீங்கள் பரஸ்பரம் நட்புக் காட்டுவத

ஞலும், தியாகபுத்தியிஞலும், வேலை செய்யவேண்டு மென்கிற ஆர்வத்திஞலும் ருஜுப்படுத்திக் காட்ட வேண்டும். அப்பொழுதுதான், நீங்கள் கூலிக்காரர் களாயில்லாமல், பொருளுற்பத்தி செய்யத் தகுதி யுடையவர்களென்பதைச் சமுதாயம் அங்கீகரிக்கும். நீங்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமாஞல் அதற் குண்டான தகுதி உங்களிடத்தில் இருக்கிறதென்பதை நீங்கள் நிரூபித்துக்காட்டவேண்டும்.

மூன்று விஷயங்கள் புனிதமானவை. அவை முறையே பரம்பரை; முன்னேற்றம்; கூட்டுறவு. இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னர் நான் எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறியிருந்தேன்:—

"நூற்றுண்டுகள் கணக்காக மானிட சமுதாயத் தின் மூலம் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கும் கடவுளின் திருவாய் மொழியை நான் நம்புகிறேன். மனிதன் பொதுவானதொரு லட்சியத்திற்காக உழைக்க வேண்டுமாஞல், தன்னுடைய சீலத்தையும் மற்றவர்களுடைய சீலத்தையும் உயர்த்த வேண்டு மாஞல், அவன், குடும்பம், தேசம், மானிட சமுதாயம் ஆகிய மூன்று துறைகளின் மூலமாகத்தான் வேலை செய்யவேண்டுமென்று அந்தத் திருவாய் மொழி எனக்குக் கூறுகிறது மனிதன், தன்னுடைய லௌகிக வாழ்க்கையை எப்படி நடத்துகிருனென் பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே அவனுக்குச் சொத்துரிமை என்பது அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே அரசியல் நிருவாகத்தில் அவன் எவ்வளவு பங்கெடுத்துக்கொள்கிருன் என்பதைத் தெரிவிப்பதற் காகவே அவனுக்கு ஓட்டுரிமை அளிக்கப்பட்டிருக் கிறது. இந்த உரிமைகளை அவன் எப்படி உபயோகிக் கிருனென்பதைக்கொண்டுதான் கடவுள், அவனுடைய தகுதியையும் தகுதியின்மையையும் மதிப்பிடுகிருர். மனித சுபாவத்திலேயே அமைந்திருக்கிற இந்த உரிமைகளையெல்லாம் மாற்றியும் சீர்திருத்தியும் அமைக்கலாமே தவிர, இவைகளை அடியோடு அழித்து விட முடியாது."

பொதுவுடைமைபோன்ற கனவுகள், அதாவது மனிதனுடைய தனித்துவத்தை, சமுதாயப் பொதுவிலே ஐக்கியப்படுத்திவிடுவது போன்ற கனவுகள், மானிட சமுதாயத்தின் சரித்திரத்தில் அவ்வப்பொழுது ஏற்படுகிற சில சம்பவங்கள். இவை தற்காலிகமாகத் தோன்றி அழிந்துபோகக் கூடியவை. இவை யாவும் சித்திபெறா

கடவுள் சிருஷ்டிகள் யாவும், அவை சென்ற காலத்தனவேயாக, வருங்காலத்தனவேயாக, சாசுவதமான முன்னேற்றத்தை அடையுந் தன்மையன. சுகசௌக்கியத்தை லட்சியமாக வைத்துக்கொள்வதனால் மட்டும் மனிதன் உயர்ந்துவிடமாட்டான்; அன்பு நிறைந்தவனாகமாட்டான்; பெருந்தன்மையுடையவனாக மாட்டான்; தெய்விக புருஷனாகமாட்டான். கூட்டுறவு வாழ்க்கையில்தான் மனிதன் முன்னேற்றமடைய முடியும். கூட்டுறவினால் சமுதாயத்தின் உற்பத்திச் சக்திகள் அதிகமாகின்றன; மானிட ஆத்மாவின் பலதிறப்பட்ட தோற்றங்களும் ஐக்கியப்பட ஏதுவுண்டாகிறது; மனிதனுடைய தனி வாழ்வுக்கும், பொது வாழ்வுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. சுதந்திர மனிதர்கள்தான், சுதந்திர தேசங்கள்தான் சங்கமாகச் சேர்ந்து, கூட்டுறவு பூண்டு வாழ முடியும்.

உண்டு வாழ்வதற்காகவே மனிதன் உழைத்துத் தன் காலத்தையெல்லாம் வீணாக்கக்கூடாது. அவன் தன்னிடத்திலே உறங்கிக் கிடக்கும் உயரிய தன்மைகளையெல்லாம் தட்டியெழுப்பி அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். 'தன்னைத் தான் காப்பாற்றிக்கொள்வது தான் மனித வாழ்க்கையின் லட்சியம்; சந்தோஷத்தை அனுபவிப்பது அவன் உரிமை' என்று சொல்லப்படுகிற வாசகங்களைக் கேட்டு நான் நடுங்கிப் போகிறேன். ஏனென்றால், இந்த வாசகங்களினால், அகங்கார புத்தியுடையவர்கள்தான் அதிகமாவார்கள். இவர்களால் எதிர்கால நல்வாழ்வு நாசமுறும். மானிட சமுதாயம் இப்பொழுது ஜீவகளையில்லாமலிருப்பதற்குக் காரணம் கடவுளும் பிரபஞ்சமும் ஒன்று என்ற

பொதுவான ஒரு நம்பிக்கையில்லாததுதான். இந்த நம்பிக்கை யில்லாததிலுல் மனிதன் சுயநல தேவதை யைப் பூஜை செய்யத் தொடங்கிவிட்டான். இந்தப் பூஜை செய்யும் புரோகிதர்கள் யாரார்? கொடுங்கோலரசர்கள்; தீய அரசாங்கங்கள். 'அவனவனும் அவனவனுக்கே' என்ற கொடிய வாசகத்தை இவர்கள் கண்டுபிடித்தார்கள். இந்த வாசகத்திலுல் மனிதனிடத்திலே அகங்கார புத்தியை உண்டுபண்ணிவிடலாம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அகங்கார புத்தியுடையவனுக்கு அடுத்த படியிலுள்ளவன் அடிமை என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்.

தொழிலாளர்களே! எனது சகோதரர்களே! இந்தப் படிகளுக்கு நீங்கள் செல்லாதீர்கள். இதைப் பொறுத்துத்தான் உங்களுடைய எதிர்காலம் இருக்கிறது. நீங்களனைவரும் கடவுளின் திருக்குமாரர்கள்; இதனுல் அனைவரும் சகோதரர்கள். இதனை நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையில் நிரூபித்துக் காட்டவேண்டும். அப்படி நிரூபித்துக் காட்ட வேண்டுமானுல் உங்களை நீங்கள் உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும்; உங்கள் கடமையைச் செய்யவேண்டும்.

என்னுல் முடிந்தவரை, உங்களுடைய கடமை என்னவென்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். உங்களுடைய கடமைகளிலே முக்கியமானது, உங்கள் தேசத்திற்குச் செய்யவேண்டிய கடமை. உங்கள் தேசத்திற்குச் சுதந்திரம் பெற்றுக்கொடுப்பதும், அதில் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டுவதும் உங்கள் கடமை. அஃது அவசியமுங்கூட. சுதந்திரமும் ஒற்றுமையுமுள்ள ஒரு தேசத்தில்தான், நான் இதுகாறும் எடுத்துச் சொன்ன திட்டங்களை அனுஷ்டானத்தில கொண்டுவர முடியும். தேசத்தின் அரசியல் வாழ்விலே நீங்கள் ஈடுபட்டால்தான், சமுதாயத்தில் உங்களுடைய நிலைமை உயரும். உங்களுக்கு ஓட்டுரிமையில்லாவிட்டால், உங்களுடைய ஆவல்கள் தேவைகள் இவற்றின் உண்மையான பிரதிநிதிகளை நீங்கள் தெரிந்தெடுக்க முடியாது. ரோமாபுரியைத் தலைநகராகக்கொண்ட ஒரு

பொதுஜன அரசாங்கத்தை நீங்கள் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். பொதுஜன சம்மதத்தின் பேரில் இத்தாலிய சட்டம் ஒன்றை நிறுவ வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தேசத்தின் எல்லாப் பிரஜைகளும் முன்னேற்றமடைவதற்கு வழி இருக்கவேண்டும். அரசியல் பிரச்னையிலிருந்து சமுதாயப் பிரச்னையை நீங்கள் வேறு பிரித்துவிடுவீர்களாயின், 'தேசத்தின் ஆட்சி முறை எந்த விதமாக இருந்த போதிலும் அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை; எங்களுடைய விமோசன மார்க்கத்தை நாங்கள் தேடிக்கொள்வோம்' என்று சொல்வீர்களாயின், உங்களுடைய சமுதாய அடிமைத் தனத்தை நீங்களே ஊர்ஜிதப்படுத்திக் கொண்டவர்களாவீர்கள்.

சகோதரர்களே! உங்களிடத்திலே விடைபெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னர், கடைசியாக உங்களுடைய மற்றொரு முக்கியமான கடமையையும் நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மானிட சமுதாய மனைத்தும் ஒன்றுபட்ட ஒரு குடும்பம் என்ற சித்தாந்தம் வெற்றிபெறுவதை யொட்டித்தான் உங்களுடைய விமோசனம் இருக்கிறது. மானிட சமுதாயமென்னும் இந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பாதிபேர், இன்று, அரசியல், சமுதாய விஷயங்களிலே சம அந்தஸ்தில்லாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். இதனால் இவர்கள் இந்த ஒற்றுமையினின்று விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒற்றுமைக்கு விரோதமாயுள்ள இந்த நிலைமையை நீங்கள் விலக்கப் பார்க்கவேண்டும். தொழிலாளர்களுடைய விமோசனத்தோடு ஸ்திரீகளுடைய விமோசனத்தையும் நீங்கள் காணவேண்டும். அதனால், உங்களுடைய சேவையானது அகில உலகத்திற்கும் பொதுவான ஓர் உண்மையினால் பரிசுத்தமடையும்.

———

வெ. சாமிநாத சர்மாவின் நூல்கள்

அரசியல்

பிளேட்டோவின் அரசியல்	....	7—50
ராஜதந்திர யுத்தகளப் பிரசங்கங்கள்	....	6—00
சுதந்திரத்தின் தேவைகள் யாவை?	....	5—00
அரசியல் வரலாறு	....	2—62
அரசாங்கத்தின் பிறப்பு, பிரஜைகளின் உரிமைகளும் கடமைகளும். அரசியல் கட்சிகள்	....	1—25
புராதன இந்தியாவில் அரசியல்	....	4—50
மாஜினியின் மனிதன் கடமை	....	3—50
ரூஸ்ஸோவின் சமுதாய ஒப்பந்தம்	....	3—25
நமது தேசியக் கொடி	....	0—75

ஆட்சிமுறை

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம்	....	2—00
பார்லிமெண்ட்	....	2—00

உதிர்ந்தமலர்

மாஜினியின் மணிமொழிகள்	....	0—75

கட்டுரைகள்

காந்தியடிகளும் கிராம வாழ்க்கையும்	....	2—50
இக்கரையும் அக்கரையும்	....	2—00
நமது பிற்போக்கு	...	1—25
சுதந்திரமும் சீர்திருத்தமும்	....	1—25
நாடும் மொழியும்	....	1—50
நகைத்தல் நல்லது	....	1—75
மானிட ஜாதியின் சுதந்திரம்	....	1—25

சிறுகதை

தலை தீபாவளி	....	1—25

நாடகம்

உலகம் பலவிதம்	....	2—00
அபிமன்யு	....	0—75

நாட்டுவரலாறு

கிரீஸ் வாழ்ந்த வரலாறு	....	10—00
சீனாவின் வரலாறு	....	9—00
ருஷ்யாவின் வரலாறு	....	6—50
ஆசியாவும் உலக சமாதானமும்	....	2—50

கடிதங்கள்

வரலாறு கண்ட கடிதங்கள்	....	3—00
பிளேட்டோவின் கடிதங்கள்	....	2—50
மகனே! உனக்கு—	....	1—50

வாழ்க்கைத் தத்துவம்

எப்படி வாழவேண்டும்?	....	3—00
பெண்மையிலேதான் வாழ்வு	....	1—50
மனிதன் யார்?	....	1—50
அவள் பிரிவு	....	1—00

வாழ்க்கை வரலாறு

ஸன் யாட் ஸென்	....	6—00
கமால் அத்தாதுர்க்	....	5—50
நான் கண்ட நால்வர்	....	4—50
கார்ல் மார்க்ஸ்	....	3—25
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்-ஒரு தீர்க்க தரிசி	....	2—25
சமுதாய சிற்பிகள்	....	2—00
ரூஸ்ஸோ	....	1—50
மாஜினி	....	1—50
காந்தியும் விவேகானந்தரும்	....	1—25
நியூட்டன்-டார்வின்-எடிஸன்	....	1—25
காந்தியும்—ஜவஹரும்	....	0—75
காந்தியார்?	....	0—75